

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

COOPER

A NEW YORK PLAYERS NOVEL

LULU MOORE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KOOPER

BİR NEW YORK OYUNCULARI ROMANI

LULU MOORE

Copyright © 2021 by Lulu Moore

Tüm hakları saklıdır.

Kapak Resmi © LJ Anderson of [Mayhem Creations](#)

Cover Lulu Moore tarafından yayımlanmıştır

Cooper bir kurgu eseridir.

Bu kitapta tasvir edilen tüm karakterler, olaylar, yerler, olaylar ve markalar yazarın aşırı canlı hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

*Her yerdeki tüm ikinci albümler için; yazması zor bir kitabı, iyi bir
şirketteyim*

*Nirvana - Nevermind Oasis
- What's The Story Blondie -
Parallel Lines
Amy Winehouse - Back to Black
Madonna - Like a Virgin
Adele - 21
Kanye - Geç Kayıt*

İÇİNDEKİLER

Film Müziği

Önsöz __

1. Freddie
2. Freddie
3. Freddie
4. Cooper
5. Cooper
6. Freddie
7. Freddie
8. Freddie
9. Cooper
10. Freddie
11. Cooper
12. Cooper
13. Cooper
14. Freddie
15. Freddie
16. Cooper
17. Cooper
18. Freddie
19. Freddie
20. Cooper
21. Cooper
22. Cooper
23. Freddie
24. Freddie
25. Cooper
26. Cooper
27. Freddie

28. [Freddie](#)

29. [Cooper](#)

30. [Freddie](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında Ayrıca](#)

yazan: [Lulu Moore](#)

SOUNDTRACK

COOPER'IN ÇALMA LİSTESİNİ SPOTIFY'IMDA BULABİLİRSİNİZ
@LULUMOOREBOOKS

NINA SIMONE - Feeling Good
LIZZO - Truth Hurts
THE KILLERS - Mr Brightside
BLEACHERS - Don't Take the Money
MAGGIE ROGERS - Light On
OASIS - Wonderwall
SAM SMITH - BÜYÜK SALDIRI
SÖZÜ VERİYOR - Angel
JAMIE XX ft ROMY - Loud Places
LAMB - Gorecki
PRINCE - Paisley Park
EARTH, WIND & FIRE - Fantasy
YOUNG MC - Bust a Move
THE DOORS - Ateşimi Yak
FLEETWOOD MAC - Her Yerde

PROLOGUE

KOOPER

Hiç nasıl kurtulacağınızı kadar kötü bir duruma düştünüz mü?

Gerçekten ve gerçekten muazzam bir şekilde
batırmak gibi mi? Çünkü ben ettim.

Hiç bu kadar mükemmel, bu kadar inanılmaz, bu kadar eksiksiz bir şeye
sahip olup da sonra onu çöpe attığınız oldu mu?

Çünkü benim var.

Ben de bu yüzden buraya geldim. Saat 2.36'da. Kırık bir burunla
uğraşıyordum.

Son beş saattir olduğum yerde. Karanlıkta. Bir şişenin dibine
bakıyordum.

Çünkü kırılan tek şey burnum değil.

Benim kalbim de öyle. Milyonlarca parçaya bölündü. Sadece ona ait olan
bir kalp.

Kendi yarattığım bir karmaşanın ve şimdi bunu düzeltmek için elimden
gelen her şeyi yapıyorum.

Bir aşk mektubuyla başlıyoruz.

Ama bu bir mektup değil. Karışık bir kaset. Bir aşk çalma listesi.

Ben, profesyonel bir sporcu ve yetişkin bir adam, lanet bir ergen gibi
çalma listesi yapıyorum.

Hissettiklerimi ifade edecek kelimeleri nasıl bulabilirim?

Sadece onu özlemediğimi, o burada olmadığı için bir parçamın da eksik
olduğunu.

Öngörü güçlü bir şeydir.

Janet Jackson'dan alıntılacak olursak, 'ne olduğunu kadar
bilemezsin'. Ben kesinlikle biliyorum.

Ve geri alıyorum.

1
FREDDIE

Evimin önüne geldiğimde çantamın derinliklerinde telefonumun çaldığını duyabiliyordum. Mümkün olduğunca hızlı bir şekilde geri geri giderek boş alana girdim ama motoru kapatıp telefona uzanamadan durdu.

Oh iyi.

Dışarı atlayarak bagajı açtım ve baktım. Şu anda bir düzine duvar kağıdı rulosuyla doluydu. Bir kolumun altına sığdırabildiğim kadarını çıkarıp ön kapıya doğru yürüdüm ve geri kalanları almak için geri dönmeden önce onları basamağa bıraktım.

Bunu neden kabul ettiğimi bilmiyorum.

Asistanım Carrie'nin bunları alıp incelemesi için müşteriye gerekiyordu. Ama normalde olduğu gibi renk örnekleri sipariş etmek yerine, tanesi dört yüz sterlinden tüm ruloları sipariş etmişti. Hepsi farklı on iki rulo. Yani geri gönderilmeleri gerekiyordu. Bugün.

Bunun neden benim sorunum olduğundan emin değilim ama Carrie büyük bir randevuya hazırlanabilmek için bu işi halletmem için bana yalvardı. Ben de kabul ettim ve yapmam gereken diğer işlerin arasına bunu da ekledim.

Elimde olduğunu fark etmeden önce anahtarlarımı aradım ve kapıyı açarak her şeyi içeri taşıdım. Getirmekten kastım taşıyabildiklerimi almak ve geri kalanları koridorun zeminine bıraktığım yerde durmadan önce yerde yuvarlanmaları için tekmelemektir. O kadar yorgundum ki mutfaka kadar zorlukla ilerleyebildim ve hemen köşedeki büyük kanepeye yüzüstü düşüp gözlerimi kapattım.

Ne. A. Day.

Yüksek gelirli bireyler için bir iç tasarım işine sahiptim. İstemediğim hiçbir müşteriye kabul etmek zorunda olmadığım için yeterince şanslıydım, bu da zamanımı sevdiğim, ve beni zorlayan projeler üzerinde çalışarak geçirebileceğim anlamına geliyordu. Neyse ki ayak işlerini yapmak ve imkânsız tedarik etmekle geçen günleri geride .

Gerçek boyutta, altın kaplama fil mi? Hayır, çünkü bu iğrenç.

Ama şu anda, yanlış giden bir siparişi halletmek zorunda kalmanın yanı sıra, kız kardeşimin düğün resepsiyonunu ve bekarlığa veda partisini organize ediyordum.

Küçük bir görev değildi. Ve kontrol manyağı olduğumdan, bunu başkasının yapmasına izin vermem mümkün değildi.

Kız kardeşim Wolfie geçen yıl birkaç aylığına New York'a taşınmış ve şimdiki nişanlısı Jasper ile tanışmıştı. Düğün iki hafta sonra, ailemizin yaşadığı İngiliz köyünde, Londra'nın kırk dakika dışında yapılacaktı. Resepsiyon ailemin arazisindeki ahırda yapılacaktı ve ben de orayı güzelleştirmekle görevlendirilmiştim.

Wolfie 'masalsı bir glen' teması istedi ve Jasper da benim aracılığımla ona bunu verdi.

Evimin bir odası şu anda dizilmeye hazır devasa peri ışığı kutularına ayrılmış durumdaydı. Günümü çiçekçilerle birlikte teslim edilecek minyatür çiçek ağaçlarını, kilometrelerce uzunlukta sarmaşıkları ve binlerce çay ışığını düzenleyerek geçirdim.

Sessizliğin içinden gelen tiz bir zil sesi beni şaşkınlığımdan uyandırdı. Telefonumu bulmak için körlemesine etrafıma bakınırken yüksek sesli bir inilti çıkardım. Hâlâ çantamın dibindeydi.

Gelen arama: Stuart

Hayır. Bununla uğraşmak istemedim. Reddet tuşuna bastım ve ana ekranım açıldı.

KAÇIRILAN ÇAĞRI:

STUART x 3 KAÇIRILAN

ÇAĞRI: COOPER x 2

Kalbim istemsiz bir şekilde çarptı. Cooper.

Cooper Marks.

Dünyadaki en seksi adam.

Hayatımın şu anki felaketi.

Jasper'ın en iyi arkadaşıydı ve geçen yıl Wolfie'yi ziyaret ettiğimde tanışmıştık. Onu ilk kez Jasper'la birlikte çalıştıkları yerde görmüştüm. İşten kastım buz hokeyi oynamaktı. New York Rangers'da.

Ve buz hokeyi oyuncularını seksi erkeklerin bambaşka bir seviyesiydi, varlığından bile haberdar olmadığım ama kesinlikle büyük bir hayranı olduğum bir seviye. O ilk maçı hatırlıyorum, ön sevişme izlemek gibiydi - ham, seksi ve tamamen testosteron ve adrenalinle doluydu.

Cooper Marks kesinlikle bunların hepsine sahipti.

Wolfie ile New York'ta geçirdiğim aylar boyunca hepimiz Jasper'ın arkadaşlarıyla daha çok takılmaya başlamıştık. Cooper'ı daha iyi tanıdıkça biz de arkadaş olduk. Ortak noktalarımız vardı. Tasarım ve mimariye olan sevgimiz gibi.

Ve doğal olarak, inşa etmekte olduğu evin tasarımı için ihtiyaç duyduğu her türlü tavsiyede yardımımı teklif ettim. Hayalindeki ev.

Bu benim ilk hatamdı.

En iyi mutfak tasarımcılarını ya da en iyi duş başlıklarını nereden temin edebileceğini göstererek yeterince basit bir şekilde başlamıştı. Hepsi de deneyimli ve saygın bir iç mimar olarak benim görev alanım içindeydi.

Ancak talepler yavaş yavaş en iyi çaydanlık veya perde rayları üzerine günlük mesajlara dönüştü. Ya da iki aynı resim arasında mavinin daha iyi tonuna karar vermemi sağlamaya çalışıyordu.

Bu noktada beni kasıtlı olarak kızdırmaya çalıştığı anlaşıldı.

Yu

kar Ki öyle oldu.

1. nedimesi olduğum için iletişim halinde olmamız gerekiyordu. artmıştı, bu yüzden onu o kadar kolay görmezden gelemiyordum.

En azından öyle hissettim.

Tanıdığım en ateşli, en sinir bozucu insan olmuştu. Derimin altında en iyi pozisyonda oturuyordu.

Ayağa kalktım ve buzdolabına doğru yürüdüm, bir şişe roze çıkardım ve bir bardak doldurdum. Bu işi bitirsem iyi olacak.

Telefonu tezgâhın üzerine koyarak FaceTime'a bağlandım.

Ekranı yukarı kaldırmadan önce yırtık bir gövde ve geniş, kaslı bir göğüs görüldü. Yüzüne yayılan sırtışla birlikte sıcak, kehribar rengi gözleri eğlenceyle parladı. Günlerin birikimi olan kirli sakalları sadece mükemmel kemik yapısını ve güçlü çenesini vurguluyordu. Biletleri dağıttıkları gün kesinlikle yakışıklılık piyangosunu kazanmıştı.

İçimden sıcak bir kızarıklık geçti, omurgamdan aşağıya karıncalanmalar yayıldı. Cooper Marks söz konusu olduğunda bedenim ve aklım aynı hızda düşünmüyordu.

"Merhaba Tiny. Beni geri araman ne güzel."

Ufacık. Grrrr. Haksız değildi, ama herkes ona kıyasla kısaydı. Shakespeare ne demişti? "Ufak tefek olmasına rağmen çok güçlüdür.

"Marks. N?" Şarabımdan bir yudum alarak ona bir kaşımı kaldırdım. Belli ki dışarıda, bahçesindeydi. Havuzdaki su sıçramalarını duyabiliyordum, yani yalnız değildi.

"Acil bir eğlence sorum var. Eğleniyorum ve kokteyller için en iyi pipetlerin hangileri olduğunu sormak istiyorum." Kestirip attı.

"Ne?"

"Kokteyl pipetleri. Drew bugünkü parti için şu kıvrırcık olanlardan istedi. Nereden alabileceğimi biliyor musunuz? Benim için sipariş edebilir misiniz?"

Ben de bundan bahsediyordum.

"Cooper, senin bir asistanın var. Eğer , lütfen sana bir tane bulmama izin ver, böylece beni rahatsız etmeyi bırakırsın."

"Oh, hadi Tiny. Bu işte en iyisinin sen olduğunu biliyorsun."

"Neyde en iyi? Çöp bulmakta mı?" Kızgınlığım alevlendi. "Neyin var senin?"

Bana gülmeye başladı, ağzı sonuna açıldı, pembe dili dışarı fırlamıştı.

"Sakin . Bana Murray'nin numarasını gönderip gönderemeyeceğini sormak için aramıştım. O ve Jamie bugün geç saatlerde geliyorlar ve onlara buraya gelmeleri için bazı ayrıntılar vermem gerekiyor."

"Coop, acele et, içki istiyoruz." Mızımız, sakarin bir sesle seslendi. "Kim o?"

"Hiç kimse." Durduğu yerden uzaklaştı. "Cooper, hadi."

Bu kesinlikle tanıdığım bir ses değildi. "Orada bir tavşan var mı?" Kaşlarımı çattım.

"Hayır, Felix ve Drew burada." Takımın en karışık iki üyesinden bahsetti.

"Tavşanlarla mı?" Bastırdım.

"Burada birkaç kız var."

İğrenç.

Öfkem alevlenmeye başladı. "Eğlenirken neden beni arıyorsun?"

Bir tavşanı eğlendirdiğinden değil.

Ağzının köşesi bir parça yukarı kalktı. Onu

ben aramıştım.

Saçmalık.

Gözlerimi devirdim. "Seni tutmayacağım. Bu hafta sonu Jasper'la aptalca bir şey yapma. Şimdi sana Murray'in numarasını göndereceğim."

"Teşekkür , Tiny." Sırıttı.

"Evet, evet." Telefonu kapattım ve kardeşimin numarasını ona gönderdim. Hemen bir mesaj geldi.

Cooper: *Teşekkür , Tiny. Sırf senin için en iyi şekilde davranacağıma söz veriyorum X*

Derin bir iç geçirdim, sonra şarabımın geri kalanını yudumladım ve şu anda beynimi dolduran dalgalı gövdesinin görüntülerini uzaklaştırmayı umarak bir bardak daha doldurdum.

FREDDIE

Nina Simone kendini iyi hissediyordu ve ben de ona katılıyordum.

İyi bir gece uykusu Cooper'a olan sinirliliğimi ve son zamanlarda üzerime çöken hüznü üzerimden atmamda harikalar yaratmıştı. Wolfie'nin ayrılıp kalıcı olarak New York'a taşınmasına duyduğum üzüntü.

Kız kardeşimin yanı sıra en iyi arkadaşımdı. Onu çok özleyecektim ama en azından New York'u daha sık ziyaret etmek için bir bahanem oldu.

Bekârlığa veda partisi bu hafta sonu gerçekleşecekti ve Wolfie'nin isteği üzerine küçük ve son derece gösterişsiz olsa da, bu hafta sonunun onun için harika bir uğurlama olmasını sağlamak için hala çok çalışıyordum.

"Bana kahvaltı için ne hazırlıyorsun?" Wolfie mutfığa girerken kollarını esneyerek uzattı.

"Hey, sana yatakta getireceğimi söylemiştim." Büyük bir sürahiye taze sıkılmış portakal suyu doldurdum, yakında mimoza olacaktı.

"Evet ama uyanıktım ve heyecanlıyım. Ve açtım. Peki, bana ne yapıyorsun?" Mutfak adasına doğru yürüdü ve bir tabure çıkarıp üzerine oturdu.

Buzdolabından bir şişe Bollinger aldım ve mantarını patlatarak portakal suyunu doldurdum. Gerçi benim cömert elimle pek de doldurmuş sayılmazdım, daha çok bölüştürmüş gibiydim. Bir bardak doldurdum ve ona uzattım.

"Gelin Duş Günün kutlu olsun." Yanağından öptüm. O da sırtıttı. "Teşekkür ederim."

"Ah, unutmuşum," diyerek çekmeceye koştum ve bir taç çıkarıp başına yerleştirdim. "Bugün Kraliçe sensin." Reverans yapmadan önce onu yanağından tekrar öptüm.

"Teşekkür ederim." Güldü. "Ama cidden, bana kahvaltı için ne hazırlıyorsun?"

"Krep."

"Cooper'ın krepleri mi?" Gözleri kocaman açıldı.

"Tabii ki." Mutfak panosundan çok sevdiğim tarifi aldım. Cooper Marks'ın krepleri neredeyse kendisi kadar lezzetliydi.

Kapı zili çalınca dolaptan karıştırma kabını çıkardım. "Ben getiririm, sen de kreplerimi yap." Wolfie kapıya koştu.

Buzdolabından un, ayran ve yumurta almak için kilere girdim. Çırpma teli aramak için çekmeceyi açtığımda bir çığlık duydum.

"Freddie! Fred, bana yardım et." Elimdekini tezgâhın üzerine fırlattım ve kapıya doğru koşmaya başladım.

Polenler tarafından saldırıya uğramadığı sürece saldırıya uğramıyordu. Kapının girişinde durmuş, elinde neredeyse kendisi kadar büyük bir çiçek sergisi tutuyordu.

"Neden bağıırıyorsun? Bunu taşıyabilirsin."

"Yapabileceğimi biliyorum ama hepsini de taşıyamam." Başıyla üç adamın bir minibüs dolusu dev balonu simler, flamalar ve küçük toplarla boşalttığı yolu işaret etti.

"Tamam aşkım," diye bağırdı adamlardan biri bana. "Almak istersen burada biraz daha var."

Koşarak minibüse gittim ve orada bana kocaman bir demet bağlı balon uzatıldı.

"Sana çok fazla vermeyeceğim, uçup gideceksin." Göz kırptı. "Parti mi veriyorsun o zaman?"

"Hayır, buralarda sıradan bir Cumartesi günü." Kuru bir sesle cevap verdim ve onun cevap vermesine fırsat vermeden arkamı döndüm.

Eve girdik, balonlarını çoktan mutfığa bırakmış olan son teslimatçının yanından geçtik. Onu dışarı çıkarıp kapıyı kapatmadan önce balonların tavana doğru süzülmesine izin verdim. Mutfakla salon arasında kolayca elli balon uçuşuyordu.

"Wolf, merak ediyorum, Jasper'a hiç balon sevgini dile mi?" Hepsine baktım.

Kaşıkla ızgaraya koymadan önce hamuru yapmaya geri döndüm. Kısa süre sonra en kabarık kreplerden oluşan dev bir yığının oldu.

"Kurt..." Ona baktım. Kilometrelerce uzaktaydı, çiçeklerle birlikte gelen nota gömülmüştü, yüzünde hüznü bir gülümseme vardı. "Kurt?" Tekrar seslendim ve başını bana doğru kaldırdı. "Siparişler geldi. Jasper'ın bu korkunç aşk gösterisi yüzünden burada yemek zorundayız. İçkileri getir."

Balonlardan sarkan kurdeleler ve flamalar denizinin içinden geçerek kahvaltı barına doğru yürüdü ve bir tabure çekti.

"En iyi nişanlıya sahibim." Bardağımy bana doğru kaydırırken dev nişan yüzüğünün ışığı yakaladığını söyledi. Çok güzeldi ve her açıdan sürekli parlıyordu.

"Kesinlikle öyle." Başının yan tarafına kaymış olan tacını düzelttim ve kadehimi kadeh kaldırmak için kaldırdım. "Şimdi dünyanın en iyi kreplerini yiyelim."

Tabağına aşırı miktarda akçaağaç şurubu döktükten ve bir lokma aldıktan sonra akçaağaç şurubunu ondan aldım.

"Biliyor musun, bence bunları Cooper kadar iyi yapabilirsin. Jasper'inkilerden daha iyiler..." Gözleri bana dik dik baktı. "Ama ona bunu söylediğimi söylersen canını yakarım."

Dudaklarımı kıvrarak işaret ettim. "Kartta ne yazıyordu?"

"Sadece beni sevdiğini ve benimle evlenmek için sabırsızlandığını söyledi." Yüzü aydınlandı. Sanki kafasının üzerinde çizgi film kalpleri ve aşk tanrısı dönüyordu.

"Kim seninle evlenmek için heyecanlanmaz ki?"

"Biliyorum, değil mi?" Kadehini kaldırdı ve bir yudum aldı. "Hey, bu hafta sonu ne yaptıklarını biliyor musun?"

"Bilmiyor musun?"

"İşin özünü biliyorum, sadece Jasper'a detayları sormak istemedim." Tabağındaki kreplerden bir çatal dolusu alıp ağzına götürmeden önce daha fazla şurup emdi.

"Bebeğim, çok ezik olacak." Kıkırdadım. "Jasper sensiz hiçbir şey yapmak istemiyor. Jamie ve Murray dün gece oraya gittiler, Jamie bir striptiz kulübüne gittiklerini söyledi ve Cooper geldikten on dakika sonra Jasper'la eve gitti, bir striptizci bile görmediler."

Gülmeye başladı. "Ona bir striptizciye dokunursa çok acı çekeceğini söyledim."

"Biliyor musun, yaşlandıkça tehditler savurmakta çok rahatlıyorsun." Ona bir kaşımı kaldırdım.

"Her neyse, Cooper'ın çıplak ganimetlerin tadını çıkarmamasından da mutsuz değilsin." Sırıttı. "Bunu inkâr bile edemezsin."

Haksız değildi.

Kıskançlık mantıksız bir şekilde alevlendi. Cooper üzerinde hiçbir hak iddia etmiyordum ama beynim ve kalbim bu gerçek yüzünden sürekli savaşıyordu.

Onunki sıradan seks ve dolu bir hayattı. Ve sıradan kısmıyla bir sorunum olmasa da, kesinlikle tavşan değildim.

"Cooper ne isterse ve kimi isterse yapabilir. Biz sadece arkadaşız. Daha fazlası değil."

Bana gözlerini devirdi.

"Her gün konuşuyorsun, hatta günde birkaç kez." Mimosasını eline aldı ve yudumlarken bana baktı.

"Ne istiyorsun?" Yığılı kreplerden biraz daha alıp benimkinden önce onun tabağına koydum.

Omuz silkti, "Bir anlamı yok, sadece kendini ikna etmeye çalışıyormuşsun gibi geliyor, hepsi bu. Onun seksi olduğunu düşündüğünü biliyorum."

"Çok ateşli. Delicesine seksi. Kör insanlar bile onun ateşli olduğunu söyleyebilir. Neredeyse etrafındaki havaya nüfuz ediyor. Ama bu arkadaştan öte olduğumuz anlamına gelmez."

"Bunu biliyor mu?"

"Neyi biliyor mu? Arkadaştan öte olmadığımızı mı? Evet, seks yapmadığımız için farkında olduğuna eminim." Kreplerden bir ısırık daha aldım. Çok fazla yapmıştım ama yememek için çok iyidiler.

"Kesinlikle yapabilirsin."

"Hayır teşekkürler, bunun için sokak köşesinde tavşanlar sıraya giriyor." O sakarın sızlanışını hatırladım.

Cooper ve hokeyci çocuklarla ilk tanıştığımda Wolfie'yle tuvalete gitmiş ve beyin hücrelerini zar zor bir araya getirebilmiş üç genç kadının konuşmasına kulak misafiri olmuştuk. Aralarında o gece hangi hokey oyuncusuyla eve gideceklerine karar veriyorlardı. Bunun olacağından o kadar emindiler ki kiminle olacağı umurlarında değildi, onlar için bu sosyal medyada bir övünmeydi. O zaman bile, Cooper'ın adı aday listelerinde ortaya çıktığında öfkelenmişim.

Ve tiksindim.

Ama alışkın şey buydu.

"Asla gecenin sonunda hızlı bir sevişme için eve götürebileceği biri olmayacağım, kendime bundan biraz daha fazla saygım var."

"Sokakta konuşulanlara göre bir süredir bir tavşanla birlikte olmamış."

"Birincisi, benim ve Jasper'la Cooper'ın dedikodusunu yapmayı bırak.

İkincisi..." I

durakladı, bir an düşündü ve bir şey bulamadı. "Şey, bir saniyem yok."

"Tamam." İnsanların söylediğiniz tek bir kelimeye bile inanmadıkları zaman kullandıkları o ses tonuyla söyledi.

"Onu bir arkadaş olarak seviyorum ama hepsi bu. Ayrıca, onunla tanıştınız, çok sinir bozucu ve otoriter biri."

Mimozasına doğru sırttı. "Tam anlamıyla kendini tarif ediyorsun." "Sinir bozucu değilim." İtiraz ettim. "Ve bu kelimeyi kullanmanı tercih ederim. iddialı, teşekkürler." Ben devam ettikçe sırtışı daha da genişledi. "Eviyle ilgili ona yardım etmeye çalışırken ne kadar sinir bozucu olduğunu biliyorsun. Sanki asistanıymışım gibi bana her gün birbiri ardına saçma sapan mesajlar gönderiyor. Benden neden rica ettiğinden bile emin değilim, tavsiyelerime aldırmadan istediği her şeyi yaptı. O kadar inatçı ki."

Dudaklarını büzerken gözleri kocaman açıldı.

"Ben inatçı değilim!"

"Ah lütfen." Kreplerinin üzerine biraz daha akçaağaç şurubu döktü ve ağzına atmadan önce şişenin üstündeki damlayı parmağıyla sildi. "Demek istediğim, sen ve Cooper birbirinize çok benziyorsunuz."

"Ve tek söylediğim arkadaş olduğumuz." Parmağımı tabağımdaki son şurubun üzerinde gezdirdim. Yalayarak temizlemeden önceki en kabul edilebilir adım buydu.

"O zaman ne hakkında konuşuyorsunuz?"

"Bilmiyorum." Ellerimi havaya kaldırdım. "Düğüne ne dersin?"

Sırttı. "Ve?"

Omuz silkтім. "Bazen müzik. Çoğunlukla da ne kadar sinir bozucu olduğu hakkında."

"Ona hiç müzik gönderdin mi?" İşaret parmağını dudaklarına vurdu, sanki bir şey anlatmaya çalışıyordu.

"Herkes yaptığım şarkı listelerini ona gönderiyorum." Taburede arkama yaslandım ve ayaklarımı altına aldım. Çok doymuştum.

"A-ha! Dava kapandı."

"Sen neden be? Ne davası?" Gözlerimi diktim

Onu.

"Her zaman müziğin bir duygu ifadesi ve onu sadece sevdiğin insanlara."

"Evet. Arkadaşlarıma, seni ."

Taburesinden atladı ve beni yanağımdan öptü. "Sen öyle diyorsan." Buzdolabından şampanya şişesini çıkardı ve iki taze şampanya aldı.

bardakları doldurup bitirdi. "Peki, bana bugünkü planlarınızdan bahsedin."

Boş şişeyi ondan alarak ayağa kalktım. Tezgâhın etrafında dönerek şişeyi geri dönüşüm kutusuna koydum ve boş tabakları kendime doğru çekmeye başladım.

"Herkesle Corinthia'da masaj için buluşacağız ve ardından akşam yemeği ve parti zamanı."

Gözleri kocaman açıldı. "Corinthia'ya mı gidiyoruz? Aman Tanrım, çok heyecanlıyım."

Saate baktım, gitmemize bir saat vardı.

"Araba saat on birde burada olacak ve yukarıda senin için bazı eşyalarım var." Bulaşık makinesini açtım ve elini tutup onu mutfaktan dışarı sürüklemeyi önce doldurdum. "Hadi gel."

Ben müzik açıp dolabıma doğru yürürken Wolfie yatağıma uzandı. "Wolf, buraya gel."

Ona iki elbise uzattım. "Bunu şimdi giyeceksin." Üzerinde narin, beyaz ve mavi ipek bir sundress olan askıyı salladım. "Ve bu." Diğerini salladım, gümüşü, pırıltılı bir gece elbisesi. "Bu gece giymen için."

"Oh Fred, çok güzeller." Ben bir hafta sonu çantası alıp alçak sedirin üzerine koyarken o da ellerini ipeğin üzerinde gezdirdi.

"İşte hafta sonu çantanız, ihtiyacınız olan her şey burada, sadece dış fırçanızı ekleyin."

Kollarını bana doladı ve sıkıca . "Oh Fred, çok teşekkür ederim, sabırsızlanıyorum. Bu hafta tam da istediğim gibi geçti."

Beni bıraktı ve bir rafa doğru yürüdü, içinde öz anne ve babamın küçüklüklerine ait eski bir fotoğrafın bulunduğu çerçeveyi aldı. Wolfie'nin anne ve babasıyla çok iyi arkadaşlarmış ve ben küçükken bir trafik kazasında ölmüşler. Bu yüzden Wolfie'nin ailesi Jack ve Diane beni hemen evlat edinmiş ve yeni ailem olmuşlardı.

O kadar gençtim ki her şey çok farklı olabilirdi. Kendi çocukluklarından beri yakın oldukları için bana birlikte geçirdikleri zamanlara dair hikâyeler anlatabildiler, onları kutladık ve sürekli onlardan bahsettik. Ailemin sadece benim için değil, Wolf, Murray ve Jamie için de ailemizin büyük bir parçası olmasını sağladılar.

"Merhaba Danvers, dünyadaki en iyi kıza sahipsin." Rafa geri koymadan önce fotoğrafa hızlı bir öpücük kondurdu.

Ona sııttım. "Git ve kışını duşu sok, ama saçını yıkamaya zahmet etme, masajdan dolayı yağlanacak. Daha sonra düzgünce yaptırırın."

"Tamam." Bağırarak kaçtı. "Woo hoo, evleniyorum."

3
FREDDIE

Şoför çantalarımızı otelin lobisine ve özel asansöre taşıdı. Eşyalarımızı ondan aldık ve bindik. Asansörün durduğu tek kat olan süitimize çıktık.

"Vay canına." Bir uşak tarafından karşılandığımız kapılar açılırken Wolfie saygıyla fısıldadı.

"Tanrım." Takip ettim, odayı inceledim ve bir kahkaha patlattım. Etrafta uçuşan bir düzine balon daha olmalıydı. "Her yerdeler." Kahyaya döndüm. "Merhaba."

"Merhaba Bayan Danvers, ben Gerard, kaldığınız süre boyunca ihtiyacınız olan her şey için burada olacağım. Her şey istediğiniz gibi ayarlandı."

Gülümsedim.

"Sanırım konuklarınızdan birkaçı çoktan giriş yaptı ve odalarına yerleşti. Onları çağırmamı ister misiniz, yoksa önce yerleşmeyi mi tercih edersiniz?" Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

"Lütfen onları ara, bu harika olur." Gülümsedim.

"Spa'da öğleden sonra iki için rezervasyonunuz var. Ardından saat sekizde terasta yiyeceğiniz akşam yemeği için saat altıda stilistleriniz gelecek."

"Süper, teşekkür ." Ben de cevap verdim.

Hızlıca başını salladı ve başka bir çıkıp arkasından kapattı.

Süite girdiğimde Wolfie'yi yan odaya geçmeden önce etrafta dolaşırken buldum. Her yerde kocaman çiçek vazoları vardı, kokuları odaların her yerinde titreyen kokulu mumlarla savaşıyordu.

"Hey, buraya gel." Üst kattan seslendi ve onu bulmak için koştum.

Terastaydı.

Manzara Londra boyunca, Thames Nehri'nin ve aşağısına uzanıyor, Londra'nın kuleleri Göz ve Shard'a karşı bir denge oluşturuyordu. Bu

şehrimi ve onu sevdim.

Wolfie kollarını arkamdan bana doladı. "Bu inanılmaz. Teşekkür . Daha önce haklıymışım, sen en iyisisin."

"Bir değil. Bunu hak ettin." Boğazımda bir yumru belirdi ve onun kollarına sarıldım. "Seni özleyeceğim, Wolf."

"Ben de seni özleyeceğim ama her ziyaretin için kendi odan zaten hazır. Ve istediğin sıklıkta buraya uçabilirsin. Hadi, herkes gelmeden önce çocuklar için hızlıca bir fotoğraf çekelim." Telefonunu havaya kaldırdı ve arka planda ufuk çizgisiyle bir fotoğraf çekti.

"Wolf, Fred?" Süitin içinden bir ses duyuldu.

"Yukarıdayız."

Molly ve Amy kapıdan dışarı fırladılar. New York'tan birlikte uçmuşlar ve dün gece gelmişlerdi. Amy, Jasper'ın kız kardeşi ve nedime arkadaşıydı, Molly ise Cooper'ın kız kardeşi idi ve gerçekten iyi bir arkadaş olmuştu.

"Vay canına." Molly yavaşça çatı katını çevreleyen korkuluklara doğru yürüdü ve hepimiz bir grup kucaklaşmasına girmeden önce manzarayı seyretti.

"Sizi özledik çocuklar." Hep birlikte ağladık.

"Balonlar çok havalı." Dedi Molly.

"Jasper." Ben de cevap verdim. "Bu sabah bizim eve de elli tane teslim edilmiş olmalı."

"Kardeşim hiçbir şeyi yarım yapmaz, bu kesin." Amy yumuşak görünümlü açık hava yataklarından birine oturdu.

Bir uşak elinde bir şişe soğuk şampanya ve bardaklarla aniden ortaya çıktı. O kadar sessizdi ki bir ninja bile olabilirdi. Şampanyayı bardaklara doldurmaya başladı, sonra da elden ele dolaştırdı.

"Daha masaja başlamadan zil zurna sarhoş olacağız." Molly ondan bir tane aldı ve teşekkür ederek gülümsedi. "Bugünün geri kalanı için planın nedir? Başka kim geliyor?"

Sanki bir işaretmiş gibi, baldızımız Alex dışarı çıktı. "Merhaba hanımlar." Wolfie ve ben ona sarılmak için ayağa kalktık.

"Millet, bu Jamie'nin karısı Alex." Son arkadaşlarımız Sophie ve Olivia terasa çıkarken kızlar da kendilerini tanıtmak için ayağa kalktı.

Sekiz kadından oluşan küçük grubumuzda daha fazla şampanya dökülürken tanışmalar yapıldı ve kanepelerde rahatladık, güneş ve alkol kombinasyonu hepimizin rahatlamasını sağladı. Wolfie'nin telefonu

çalmaya başladığında, cevap vermek için ayağa kalkmadan önce ekrana bakarak sırttı.

"Merhaba bebeğim." Terasın diğer tarafına doğru ilerledi.

Sophie boşalan yerine oturdu ve beni kucakladı. "Fred, bu inanılmaz, harika bir iş çıkarmışsın. Daha önce buraya gelmiş miydin?"

"Hayır, ama eğlenceli olacağını düşündüm. Büyük bir yere gitmek istemediğini biliyorsun, ben de kendi partimizi verebileceğimiz, tamamen şımartılacağımız, el pençe divan duracağımız ve dışarı çıkmak zorunda kalmayacağımız kadar güzel bir yer bulmak istedim. Her iki dünyanın da en iyisi." İkimiz de bir yudum almadan önce kadehimi onunkine dokundurdum. Molly haklıydı, masajdan önce ziyan olacaktık.

"Burası Beyonce'nin kaldığı yer, biliyorsun." Sanki onu burada hayal ediyormuş gibi etrafına bakındı.

"Queen B için yeterince iyi olan bir şey, kesinlikle bize."

"Bunun şerefine." Kabarık buklelerini alaycı bir şekilde omuz. Başını öne eğdi. "Cidden Freddie, harika bir iş çıkardın. Tüm bunlar hakkında nasıl hissediyorsun?"

"Wolfie'nin gitmesini mi kastediyorsun?" Wolfie'nin durduğu yere baktım, hâlâ telefonuna aptal gibi sırtıyordu.

Başını salladı.

"Ben iyiyim, bunu çok fazla düşünmemeye çalıştım. Açıkçası onu sık sık görmeyi özleyeceğim ama bu konuşmayacağız anlamına gelmiyor. Geçen yıl Amerika'dayken de sürekli konuşuyorduk. Sadece küçük şeyler, mesela onu yemeğe ve bir şeyler içmeye gidememek gibi." Rahatsız olmaya başladığımda alışkanlık haline getirdiğim üzere yanağımı içime çektim.

"Evet, zor olmalı." Empatiyle kolumu okşadı. "Akşam yemeği ve içki için de her zaman buralardayız, bizi ne zaman istersen arayabilirsin."

Gülümsedim. "Teşekkürler Soph."

Ömrümüzün sonuna kadar masaj yapıldıktan sonra, öğleden sonranın geri kalanını terasta gülerek ve sohbet ederek geçirdikten sonra uzmanlardan oluşan bir ekip tarafından hazırlandık ve süslendik. Kesinlikle alışabileceğim bir şeydi.

O kadar rahatlamıştım ki bir bulutun üzerinde yürüyor olabilirdim.

Wolfie odamıza girdiğinde elbisemin fermuarını çektim, sarı saçları Hollywood dalgaları şeklinde açılmıştı ve omuzlarından aşağıya yumuşak bir şekilde dökülüyordu. Gümüşü elbisesi güneş ışığında parıltıyor, onu neredeyse denizkızı gibi gösteriyordu.

"Ne kadar da hayalperestsin. Jasper çok şanslı bir çocuk."

"Kesinlikle öyle." Elbisesinin içinde döndü. "Hey, hadi onları arayalım." Telefonu şifonyerin üzerine, ikimizin de ekranı görebileceği bir yere koydu.

Jasper'ın yüzü cevap verirken dışarı baktı. "Şu iki güzel bayana bakın."

"Teşekkür ." Ben de cevap verdim. "Biz de tam ne kadar şanslı olduğumu söylüyorduk." "Ve bunu bilmiyor muyum?" Kıkırdadı. "Eğleniyor musun, Cub?"

"Çok fazla, öyle mi?" Kadın ona sordu. Omuz silkti.

"Oi." Bir ses çağırdı. "Gelmiş geçmiş en iyi bekarlığa veda partisini planlamak için çok çalıştım. En azından iyi vakit geçiriyormuş gibi davranma nezaketini göster, seni huysuz pislik."

Cooper'ın yüzü görüldüğünde Jasper sırtıttı. "Wolf, Tiny, ikiniz de çok güzel görünüyorsunuz."

Dilinin dışarı çıkıp dolgun alt dudağında gezinmesini büyülenmiş gibi izledim.

Siktir, çok seksiydi.

Dilin kötü şeyler yapabileceğinden hiç şüphem yoktu.

Başımı salladım, düşüncelerimi temizlemeye çalıştım. Seks yapmayalı çok uzun zaman olmuştu. Ya da en azından düzgün bir seks yapmayalı.

"Teşekkürler Coop." Wolfie cevap verdi. "Murray ve Jamie nasıl?"

"Drew ve Clevs onları kanatları altına aldı. Dürüst olmak gerekirse, hayatta kalabileceklerinden emin değilim."

"Evet, endişelenmiyoruz, onlara dikkat etmelisiniz. Aldatıcıdırlar ve dikkatli olmazsanız sizi masanın altından içerler."

Cooper sırtıttı. Kardeşlerimizin neler yapabileceğinin çoktan farkına vardığından emindim.

"Kurt Yavrusu, gitmene ve akşamın tadını çıkarmana izin vereceğim ama yatmadan önce beni ara, tamam mı? Seni seviyorum. Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum." dedi Jasper ve Cooper'ın arka planda gözlerini devirdiğini görebiliyordum.

"Tamam bebeğim, iyi . Seninle sonra konuşuruz. Seni seviyorum."

Telefonu kapattı ve diğer kızları terasta bulmak için dışarı çıktık. Dışarı çıkmayacak olsak da gecenin resmi olmasını istiyordum, bu nedenle kıyafet kodu 'Black Tie' olarak belirlenmişti. Kızlar, her biri bir öncekinden daha çarpıcı olan muhteşem bir dizi elbise giymişlerdi.

"Vay anasını, kesinlikle inanılmaz görünüyoruz. İyi ki bu gece dışarı çıkmıyoruz, yoksa peşimize düşerlerdi." Güldüm.

Herkes dinlenirken kokteyller dolduruluyordu, güneş gökyüzünde hâlâ sıcaktı ve batmasına saatler vardı. Teras irili ufaklı doldurulmuş, masadaki her sandalyeye Jasper'ın balonlarından biri bağlanmıştı. Bu gece için bir çalma listesi hazırlamıştım ve müzik hoparlörlerden hafifçe pompalanıyordu.

"Burası gerçekten de harika görünüyor." Alex bana doğru yürüdü, pembe elbisesi bir flamenko dansçısı gibi parlıyordu. "İyi iş çıkarmışsın."

"Daha yeni ayırttım, Al. Gerçekten hiçbir şey yapmadım. Övgülerini ahırı gördüğün zamana sakla." Yüzümü buruşturdum.

Bana güldü. "İyi görünüyor mu?"

"Henüz değil, ama olacak." Göz kırptım. En iyi işlerimden biri olacağından son derece emindim. "Jamie'den haber aldın mı?"

Kızların geri kalanına katılmak için yürüdük. Kanepeler dağıtılıyordu ve ben bir tane alıp ağzıma attım.

"Evet, daha önce. O kadar akşamdan kalma olduğunu söyledi tekila ağladığını sanıyormuş.

Yani, neler olduğunu kim bilir. Ben de bilmek istediğimden emin değilim."

Başımı sallayarak güldüm. "Ha, kulağa doğru geliyor. Senden ve çocuklardan uzakta bir hafta, ilk gece sert çıkmak çaylakça bir hata olur. Vegas'a ne zaman uçuyorlar?"

"Yarın. Sonra Perşembe günü buraya döneceğim, Cuma sabahı da karaya çıkacağım." Bir sandalyenin arkasına tünemiş, ayak bileklerini önünde çaprazlamıştı.

"Katliam olacak. İndiklerinde çok kötü olacaklar." Güldüm.

"Biliyorum, aptal sik kafalılar." Omzumu dürttü. "Peki, hadi o zaman, bu hokey çocukları neye benziyor? Ateşli ve bekâr olanları var mı?"

Alex uzun zamandır bana tuzak kurmaya çalışıyordu ve şu anda Cooper'ın çıplak gövdesi gözlerimin önünden geçiyordu.

"Dahil olmak istediğim bir şey yok." Bu tamamen doğru olmayabilirdi.

Bizi bekleyen uşaklardan biri elinde bir tepsi kokteyllerle yanımdan geçti ve ben de boş bardağımı dolu bir bardakla değiştirdim.

"Bu bir cevap değil." O da yeni bir tane alırken sırtıttı.

"Alacağın tek şey bu."

Londra'ya gelmeden önce Cooper hakkında ne kadar az düşünürsem o kadar iyi.

Diğer çocukların aksine, Jasper'la birlikte benim evimde kalıyordu ve bu beni hem korkutuyor hem de heyecanlandırıyordu. Düğünden önceki hafta birlikte çok zaman geçirecektik ve eğer onu uzakta tutabilirsem işler daha kolay olacaktı. Ama Alex ve Wolfie her fırsatta benden bilgi koparmaya çalıştıkları için bu iş beklediğimden daha zor olacaktı.

Wolfie yanımıza geldi ve Alex'i yanağından öperek bize katıldı. "Al, çok güzel görünüyorsun, elbisene bayıldım."

"Teşekkür ederim." Ayağa kalktı ve yavaşça döndü, elbisesinin alt kısmı etrafında uçuşuyordu. "Ben de Fred'e ateşli, bekâr hokey oğlanlarını soruyordum."

"Evet, sana Cooper'dan bahsetti mi?"

Gözlerimi ona diktim.

Tam bir bok karıştırıcısıydı ve Alex'le birlikte ben de onların bela kazanının tam ortasındaydım.

"Hayır, yapmadı." Bana baktı, sonra elini sallayarak Wolfie'ye devam etmesini işaret etti. "Ama çekinmeyin."

"çok fazla kimya var. Ve her gün konuşuyorlar.

O da ateşli, Jasper kadar değil tabii ki ama ateşli."

Ona tekrar dik dik baktım, gözlerimle onu susturmaya çalıştım ama başaramadım.

"İkinizin arasında bir şeyler mi var?" Alex kaşını kaldırdı.

"Hayır, yok." Kaşlarımı çattım. "Biz sadece arkadaşız." Alex'in Wolf'a baktığını gördüm, aralarında sessiz bir şeyler geçiyordu. "İkiniz de siktirin gidin. Bok karıştırmayı bırakın."

Gülmekten kırıldılar.

"Hanımlar, yemek hazır." Gerard araya girdi.

Son anda kurtuldum, şükürler olsun. Cooper'ı bir kez daha aklımdan çıkardım ve o iki palyaço durumu daha da kötüleştirmeden oradan uzaklaştım.

Hepimiz, nehre doğru bakacak şekilde yeniden düzenlenmiş olan uzun masaya geçtik. Işık yavaş yavaş sönüyordu ama sadece mumları daha da parlak hale getirmek için hareket ediyordu. Masanın üzerine yerleştirilmiş büyük boy kasırğa kavanozlarının içinde parlıyorlardı.

"Bu çok güzel." Wolfie masanın başına oturmadan önce içini çekti. "Mükemmel bir Cumartesi gecesi randevusu. Etrafımda tüm kızlarımla."

Alacakaranlık ufukta belirirken kahkaha seviyesi de arttı. Akşam yemeği İtalyan usulü servis edilirken içkiler ve sohbet durmadan akıyordu. Masaya devasa paylaşım tabakları konuldu ve hepimiz yemeğe daldık.

"Freddie?" Molly tabağındaki köfteleri kaşıkladı. "Şu görüştüğün adamlarla aranda ne geçti?"

"Hangisi?" Büyük, yapraklı yeşilliklerden oluşan bir kâseyi Alex'e uzattım.

"Fred'in en iyi buluşma hikayeleri var! Bazı mutlak dehşetler buldu." Wolfie bana döndü. "Sen de birkaç tane anlatmalısın."

"Tanrım, nereden başlayacağımı bilemiyorum. Çok fazla oldu. Bu muhtemelen itiraf etmem gereken bir şey değil." Sandalyemde arkama yaslandım ve düşünmeye başladım.

Konu flört etmeye geldiğinde kesinlikle iyi bir sicile sahip değildim. Wolfie size sadece doğru erkekleri seçmediğimi söylerdi, ki bu yanlış değildi, ama hayatıma en iyi şekilde katkıda bulunacağını bildiğim biriyle henüz tanışmamıştım. O zamana kadar eğlenceli randevular ve vasat bir seks diyetiyle yaşıyordum.

"Peki ya Çılgın Louis?" Wolfie kokteyli yudumladı.

Hikâyeyi hatırlayarak sııttım. "Şey, bir randevuya çıkmıştık ve evime geri gelmişti. Nispeten normal görünüyordu, biraz tuhaftı ama komikti. Her neyse, seks yapıyorduk ve yarı yolda durup bana o gece giydiğim elbiseyi beğenmediğini söyledi."

"Hayıır." Gözleri kocaman açılırken Molly'nin eli ağzına gitti. "Gerçek hikaye. Hâlâ içimdeydi. Ne diyeceğimi bilemedim." I yüz ifadelerine sııttı.

Kahkaha seviyesi bir kademe daha yükseldi ve yanlarım ağrımaya başladı.

"Tanrım, bir keresinde Tinder'da bir adamla eşleşmişim ve sohbet ediyorduk, sonra birdenbire bana 'Büyük saatlerden hoşlanır mısın?' başlıklı bir penis fotoğrafı gönderdi." Sophie kıkırdadı. "Ben de 'evet, aceleyle saati söylemem gerektiğinde çok yardımcı oluyorlar' diye cevap yazdım."

Hepimiz bir kahkaha patlattık.

"Hiç cevap vermedi." Bitirdi.

"Çok zekice, oğlanlar tam bir geri zekâlı." Amy'nin yüzü gülmekten buruşmuştu ve akan gözyaşlarını kurulamak için peçetesini kullanıyordu

yanaklarından aşağı.

"Bunun şerefine." Kadehimi havaya kaldırdım.

Savaş hikayeleri tam gaz devam etti, her biri öncekinden daha komikti ve boş tabakları toplayıp yeni bir yemek getiren garsonlara sırtlan sürüsü gibi görünmüş olmalıydık.

Biz farkına bile varmadan güneş batmış, turuncu ışıltısı bir süreliğine kaybolmuştu.

Gün.

"Yanınıza taşınan adamdan ne haber? Jamie dedi ki Ticaretle uğraşıyor." Alex tekrar toparlandı, aşk hayatım açıkça benim dışımdaki herkesin ilgisini çeken bir konuydu.

Bu düşünce içimi bir ürperti kapladı. Simon, komşum, tam bir pespayeydi. Aslında, tanımına baktığınızda onun iğrenç yüzünün size baktığını görürdünüz. Bir imada bulunma fırsatını asla kaçırmazdı.

Ya da açıkça bana teklif et. Ya da bana dokunmak.

"Tanrım, hayır." Wolfie benim hayır dememe fırsat vermeden parmağını hayır anlamında ileri geri hareket ettirdi. "Çok iğrenç biri, daha önce hiç bu kadar kibirli biriyle tanışmamıştım ve tam bir pislik. Her zaman davetsiz geliyor ama sadece göğüslerimize bakıyor, bu yüzden kapıyı açmayı bıraktım. Kendini Tanrı'nın kadınlara bir armağanı sanıyor. Ve aslında değil."

"Evet, o kötü biri. Sadece komşumla bir bölge savaşı başlatacak kadar sikilmiş olamam." Sandalyemi geriye ittim ve banyoyu bulmak için ayağa kalktım.

"Bahse girerim küçük bir penisi vardır." Olivia güldü, bu da diğer herkesi tekrar kızdırdı.

Molly elini kaldırdı. "Bir doktor olarak ve tamamen tıbbi bir bakış açısıyla konuşuyorum, kimlerin mikro penisleri olmadığını biliyor musunuz?"

Etrafına bakındı, gözlerinde yaramazlık parlıyordu.

"Hokey oyuncularını."

Hay sikeyim.

Cooper'in sikini düşünme.

Bu konuşmanın hızlı bir şekilde raydan çıkarılması gerekiyordu.

"Bu hafta için sabırsızlanıyorum." Sophie kıkırdadı. "Nedimeler ilk hakkı alır, değil mi? Hadi Fredster, önümüzde eğlenceli zamanlar var."

"Hayır, teşekkürler." Başımı iki yana salladım ve Wolfie ile Alex daha bir şey söyleyemedi oradan ayrıldım.

Bu hafta kimseyle ilişkiye girmeyecektim.

Kesinlikle.
Hiç şüphe
yok.

KOOPER

Arabalar kapılardan geçip uçak hangarının yanındaki koridora yanaştığında telefonum çaldı.

Vegas'la işimiz bitmişti.

"Düşündüğümde daha az bok gibi görünüyorsun." Freddie FaceTime üzerinden, gerekenden daha yüksek bir sesle duyurdu.

"tutma, olur mu?" Kaşımı kaldırdım.

Yüzüne sinsî bir gülümseme yayıldı ve buz mavisi gözleri parıladı. Daha önce hiç böyle bir renk görmemiştim, sanki bir su damlası güneş ışığına yakalanmış gibiydi. En soluk safirin gölgesiydi.

"Ne zaman geliyorsun?" O sordu.

Saatime baktım. "Şu andan itibaren on saat. Londra'da saat kaçsa artık."

Beynim çalışmıyordu, ancak bu şehirden ayrılırken hissettiğim en kötü şey kesinlikle bu değildi.

Dudaklarını büzüştürmesini izledim. Dolgun ve büzgülü dudaklardı, pek çok tavşanda gördüğüm türden dudaklardı ama bunlar yüzde yüz doğaldı. "Bana ne olduğunu anlatacak mısın?"

"Bu olumsuz, Ghost rider."

Burnunu yukarı doğru kıvırdı. "ama, kimseye söylemem."

Ona güldüm çünkü ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyorduk. Onun bildiği her şeyi Wolfie birkaç dakika içinde öğrenirdi. Hatta saniyeler içinde.

"Hayır, bu evrensel bir kuraldır. Vegas'ta olan Vegas'ta kalır."

Bu iyiydi, çünkü aslında anlatacak bir şey yoktu. Hiçbir şey olmadı. Gelmiş geçmiş en sıkıcı Vegas gezisi olarak kayıtlara geçecekti.

Hem de hiç.

"Evet, evet, eninde sonunda senden çıkaracağım." Tehdit etti. "Tamam, on saat sonra görüşürüz. Ve biraz uyu, senin ve benim yapacak işlerimiz var!"

Bir türlü bitmek bilmeyen sağdıçlık işlerine bakarak homurdandım. Freddie açıkça dünyanın en küçük zorbası olarak Napolyon'u canlandırıyor. Çok patronluk taslıyordu ama nedense ben hiç karşı çıkmıyordum.

"Not edildi, havaalanında görüşürüz, Tiny."

Telefonu kapattım ve arabamdaki zavallı gruba baktım. Her biri akşamdan kalma gibiydi. Ama dürüst olmak gerekirse, Vegas'a yaptığımız yolculuk içmekle geçmişti ve Freddie'ye ya da bir başkasına anlatacak ilginç bir şey çünkü hiçbir şey olmamıştı ya da bana kalırsa olmamıştı. Tabii Jasper'ın bir şişe viski içip Wolfie için yeterince iyi olmadığı konusunda sızlanmasını saymazsak.

Striptizci yok, kumar yok, seks yok.

En azından benim için ve kesinlikle Jasper için değil.

Sağdıç olarak bütün gece onun yanında kalmak benim sorumluluğumdu ve Wolfie hakkında konuşmak dışında hiçbir şey yapmakla ilgilenmediği için ben de öyle yaptım. Tüm eğlenceyi kaçırmıştım.

Diğerleri ise farklı bir hikâyeydi.

Önümdeki arabada takım arkadaşlarımız Felix Cleverly, Drew Crawley, Brogan Bartlett ve Carter Rice'in yanı sıra Wolfie'nin iki kardeşinin yolcu kapılarından çıkıp uçağın merdivenlerinden yavaşça yukarı doğru ilerlediklerini görebiliyordum. Uyandıkları andan itibaren hiçbir güneş gözlüklerini çıkarmamıştı, gerçi yatağa girdiklerinden bile emin değilim.

Şerefsizler.

"Efendim, valizlerinizi yükleyeceğiz, siz buyurun." Dedi şoför, bize dönerek.

"Teşekkürler dostum." Bahşiş olarak ona bir tomar para uzattım.

"Coop, çekilebilir misin? Bu arabadan çıkmam gerek." Jasper'ın kardeşi Tate homurdandı.

Kapıyı ben açtım. Tate derin bir nefes alarak yanımdan geçti. "Eğer hasta olacaksan, bunu benim yanımda yapma. Ve sen hastalanmadan önce uçağa binin." Jasper dışarı çıkarken, onu bizim ekipten iki kişi daha izledi. Jasper ve benim dışımda hepsi çok üzgün bir durumdaydı.

"Herkes uçağa binsin." Başka bir araba yanaştığında ve onu karşılamak için yürüdüm.

"Akşamdan kalma çocuklar mısınız?" Sürücü camını indirirken sordum.

"Öyleyiz, Bay Marks." Dedi şoför.

"Mükemmel. Hepsi uçakta, yukarı gelebilir misin?"

"Sorun değil efendim. Boşaltacağız ve kısa sürede kalkacağız. Herkes yerlerine otursun yeter. On bir kişi misiniz? Doğru mu?"

"Evet, on bir. Sağ ol , yukarıda görüşürüz."

Geniş kamaraya girdiğimde çocukların çeşitli şekillerde etkisiz hale getirilmiş olduklarını gördüm, bazıları çoktan uyumuştı, bazıları içiyordu ve Felix'in dizinde zar zor giyinmiş bir kadın vardı. Bu kadın da nereden çıkmıştı?

"Clevs, ne oluyor lan?" Ne için bağırdığımı tam olarak anlayana kadar ona bağırdım ve ters ters baktım.

" ol. Yakında gidiyor."

"Artık gitmesi gerekiyor." Onu dizinden indirip ayağa kalkana kadar bekledim, ona uzun bir veda öpücüğü vermeden önce uçağın girişine kadar yürüdüm.

Yerine oturana kadar ona başımı salladım. Kadınları bir tür tanrı gibi peşinden koşturmayı nasıl başardığı bir muammaydı. En iyi zamanlarda bile tam bir morundu.

"Çocuklar, dikkat edin." Hepsi bana homurdandı. "Önümüzde uzun bir uçuş var ve sizin için bir şeyim var. O yüzden hepinizin oturup beni dinlemesini istiyorum."

"Bay Marks?" Merdivenlerden bir ses seslendi.

"Evet, lütfen içeri gelin." Önümdeki dağınıklığa dönmeden önce onlara içeri girmelerini işaret ettim. "Bu benim hepinize hediye."

"Kızlar mı?" Arkadan bir ses bağırdı.

"Hayır sık kafalı, bu tıbbi bir hediye, o yüzden kolları sıvayın. Yola çıkmadan önce hepinize serum takılacak, böylece Londra'ya indiğimizde akşamdan kalma bok parçaları gibi görünmeyeceğiz."

"Seni seviyorum Coop." Hemşirelerden biri üzerinde çalışmaya başlarken Drew seslendi.

"Bunu unutmayacağım." Jasper'ın yanına oturdum ve kolumu sıvadım. "İyi misin?"

"Evet, sadece Wolfie'ye ulaşmak istiyorum." Serum takılması için kolunu uzattı.

"On saat içinde orada olacağız ve sen bunun çoğunda uyuyor olacaksın." Ona güvence verdim.

Bir yıl önce böyle bir açıklama karşısında ağzım açık kalırdı ama Wolfie hayatına girdiğinden beri bambaşka bir adam olmuştu. Jasper, bekâr bir playboydan çok daha farklı biriydi.

Her hafta bir kadınla, tıpkı benim hala çoğunlukla yaptığım gibi, o sıırsıklam aşık olana kadar. Ve itiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, bu daha iyisi içindi.

Taşaklarına %100 sahipti ve adam buna bayılıyordu.

Artık bir geceliğine bile olsa ondan ayrılmaya dayanamıyordu ve en iyi arkadaşım olmasına ve ilişkimizin değişmesine rağmen onu bu kadar mutlu görmeyi seviyordum.

Şanslıydı.

Wolfie hayatımıza o kadar kolay uyum sağlamıştı ki, kendi arkadaşlarını bile getirmişti.

Bu arada telefonumu çıkardım ve Freddie'nin bana gönderdiği 'Vegas Hangover' başlıklı son çalma listesini buldum.

"Buyurun, Bay Marks. Bu işlem kırk beş dakika kadar sürecek ve sonra hazır olacaksınız." Hemşire diğerlerini kontrol etmek için etrafta dolaşmadan önce serumu inceledi.

"Teşekkür ederim." Kulaklığımı taktım ve gözlerimi kapatarak devam tuşuna bastım.

Freddie beni pek çok yeni grupla , şu anda çalan The XX kısa sürede favorilerimden biri haline geldi, elektro-melodik ritimler beni rahatlatıyor.

En iyi arkadaşlarımız evleniyordu ve varsayılan olarak yakınlaşmıştık. Aslında o benim ilk kız arkadaşımdı.

Gerçekten yakın olduğum son kız beni kırık bir kalple terk etmişti. İlişkimiz fırtınalı bir romantizmin gerçek tanımıydı. Ben askere gidiyordum, o fizyoterapist olmak için eğitim alıyordu ve birbirimize aşık olmuştuk. Sonra bir ay içinde evlendik ve kısa süre sonra gerçekler yüzümüze vurdu. İlişkimiz toplam seksen altı gün sürdü.

Doğru olduğuna inandığım her şeyin, ona karşı hissettiğim her duygunun koca bir yalan olduğu ortaya çıktı. Kendimi hokeye gömdüm ve bir daha asla kendimi o duruma sokmayacağıma yemin ettim.

Duygularımın beni alıp götürmesine asla izin vermeyeceğim. Asla bir kadın tarafından sahiplenilmeyeceğim.

O zamandan beri tavşanlar benim için bir hayat oldu.

Her ne kadar son zamanlarda bu cazibe giderek azalmış olsa da.

Freddie, Wolfie'yle birlikte bir paket anlaşmasının parçası olarak gelmişti ve kısa süre sonra kendimi ondan haber almayı dört gözle beklerken bulmuştum. Beni onun kadar güldüren biriyle tanışmayalı uzun zaman olmuştu ve onu gaza getirmeyi seviyordum. Onu ne kadar zorlayabileceğimi görmek hoşuma gidiyordu.

O kadar komikti ki. Ateşli de.

Evim için bana yardım ederken, tavsiyelerini dinlemediğimde ne kadar eğlenceli olduğunu fark ettim. Onu kızdırmak, söylediği hiçbir şeyi dikkate almadığımı düşünmesini sağlamak hoşuma gidiyordu, oysa evimin büyük bir kısmı onun önerileri doğrultusunda tasarlanmıştı.

Düğün yaklaştıkça mesajlarımız daha da sıklaştı ve günde birkaç kez olmaya başladı.

Onunla takım arkadaşlarımdan daha çok konuşuyordum. Ailemden daha fazla.

FaceTime üzerinden yüzünü görmeye alışmıştım. Genellikle bana olan kızgınlığı yüzünden kaşlarını çatıyordu, çoğunlukla birbiri ardına gelen aptalca istekleri yüzünden hak ediyordu ama elimde değildi. Hatta kendimi sorabileceğim bir sonraki saçma şeyi düşünürken yakalamıştım.

Onu gaza getirmediğim zamanlarda da sohbetlerimiz düğün muhabbetinden uzaklaşıyor ve çoğunlukla müzikle ilgili oluyordu. Müziği sevdiğimi sanıyordum ama Freddie bambaşka bir seviyedeydi.

Derin bir nefes alıp şarkı sözlerini içime çekerken gözlerim kaymaya başladı.

"Bu dahiyane bir fikirdi." Yarım saat sonra Brogan uçağın arkasından böğürdü. "Coop, kendimi kesinlikle becerilmiş hissediyorum."

Hemşireler etrafta dolaşüyor, takılmış olan serumları çıkarıyorlardı. Çocuklar kesinlikle daha az yürüyen ölü gibi görünmeye başlamışlardı, ancak birkaçı hala güneş gözlüklerini çıkarmamıştı.

Pilot Jasper ve bana doğru yürüdü. "Efendim, hazırsanız 10 dakika içinde kalkıyoruz."

"Mümkün olan en kısa sürede." Jasper homurdandı, telefonundan başını kaldırmıyordu, şüphesiz Wolfie'ye mesaj atıyordu.

"On harika, teşekkür ederim." Kokpite geri dönerken ona başımı salladım.

Arkamı döndüm. "Hey, on dakika içinde gidiyoruz. Eşyalarını topla ve otur."

Hostesler kalkış için hazırlandılar ve pilot dahili telefona geldiğinde kapıları mühürlediler.

"Beyler, iki dakika içinde kalkmış olacağız. Yolculuk için hava açık görünüyor ve dokuz saat on yedi dakika içinde Londra'ya varmış olacağız."

Uçak, bulutlara dik bir tırmanışa geçmeden önce, düzlüğe çıkana kadar hızlı bir taksiyle sorunsuz bir şekilde hareket etti.

Görevliler kemerlerini çözüp kabinde dolaşmaya ve içkileri dağıtmaya başladıklarında, Jasper ve benim karşımdaki koltuklara iki kişi oturdu: Jamie ve Murray, birkaç saat öncesine göre daha az yıpranmış görünüyorlardı. Ufak tefek adamlar da değillerdi, barda diğer çocuklarla kesinlikle başa çıkabilirlerdi.

"Tamam mı çocuklar?" Dedi Jamie. "Nasılsınız?"

"Şimdi havalandığımıza göre daha iyi." Jasper önemli ölçüde neşelenmiş görünüyordu.

"Siz ikiniz ?" Bir kaşımı kaldırdım.

"Evet, güzel. Harika bir hafta sonu." Murray sırtıttı. "O damladan sonra bir gece daha dayanabilirmişim gibi hissediyorum."

Gözleri Jasper'a takılmadan önce ikimize baktılar. "Bak Jasper, dostum."

Jamie boğazını temizledi. "İnmeden önce, Muz ve seninle konuşmam gerekiyor."

Ne demek istediklerini anladığımda Jasper'ın şaşkınlıkla kaşlarını çatmasını izledim.

Ohhhh bu harika olacaktı. "Benimle ne konuşacaksın?" Kaşlarını çattı.

"Wolfie'ye göz kulak olmanla ilgili olanı biliyorsun."

Homurdandım, bu çok komikti. Çünkü Jasper Wolfie'ye o kadar takıntılıydı ki onun bir kâğıt kesiğinden bile zarar görmesine izin vermektense ölmeyi tercih ederdi, yani bu konuşma yüzde yüz anlamsızdı.

"Peki, tamam. Çocuklar..."

"Bir tehditmişiz gibi davranmayalım." Murray araya girdi. "Yaşamak için insanları dövüyorsun ama babamız isterse konuşuruz. Anlaştık."

Jasper onlara güldü, "Anlaştık. Ama bence benimle başa çıkabilirsin, yine de endişelenecek bir şey yok. Ona asla zarar vermem. Ve açıklığa kavuşturmak gerekirse, ben yaşamak için insanları dövmüyorum, sadece onları yollarından çekiyorum. İnsanları döven Coop'tur."

Görevli bize yaklaşırken başımı kaldırıp baktım.

"Siz beylere içecek bir şeyler ikram edebilir miyim?" Bize uçuş menüsünü uzattı.

"Sadece biraz su alacağım, teşekkürler." Diğerleri bira sipariş ederken ben de cevap verdim.

Ayağa kalktığımda hepsi bana baktı. "Freddie indiğimizde tüm gün çalışacağım için uyumam gerektiğini söyledi. Yani, eğer burada kalacaksanız

"Başka bir yerde uyumaya gidiyorum. Oraya varmadan bir saat önce biri beni uyandırır lütfen."

Murray birasını görevliden aldı. "Patronluk tasladığı tek kişinin biz olmadığımıza sevindim."

Uçağın arka tarafındaki yatak odasına doğru yürürken, poker oynarken hamburgerleri suratlarına tıktırarak ve çoktan içkiye başlamış olan birkaç adamın yanından geçtim. Tate ve Drew, gürültüye aldırmadan, uzanmış sandalyelere uzanmış, bayılmışlardı.

Yatak odasına girdim ve yatağa uzandım, uyku neredeyse anında beni ele geçirdi.

5
KOOPER

Ağır nefes alış verişlere uyandım ve Jasper'1 bulmak için döndüm. Ardından kapı çalındı.

"Bay Marks, bir saat içinde inmiş olacağız. Sizi uyandırmamızı istemiştiniz." Panellerden bir ses geldi.

"Teşekkürler." Ben aradım. "Jas, ." Saatiye bakarken onu ittim. Tam sekiz saat uyumayı başarmıştım.

"Ne?" Şaşkınlıkla homurdandı.

"Bir saat içinde iniyoruz. O zaman Wolf'u göreceksin." Bunun onu bu kadar çabuk ayağa kaldırması endişe vericiydi.

"Önce duşa girmek ister misin? Yoksa ben gidiyorum." Ayağa kalktım.

Yu

kar "Evet, sen git." Yastığa sırt üstü düştü.

1. On dakika sonra belime bir havlu sardım ve dışarı çıktım.

Yine derin bir uykuya dalmıştı. Büyük bir sürpriz değildi, Jasper ölü gibi uyurdu ve deplasmanda oynadığımız maçlarda aynı odada kaldığımız için onun uykusu alışkanlıklarına fazlasıyla alışmıştım.

"Jas! Uyan." Kafasına temiz bir havlu atarak bağırdım. "Birazdan inişe geçeceğiz. Kaldır kışını da duşa gir."

"Tamam. Sakin ol." Yorganı geriye atıp ayağa kalktı. Banyoya girmeden hemen önce döndü. "Hey Coop, seni seviyorum dostum, bu hafta sonu için teşekkürler. Harikaydı. Dışarıdaki palyaçolar olmadan birlikte vakit geçirebildiğimiz için çok mutluyum."

Temiz bir boxer ve ardından kot pantolonumu giydim. "Evet ben de dostum, ama önümüzde büyük bir hafta var. Wolfie bu hafta senin sorumluluğunu bana verdi, o yüzden lütfen duşa gir."

Sırtı ve kapıyı arkasından kapattı.

Ana kabine girerken üzerime bir tişört geçirdim, mutlak bir katliam bekliyordum ve kendimi çoğunlukla uyuyan bedenlerle hoş bir sürpriz olarak buldum

yatar koltuklarda. Kampta olmak gibiydi, tek fark kamp yerinin elli milyon dolarlık bir uçak olmasıydı.

"Beyler." Sessizlikle karşılandım. Ellerimi yüksek sesle çırttım. "Hey salaklar, uyanın! Yakında iniş yapacağız." Birkaç homurtu daha duydum. "Uçaktan inebilmemiz için dikkatinizi vermenizi istemeden önce toparlanmanız için on dakikanız var."

", patron." Sesi Drew'a benzeyen biri mırıldandı.

Jasper kamaradan çıkarken görevliler kahve dağıtıyordu. O da bir tane aldı ve birlikte ön tarafa yakın bir yere oturduk.

Uçak inerken Jasper'ın bacağının yere vurduğunu hissedebiliyordum ve neredeyse uçak tamamen durmadan önce koltuğundan kalkmıştı.

"Jas, ." Kolunu çektim. "Uçak kontrol edilene kadar inemeyiz, o zaman gidebilirsin."

İnledi ve tekrar yerine . Ben ayağa kalktım.

"Çete, dinleyin." Dokuz kasvetli yüz bana döndü. "Uçaktan indiğimizde Wolf ve Freddie sizi otele götürmek için birkaç arabayla birlikte dışarıda olacaklar. Freddie'nin sizin için bir programı var, ama bugün istediğinizi yapabilirsiniz, yarın akşam konserimiz var, sonra da Salı günü düğün için ülkeye gidiyoruz. Kendinize hakim olun ve uslu durun, açıkçası hiçbirinizi kefaletle hapisten çıkarmaya gelmiyorum."

Tanrım, lanet bir kamp konseyi üyesi gibi konuştum.

Uçağın kapıları açıldı ve ilk inen Jasper oldu, olabildiğince hızlı bir şekilde koşarak merdivenlerden indi. Benimkiyle birlikte bıraktığı çantayı aldım ve kapıya doğru yönelirken sırtımda bir tokat hissettim.

"İyi iş, Coop. Eğer hokeyi bırakmaya karar verirsen seni kısa sürede izciler kapar." Defans oyuncularımızdan Huck Sands kolunu bana doladı.

"Siktir git." Sırıttım.

"Harika, harika bir gezi dostum, çok teşekkürler."

Gelen yolcu salonuna girdiğimizde Jasper çoktan Wolfie'ye . Freddie parmaklıklara yaslanmış, telefonunun ekranına dokunurken sıkılmış görünüyor. Bir ayağını duvara dayamış olması sadece kalçasını dışarı çıkarmasına ve ağız sulandıran kıvrımlarını vurgulamasına yarıyordu. Şimdiye kadar doğru dürüst takdir ettiğimi sanmadığım kıvrımlar.

Kıvrak kalçalarını saran dar bir yoga pantolonu giymişti, bu da onun minyatür boyundan çok daha uzun görünmesini sağlıyordu, benim 1.80'lik bedenime kıyasla minyatür sayılırdı. Solmuş siyah bir vintage tişört göğsüne kadar uzanıyordu ve yaklaştıkça üzerindeki resmi fark ettim. Bon Jovi'nin Slippery When Wet şarkısının albüm kapağıydı. Aletim seğirdi ve durduramadan zihnim çukura düştü.

Kendimi toparlamak için bir saniye verdim, aniden önümüzdeki on günü onunla geçireceğim için çok heyecanlandım.

O beni fark edene kadar önüneydim ve göz hizasına yaklaşmak için eğildim.

"Merhaba Tiny."

Telefonundan başını kaldırdı, can sıkıntısı yerini yüzüne yayılan yavaş bir gülümsemeye bıraktı.

"İşaretler." Duvarı itti.

Onu kucaklayıp yerden kaldırdım, narenciye ve sedir ağacı kokusunu içime çektim.

"Acele etmediniz. Beş dakika önce kapıdan girdiğinden beri bu ikisi nefes almadı." Homurdanarak beni güldürdü.

Birden kalbim iki kez atıyormuş gibi keskin bir çekim hissettim ve onu yere bıraktım.

"Seni görmek de güzel, Tiny." Göğsümdeki garip hissi ovuşturdum.

Çocukların geri kalanı kapıdan içeri girdi. "Vay canına çocuklar, gerçekten bok gibi görünüyorsunuz."

Drew onu kucakladı, ardından Felix geldi.

"Seni gördüğümde beri kendimi çok daha iyi hissediyorum, mucizevi bir tedavi gibisin Fredster." Felix göz kırptı.

Nefesimin altında homurdandım. Pürüzsüz piçler.

"Evet, evet." Diğer çocukların etrafından dolaştı ve hepsini kucaklayarak selamladı.

Wolfie'ye doğru yürüdüm, Jasper'ın ağzından kendini kurtarmayı başarmıştı ama Jasper onu hâlâ elinden geldiğince sıkı tutuyordu.

"Hey Wolf, nasılsın?" Onu yanağından öpmek için eğildim. "Coop! İyi görünüyorsun!" Bana tek eliyle sarıldı. "Teşekkür ederim. Jas'ı bana tek parça halinde geri getirmek."

"Kayıtlardaki en sıkıcı Vegas gezisiydi." Ona fısıldadım. "Jasper ve ben saat 10'da yataktaydık."

Gözlerini devirdi. "Doğru olsa da olmasa da buna inanmayı seçeceğim."

"Keşke doğru olmasaydı." Göz kırptım.

Tiz bir ıslık havayı deldi ve birkaç adam irkildi.

"Tamam çocuklar." Freddie bağırdı. "Arabalar dışarıda. Kıçınızı kaldırır mısınız lütfen?"

Arabaların beklediği terminalden dışarı çıktık, Freddie çocuklara binmeleri için talimatlar veriyordu.

"Sen ve Fred birlikte mi sürüyorsunuz? Sadece ikiniz mi?" Çantalarımı benim için eve götürmesi için arabasının bagajına koyarken Jasper sesini alçalttı. Diğerlerinin aksine biz Freddie'lerde kalıyorduk.

"Evet, yapacak işlerimiz var." "Ve o mu sürüyor?"

Jamie ve Murray arabanın arkasına bindiler ve hepsi başlarını sallayarak gülmeye başladılar.

"Öyle mi?" Bu bir soru olarak ortaya çıktı.

"İyi şanslar!" Sırtı ve sırtıma bir tokat attı. "Ne?"

Kaşlarımı çattım.

Bana göz kırptı ve Wolfie'nin yanındaki arabasına bindi.

Freddie'nin cipinin yolcu kapısını açtım ve Jasper'ın neden bahsettiğini merak ederek içeri girdim. Daha önce onun üzerinde kokladığım narenciye ve sedir ağacından oluşan hafif bir deri kokusu havada asılı duruyordu ve üzerime bir dinginlik çöktüğünü hissettim.

Kapıyı açtı, kendini içeri attı ve ben bir kahkaha attım. "Neye gülüyorsun?" Bana baktı.

"Bu arabayı neden aldın, direksiyonun üstünü zar zor görebiliyorsun? Bırak binmeyi." Sırttım.

"Jasper benim arabama sığmakta zorlandı. İhtiyacımız olan her şeyi bir Porsche'nin bagajına Bu yüzden bir haftalığına babamın arabasını aldım."

". Gidelim o zaman, Tiny."

Motoru çalıştırdı ve hızlanarak uzaklaştı.

"DJ'lik yapmak ister misin?" Bana telefonunu uzattı ve Spotify'yı açtı.

Daha önce paylaştığından beri tekrar tekrar dinlediğim parçaya karar vermeden önce bazı çalma listelerine göz attım. The XX Dare You.

"Bu albümü seveceğini biliyordum."

"Yapıyorum. Hem de çok. Müzik eğitimimden keyif alıyorum." Ona döndüm ve araba kullanırken yan profilini inceledim.

Onun ne kadar çarpıcı, neredeyse ruhani olduğunu daha önce fark ettiğimi sanmıyorum. Her zaman güzel olduğunu düşünmüştüm ama o fark etmeden ya da aramızda bir telefon olmadan onu doğru düzgün inceleme şansım .

Kalın kirpikler gözlerini çerçeveliyordu ve irisinin soluk mavisi bu açıdan neredeyse yarı saydam görünüyordu. Küçük bir düğme burnu ve yüksek elmacık kemikleri vardı. Simsiyah, dümdüz ve neredeyse yansımamı görebileceğim kadar parlak saçları köprücük kemiğinin hemen altında duruyordu.

Kendimi tuhaf hissediyordum ve nedenini anlayamıyordum. Jet lag olmuş olmalıyım. "Saçların uzadı mı?"

"Evet. Düğün için bağlamam gerekiyor, o yüzden uzatıyordum ama fazla uzamadı." Güldü.

Gevşek bir saç teli öne düşmüştü ve onu kulağının arkasına sıkıştırmak için ani bir dürtüyle savaştım. Yarısına kadar küçük bir ok ve kabuğun içinde minyatür bir altın kalp dışında, minik elmas küpelerle dağılmış bir kulak.

Londra'ya giden ana yollara girdiğimizde Jasper'ın bana şans dilemekle ne demek istediğini anladım. Sanki yoldaki diğer tüm arabalarla Indy 500'de yarışıyor gibiydi ve Range Rover'ın motoru trafikte bir o yana bir bu yana savrulmasına izin verecek kadar güçlüydü. Şerit boyunca ilerleyen iki arabanın arasına sıkıştığında tavan kolunu tuttum.

"Lanet olsun, yavaşla. Sözleşmemde tehlikeli faaliyetler maddesi var."

"Bu ne anlama geliyor?" Bana yan gözle baktı.

"Bu, onlara katılmama izin verilmediği anlamına geliyor, bu yüzden yavaşlarsanız memnun olurum. Belki tek şeritten gidersiniz." Dişlerimi sıktım.

Bana öyle bir sırtı ki, hayatımdan endişe etmiyor olsaydım kasıklarım gerilirdi. Dakikalar sonra Saville Row'da, kırmızı tuğlalı bir mağazanın önünde durduk ve zili çaldık.

"Alo?"

"Merhaba, ben Francesca Danvers. Jacobs'ların partisi için takım elbiseleri almaya geldim."

Kapı tekrar çaldı ve içeri girdik.

"Günaydın Bayan Danvers. Takım elbiseleriniz burada sizin için hazır." Bizi elinde mezura asılı, keskin giyimli bir adam karşıladı.

boynunda. Her birinin üzerinde ayrı ayrı isimlerimizin yazılı olduğu takım elbise taşıyıcılarıyla dolu bir askıyı işaret etti. Takım elbiselerimizi düğün için özel diktirmiştik.

"Harika, teşekkür ederim. Bunlar arabada düz durmak için iyi olacak, değil mi?" diye sordu.

"Evet, bir olmaz, mümkün olduğunca çabuk geri asın."

Bana döndü. "Sence takım elbiseleri çocuklara bırakmalı mıyız? Otel hemen şurada."

"Lanet olsun, onlara sorumluluk alabilecekleri hiçbir şey vermeyin. Bunları yanımızda götürmeliyiz."

"Evet, tamam." Terziye dönmeden önce başıyla onayladı. "Bu askıyı dışarı çıkarabilir miyiz?"

"Evet, elbette, yardım edeceğim. İkinize de içecek bir şeyler ikram edebilir miyim? Köpüklü su belki?" Bir çift soğuk kutu uzattı.

"Evet, lütfen." Freddie onları aldı, birini bana uzattı. Bir yudum aldım, tadı çok garip bir suydı, kutuya baktım - gazlı salatalık.

Kanlı İngilizce.

Askıyı aldık ve dükkândan dışarı çıkardık. Bagajın kilidini açtığımızda büyük kutularla dolu olduğunu gördük.

"Freddie, nedir bu saçmalık?"

"Kahretsin, peri ışıkları. değiştirmedigimi unutmuşum."

Arka kapıları açtım ve koltukları aşağı çekerek bagaj alanını büyüttüm, ardından tüm kutuları geri çekerek takım elbiseler için yer açtım.

"Teşekkürler Coop." Freddie bana sırtıttı. "Benimle geldiğin için teşekkürler." "Başka seçeneğim olduğunu fark etmemiştim." O yanımdan geçerken kaşlarımı kaldırdım.

son takım elbiseyi giydim ve

yere bıraktım. "Evet, gerçekten yapmadın."

"Bayan Danvers, ihtiyacınız olan başka bir şey var mı?" Terzi dükkândan dışarı çıktı.

"Hayır, biz iyiyiz, bize yardım ettiğiniz için teşekkür ederiz."

"Bir şey değil. Düğünün tadını çıkarın." Askıyı dükkâna geri götürdü.

Freddie'ye baktım. "Sırada ne var patron?"

"Oh kahretsin." Bana bakarak mırıldandı. Tam arkamı dönecektim ki gömleğimin önünden tutup beni aşağıya sürükledi, dudaklarım birbirine çarptı

onunkilere. Yumuşak ve yastıksı dudaklar, benimkilere değme zevkine eriştiğim en nefis dudaklardı.

Ama bu ne lan?

Başını geriye çektim. Ellerim yüzünün enine uzanırken gözlerinin içine bakarak bir cevap aradım.

Dili alt dudaklarıma değdi ve o andan itibaren kendimi kontrol edemedim ve ağzımı onunkiyle kapattım. İçtiği köpüklü sudan gelen nane ve salatalık gibi bir tadı vardı ve ona açılıp bana erişmesine izin verdiğimde, dillerimiz birlikte hareket ederek çarpıştı.

Hiç bu kadar mükemmel bir şey hissetmemiştim.

O, vücudumu hayata döndüren bir insan defibrilatörüydü.

Yumuşak bir inilti çıkardı ve bu doğrudan kasıklarına vurdu. Ne olduğunu bilmiyordum ve umurumda da değildi, bu şimdiye kadar yaşadığım en iyi öpücüktü.

Ayak parmaklarının ucunda duruyordu ve kışını avuçlamak için aşağı uzandığımda, bacaklarını etrafıma sararak yukarı kalktı ve her saniye daha da sertleşen sikime süründü.

"Fuuucck Freddie." Dillerimiz yolculuklarına devam etmeden önce ağzına doğru inledim, vuruştan sonra birbirine karıştı.

Elleri saçlarımda geziniyor, beni kendine çekmeye çalışıyordu. Kendini ağzımın içine daha da sokuyor, beni yutuyordu. Bu kız bir şeytandı. Hiç bu kadar tutku hissetmemiştim ve en son ne zaman birini bu kadar yoğun bir şekilde istediğimi hatırlayamıyordum.

Sonra bana karşı sallanmaya başladı.

Alışverişi boş ver, doğruca yatağa gitmek istiyordum. Kendimi onun içine o kadar derine gömecektim ki beni günlerce, haftalarca, aylarca hissedecekti. Onu arabanın arkasına götürmediğim için şanslıydı. Kışını sıkıca kavradığımda tekrar ağzıma doğru inledi. Parmağımı bir kez kaydırduğımda onun içinde sıırıslık olacağını biliyordum.

"Fred?"

"Freddie?"

Bu ses nereden geliyordu?

"Fred, sen misin?"

Ona kim sesleniyordu?

Dudaklarımdan çekildi ve başını hafifçe çevirdi. Tutuşu gevşedi ve vücudumdan aşağı kaydı, kollarımın arasında sırtı bana dönük olacak şekilde döndü, neyse ki fermuarıma acı verici bir şekilde bastıran ereksiyonumu gizledi.

Önümüzde duran bir adam dehşete düşmüş bir ifadeyle bize bakıyordu. Onu suçladığımdan değil, sokakta sevişen iki kişinin yanından geçerken muhtemelen ben de aynısını yapardım.

"Merhaba Stuart, nasılsın?" Freddie olabildiğince sıradan görünmeye çalışarak ve başarısız olarak sordu.

"Bu yüzden mi beni geri aramıyorsun?" Beni işaret etti, yüzünde öfke okunuyordu. Bana yöneltilmiş bir öfke. Uzaktan göz korkutucu olduğundan değil, hokey pedlerimin ağırlığı altında parçalanacakmış gibi görünüyordu.

Rahatsızca ayaklarını sürüyerek kollarımdan kurtuldu. "Bak Stuart, birkaç eğlenceli randevumuz oldu ama sanırım ikimiz de bunun bir yere varmayacağını biliyoruz."

Ne haltlar dönüyordu?

"Bir yere gideceğini düşünmüştüm."

Oh Tanrım.

"Üzgünüm Stuart, ama olmadı, kimyamız uyuşmadı. İyi bir adamsın ama bana göre değilsin."

Stuart'ın yüzü düştü, kimse iyi adam olmak istemezdi. Ve birden kendimi çok garip hissettim. Bu surat ifadesini daha önce bir kez görmüştüm ve korkunçtu.

"İkinizi konuşmanız için yalnız bırakacağım." Bagaj kapısını çarparak kapattım.

Binmek için sürücü kapısına doğru yürüdüm, ancak koltuk o kadar ilerideydi ki sığamadım bile. Lanet olsun. Sonunda içeri sıkışıp kapıyı arkamdan kapatana kadar konuşmalarını duymamaya çalıştım.

Orada oturmuş az önce olanları düşünüyordum. Kalbimin, tatbikatları yeni bitirdiğim zamanki kadar sert attığını hâlâ hissedebiliyordum. Freddie beni öpmüştü, muhtemelen şimdiye kadar yaşadığım en ateşli, en cinsel yüklü öpücüktü ve bunu başka bir adama mesaj göndermek için yapmıştı.

Onun geldiğini gördü ve beni yakaladı.

İntikam öpücüğü mü?

Her , beni kullanmıştı ve hiç hoşuma gitmemişti. Kanımın kaynamaya başladığını hissedebiliyordum.

Neden umurumda olsun ki?

Çünkü onun da bunu hissetmemiş olmasına imkân yoktu. Bu tutku ve ihtiyaç sadece tek yönlü değildi. Beni neredeyse ateşe verecekti.

Sürücü kapısı açıldı ve Freddie'nin bana baktığını görmek için döndüm.

Kahretsin, çok güzeldi. On dakika önce olduğundan daha güzeldi, dudakları öpüşmemizden dolayı pembeleşmiş ve şişmişti.

"Teşekkürler Coop, artık çıkabilirsin. O gitti."

Siktir et.

"Şimdi ben sürüyorum."

Kaşlarını çattı. "Ne? Hayır, o benim arabam."

"Bunun konuyla ilgisi yok. Arabayı ben kullanıyorum."

Ayağını yere vurmasına bir saniye kalmıştı ki bu kadar sinirli olmasaydım beni güldürecekti.

"Cooper, oyalanmayı bırak, hiç havamda değilim. Lütfen çık dışarı." İç çekti.

"Evet, ben de havamda değilim Francesca. O yüzden yolcu koltuğuna geç yoksa seni burada bırakıp gideceğim."

Tam adını kullandığımda çenesi sıkıştı.

"Neden bu kadar sinir bozucu olmak zorundasın?" Kapının çerçevesine tutundu, gözleri bana hançer gibi saplanıyordu.

"Bu düğünün bittiğini görmek istiyorum ve araba kullanmaya devam edersen bunun gerçekleşme olasılığı önemli ölçüde azalır, bu yüzden bin. Yoksa sana bir Uber gönderirim."

Kapıyı çarparken gözlerini bana dikti, hışımla yolcu koltuğuna doğru yürüdü ve hışımla arabaya bindi.

"Ona karşı kaltak gibi davranman, bana karşı da öyle davranmana izin vereceğim anlamına gelmez. O yüzden huysuzluğunu azalt."

"Huysuz değilim."

Bu bariz yalan karşısında sııttım.

"Gerçekten mi? Günlük olay bu mu? Londra'nın her yerinde kırık kalpler bırakıyorsunuz, öyle mi?"

"Pek sayılmaz." Tekrar ofladı ama bu sefer pencereden dışarı bakıyordu.

Yoga pantolonundan görünmez bir iplik koparışını izledim, pantolonunu yırtıp atmak ve kaldığımız yerden devam etmek, yüzümü damlayan amına gömmek istedim. İlişkımız son beş dakika içinde vites değiştirmişti ve bu durumu kontrol altına almam gerekiyordu.

Derin bir nefes aldım. "Ona bir iyilik yaptın, zaten seninle başa çıkamazdı."

"Bu da ne demek oluyor?" Başını çevirdi ve bana ters ters baktı.

"Söylediklerimin anlamı bu. Ona ve onun küçük yavru kalbine fazla gelirdin."

"Beni Cruella de Vil gibi gösteriyorsun."

" de değil." Elimden geldiğince yumuşak bir sesle söyledim. "Senin büyük bir kalbin var ve bu kalp çok güçlü. Bunu kaldırabilecek birine ihtiyacın var. Ve o bunu . Aslında, eğer peşinden koştuğun tüm erkekler onun gibiyse, asla işe yaramayacaklar. Eğer seninle olacak kadar erkek olsaydı, o zaman seninle olurdu. Buna layık kimse seni bırakmazdı."

İsa. Önce kamp danışmanıydım, şimdi de Dr. Phil oldum.

Pencereden homurdandı. Kendi kendine mırıldandığını duyabiliyordum.

"Ya Tiny?" Dönüp bana bakmasını bekledim. "Hadi Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Sakın bir başkasından ayrılmak için beni öpmeye kalkma. Anladın mı?"

Sessizce başını salladı.

"Bir dahaki sefere beni öpersen, öpmemezlik edemezsin."

Ve bir dahaki sefere olacağına emin olabilirsin.

Gözlerinin kocaman açıldığını gördüm ve motoru çalıştırdım.

"Şimdi, bana yolu tarif etmeni istiyorum."

6
FREDDIE

Cooper arabayı evimin önüne çekti ve o motoru kapatamadan ben arabadan atlayıp kapıyı açan Jasper'ın yanından hışımla içeri daldım.

Öfkemi zar zor kontrol edebiliyordum.

"Evet, bunları getireceğim merak etme." Bağırıldığını duydum. Merdivenleri koşarak çıktım ve yatak odamın kapısını çarparak kapattım.

Nasıl bu kadar aptal olabildim?

Bana ne olmuştu?

Bunun için yüzde yüz Alex ve Wolfu suçluyordum. Bu hafta Cooper hakkında beni o kadar çok gaza getirmişlerdi ki, bu benim küçük beynime işlemişti.

O benim arkadaşımdı.

Arkadaşım boyun eğmeyen kaslardan, şişkin pazulardan ve kaya gibi sert göğüs kaslarından oluşan bir duvardı. Çok sertti. Sanki granitten oyulmuş gibiydi.

Ama bu sabah.

Bu sabah onları kendime doğru bastırdım ve onu tüm ihtişamıyla hissettim. Gücünü hissettim. Neler yapabileceğini hissettim.

Beş dakika boyunca bir aşağı bir yukarı volta attıktan sonra yere uzandım. Fleetwood Mac'i hoparlörlere programlayarak gözlerimi kapattım ve Stevie Nicks'in tatlı sesiyle kendimi sakinleştirmeye çalıştım.

Eve dönüş yolculuğunu, Cooper'ın sözlerini düşündüm. "*Bir dahaki sefere beni öpersen, öpmemezlik edemezsin.*"

Onu tekrar öpeceğimi sanıyorsa hayal görüyordu.

Küstah pislik.

Bu ne cüret.

Onun emrine amade bir tavşan değildim.

Ama lanet olsun, öpebiliyordu. O dudaklar şimdi benimkilere basılmıştı. Daha önce hiç öpüldüğümü sanmıyorum. Sanki doyamıyordu, sanki

beni tadamazsa öleceğini söyledi. Ve beni kaldırıp bana doğru salladığında, oh tanrım onun aleti.

Rüyalarda görülen bir şey gibiydi.

Göz kapaklarımı aşağıya bastırarak anıyı silmeye çalıştım ama başaramadım.

Ve lanet Stuart. Cooper haklıydı, o bir köpek yavrusu gibiydi ve ben onu tekmelemiştim. Korkunç, korkunç bir insandım.

Başımı yere vurarak düşüncelerimden kurtulmaya çalıştım.

"Eğer seninle birlikte olacak kadar erkek olsaydı, seninle birlikte olurdu.

Layık olan hiç kimse gitmene izin vermez."

Peki bu ne anlama geliyordu?

Tanrım, onu öpmüştüm. Ve o bana çok kızmıştı.

Ama bana bakışı, sanki beni içten dışa doğru ateşleyebilirmiş gibiydi.

Bacaklarımın arasında ağır bir zonklama hissettim.

Başlangıç olarak siktirip gidebilir.

Kapımın açıldığını duydum ve Wolfie'nin içeri girdiğini görmek için döndüm.

"Fred, ne yapıyorsun? Bara gidiyoruz." Başımda dikilmiş, yere bakıyordu. "Sen iyi misin?"

"Evet." İnledim.

"O zaman neden Fleetwood Mac dinliyorsun?"

Geçerli bir soruydu, Fleetwood Mac'i sadece varoluşsal kriz zamanlarında dinlediğimi biliyordu. Bir Fleetwood Mac konserinde tanışan anne ve babamın en sevdiği gruptu ve ben de bir sorunu çözmek için yardıma ihtiyacım olduğunda onları dinlerdim. Yanımda yere uzandı.

Ona döndüm. Henüz ona söyleyemiyordum, çünkü ne söyleyeceğimden bile emin değildim. bir şey yoktu. Kesinlikle büyük bir değildi. Ama şüphesiz o büyütecekti. O ve Alex.

Molly'den bahsetmiyorum bile.

"İyiyim, sadece bazen tam bir aptal oluyorum."

"Tamam, bunu sana söyleyebilirdim." Beni kaburgalarımın dürttü.

"Hadi, bizimle yemeğe gel."

"Hayır, gelemem, annemle babama gitmem ve ahırın durumda olduğunu kontrol etmem gerekiyor."

"Tamam." Döndü ve beni öptü, sonra tekrar ayağa kalktı. "Seni seviyorum Francesco, düğünümün bu kadar güzel olması için bu kadar çok çalıştığın için teşekkürler."

"Başkasının yapmasına izin vermeyecek kadar kontrol manyağı olduğumu biliyorsun." Sırıttım.

"Evet, biliyorum, yine de seni seviyorum."

Merdivenlerden indiğini ve ön kapı kapanmadan önce üçünün boğuk seslerini duydum. Beş dakika daha yerde kaldıktan sonra ayağa kalktım.

Arabayı ailemin evinin önüne çektim ve içeri koştum. Ailemizin Labradorları Rookie ve William beni karşılamak için kapıya koştular ve ben de eğilip onları kucakladım. Çocukluğumuzdan beri hep köpeklerimiz olmuştu ve Rookie oldukça yaşlanmış olmasına rağmen bu ikisi en son eklenenlerdi.

"Evde kimse var mı?" Mutfağa doğru yürüdüm ve Murray'i Aga'nın karşısında pastırma pişirirken buldum. Köpekler hemen onun altına oturdu. "Ne yapıyorsun burada?"

"Jamie beni ." O cevap verdi.

"Neden evine geri ?" Kaşlarımı çattım.

"Temiz bir şeyim olmadığını fark ettim ve biraz çamaşır yıkamam gerekti." Ekmek kutusundan biraz ekmek almadan önce pastırmayı çevirdi.

Saçımı dağınık bir topuz yaptım ve pencereye doğru yürüyüp çimenlere baktım. "Evinin nesi var?"

"Çamaşır makinesi bozuldu ve tamir ettirecek zamanım olmadı." O cevapladı. "Pastırmalı sandviç ister misin?"

Buzdolabını açtı, ketçabı çıkardı ve ekmeğin üzerine sıktı.

"Evet lütfen ve bir fincan çay."

"Çayı sen yap. Her neyse, burada ne işin var?"

"Ahıra bir şeyler bırakmam gerekiyordu." Çaydanlığı doldurup çalıştırdım ve dolaptan fincanları almak için onun yanından geçtim.

"Cooper seninle mi?" Ekmek dilimlerini çıtır pastırmayla doldurdu ve ikiye böldü.

Ona doğru döndüm. "Hayır, bunu neden soruyorsun? Neden benimle birlikte olsun ki?"

"Çünkü bugün birlikte iş yapmanız gerekiyordu? Özellikle dönüş yolunda uyumaya gitti çünkü tüm gün işiniz vardı."

Sandviçleri masaya bırakarak uzun, temizlenmiş ahşap masaya doğru yürüdü.

Omuzlarım düştü ve bir iç geçirdim. "Ah."

Önümüze iki fincan çay koydum ve oturdum.

"Franks, neyin var senin?" Pastırmalı sandviçi uzatırken bana baktı.

Bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdim ama Murray benim en sevdiğim kardeşimdi. Jack ve Diane beni evlat edindikten birkaç yıl sonra dünyaya gelmişti ve ben de onu kendi kişisel oyuncak bebeğimmiş gibi benimsemiştim. Benden altı yaş küçük olmasına rağmen büyüdükçe hep yakın olmuştuk ve onunla her şeyimi paylaşmışım. Ayrıca Jack dışında bana Franks diyen tek kişi oydu, asla Fred demezdi, sanki bu sadece bizim paylaştığımız bir şeymiş gibi. Wolfie Londra'dan çok Amerika'da olduğu için birlikte çok zaman geçiriyorduk.

"Aptalca bir şey yaptım." Sandviçimi ısırırken omuz silktim. "Oh, bu iyi."

"Detaylandırmana ihtiyacım olacak." Kendininkini ağzına tıkmadan önce bana baktı. Bir topak ketçap düştü ve masaya çarptı.

Saçımı tekrar kravattan çıkardım ve sonra tekrar topladım. "Birkaç kez çıktığım şu adamı hatırlıyor musun? Stuart mı?"

"Geçen hafta sana rastladığımda yanında olan o tuhaf herif neydi?" Çiğnerken yüzünü buruşturdu.

"Garip değildi." İtiraz ettim ve o da kaşlarını kaldırdı. "Evet tamam, her neyse, gerçekten hissetmiyordum ve başka bir randevu için plan yapmamıştık ve düşünle meşguldüm, bu yüzden onu geri aramadım."

"Ve?" Sandalyesinde arkasına yaslandı ve çayından kocaman bir yudum aldı.

"Bu sabah Cooper'la takım elbiseleri arabaya yüklerken ona rastladım." Sandviçimden bir ısırık daha aldım. İnsanın kendini daha iyi hissetmesi için pastırmalı sandviç ve bir fincan çay gibisi yoktu.

"Oooh garip. Hayalet ve yumrudan nefret ediyorum." Yüzünü buruşturdu. "Evet, bakalım, en bu değil." Çayımı yudumladım.

Bana baktı, gözleri kocaman açılmıştı ve sanki diken üstündeymiş gibi alaycıydı.

"Onu sokakta yürürken gördüm..." Gözlerimi sıkarak kapattım. "Ve Cooper'ın beni görmesini engellemek için onu öptüm."

Murray'nin bardağına öksürdüğünü duydum. Aynı anda Rookie de sepetinden yüksek sesli bir inilti çıkardı. İkisine de kaşlarımı çattım.

"Cooper'ı mı öptün?" Sanki inanmak için daha da yaklaşması gerekiyormuş gibi masanın karşısında öne doğru eğildi.

"Evet, biliyorum, ben lanet bir aptalım." Yüzüm ellerimin arasına düştü. "Ne oldu?"

"Stuart yanımıza geldiğinde neredeyse onu kuru kuru beceriyordum. Çok garipti ve Stuart bana çok kızmıştı. Anlamıyorum bile, üç buluşmaydı ve beni zar zor öptü bile! Sonra arabaya döndüğümde Cooper çok sinirlendi ve arabayı kullanmama izin vermedi."

Murray sırtıttı.

"Hiç komik değil, önümüzdeki birkaç gün evde kalacak ve ben sadece ondan uzak durmak istiyorum."

"Franks büyü . Muhtemelen sadece komik olduğunu düşünmüştür. Ondan kaçmak zorunda değilsin."

Bunun doğru olmasını dilerdim.

"Murray, bana 'Sakin birinden ayrılmaktan kurtulmak için beni öpmeye kalkma. Ve bir dahaki sefere beni öptüğünde öpmemezlik edemeyeceğin için öpeceksin'." Bu sözler beynime dövme gibi işlenmişti.

"Oh, o lanet bir ." Şimdi bana açıkça gülüyordu. Yüzümü buruşturdum. "Murray..." Mızımızlandım.

"Nasıldı?"

Ona baktım. Yalan söyleyebilirdim ama bunu çok iyi saklayabileceğimden emin değilim.

En azından Murray'den değil ve kendimi bu yükten kurtarmam gerekiyordu. "Hayatımın en güzel öpücüğü." Yüzüm tekrar ellerimin arasına düştü. "Franks, çok dramatiksin. Wolf'a söyledin mi?" diye sordu.

Başımı salladım. "Olayı istemedim."

"Sen istemedikten sonra önemli bir şey değil. Ama açıkçası bu konuda stres yapma, onu öpmeni umursayacak birine benzemiyor."

"Evet, çünkü kadınlar sürekli ona saldırıyor." Homurdandım.

"Aynen öyle, o yüzden muhtemelen kalabalıklar arasında seni hatırlamayacak bile." Ayağa kalktı ve masadaki tabakları toplayıp lavaboya koydu.

Hatırlamayabileceği düşüncesi mideme ağır bir yük bindirdi. "Murray!"

Beni gaza getirmeye çalışıyordu ve işe yarıyordu.

Tezgâha yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini bana dikti. Ağzının kenarının seğirdiğini görebiliyordum.

"Franks, seni hatırlamasını ister misin...?"

"Kitlelerle aynı kefeye konmak istemiyorum ve belli ki onu tekrar öpeceğimi düşünüyor. Ama öpmeyeceğim."

Ben . Kesinlikle.

Bana başını salladı. "Sık kafalının tekisin, değil mi? Kendini bu belalara nasıl bulaştırıyorsun?"

"Bilmiyorum." Ayağa kalktım, konuşmamız bitmişti. "Benimle gelip ahır görmek ister misin? Peri ışıklarını indirmeme yardım eder misin?"

Bir dakika düşündü. "Evet, eğer beni geri götürürsen?"

"Anlaştık. Ama Cooper'ın uyuduğundan emin olabilmem için daha geç bir saate kadar dönmeyeceğiz."

Evet, tam bir pisliktim. Ama gerekliydi.

Arabayı ailemin arazisinin uzak tarafındaki büyük ahıra doğru sürdüm, köpekler de dışarıda koşarak bizi takip ediyordu. Wolfie hep burada evlenmek istemişti ve Jasper hiçbir masraftan kaçınmamıştı. Burayı istediği masal diyarına benzetmek için bir haftamız daha vardı.

Mekân şu anda platformları kuran, masaları yerleştiren, sarmaşıkları asan ve akşam yemeği için alanı bölümlere ayıran işçilerle dolu bir hareketlilik içindeydi. Çiçek ağaçları yoldaydı ve dans ve sonrasında düzenlenecek parti için alanı genişletmek üzere hafta sonu çadır gelecekti.

Köpekler bir yerlerde yedek bisküvi bulma ihtimaline karşı etrafi koklamaya başladılar.

Asistanım Carrie'nin beni fark edip koşarak gelmeden önce köşede birilerine emirler yağdırdığını gördüm.

"Selam çocuklar." İkimize de sarıldı. "Oraya varmak üzereyiz, bir tur ister misiniz?"

"Kesinlikle." diye cevapladı Murray, ama bence bunun orayı gerçekten görmek istemesinden çok Carrie'den her zaman hoşlanmış olmasıyla ilgisi vardı.

"Peri ışıklarını getirdik, arabadan için birilerini çağırmak ister misin?" Kilidin açık olduğundan emin olmak için fob'a bastım.

"Evet, iyi fikir." Telsizle ustabaşına haber verdi, o da hemen iki iri yarı adamla birlikte geldi.

Murray'nin gözleri maiyete takıldı. "Franks, arabada tam olarak kaç tane peri ışığı var?"

"Yüz bin." Sırıttım.

"Umalım da ortadaki kaçınılmaz hatalı olanı bulmak için hepsini gözden geçirmek zorunda kalmayasın." Bana bir kaşını kaldırdı.

"Aptal. , mekanı görelim."

Alanın etrafında yürümeye başladık, Carrie bize belirlenen her alanı işaret etti.

"Ateş çukurunuz olacak mı?" Murray sordu.

Çadırın bağlanacağı noktada ahırdan çıktık ve dışarı yürüdük.

"Evet, işte orada." Carrie şu anda tarlada bir kutuya benzeyen bir alanı işaret etti.

Murray bana döndü, elleri omuzlarımdaydı ve ciddiyetle bana bakıyordu. "Franks, gerçekten harika ne olurdu biliyor musun? İnsanların takılabileceği bir sürü küçük gizli yer olmalı. Bunu sağladığından emin ol, Wolfie'nin bir sürü seksi arkadaşı var."

"Sakin ol Romeo, Wolfun gündeminde seninle yatmak olmadığına eminim." Göğsünü okşadım.

"Bilmesi gerektiğini kim söyledi?" Kaşlarını bana doğru salladı.

"Ne yapabileceğime bakacağım." Ona güldüm.

"Tek bu..."

Bana sırtırken onu ittim. ", gerisini görelim."

FREDDIE

Siktiğimin kuşları.

Cumartesi sabahı gözlerimi açmayı hiç istemediğim kadar erken bir saatte gerçekleşen şafak korosundan gelen cıvıl cıvıl sesleri bastırmak için yastığı başımın üzerine çektim. Berbat bir gece geçirmiş, Cooper'ın kırık dökük rüyaları arasında dönüp durmuştum.

Kendimi tekrar uyumaya zorladım ama işe yaramadı, bunun yerine koşu takımlarımı giydim, kulak kapsüllerimi taktım ve sabahın erken saatlerinde park hayatına doğru yola çıktım.

Bir saat sonra döndüğümde ev hâlâ sessizdi. Wolfie ve Jasper'ın iki haftadır ayrı oldukları için bir süre daha ortaya çıkacaklarından şüpheliydim ve Cooper da muhtemelen Vegas'tan çok yorulmuştu.

Siktiğimin Vegas'ı.

Dolaptan en sevdiğim kupayı aldım ve kahve makinesini çalıştırdım, ardından buzdolabını açıp yoğurt, çilek ve süt çıkardım. Arkamı döndüm, bu sırada neredeyse her şeyi düşürüyordum. Orada, kapının çerçevesine yaslanmış, yüzünde kocaman bir sırıtışla, tüm sert ve kaslı ihtişamıyla Cooper duruyordu.

Ne kadar zamandır orada durmuş beni izliyordu ve neden aniden konuşma gücümü kaybetmişim?

"Günaydın Tiny." O imkansız gülümsemesiyle sırtıttı, lezzetli karamel gözleri eğlence içinde parlıyordu.

"Günaydın. Kahve ister misiniz?" Neşeli ve olgun olmaya odaklandım, bunu bulmak için çok derinlere inmem gerekmişti. Özellikle de kalp atışlarım iki kat hızlanmışken ve bunun az önce döndüğüm koşuyla bir ilgisi olduğunu düşünmüyorken.

Boncuk boncuk ter dökmeye başladım.

"Teşekkür ederim. Ve iğrenç ruh halinin kaybolduğunu gördüğüme sevindim." Ağzının kenarı seğirerek bana doğru yürüdü.

Dişlerimi sıktım ve gülümsedim. "Öyle."

"Dün seni özledim, birlikte biraz zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordum."

"Yapmam gereken bazı işler vardı ve günü Murray ile geçirdim." Fincanları kahve makinesinin altına koydum.

Arkamı döndüğümde tam arkamda duruyordu, beni içine çekiyordu ve birden nefes alamadığımı hissettim.

"Cooper ne yapıyorsun?" Kekeledim.

"Dün beni düşündün mü?" Sesi çakıl taşına benziyordu, gözleri vücudumda gezinirken göğüs kafesimde durdu ve kaşları hafifçe çatıldı.

Bana dokunduğunda irkildim, başparmağı kalbimin altına yaptırdığım dört tarih dövmesinin üzerinde ileri geri gezinmeden önce elleri yavaşça yanlarımda ilerliyordu. Kalbimin göğsüme sertçe çarptığını kesinlikle hissedebiliyordum.

O kadar sertti ki bacaklarımin arasında hissedebiliyordum.

"Hayır, yapmadım." Tersledim ve gözleri , bana doğru parladı.

Yalan söylediğimi biliyordu.

"Hayır mı? Öpüşmemizi düşünmedin mi? Ağızlarımızın ne kadar mükemmel birleştiğini? Çünkü tek düşünebildiğim buydu." Gözleri benimkilere kilitlendi.

Siktir, buradan çıkmam lazım.

"Fred kahve mi yapıyorsun?" Wolfie'nin merdivenlerden gelen sesi tekrar sıçramama neden oldu.

Makinenin altındaki kupalara döndüm.

"Evet." O mutfığa girerken ben de bağırdım.

Cooper çoktan masaya oturmuştu, başparmağını alt dudağında gezdirirken gözleri beni delip geçiyordu. Ona bakamıyordum, bakışlarından tüm vücudumun ısındığını hissediyordum, külotumdan nem sızıyordu.

Wolfie bana bir göz attı. "Tanrım, şimdiden koşuya mı çıktın?

Çok heveslisin."

"Uyuyamadım." Kahvelerden birini ona uzattım, diğerini masaya koydum.

Cooper, ben bırakmaya fırsat bulamadan onu benden aldı ve parmaklarını benimkilerle birleştirdi. Elektrik çarptı ve sanki yanmışım gibi hissettim.

"Coop krep mi yapıyorsun?" Jasper koşarak merdivenlerden indi ve mutfakta bize katıldı.

"Yapabilirim." Cevap verdi, gözleri hâlâ benim üzerimdeydi. "Ufaklık, krep ister misin?"

"Hayır, teşekkürler. Ama ihtiyacınız olan her şey buzdolabında, . Ben duşa giriyorum." Olabildiğince hızlı bir şekilde dışarı çıkmak için döndüm.

"Fred, bugün için planın nedir?" Wolfie bir sandalye çekti ve oturdu. Telefonum çaldı ve ona baktım.

Murray: *Loverboy nasıl?*

Tükürüğüm boğazıma kaçtı ve sonunda öksürük krizine tutuldum.

"Francesco, iyi misin? Tuhaf davranıyorsun."

"Ben iyiyim. Her şey yolunda. Herkes öğle yemeğinde buluşacak, sonra da Hyde Park'ta The Killers var." Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştirdim.

"Bizimle geliyor musun?" Jasper Wolfie'nin kahvesini aldı ve yudumladı.

"Evet, öğle yemeğinde olacağım ama Murray'i alacağımı söyledim, orada buluşuruz."

Jasper'ın gözlerini bana diktiğini görebiliyordum. Kahretsin.

Acaba Cooper ona bir şey söyledi mi?

Lanet olsun, soğuk bir duşa ihtiyacım var.

"Tamam çocuklar, yemekte görüşürüz." Merdivenlerden olabildiğince hızlı çıktım. *Planlar değişti. Öğle yemeğine gitmeden önce seni alacağım*

Murray: *Nedenini duymak için sabırsızlanıyorum.*

"Peki neden beni tekrar almaya ihtiyaç duydun?"

Murray ve ben öğle yemeği için rezervasyon yaptırdığım restorana giderken bir taksinin arkasıdaydık. The Killers'ı izlemek üzere Hyde Park'a gitmeden önce Jasper ve Wolfie'nin arkadaşlarından oluşan tüm düğün ekibi buluşacaktı. Ne pahasına olursa olsun Cooper'ın etrafında olmaktan kaçınmayı başardığım sürece destansı bir gün geçirme potansiyeline sahipti.

"Senin korumana ihtiyacım var. Bütün gün yanımdan ayrılmayacağına söz ver." Yalvaran gözlerle ona baktım.

"Sikeyim hayır. Buna söz vermiyorum. Şaka yapıyor olmalısın." Taşıdığım kutuyu karıştırıyordu ve bir tişört çıkardı.

"Franks, bugün düğünde Wolfie'nin seksi arkadaşlarından hangisiyle takılacağımı seçeceğim, bu neredeyse onlar bilmeden onlar için bir seçme gibi."

"Tanrım, iğrençsin." İnledim. "Muz, bugün sana gerçekten ihtiyacım var." "Üzgünüm, yapamam. Eğer gerçekten onun etrafında olmak istemiyorsan

diğer adamlarla. Belki Tate, o güvenli bir bahis gibi görünüyor. Huck, Carter, Felix ve Drew kesinlikle peşlerinde olacaklar. Ve muhtemelen Brogan, aklıma geldi de. Oh, ve Dante."

İşe yaramaz.

"Neye bakıyorum ben?" Bir tişörtü havaya kaldırdı.

"Herkes için tişört yaptırdım. Önde Jasper ve Wolfie'nin bir resmi, arkada ise hepimizin isimleri var, tur tişörtü gibi. Komik olduğunu düşündüm."

Yüzünü bana çevirdi, "Bunu giymek zorunda mıyım?"

"Evet, hepimiz öyleyiz. Bak, benimkini taktım." Ona göstermek için uzattım. ", tamam." Üzerindeki tişörtü çıkarıp yerine

kutudan bir tane ile.

Restoranın önünde durduk, Murray kutuyla birlikte dışarı fırladı ve ben soföre ödeme yaparken içeri girdi. Onu içeri kadar takip ettim ve hepsinin pencere kenarındaki uzun bir masada oturduğunu ve Murray'in herkese tişört dağıtmaya başladığını gördüm.

Büyük yemek tabakları, birkaç boş bardakla birlikte ortaya yayılmıştı.

"Hey, Freddie geldi." Felix'in seslendiğini duydum ve onunla Huck'ın arasında boş bir koltuk gördüm, bu yüzden bir çizgi yaptım.

"Selam millet, nasılsınız bakalım?" Cooper'ın nerede oturduğunu görmek istemediğim için kimseye bakmadan herkese el salladım.

Felix sandalyesinden kalkıp beni kucağına aldı ve kocaman bir öpücük verdi. "Freddie yemek için yeterince iyi görünüyorsun. Sana Huck ve benim yanımda bir koltuk ayırdım."

Ona güldüm, göğsümdeki gerginliğin hafiflediğini hissettim. İhtiyacım olan şey buydu, hafif bir eğlence.

"Selam çocuklar, nasılsınız, buraya geldiğinizden beri neler yaptınız?" Huck bana bir öpücük verirken sordum.

"Oh adamım, dün gece dışarı çıktık. Siz İngiliz hanımlar çok vahşisiniz." Felix sırttı.

Aman Tanrım. Yirmi dört saattir ülkedeydiler.

İşte tam da bu yüzden ne olursa olsun Cooper'dan uzak durmam gerekiyordu. İğrenç.

"Ciddi misin? Şimdiden biriyle yattın mı?" Elimi uzatıp tabağından patates kızartması aldım.

"Evet, sence Carter ve Dante neden hâlâ bizimle değil?" Brogan masanın karşısından kıs kıs güldü.

Etrafıma bakındım ve hala bazı insanların kayıp olduğunu fark ettim.

"Sen bir korku gösterisisin." Başımı salladım. "Tamam, çok sarhoş olmak istiyorum, kim bana bu konuda yardımcı olabilir?"

"Sikeyim evet." Huck, garsonlar akın etmeden önce elini havaya kaldıracak zamanı ancak bulabilmişti.

Aslında, etrafıma baktığımda, masamızın etrafında dolaşan çok sayıda genç garson var gibi , birkaç dakika içinde birkaç şişe şampanya geldiğini görünce şikayet etmeyeceğim bir şey.

"Çok ateşliydi." Felix garsonun uzaklaşmasını izlerken Huck'a doğru eğildi.

Ona kaşımı kaldırdım.

"Fred, beni eve götürmezsen başka biriyle eve gideceğim. Ama ilk hak senin." Uzun çocuk kirpiklerini bana doğru kırptırdı.

Belki de gidip kızlarla oturmam gerekiyordu. "Ben almayayım ama teşekkürler."

Felix bana güldü, "Şaka yapıyorum, gecemi Muz ve Tate ile kız bulmaya adadım bile."

Burnum kırıştı. "Ewww iğrenç."

Drew kolunu bana doladı. "Merak etme Fred, bu gece benimle kalabilirsin. Ben sana göz kulak olurum."

"Teşekkürler Drew." Başımı omzuna yasladım.

Telefonum bir mesajla çaldı.

Murray: *Lanet olsun, Cooper birini öldürmek üzereymiş gibi görünüyor.*

Başımı kaldırıp derin bir bakışa doğru baktım ve nefesim boğazımda düğümlendi. Cooper gözlerini kırpmadan bana bakıyordu ve sağ gözünün altındaki bir kasın seğirdiğini görebiliyordum. Bu bana onu ilk kez hokey oynarken izlediğim zamanı hatırlattı; o kadar sinirlenmişti ki hokey sopasını parçalara ayırmış ve ceza sahasının cam kapısını kırmıştı.

Kalçalarımın arasında bir zonklama başladı.

Aman Tanrım, neyim var benim?

Gözlerimi hızla başka yöne çevirdim ve birkaç saniye sonra tekrar baktım. Hâlâ bana bakıyordu ve tüm vücudum ateş gibi kızarmıştı.

Tanrım, bu beni neden bu kadar tahrik ediyordu?

Carter ve Dante'nin nihayet ortaya çıkmasıyla gerginlik bir tezahüratla dağıldı. Masaya doğru yürüdüler, kolları havadaydı, hala güneş gözlükleri takıyorlardı

"Sorun yok çocuklar ve bebekler, biz geldik." Jasper'a beşlik çaktılar ve Wolfie'yi öptükten sonra masanın diğer ucunda kalan boş sandalyelere oturdular.

İçkiler akmaya devam etti, garsonlar asla uzakta değildi, mekanın bardaklarının bitmemiş olması bir mucizeydi. Çoğu bizim masamızda gibi görünüyordu.

"Huck, benimle yer değiştir." Molly geldi ve Huck'ın sandalyesinin arkasını salladı.

"Ha, ne?" Kafası karışmış bir halde ona baktı.

"Git ve benim olduğum yere otur, Fred'le biraz oturmak istiyorum." Bana sarıldı.

"Hayır, kucağıma otur." Kızın sığabilmesi için sandalyesini geriye itti.

Omuz silkti ve oturdu. "Nasılsın? Dün öğle yemeğinde seni özledim."

"Wolf ve Jas ile öğle yemeğine mi gittin?"

"Evet artı Cooper ve Amy. Cooper kötü bir ruh hali içinde olsa da eğlenceliydi." Huck'ın kucağında öne doğru ilerledi, böylece Felix'le konuşmak için başını çevirebildi ve onu sohbetimizden alıkoymadı.

"Öyle miydi?"

"Evet, her zamanki huysuz hali ama daha fazlası. Neredeydin sen?"

"Annemlere bir şeyler bırakmam gerekti." Cooper'ın neden böyle bir ruh hali içinde olduğunu düşünmemeye çalıştım ve oturduğu yere bakmaya cesaret edemedim.

"Nasıl görünüyor?"

"Bir araya geliyor ama harika olacak. Sanırım Wolf'un rüyalarındaki masal diyarını gerçekten yarattım." Ona sıırıttım.

"Şerefe o zaman." Kadehini bana doğru kaldırdı ve önümüze daha fazla yemek konurken kadehleri bir dikişte devirdik.

Çocuklar bir kase tavuk kanadına üşüşmüş akbabalar gibiydiler, hepsi gitmeden önce bir tanesini kapmayı başardım.

"Fred, Muz takılma yerlerini ayarladığını söyledi." Huck bize döndü, boş kemikleri tabağına attı ve parmaklarındaki sosu emdi. "Ve bunun için size teşekkür etmek istiyorum."

"Tanrım, Wolfie bunu söylediğini duymasın." Onu masanın diğer ucunda, saçlarıyla oynayan Jasper'a gülerken görebiliyordum.

"Takılma alanı nedir?" Felix önüne konan taze biradan uzun bir yudum sonra elinin tersiyle ağzını sildi.

"Kızlarla takılabileceğimiz özel bir alan." Huck cevap verdi. "Oh güzel!

Ben varım." Felix bana beşlik çakmaya çalıştı. görmezden geldi, onun yerine Huck aldı.

"Tanrım, sevişme alanı falan yok. Sakın var diye ortalıkta dolaşma." Tısladım.

"Pekala, sakın ol, bunu gizli tutacağız. Zaten oraya götürmek isteyeceğim tek kızın sen olduğunu biliyorsun." Felix bana göz kırptı.

"Tanrım Felix, çok sevimsizsin, kızları tavlamayı nasıl başarıyorsun, aklım almıyor. Ağzından çıkan şeyler." Molly ona gözlerini devirdi.

"Ağzımdan çıkan her şey kötü değildir, Mol." Dilini ona doğru bir içeri bir dışarı oynattı.

"Hasta olacağım." Kaşlarını çatı.

"Sana daha önce de söyledim, oyuncudan nefret etme." Kızın başını karıştırdı.

Wolfie yanlarına geldiğinde Drew, Brogan ve Huck gülmekten kırıldılar. Brogan'ın sandalyesinin arkasında durdu.

"Hey Francesco. Ne zaman yola çıkmamız gerekiyor?"

Saatime baktım. "İstedğimiz zaman gidebiliriz, gruplar saat dörtten itibaren .

Killers 9'da. Şimdi gitmek ister misin?"

"Evet, hesabı alıp gidelim, burada herkes çok sinirleniyor. Biraz temiz havaya ihtiyacımız var."

Masanın etrafına baktım, ses seviyesi tüm zamanların en yüksek seviyesindeydi, yiyecek ve içecekler yok olmuştu. Jasper kolunu Cooper'a dolamış masanın ucunda duruyordu, Tate ile birlikte Jamie'nin söylediği bir şeye gülüyorlardı. Cooper aniden bana baktı ve ifadesi anında değişti, gözleri o kadar sıcaktı ki midemde kelebekler uçuşmaya başladı.

Dudaklarının kenarında yavaş, seksi bir gülümsemenin kıvrılmasını izledim. Kesinlikle gitme vakti gelmişti.

8
FREDDIE

"Çocuklar, içkilerimizi alıp sahneye çıkmak için yirmi dakikamız var. Herkes ne istiyor?" Geriye sadece kızlar kalmasına rağmen gruba seslendim.

Cooper da dahil olmak üzere çocuklar bir saatten fazla bir süre önce ortadan kaybolmuşlardı, bu da daha rahat nefes alabileceğim anlamına geliyordu.

Onun sürekli bakışları altında pek iyi durumda değildim.

Çocuklar gittikten sonra oturup dedikodu yapabildik ve bize bahşedilen ılık Londra akşamının tadını çıkardık.

"Cin ve tonik." Hep bir ağızdan söylendi.

On dakika sonra elimde bir tepsi içkiyle onlara geri döndüm ve her biri bir tane almak için eğildi.

"Jas ön tarafa yakın ve hoparlörün yirmi metre solunda olduklarını söyledi." Dedi Wolfie.

"Hadi o zaman, gidelim." Molly ayağa kalktı, sonra kıkırdayarak tekrar yere düştü. Amy de kıkırdayarak onu yukarı çekti ve kollarını birleştirip Sophie. Wolfie'nin elini tuttum ve diğer kızlarla birlikte çocuklara doğru yürüdük.

"İşte oradalar." Wolfie binlerce kişilik kalabalığı işaret ederken çığlık attı.

Çocukları fark etmem bir saniye sürdü. Kalabalığın içinde bile onları bulmak o kadar zor değildi, çoğu erkekten daha uzunlardı. Heybetli bir kas duvarı. Onlara ulaşana kadar insanların arasından sıyrıldık, Wolfie otomatik olarak Jasper'ın kucağına düştü.

"Tanrı aşkına, hiçbir şey göremiyorum." Homurdandım.

"Seni yakaladım Fredster." Ve aniden bir çift güçlü omuzun altında havaya fırlatıldım.

"Teşekkürler, bu çok daha iyi." Wolfie Jasper'ın koltuğunda bana katılırken ben de Felix'in başını okşadım.

"Aman Tanrım, bu harika. Her şeyi görebiliyoruz." Ağladı. "Çocukları her zaman festivallere getirmeliyiz."

Molly daha sonra Huck'ın omuzlarında belirdi.

"Molly!" Hep bir ağızdan seslendik.

"Sakın onu düşürme." Derin bir hırıltı emretti.

Cooper'ın bana bakmadan önce kız kardeşi Huck'a değil de Felix'e baktığını görmek için aşağıya baktım. Gözünün altındaki seğirme geri gelmişti.

"Siktir git. Onu düşürmeyeceğim. Böyle huysuz bir piç olmayı bırak." Felix karşılık verdi.

Aniden sahnedeki spot ışıklarının rengi değişmeye başladı, hoparlörlerden temel notalar yükselirken kuru buz .

"Aman Tanrım, başlıyor." Wolfie aşağı yukarı zıplayarak çığlık attı. The Killers en sevdiği gruplardan biriydi.

"Yavrum, sabit dur, böyle zıplayamazsın yoksa düşersin." "Üzgünüm bebeğim." Onu öpmek için eğildi.

Ona sııttım.

"Seni seviyorum Francesco. Teşekkürler, bu çok destansı." Müzik tam anlamıyla başladığında ve grup sahneye çıktığında elimi tuttu. Mr Brightside aniden patladı ve kalabalık çılgına döndü.

"Senin için her şeyi yaparım." Eğildim ve onu öptüm.

Sophie ve Olivia'nın Amy ile birlikte zıpladıklarını görebiliyordum, Murray kolunu seçemediğim birine dolamıştı. Brogan, Carter'ı omuzlarına almaya çalışıyordu. Dante, Tate ve Drew kollarını havaya kaldırmış, şarkı sözlerini olabildiğince yüksek sesle bağırıyorlardı.

Dev hoparlörlerden gelen titreşimlerin vücudumda dolaştığını hissedebiliyordum.

Cooper döndü ve başka bir şarkı başlarken bize yaklaştı, "Ben bara gidiyorum. Tiny benimle gel."

"Hayır, ben burada iyiyim." Ona bakmaya cesaret edemedim.

"Sormuyorum, benimle gel. Felix onu yere bırak." Emretti. Felix beni yere indirdi.

"Çok teşekkürler." Homurdandım.

"Eğer onları alacaksan ben de bira alacağım." Göz kırptı.

Cevap vermeye fırsat bulamadan Cooper elimi tuttu ve beni kalabalığın arasından bara doğru sürüklemeye başladı.

"Ah, yakıyorsun. Cooper, ne oluyor lan?" Kolum neredeyse yuvasından çıkarılıyordu.

Kalabalıktan sıyrılırken beni görmezden geldi ve etrafta neredeyse hiç kimse kalmayana kadar beni kendine çekti. Bazı direklere ulaştığımızda durdu ve beni onlara doğru itti.

"Cooper ne halt ? Bar şurada." "Bara gitmiyor muyuz?"

Hırladı.

"Ne? O zaman ne halt ediyorsun? Ben geri dönüyorum." Gitmeye çalıştım ama o yolumu kesti.

"Burada kalacaksın ve bazı lanet soruları cevaplayacaksın." Elleri başımın iki yanındaydı.

"Senin ne lan?" diye bağırdım. "Ben de sana aynısını sorabilirim." O da karşılık verdi.

"Ne?" Ona baktım, şaşkınlığım yüzümden okunuyordu.

Burnunun kenarını sıktı ve derin bir nefes alarak gözlerini kapattı. Gözlerini tekrar açtığında, binlerce ateşin sıcaklığı gibi hissettiren bir sıcaklıkla içimi yaktılar, tam kalçalarımın arasına çarparak içimi sıvıya çevirdiler.

"Neden bütün gün beni görmezden geldin?" Hırladı.

Lanet olsun.

"Cooper..." Göğsüne bastırdım ama onu hareket ettirebilmemin imkânı yoktu.

"Hayır, gerçekten, lütfen bana neden bana tek kelime etmediğini ve bunun yerine kendini Felix'e attığını söyle." Sesi sanki öfkesini kontrol etmekte zorlanıyormuş gibi alçak ve sabitti.

Woah.

"Sen neden ? Ben kendimi kimsenin üzerine atmıyorum."

"O zaman neden az önce seni onun omuzlarından çekmek zorunda ve neden öğle yemeğinde onu senin üzerinde izliyordum." Gözlerini bana dikti.

"Ciddi misin sen?" Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Ciddi görünmüyor muyum?"

"Aklını kaçırmış görünüyorsun." Sırıttım.

Beni duvara yapıştırdı, misk kokulu, toprak kokusu boğuyordu. Biraz daha yaklaşırsa kalbimin göğsümde attığını kesinlikle hissedebilirdi.

"Yemin ederim Francesca. Beni şu anda zorlama."

Dilinin alt dudağında gezinmesini izledim, beni tekrar büyüledi ve nefesimin hızlanmasına neden oldu. Adımı söyleme şekli, sanki ben

Başımın belaya girmesi ve cezalandırılmak üzere olmam içimdeki ateşi daha da artırdı.

"Bu sabah sana ne sorduğumu hatırlıyor musun?" Sesi ancak fısıltının üzerindeydi.

"Evet." Nefes .

"Peki cevabınızı değiştirmek ister misiniz? Dünkü öpüşmemiz hakkında mı düşünüyorsun?"

Bacaklarımın arasındaki ritim gittikçe ağırlaşıyordu, beni o kadar tahrik ediyordu ki nefes almakta zorlanıyordum. Sözlerini düşündüm ve başımı kaldırıp ona baktım.

"Belki de bana hatırlatmalısın."

Gözleri gözlerime kilitlendi ve dudaklarını benimle buluşturmadan önce sırtırken köşelerinin hafifçe yukarı kalkmasını izledim.

Lanet olsun, bu adam.

Dili ağzıma daldı, bana karşı yumuşamadan önce agresif bir şekilde etrafımda dolaşarak hak iddia etti. Elleri kıçımda dolaşırken alt dudağımı emdi, beni yukarı kaldırdı ve bacaklarımı beline .

Bu tartışılmazdı. Onun ağzı benim için yaratılmıştı.

Kollarımı boynuna dolayarak onu kendime çektim ama yeterince yaklaşmadım. Kalçalarını dilinin ritmine ve bir şekilde müziğin ritmine göre döndürürken parmaklarım saçlarına doğru hareket etti. Bedenim ona karşı eridi, tıpkı bir mumdan damlayan sıcak balmumu gibi.

Dili saldırısına devam etti, dudaklarım onunkiler tarafından tamamen tüketildi. "Siktir." Çekilirken ağzımın içinde , neredeyse Beni de onunla birlikte. Henüz bırakmaya hazır değildim.

Durmasını istemedim.

Alçak sesle kıkırdadı. "Hadi, kaybolduğumuzu fark etmeden önce biralarla geri dönmeliyiz. Ama bu sefer benim omuzlarımda gideceksin ve lanet olası Felix'in sana bir daha dokunmasına izin verme. Anladın mı?"

Başımı salladım, ondan o kadar etkilenmişim ki konuşamıyordum.

"Güzel, çünkü bu gece daha bitmedi." Dudaklarıma karşı homurdandı, beni son bir kez kendine çekti, bana karşı sürtündü, horozunun ne kadar katı olduğunu, beni ne kadar istediğini hissettiğimden emin oldu.

yere bıraktı, sonra elimi tuttu ve sessizce bara götürdü.

"İçecekler." Grubun yanına döndüğümüzde seslendi, hepsi hâlâ etrafta zıplıyordu. "Ama herkes için bir tane taşıyamayacağımız için paylaşmanız gerekecek." Bana dönmeden önce elden ele dolaştırdı.

"Hazır mısın, Tiny?" Omuzlarına tırmanabilmem için çömeldi.

Bacaklarım arkasına bağlanmıştı, iri elleri dizlerimin üzerinde duruyordu. Başparmağının tenimde ileri geri gezindiğini hissedebiliyordum.

Murray başını kaldırıp bana baktı, göz göze geldik ve yüzüne yayılan bir sırıtışla kaşlarını kaldırdı. Çok sarhoştı.

"Siktir git." Başımı sallayarak karşılık verdim, çünkü söyleyecek başka bir şey yoktu.

"Francesco! Dönmüştün." Wolfie heyecanla müziğin üzerine bağırdı, elimi tuttu, neredeyse onu ve Jasper'ı deviriyordu.

"Yavru!" Kesinlikle elleri doluydu.

Gülmeye başladım, Cooper'ın bile ona güldüğünü hissedebiliyordum, kötü ruh hali gitmişti. O çok sarhoş ve mutluydu ve birden ben de öyle oldum, müzik beni tekrar ele geçirdi ve kalbimin çarpıntısını görmezden gelmeme yardımcı oldu.

Müzik, sihirli iksir. Sorunların çözücüsü.

Konser sona erdi ve biz de yavaşça parktan çıkıp taksi durağına doğru ilerledik.

"Wolfie'yi eve götürmeliyim." Jasper, hâlâ Bay Brightside şarkısını söylemekte olan sallanan Wolf'u tutuyordu.

"Wolf sözleri yanlış anlıyorsun." Murray bağırdı.

"Dün gece gittiğimiz kulübe kim geliyor?" Felix bağırdı. "Partiye devam etmek istiyorum. Freddie sen geliyorsun."

"Hayır, değil amına koyayım." Cooper da bağırdı.

Felix'in Drew ve Murray'e gördüm, onu yemlediğine dair belirgin bir his vardı içimde.

"Herkes bağırmayı kesebilir mi? Ne istersem onu yaparım." Eve gitmek istiyordum, sadece bana eve gittiğimin söylenmesini istemiyordum. Nedense tüm kararlarım elimden alınmış gibiydi.

"Jas ve Wolf'la birlikte eve gidiyoruz." Cooper kulağıma homurdandı, tüylerim anında diken diken oldu.

"Tamam, siz hafif sikletler evinize gidebilirsiniz, geri kalanımız kulübe gidiyoruz." Murray Felix'e beşlik çaktı.

"Fred dışarı çıkmak emin misin?" Molly bana sarıldı.

Tate'le konuşan Cooper'a baktım. Daha önce hiç bu kadar yoğun biriyle tanışmamıştım, bunun daha önce nasıl farkına varmadığımı bilmiyorum. Öpüşmemizi ve vücudumun ısındığını hissettim, bütün gece yanımda kalmıştı ve bana her dokunduğunda bacaklarımın arasında yanan ateş yeniden alevleniyordu.

"Hayır, oldukça yorgunum. Wolfie ile eve gideceğim. Yine de iyi eğlenceler, yarın konuşuruz."

"Sonra görüşürüz sürtükler." Huck diğer çocuklarla birlikte taksiye binerken seslendi. Kapı kapandı ve başını camdan dışarı sarkıttı. "Size söylüyorum, kızgın değilim. Sadece hayal kırıklığına uğradım."

Wolfie'nin arkasından taksiye tırmanırken hepsinin kıkırdadığını duydum. Jasper bindi, ardından Cooper karşıma oturdu, gülümsemesi neredeyse tekinsizdi, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu. Eve vardığımızda Jasper Wolfie'yi içeri taşıdı ve Cooper şoföre ödeme yaparken bana tutundu.

Çenemi tutarak başparmağıyla alt dudağımı aşağı çekti.

"Yukarı çık, beş dakika içinde gelip seni bulacağım." Bana doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve içeri koştum, Jasper ve Wolf çoktan ortadan kaybolmuştu.

Yatak odamın kapısını kapattıktan sonra duşu çalıştırmak için doğruca banyoya girdim. Sakinleşmeye ihtiyacım vardı.

Ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu, endişe midemin etrafında dönüyordu ve kalp atışlarımın kulaklarımda çarptığını duyabiliyordum. İçeri girdim ve sıcak suyun üzerimden akıp gitmesine izin verdim, gün boyunca yaşadığım endişeyi giderdim ve tekrar normal nefes alabilene kadar sinirlerimi yatıştırdım.

Etrafıma bir havlu sararak yatak odama geri döndüm, girişe ulaştığımda durdum ve çenem düştü.

Vay anasını.

Cooper yatağımın üzerinde sadece bir şortla oturuyordu, derin bronzlaşmış teni başucu ışığının parıltısında sıcacıktı. Gölgeler onun pürüzsüz, geniş omuzlarını ve sıra sıra dizilmiş inanılmaz karın kaslarının üstündeki göğsünü vurguluyordu.

Sert vücuduyla tam bir tezat oluşturan narin dövme işlemeleriyle kaplı devasa pazuları, önünde hafifçe kollarıyla vurgulanıyordu. O kadar erkeksiydi ki, seks kelimenin tam anlamıyla her gözeneğinden sızıyordu

O çok soğukkanlı ve sakin görünüyordu, oysa ben içimdeki sıvı ile bir tahrik birikintisinden başka bir şey değildim.

Hayatım boyunca cinsel açıdan kendine bu kadar güvenen birini gördüğümü sanmıyorum.

Hayat.

Yatağın kenarına doğru ilerlerken karın kasları dalgalandı ve kasıldı, ayaklarını yere koyarak. Gözleri vücudumun uzunluğunu takip etti ve nefesim ciğerlerimde sıkıştı.

"Buraya gel." Parmağını bana doğru uzatarak fısıldadı.

Direncim yok oldu. Bu adam üzerimde hiç kimsenin sahip olmadığı bir şekilde mutlak bir kontrole sahip gibiydi. Bunun nasıl olduğunu bilmiyordum ama hoşuma gittiğini biliyordum. Adrenalin vücudumda dolaşırken ona doğru yürüdüm.

Daha önce hiç böyle hissetmemiştim.

Hiç kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissetmemiştim.

Tek bir bakışla hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Beni bacaklarının arasında durmam için çekti. O kadar uzundu ki göz hizalarımız aynı hizadaydı. Yüzümü ellerinin arasına aldı ve başparmağını yanağıma sürttü. Elleri o kadar büyüktü ki parmaklarının boynumu sardığını hissedebiliyordum, yanağım ise avucunun içine düzgünce yerleşmişti. Okşamasına doğru eğildim.

"Çok güzelsin amına koyayım." Ağzını benimkine yaklaştırdı ve beni ayakta zor durana kadar mutlak bir şefkatle öpmeye devam etti.

Dili ağzımın içinde o kadar yumuşak ve nazikçe dolaşıyordu ki, o gece ikinci kez ona karşı eridim. Parmaklarını saçlarımın arasına soktu ve serbestçe akması için bağını çözdü.

Dudaklarımdan bir inilti kaçarken geri çekildi, gözleri daha önce hiç deneyimlemediğim bir güçle içimi yakıyordu. Elleri havlunun kenarlarına ulaşana kadar boynumda gezindi. Havluyu düğümünden çözüp yere bıraktığında derin bir nefes aldım.

Hiç bu kadar çıplak hissetmemiştim.

Gözleri vücudumda gezinirken dişlerinin arasından havanın emildiğini duydum, meme uçlarımdan olduğundan daha da sıkılaşmasını izlerken göz bebekleri büyüyordu. İçimden, bacaklarımdan iç kısmına doğru bir ıslaklık seli aktı, bedenim hiç bilmediği kadar büyük bir arzuyla titredi.

"Tanrım, Tiny, mükemmelsin." Elleri belime dolandı, karnımın üzerinden ve göğüslerimin altından geçerek beni işaretledi. Beni sahipleniyordu.

Öne doğru eğildi, meme uçlarımdan birini dişlerinin arasına almadan önce kalbimin üzerindeki dövmeyle yaladı, büktü ve ısırdı. Dudaklarımdan yüksek sesli bir inilti kaçtı. Dili yolculuğuna devam ederken bana Fransızca mırıldandığını duyabiliyordum, elleri vücudumda geziniyor, kıcımla okşuyor, parmakları uyluklarımdan arkasına geçmeden önce bacaklarımdan arasında geziniyor ve onların bükülmesine neden oluyordu.

"Bacaklarını aç ve dizlerimin kenarına otur." Emretti.

Üstüne çıkarken omuzlarına tutundum, bacakları benimkileri birbirinden ayırarak beni ona gösterdi. Kocaman sikini görebiliyordum, şortunun içinde sert ve ağırdı. Uçurumun kenarına o kadar yakındım ki, bana dokunduğu anda yanacağımdan emindim.

Gözleri parladı ve her santimetremi incelerken dili alt dudağında ileri geri gezindi. Ve o anda onun söylemini bulduğumu biliyordum, tahrik olduğunda yaptığı tek şeyi, sanki ilk tadını almayı düşünüyormuş gibi.

Nefesim kesik kesik geliyordu, her şey içimde birikiyordu.

"Cooper, lütfen..." İnledim.

Başını kaldırdı, dudağının kenarında karanlık bir gülümseme belirdi. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Bana dokunmana ihtiyacım var."

Dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Je n'ai jamais rien voulu autant que je te veux. Tu me rends dingue."

Elleri kalçalarıma gitti ve başparmaklarıyla beni ayırdı, klitorisimin üzerinde dans ettiklerinde geri çekildim.

"Shhhhh, Tiny." Göğsüme doğru nefes aldı. "Kendine bir bak, enfessin. Çok pembe ve mükemmel. Bak." Tekrarladı ve ben aşağı baktım, parmaklarının içimde kayboluşunu izledim, sıcak, bronz teni benim soluk tonlarımla tezat oluşturuyordu.

Yüce İsa.

Parmağı içimde kıvrılırken yüksek sesle inledi. "Kahretsin, benim için çok ıslaksın. Ve çok sıkı. Senin için çok iyi hissettireceğim."

Eğildi, bir meme ucumu ısırdı, çılgınlık atmama neden oldu, zevk ve acı birbiriyle savaşıyordu. Parmakları G noktama tekrar tekrar vururken sırtım ona daha fazlasını vermek için eğildi. Bir parmak daha eklediğinde elini sürmeye başladım ve bu sefer inleme sırası bendeydi, baskı o kadar yoğundu ki her an patlayacaktım.

"Freddie,  p beni." Hareket etmeye fırsat bulamadan, parmakları içime doğru pompalanırken dudakları dudaklarıma çarptı.

Şimdiye kadar yaşadığım en yoğun orgazm içimden geçerken ciğerlerimdeki hava çekildi, dudakları dudaklarımı  evrelediğinde sadece sessiz bir  ığlılık atabildim. Dili ağzımın içinde gezinerek beni ok adı ve hayata döndürdü. Parmakları beni sakinle tirerek ok amaya devam etti, ta ki elini çekmem gerekecek kadar hassasla ana kadar.

Parmaklarını ağzına götürürken yüzüne kendini beğenmiş bir sırtı  yayıldı, sularımı emerken inledi.

Gördüğüm manzara karşısında neredeyse tekrar bo alıyordum.

Yüzümü tekrar kendine doğru çekti, çenemi kavradı, dudaklarımı ısırđı ve burnunu boynumun sütunu boyunca gezdirerek beni içine çekti. Beni öpücüklere boğmadan önce dilinin kulağımın etrafında nazıkçe dola tđđını ve vücuduma  ok dalgaları g nderdiėđini hissedebiliyordum. Kolları beni sıkıca sarmı , terden sırlıklam olmuş bedenimi ta  gibi sert göğüsüne yaslamı tı.

"İnanılmazsın." Bacaklarını kapatıp benimkileri de yanına alarak burnumu öptü ve beni yatağın üzerine yatırıp birlikte kıvrılmadan önce kendi etrafında döndü.

" imdi uyku zamanı, bebeğim." Başımı öptü ve  zerimizi yorganla örttü.

"Ne?" Dirseğimin üzerinde doğrulup ona baktım, yüzünde bir neden arıyordum. "Hayır, Coop..."

Dudaklarımı kendi dudaklarına değdirdi.

"Henüz benim için hazır değilsin. Ama yakında." Beni göğüsüne doğru çekti ve derin bir uykuya dalarken saçlarımı ok adı.

KOOPER

Ona baktım, derin ve düzgün nefes alıyordu. Çok huzurlu ve sakin görünüyordu, her zamanki geveze hali yoktu.

Şafak ışığında sııttım.

Bir tutam saçı gözlerinin üzerine düşmüştü ve onu nazikçe taradım. Son kırk sekiz saat içinde bana ne olmuştu bilmiyorum ama en son on üç yıl önce bir kadınla bütün bir geceyi yatakta geçirmiştım.

Aklım dün geceye kayarken aletimin sertleştiğini hissettim.

Ne kadar açıktı.

Vücudu ne kadar duyarlıydı.

Parmaklarımın etrafında nasıl da güçlü bir şekilde kenetlenmişti. Tadı ne kadar tatlıydı.

Ve o kadar dardı ki, mükemmel amcığıyla canını sıktıktan sonra aletimin kalp masajına ihtiyacı olacaktı. Parmaklarımda bile, etrafımda titreşen o kadifemsi sıcaklık beni neredeyse uçurumun kenarına getirmişti. Ne kadar şehvetli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Kendimi onun içine o kadar çok gömmek istiyordum ki, bir an bile ayrılmak istemiyordum.

Sikeyim.

Göğsümde sürekli ortaya çıkan gerginliği ovuşturarak yok ettim, muhtemelen bu kadar çok içmeyi bırakmalıyım.

Başka biri uyanmadan önce buradan çıkmam gerekiyordu. Freddie'yle konuşmaya fırsat bulamadan, sabahın köründe onun odasından sürünerek çıkarken ne yaptığımı açıklamak zorunda kalmak istemiyordum. Başını öptüm ve altından kalkarak yatağıma doğru ilerledim.

"Ah dostum, kesinlikle takılıyorum." Murray mutfağa girdi, onu Tate, Drew, Carter, Huck, Brogan, Dante ve Felix izledi.

Diğerleri yanımdaki masaya otururken, Carter ve Tate başlarını kollarına yaslamışken, onun doğruca dolaba gidip sekiz bardak çıkarmasını izledim.

"Leş gibi kokuyorsunuz. Hiç yattınız mı? Burada ne işiniz var?" Saate baktım, sabah sekiz bile değildi.

Murray bardakların yanına oturdu ve her birini dolaptan aldığı birkaç poşetin içindekilerle doldurup suyla seyreltti.

Onları dağıttı.

"İşte, siz mutlak efsaneler, bunları için." Her biri bir bardak aldı ve bir dikişte içti.

"Bu kokuşmuş." Carter kusacakmış gibi görünüyordu. "Evet ama kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak."

Gruba baktım, Dante yutkunmakta zorlanıyor gibi görünüyordu. Tate ve Carter başlarını tekrar masaya koymuşlardı.

"Çocuklar, burada ne halt ediyorsunuz?" Tekrar sordum.

"Asıl soru, senin burada ne işin var? Freddie'nin kapısında nöbet tutacağını sanıyordum." Hâlâ sarhoş olduğu belli olan Felix kıkırdadı.

Doğru mu duydum?

"Ne?" Gözlerimi kısmıştım.

"Ahhap, dün gece kesinlikle çok öfkeliydin." Huck kollarını başının üzerine uzattı. "Birinin kafasını koparmak ister gibiydin."

"Ne?" Tekrar ettim.

"Bu bana bir şey hatırlattı." Drew elini cebine attı, bir tomar para çıkardı ve Felix'e vermeden önce elli sterlinlik banknotları soymaya başladı.

Felix yine kıkırdadı. "Seninle iş yapmak güzeldi."

"Özür dilerim. Lütfen biri bana neler olduğunu açıklayabilir mi?" Sesimdeki öfkeyi zar zor tutabiliyordum.

Murray, Huck, Drew ve Felix gülmekten altlarına kaçırmaya başladılar.

Dişlerimi sıktım. "Bir daha sormayacağım."

"Sakin olun. Freddie konusunda her zaman çok bölgecisin, biz de biraz eğlenelim dedik. Dürüst olmak gerekirse bu kadar çabuk olacağını düşünmemiştim, ama çok erken davrandın. Felix dün olacağına dair bahse girdi, Huck da bugün. Brogan ve Tate düğüne kadar dayanabileceğini düşündüler." Drew gülmekten ağlıyordu.

Siktir, ne olduğunu biliyorlar mıydı?

"Ciddi misiniz siz?" Gözlerimi her birine diktim.

Bana öyle geniş sırtarak baktılar ki, ışıklarını yumruklamak istedim.

"Dostum, seni kandırmak çok kolay."

"Siz bir avuç ." Çok sinirlenmiştim.

"Dostum, sakın . Bir şey olmuş gibi değil." Huck başını ellerinin arasına aldı. Umarım çarpıyordur.

"Ama Freddie'yle takılacağıma dair bahse girdin?" Kaşlarımı çattım.

"Hayır, sadece onun için kendini kaybediyorsun. Onun hakkında her zaman çok garip davranıyorsun, kimsenin ona yaklaşmasına izin vermiyorsun ama bir hamle yapacak cesaretin yok." Başını kaldırdı ve bana baktı.

Dün gece taşaklarım vardı, salak.

Poker suratımı korumaya çalıştım ama Murray'nin bana baktığını hissedebiliyordum. Neler olduğunu bildiğine dair bir his vardı içimde.

"Freddie bunu öğrenmese iyi olur yoksa her birinizi arka tarafa götürür ve ağzınıza sıçarım." Hırladım.

"Freddie neyi öğrenecek?"

Hepimiz dönüp kapı aralığında büyük boy bir tişört ve şortla duran ona baktık.

Kalbim durdu.

Çok güzel görünüyordu.

Kucağımda oturup elimi tuttuğu an gözümün önüne geldi. Boşaldığı zamanki yüzü gördüğüm en mükemmel şeylerden biriydi.

Aletimin tekrar sertleştiğini hissettim ve çok daralmadan önce şortumu hareket ettirdim.

Kes şunu.

"Fredster!" diye bağırdı Felix. "Seni görmek çok güzel, gel kucağıma otur da kendimi daha iyi hissedeyim." Bana göz kırptı.

Onu öldüreceğim.

Bana baktı, buz mavisi gözleri Felix'e dönmeden önce beni delip geçti. "Ben almayayım ama teşekkürler. Siz hala sarhoş musunuz?"

"Olabiliriz de." Hıçkırdı Huck.

Başını sallayarak grubun etrafına bakındı. Tate ve Carter kesinlikle masada uyuyakalmışlardı.

Murray ayağa kalktı ve onu kucakladı. "Franks, lütfen hepimizi iyileştir, sana yalvarıyoruz. Bize çay ve pastırmalı sandviç yapabilir misin?"

Kaşlarını çattı. "Tanrım, şu anda otelde oda servisi yapıyor olabilirdin."

"Ama o zaman senin güzel yüzünü göremezdik." Drew kirpiklerini ona doğru kırıştırdı.

Ve onu da öldüreceğim.

Gözlerini devirdi, buzdolabına doğru yürüdü ve pastırma ile yumurtaları çıkarıp kahvaltı hazırlamaya başladı. Yemek ve kahve kokusu kısa sürede havayı doldurdu.

"Hey Fred, o da ne?" Döndüğünde Huck'ın mutfak duvarındaki 'Freddie'nin Kuralları' başlıklı kocaman, çerçeveli bir tabelayı işaret ettiğini gördü. Kurallar şöyle sıralanıyordu:

1. Cumartesi Sabahları Sadece Acil Durumlar İçindir
2. Seni Her Gün Sevdiğimi Söyle
3. Pislik Olma
4. Çikolata
5. When In Time of Crisis - Fleetwood Mac

"Bunlar benim kurallarım." Sırıttı. "Onları gençken icat ettim ve sonra Wolf bir yıl doğum günüm için bunu yaptırdı."

"Onlara sadık kalıyor musun?" Diye sordu.

Cevap vermeden önce durakladı. "Aslında çoğunlukla öyle yapıyorum."

"Fleetwood Mac'i en son ne zaman dinledin?" Murray'nin yüzünde sinsî bir gülümseme belirdi.

Gözlerini ona dikti ve ben de yutkunmasını izledim. "Cuma sabahı."

Evet, kesinlikle biliyordu.

"Oh Fred, kriz neydi?" Drew ayağa fırladı ve ona sarıldı. "Siz embesillerle uğraşmak zorunda kalıyorum." Homurdanarak onu itti. onu uzaklaştırdı ve kahvaltısını bitirmek için geri döndü.

Yüzüme yayılan gülümsemeyi engelleyemedim. Çok hırçın ve huysuzdu, hiçbir şeye aldırımıyordu ve ben buna bayılıyordum, özellikle de dün gece elimde oyuncak olduğu için. Onun öyle bir yönünü görmüştüm ki, masanın üzerindeki bir yığın paraya bahse girerim pek çok kişi görmemişti. Aslında, başka birinin benim gördüğüm gibi görebileceği düşüncesi kanımı kaynatmıştı.

Önümüze bir yığın pastırmalı sandviç, biraz taze portakal suyu ve iki büyük fincan kahve koydu.

Herkes yattı.

"Tanrım, bu çok güzel." Dedi Brogan ağzı doluyken. "İngiliz kahvaltılarını severim."

Yığın hızla tükenirken herkes aynı fikirde mırıldandı. "Her neyse, Coop, bu kadar erken ne yapıyorsun? Çok yorgun . bir süredir buradayım." Dante önüne bir fincan kahve koydu.

Ellerimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Konuşmamı bitirmeye çalışıyorum." "Öyle mi, nasıl gidiyor?"

Yüzümü buruşturdum.

Son bir aydır üzerinde çalışıyordum, kötü bir yazar tikanıklığı vakasıyla mücadele . Sağdıç konuşmaları zordu. Tüm komik hikayeler kesinlikle düğüne uygun değildi ve Jasper'ı köpek kulübesine götürebilirdi.

"Hey, sahne dekorunuz var mı?" Felix meyve suyunu höpürdeterek yudumlarırken seslendi.

"Hayır, hiç sahne almadım, sık kafalı." Kahvemden bir yudum aldım. "Herkes konuşma aksesuarlarını sever."

"Evet ama Jas ve Wolf'un bir hafta içinde boşanmamasını sağlamaya çalışıyorum."

"Ne kadar düşüncelisin."

Ona kaşımı kaldırdım. Yüzü gerçekten yumruklanabilir hale gelmeye başlamıştı.

"Sadece onunla ilk tanıştığında ne kadar ağladığını ve kızın onu reddettiğini anlattığından emin ol. Ve şehir merkezine yaptığımız James Bond gezisi." Drew sırtıttı.

Freddie'nin güldüğünü duyunca başımı kaldırdım. "Sence bu komik mi?" Ona sordum.

"Evet, komik bir hikâye. Sizler tam bir moronsunuz." "Hey, bu ona kızı kazandırdı, değil mi?" Felix omuz silkti.

Alay etti.

"Hadi o zaman Fredster. Eğer bu senin için işe yaramazsa, o zaman senin için ne işe yarar?"

Oturdum. *Tamam, şimdi dinliyordum.*

"Tanrım, Franks'in çıktığı adamlar çok ezik." Murray yumruğunu masaya vurdu. Katılabileceğim bir şeydi.

"Hey!" İtiraz etti. "Aşk hayatım tartışmaya açık değil." Benden başka herkese bakıyordu.

"Hayır, ciddiym. Onlara Stuart'tan bahset." Güldü.

Kahveme doğru sııttım. Lanet olası Stuart. Onunla aynı ligde olduğunu düşünme cüretini göstermesi bile beni öfkelenendiriyordu.

"Murray, ne oluyor lan?" Onu tekmelemeye çalıştı ama Murray ayağından tutup dizine oturana kadar kendine doğru çekti.

"Franks, seni öpmedi bile. Seninle çıkan erkekleri düşünmek hoşuma gitmiyor." Bana baktı. "Ama ben bile bunun ezikçe olduğunu kabul edebilirim."

"O bir beyefendiydi. Bana karşı da nazikti." Homurdanarak adamın elinden kurtulmaya çalıştı.

"O zaman neden onunla birlikte değilsin?" Ona kaşımı kaldırdım ve o da bana kaşlarını çatı.

"Freddie, biz beyefendiyiz." Drew parmaklarını sallayarak bizi göstererek mızımızlandı.

"Hiçbiriniz centilmen değilsiniz." diye bağırdı. "Üç gündür buradasınız ve şimdiden biriyle seks yaptınız. Tavşanların her istediğini yapmasına çok alışmışsınız, tanıştığınız herkese tavşan gibi davranıyorsunuz. Ama daha çok tavşan gibi davrandıkları için onları kandırıyorsunuz." Bana ters ters baktı.

Pardon, ne dedin? Kendisini tavşan sandığımı mı sanıyor?

Herkes ona bakıyordu.

"Franks..." Murray ona uzandı ama o atladı.

"Ve sen en kötüsüsün." Kız ona döndü, öfkesi gerçekten . "Bu takılma noktalarını unutabilirsin."

"Woah woah woah. Bu konuda çok aceleci davranmayalım." Huck sııttı. "Hepiniz iğrençsiniz."

Ve hışımla gitti, biz arkasından bakarken bizi sessizlik içinde bıraktı. Bu konuda hissettiklerimden hoşlanmamıştım. Dün gece herhangi biriyle yaptığım bir şey olduğunu mu düşünmüştü?

Lanet bir tavşanla mı? Siktir et

onu. Ben kadın peşinde
koşmadım.

"Takılma noktası nedir?" Dante beni düşüncelerimden çekip çıkardı.

"Franks'i düğünde dışarıya bu gizli alanları eklemeye ikna ettim. Wolfie'nin seksi arkadaşlarını götürebileceğimiz ve biraz mahremiyetimiz olan yerler." Dante ona beşlik çakarken Murray sııttı.

Dinlemiyordum.

Siktiğimin
tavşanı.

Bütün gece onun yatağında yatmışım ve seks bile yapmamıştık. Derin bir nefes aldım ve ayağa kalktım.

"Nereye gidiyorsun?" Felix sırıttı.

"Tuvalete."

Hışımınla merdivenleri çıktım ve müziğin bangır bangır çaldığı yatak odasına girip kapıyı arkamdan kapattım.

"Çok mu vurdun?" Müziğin sesini homurdandı. "Bu gürültüde duyamazdın bile."

"Lizzo'ya raket deme. O bir Kraliçe." Öfkesi hâlâ yüzeye çok yakındı.

"Her neyse. Bu da neydi şimdi?" Odayı geçip onun durduğu yere gittim ve alanını işgal ettim.

"Ne?" Bakışlarımdan kaçındı.

"Aptal numarası yapma, bu sana yakışmaz. Tavşanlarla ilgili o küçük konuşma sanki bana yönelikmiş gibi geldi."

Gözlerini devirdi. "Her şey seninle ilgili değil, Cooper."

"Bunun farkındayım." Dişlerimi sıkarak söyledim. "Ama bu öyleymiş gibi hissettim. Dün gecenin böyle olduğunu mu düşünüyorsun?"

Ayaklarını sürüyerek yere baktı. "Francesca, cevap ver bana."

"Urgh! İnsanların seni memnun etmek için istediklerini yapmalarına çok alışmışsın." Uzaklaştı ve dolabından banyoya doğru tepindi, ben de muhtaç bir köpek yavrusu gibi onu takip ettim.

"İstediğim tek bir şeyi bile yapmıyorsun. Ya da beni memnun etmeye çalışmıyorsun." Bu lanet kadın. Beni bu kadar kızdıran biriyle hiç tanışmamıştım.

"Dün gece bana istediğini yaptırmış gibiydin." O vurdu

Dış

arı. Göğsünün inip kalkmasını izledim.

Gerçekten hiçbir fikri yok muydu?

"Yani bu dün geceyle mi ilgili?" Yavaşça söyledim.

"Bak Coop, . Stuart'tan kaçmak için seni öptüm, sen de karşılık verdin. İyilik. Eğlenceliydi ama artık bırakalım." Diş macununu eline aldı ve fırçasına sıktı.

"Eski-siktiğimin-pardon?" Ben seethed.

"Seni öptüğümü biliyorum. Ve çok ateşliydi. Ama bunu yapmamalıydım. Sana asılmıyordum, sen durumu yanlış anladın. Ben takılacak bir tavşan değilim." Bana sırtını döndü.

"Sakın kendini tavşan tugayına dahil etmeye kalkma. Tavşanın ne olduğunu biliyor musun ?"

Tekrar gözlerini devirdi ve dişlerini fırçalamaya başladı.

Şu anda ne haltlar dönüyordu?

Yanına gittim ve arkasında durarak onu tezgahın üstüne doğru ittim. Nefesi kesildi ve sikimin sertleştiğini hissedebildiğini biliyordum, çünkü onun yanında kendimi hiç kontrol edemiyor gibiydim.

"Tek istediğim seni iyi hissettirmekti. Dün gece yaptığımız şeyi herhangi biriyle yaptığımı mı sanıyorsun? Sana bir tavşan gibi davrandığımı mı sanıyorsun?" Ona tısladım.

"burada değildin." Aynada bana bakarken ağzı diş macunuyla doluydu.

Demek buydu?

"Sabah yediye kadar buradaydım. Sen horlamaya devam ederken çıktım çünkü Wolfie bizi görürse odanda sürünerek ne yaptığımı açıklamamı istemeyeceğini düşündüm." Ellerimi havaya kaldırdım.

Derin bir nefes almadan önce sanki ona söylediklerimi düşünüyormuş gibi durakladı.

"Cooper unut . Sarhoştuk."

"Sana neler oluyor böyle? Bunu unutmayacağım." Onu etrafımda döndürdüm. "Ve eğer o kadar unutulabilir olduğumu düşünüyorsan, başka bir şey daha var. Başka bir erkekle böyle boşalman mümkün değil."

Ve şimdi ona dokunacak kadar şanslı olan her erkeğin yüzünü yeniden düzenlemek istiyordum. Neden beni bu kadar etkilemişti ki?

Omuz silkti.

Lanet bir omuz silkme.

Dişlerimin birbirine geçtiğini hissettim. "Kurallarından birini çiğnediğini biliyorsun."

"Ne?" Kaşlarını çatı.

"Pislik gibi davranıyorsun." Ona dik baktım.

"Her neyse. Tavşanlarınızın yanına dönün. Bu konuşma bitmiştir."

"Hayır, ben bitti diyene kadar bitmez." Döndüm ve hışım ile çıktım.

FREDDIE

Kapı o kadar sert çarptı ki duvarlar sarsıldı ve tuttuğum nefesi dışarı vererek tuvaletin koltuğuna oturdum.

Dün gece... şey, gerçekten onu tarif edecek bir kelime bulamadım.

Muhtemelen resmi terim olarak çok sıcaktı.

Ama uyandığımda o yoktu, sonra aşağıya inip onları mutfak masasının etrafında ukala ve testosteron dolu bir şekilde otururken gördüğümde, yapılacak en normal şey gibi görünen şeyi yaptım ve kendimi kaybettim.

Aptal sik kafalı çocuklar ve onların takılmaları.

Ama haklıydı, daha önce hiç kimseyle bu kadar sert boşalmamıştım ve seks bile yapmamıştık. Bana hissettirdikleri, bütün gün içinde bulunduğum yüksek uyarılma seviyesi ve üzerimdeki kontrolü, alışılmışın dışında ateşliydi.

Volkanik sıcak gibi.

En sığağı.

Sanki bana vudu büyüsü yapmış ve ben de onun büyüsüne kapılmıştım.

Nasıl bu kadar çabuk arkadaşım, hem de çok ateşli bir arkadaşan, vücuduma mümkün olduğunu hiç düşünmediğim şeyleri yaptırabilen ve hissettirebilen bir seks tanrısına dönüşmüştü?

Bunu bir başkasına yapması fikri midemi bulandırdı.

Lanet tavşanlar.

Duşu açtım, suyun altına girdim ve onu yıkamaya çalıştım.

"Fred?" Wolfie'nin seslendiğini duydum.

"Duştayım." İçeri girip banyonun kenarına oturduğunda ona seslendim.

"Neden bütün çocuklar aşağıda ve kapılar neden çarpıyor?"

"Cooper hâlâ havasında, çocuklar hâlâ sarhoş ve yatmadılar." Saçımdaki şampuanı duruladım ve saç kremini saç uçlarımdan geçirdim.

"Oh." Dedi. "Cooper neden hâlâ havasında?"

Tüm sabunu durularken omuz silktim, suyun altında gözlerimi kapattım, böylece onunkilerle karşılaşmak zorunda kalmayacaktım. Yalan söylediğimi anlayacaktı.

"Havlumu uzatır mısın lütfen?"

Havlu askısından aldı ve bana uzattı. "Teşekkür ederim.

Her neyse, dün gece eğlendin mi?"

"Yüzde yüz, harika bir eğlenceydi. Gerçekten teşekkür ederim. Jas'ın tüm zaman boyunca omuzlarında kalmama izin verdiğine inanamıyorum, neredeyse düşecekmişim." Beni dolabıma kadar takip etti ve sedirin üzerine uzandı.

"Sen yaptın." Kurulandım ve çekmecemden külotumu çıkardım, giyerken neredeyse düşüyordum. Belki ben de ayık değildim.

"Bugün için bir planın var mı?"

"Hayır, herkesin akşamdan kalma olacağını düşündük ve herhangi bir plan yapmadık. Bence bugün sakın bir gün olmalı. Çocuklar hâlâ mutfakta mı?" Giyecek bir şeyler bulmak için gardırobumu açtım.

Başını salladı.

"Barbekü yapabiliriz sanırım? Yine de biraz daha yiyecek bulmamız gerekecek. Alt kattaki o korkunç sürüyü doyurmaya kesinlikle yetecek kadar yiyecek yok."

Ayağa fırladı. "Bu harika bir bağırış. Acele et ve giyin."

Islak saçlarımı tarayıp havluyla kabaca kuruladıktan sonra en sevdiğim beyaz maksi elbisemi giydim ve aşağı indim. Birisi Fransız kapılarını açmıştı ve havada ılık bir esinti vardı, bahçedeki şezlonglarda uyuyan birkaç çocuğu görebiliyordum.

"Jas nerede?" Wolfie sordu.

"O ve Coop koşuya çıktılar. Uzun sürmeyeceğini sana söylememi istedi." Drew gözlerini açmadan cevap verdi.

"Oh tamam, hey çocuklar barbekü istiyorsunuz. Hepiniz akşamdan kalma olduğunuza göre Fred ve ben bir tane yapabileceğimizi düşündük."

"Bu en iyi fikir, Bloody Marys yapacağım. Franks, sende ne var?" Murray ayağa kalktı, bana doğru yürüdü ve beni kucakladı. "Ayrıca, seni seviyorum."

"Bir dahaki sefere senden benim için bir şey yapmanı istediğimde ve sen hayır dediğinde bunu hatırlayacağım." Homurdandım.

"Oh ama. yarıyor gibi görünüyor." Beni dürttü. Ona ters ters baktım. Kesinlikle işe yaramıyordu. "Her neyse, Bloody Marys." Ellerini birbirine sürttü.

"Her şeyim var ama sanırım malzemeye ihtiyacımız var, benimle gelmek istersen araba kullanabilirim."

"Tamam ama tabii ki arabayı ben kullanacağım." Gruba döndü. "Freddie ve ben erzak alışverişi yapacağız, böylece hiçbir şeyimiz bitmeyecek. İsteklerinizi söyleyin, beş dakika içinde yola çıkıyoruz."

Evden çıkıp arabaya doğru yürürken, Jasper ve Cooper tişörtlerini çıkarmış, kas üstüne kasları tüm ihtişamıyla dalgalanarak caddede koşuyorlardı. Bir tür atletik porno gibiydi ve bu manzara karşısında ağzımı kapalı tutmak ve kendime göz kırpmamayı hatırlatmak için aktif olarak çalışmam gerekti.

Bize ulaştıklarında durdular.

Cooper'a baktım, ter devasa vücudundan aşağı dökülüyor, damlacıklar karın kaslarının yarıklarında geziniyordu. Ağzımda bir tükürük kuyusu oluştuğunu hissettim, yutmakta çok zorlandım. Bu kadar seksi görünmek yasadışı olmalı.

Gözleri beni aşağıdan yukarıya doğru taradı. Kutsal ateş topları, içimin yandığını hissedebiliyordum.

"Çocuklar barbekü ve Bloody Mary içeceğiz, stok yapmak için markete gidiyoruz. Bir şey ister misiniz?" Murray sürücü koltuğundan seslendi.

"Hayır, böyle iyiyiz, teşekkürler dostum." Jasper yüzünü ovuşturdu.

"İstediğim tek bir şey var." Cooper o kadar sessiz söyledi ki, bakışlarıyla beni kıştırırken sadece ben duyabildim.

Tanrım.

Arabaya bindim ve Murray uzaklaştı. Pencereden dışarı baktım, aklım hâlâ Cooper'ı ve onun sıırıslıklam terli kaslarını bıraktığımız yerdeydi.

"Az önce sana ne dedi?" Murray yan gözle bana baktı. "Kim?"

"Aydaki Adam, sence kim?"

"Yok bir şey." Cooper'ın gözlerindeki bakışı düşünürken sundress elbisemin askılarını sıktım.

"Bu hiçbir şey yüzünü kıpkırmızı yapmadı, o yüzden dökül bakalım. Dün ne oldu?"

Beni bir havai fişek gibi yaktı ve ben onun sert, terli vücuduna yığılana kadar parmaklarını sürdüm. Uykuya daldık, sonra uyandım ve o gitmişti.

"Hiçbir şey."

"Franks, beni bu işe bulaştırıp sonra da haberdar etmemezlik edemezsin." Arabayı dükkânın önündeki boşluğa çekti. Motoru kapattı, emniyet kemerini çözdü ve bana dönerek ben teslim olana kadar bekledi.

Sorgu altında berbat . Hemen teslim oluyorum.

İçimi çektim. "Tamam, ama kimseye söyleme. Wolfie'ye hâlâ söylemedim. Dün bana çok kızdı Muz, onu görmezden geldiğim için gerçekten öfkeliydi."

"Evet biliyorum, gördüm. Size söylüyorum, buzda onun karşısında olmak istemezdim."

"Bir de bana sor. Her neyse, The Killers sırasında beni nasıl bara götürdüğünü biliyor musun?"

Başını salladı.

"Sonra bütün gün onu görmezden geldiğim için bana on dakika boyunca bağırdı ve Felix'in bana dokunmasına izin vermememle ilgili bir şeyler söyledi. Sonra da beni öptü."

"Harika. Sana onun lanet bir delikanlı olduğunu söylemiştim." Ellerini birbirine vurdu.

"Murray şu maço saçmalığını keser misin lütfen? Ben senin kardeşinim. Benim tarafımda olmalısın. Bir 'delikanlının' değil." Tırnak işareti yaparak homurdandım.

"Sakin ol Franks. Yüzde yüz senin tarafındayım ama bunun uzun süredir devam ettiği izlenimini . Senden hoşlanıyor ve bu konuda ne yapacağını bilemiyor. Aranızda olanları kimseye anlattığını sanmıyorum ama benim bildiğimi bildiğinden eminim."

Kalbim iki kez atmaya başladı.

"Ne? Bu da ne demek oluyor?" Kafamı kaldırdım ve bana sıırttı.

"Bu sabah gelip neyi bilmediğini sorduğunu hatırlıyor musun?"

"Evet." Gözlerimi kısmıştım.

"Çocuklar senden hoşlandığı ve bölgeci olduğu ama bu konuda bir şey yapacak cesareti olmadığı konusunda onu sıkıştırıyorlardı. Ama bunun doğru olmadığını biliyoruz, değil mi?" Beni dürttü.

Elbiseme baktım ve parmaklarımı nakışların kenarlarında gezdirdim.

"Peki neden senin bildiğini düşünüyor?"

"Çünkü Felix ve Drew'i öldürmekle tehdit ederken bana hayatımda gördüğüm en kötü poker suratıyla bakıyordu."

Başımı kaldırdım. "Benden hoşlandığını, beni sevdiğini mi söylüyorsun?" Başını salladı. "Sanırım öyle."

Vay . Kelebekler göğsümü doldurdu.

"O zaman neden bu kadar huysuz? Eminim eskiden hiç böyle değildi."

"Kesinlikle öyle, ama bence bu sadece ona özgü. Ayrıca belki de senden hoşlandığının farkında değil ve başka birinin yakın olması düşüncesiyle tamamen öfkeleniyor. Muhtemelen yarısını bile bilmiyorsun ama o her zaman bölgeci olmuştur, hatta geçen yılbaşında bardayken seninle dans etmeye çalışan adamı neredeyse indirdiğini hatırlıyorum."

Bazı anılar geri gelmeye başladığında parmağımı çeneme vurdum. "Evet, bunu tamamen unutmuştum. Yani benim bir tavşan olduğumu düşünmüyor mu?"

"Hayır, bilmiyorum. Ve sana söylüyorum Franks, eğer yapsaydı ve sana böyle davransaydı, kim olduğu umurunda değil ama onun kışını tekmelerdim."

Ona gülümsedim, hokey oyuncusu olmasa da kesinlikle oldukça iriydi ve bu dövüş için kimin üzerine bahse girmek isteyeceğimden emin değilim.

"Ama Franks, soru şu ki, ondan hoşlanıyor musun, onu seviyor musun?" Başımı salladım.

"Güzel." Eğildi ve kolumu okşadı. "Çünkü bence çıktığın o ahmaklardan uzaklaşıp senin seviyene daha uygun biriyle birlikte olmalısın. Senden korkmayan biriyle."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Çıktığınız erkeklerle ilk buluşmalarınızda hep onlara benzemeye çalışırsınız. Bu asla işe yaramaz çünkü birkaç hafta sonra," durakladı, alışılmadık derecede diplomatik olmak için gereken kelimeleri arıyordu, "Diyelim ki güçlü iradeli kişiliğiniz ortaya çıkıyor. Sonra işler sarpa sarıyor çünkü başa çıkamıyorlar. Kendinden başkası olmana gerek yok Franks. Ve doğru erkek seni olduğun gibi kabul eden kişidir. Ve bence Cooper seninle kesinlikle başa çıkabilir, birbirinize çok benziyorsunuz."

Bu tanıdık geldi.

Gözlerimi ona diktim. "Wolfie ile bu konu hakkında konuştun mu?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, neden yapayım ki?"

Omuz silktim.

"Bak, tek söylediğim Cooper'da düşündüğünden fazlası var. Onu hemen gözden çıkarma."

"Tamam, teşekkürler Muzzler." Derin bir iç geçirdim ve ona sarıldım.

"Doğru, bu alışverişi ne kadar çabuk bitirirsek o kadar çabuk geri dönebiliriz."

Atladık ve dükkana girdik.

Mutfığa geri döndüğümüzde Wolfie Bloody Marys hazırlıyordu. "Tanrıya şükür, tam zamanında geldiniz. Votkamız bitmiş." "İmkânı yok, alt kattaki barda bir kasa var. Baktın mı?" I

Şaşkın.

"Oh hayır. Sadece rafta ne varsa onu aldım."

Gözlerimi devirdim. "Bekle, gidip bakacağım."

Merdivenlerden bodruma indim; burada çamaşırhane, yedek banyo, sinema odası ve bir bar vardı. Evimi çok seviyordum, iç mimar olarak geçirdiğim on beş yıl boyunca yaratıcı alanlar için en havalı fikirlerden bazılarına maruz kalmıştım. Zaman içinde neyin işe yarayıp neyin yaramadığını ve kendi evimde nelerin olmasını istediğimi öğrendim.

Bu yüzden birkaç yıl önce satın aldığım, içini boşaltmak ve aklıma gelen en eğlenceli şeylerle donatmak için uzun zaman harcadım; bunlardan biri de dev bir disko topuyla tamamlanmış tam boy bir bar ve parti odasıydı.

Parti odasına girdim, barın etrafında dönerek votkayı aradım. "Freddie, evin harika." Drew camdan içeri girdi bahçeye açılan kapılar.

"Teşekkürler." Gülümsedim, barın altındaki dolapları açtım ve bir kasa votka çıkardım.

"Bütün evi sen mi yaptın?"

Başımı salladım. "Evet."

"Vay canına, burada disko topu olduğuna inanamıyorum." Açtı, böylece etrafta dönerek odayı ıslık ıslık yaptı. "Buraya kesinlikle daha sonra geleceğiz. Çok beğendim, gelip benim evimi de yapar mısın?"

Güldüm. "Tabii, eğer istersen."

"Ciddiyim, gelip evimi yapar mısın? Daha yeni bir tane aldım. Şunları taşıyayım." Çantayı benden aldı ve dışarıda güneşin altında yürüdük.

"Hey Freddie'nin aşağıda düzgün bir disko topu var. Daha sonra bir parti veriyoruz." Drew herkese seslendi.

"Şimdi bir parti veriyoruz. Bloody Mary'ler hazır." Wolfie bahçe masasının üzerine bir tepsi koydu.

İğrenç.

"O zaman bunu parti sonrası için alabiliriz." Drew bir içki almak için uzandı. "Fred, sen içmiyor musun?" Wolfie bana bir içki uzatırken Felix sordu.

bir bardak roze.

"Domates suyu onu ." Benim yerime o cevap verdi.

Murray'nin barbekü için her şeyi hazırladığı mutfağa girdim. "Franks gidip ızgaraları açar mısın?"

"Evet, tamam." Etrafa bakındım, eskisinden daha sessiz görünüyordu. "Herkes nerede?"

Dudaklarını kıvrarak sırtıttığını gizledi. "Herkes mi Cooper mı?"

Tam cevap vermek üzereydim ki kapının yanında bir hareket yakaladım. Cooper duştan yeni çıkmış, saçları ıslak, tişörtü kocaman göğsünü germiş bir halde orada duruyordu. Şortu kalçalarına o kadar inmişti ki, neredeyse mükemmel bir V'nin kamasını seçebiliyordum. O kadar yenilebilir görünüyordu ki, dayanamadım ve yüzündeki sırıtış bana Murray'in söylediklerini tam olarak duyduğunu söyledi.

Saçmalık.

"Herkes." Kaşlarımı çattım ve topuklarımın üzerinde dönerek barbeküye doğru yürüdüm.

Benzin bidonunun düğmesini çevirmeye çalışıyordum ama sıkışmıştı. Lanet olası Murray en son buraya gelmiş olmalı, çok sıkı çeviriyordu. Tanrım, erkekler çok sinir bozucuydu.

Dizlerimin üzerine çöktüm, kaldıraç almaya çalıştım.

"Nerede olduğumu merak , değil mi?" Cooper üzerime eğildi ve kolaylıkla çevirdi.

Aptal, muhteşem piç.

"Hayır, değildim." Başımı kaldırıp ona baktım.

Göz göze gelebilmek için eğildi ve başparmağını çenemde gezdirdi. Midem sıkıştı.

"Çok kötü bir yalancısın, Tiny."

Yanaklarımdaki sıcaklığı hissetmesine fırsat vermeden elini çektim.

"Dün gece sana dokunmama aldırış etmemiş gibiydin." Sırıtarak tekrar ayağa kalktı.

"Siz ikiniz ne yapıyorsunuz?" Murray ile birlikte bir tepsi etle barbeküye yaklaşırken Huck seslendi.

"Sadece daha önce yaptığımız bir konuşmayı tekrar gözden geçiriyordum." Ellerini cebine sokarak bana baktı.

"Evet, kenara çekil Fred. Erkeklerin ateşle yemek pişirmesi gerekir."

Gözlerimi devirdim, dangalaklık resmen delilik seviyesine ulaşmıştı.

"Tanrım, bugün burada çok fazla testosteron var, Wolf'u bulmaya gidiyorum." Dizlerimi ittim ve yürüdüm.

Şezlongda onun yanına oturdum. "Hey, bugün hiç kızlarla konuştun mu? Onları buraya getirmeliyiz, çok fazla erkek var."

"Evet, bu harika bir fikir, bunu daha önce yapmalıydık." Yanından geçerken Jasper'ın elini tuttu. "Bebeğim, telefonum nerede?"

"Bilmiyorum, ama işte benimki." Cebinden telefonunu çıkardı. "Neden?"

"Sadece kızları götürmek istiyorum."

"Tamam bebeğim." Çocukların yanına gitmeden önce eğilip onu öptü.

Bazen mide bulandırıcı derecede şirin oluyorlardı. Ben çocukların olduğu yere bakarken Wolf çoktan Molly ile telefonda konuşuyordu. Cooper, Murray'nin söylediği bir şeye gülerek başını arkaya atmıştı.

Çok güzeldi, ama dün gece yaşadığı o yoğun, için için yanan seksi şey, başka bir seviyede ateşliydi. Bacaklarımın arasında o tanıdık gümbürtüyü hissettim.

Murray'nin sözleri geldikçe üzerinde düşündüm.

Daha önce hiçbir erkeğin beni kıskandığını görmemiştim ve bu kesinlikle hoşuma gidiyordu. Ve eğer dün gece Cooper'ın kıskançlığıysa, o zaman sanırım bununla başa çıkabilirdim.

KOOPER

"Önce tavuğu koymalısın, sosislerden daha uzun sürer, yoksa onları yakacaksın." Dante emretti.

"Dostum, bana nasıl barbekü yapacağımı söylemeyi bırak. Ben lanet olası barbekü kralıyım." Drew onu yolundan itti.

Moronlar.

Biramı yudumladım ve Freddie'nin Wolfie ile oturduğu verandaya baktım. O beyaz elbisenin içinde çok güzel görünüyordu ve daha önce yakaladığım küçük bir yan göğüs ipucu, son birkaç saattir beni yarı yarıya bırakmıştı. Pembe meme uçlarından birini dişlerimin arasında emmeden önce dilimi üzerinde gezdirmek, ısırarak, bükme ve ona coşku içinde çığlıklar attırmak istedim.

Tıpkı dün geceki gibi.

Eminim bu yüzden kanım şu anda orta derecede kaynıyordu. Çünkü o aşağıda olmak istediğim yerdeydi, ama ben onun yerine burada barbekü hakkında tartışan bu ahmakları dinliyordum.

Felix onlarla birlikte otururken bir hırıltı yükseldi.

Neden? Başka erkeklerin ona dokunduğunu gördüğümde neden bu kadar sinirleniyordum? Ya da o başka erkeklere dokunduğunda. Tam şu anda, Felix. Hiç şüphesiz aptalca bir şey hakkında onu yüksek sesle güldürürken kolu onun omuzlarına dolandı.

O kahkahalar benim için ayrılmalı. O

dokunuşlar bana ayrılmalı.

Çenemin daha fazla sıkılmasını engellemek için biramdan bir yudum aldım. "...Dostum, sence de öyle değil mi?" Murray koluma bir şaplak attı.

Ona döndüm. "Ne düşünüyorsun?"

"Neye bakıyordun?" Sırtı.

Kız kardeşin.

"Hiçbir şey."

Gözleri kısıldı, beni inceliyordu. Ne bildiğini bilmiyordum ve o ana kadar aptalı oynuyordum.

Pakın düşmesini bekledim.

Sesini alçalttı ve bizi duymamaları için çocuklara arkasını döndü. "Seni gaza getiriyor, biliyorsun."

Sakalımı kaşıdım, onu doğru duyduğumdan emin değildim. "Ne demek istiyorsun?"

"Felix. Seni getiriyor, böylece sakınleşebilirsin."

Kurnazca onları işaret ettim. "Bunu bilerek mi yapıyor?"

Sırtarak başını salladı.

Bu ilginç bir olaydı. Küçük fingirdek. Neden şaşırdığımı bilmiyorum ama Murray'nin bu işe yatırım yapmış gibi görünmesine şaşırdım. Molly'nin birileriyle çıktığını biliyordum ama henüz hiçbiriyle tanışmamıştım ve bunu kesinlikle teşvik etmedim.

Ve eğer bir hokey oyuncusuyla çıkarsa lanetlenirim. Freddie'yle çıktığımdan değil.

Ya da çıkmak istediğimi.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" Biramı tekrar yudumlayıp bitirdim.

"Çünkü sen ondan hoşlanıyorsun ve ben de onun çıktığı aptallardan bıktım." Bu iki noktada kesinlikle hemfikirdim.

"Lanet olası Stuart." Nefesimin altında mırıldandım. "Aynen öyle."

"Bunu bana neden anlattığını hâlâ ."

Kollarını kavuşturup öne doğru eğildi, tıpkı Freddie'nin bir şey anlatmaya çalışırken yaptığı gibi. DNA'ları aynı olmasa da birbirlerine çok benziyorlardı. Aynı tavır, aynı arsız parıltı, aynı açık ve dobra konuşma tarzı.

"Çünkü senden hoşlanıyorum ve onun için iyi olacağını düşünüyorum, bu yüzden sana yardım edeceğim. Onun saçmalıklarına katlanacak ve arada bir ona hayır diyecek birine ihtiyacı var. Dik başlı ve çıktığı erkekler güneşin kışından parladığını sanıyor. Ama saygı şekilde değil, bu yüzden sıkılıyor."

Kaşlarımı kaldırdım ve devam etmesini bekledim.

"Benden daha önce hiç flört tavsiyesi istememişti." "Ne?"

"Şimdi mi istedi?"

"Öyle." Sırtışı daha da genişledi.

Aman Tanrım. Uzatmaktan bahsediyorum. Onu ensesinden tutup silkelemekten bir nefes uzaktaydım.

"Peki ona ne söylediğini benimle paylaşacak mısın?"

Yüzüne boktan bir sırtış yerleşmeden önce gözleri eğlenceyle parıldadı. Sorun çıkarma konusunda en az Felix kadar kötüydü.

"Pek bir şey söylemedim ama yeni yılda ona dans teklif eden adam yüzünden kendini kaybettiğin olayı hatırlattım. Ve belki de Felix'in girdiği bahis hakkında onu bilgilendirdim."

Öksürdüm, içime çektiğim nefes boğazıma takıldı. "Ne? Bunu neden yaptın ki?"

O gece hala beynime kazınmıştı.

Jasper ve Wolfie'nin nişanını kutluyorduk ve kız çok seksi görünüyordu, bütün gece gözlerimi ondan ayıramamıştım. Ve lanet olası bir pislik ona dokunmaya hakkı olduğunu düşündü. Ona buna hakkı olmadığını açıkça belirtmiştim.

Ona göz kulak oluyordum, hepsi bu.

"Öncelikle, dikkatini çekmek için seni kıskandırması gerektiğini düşünüyor." Göz kırptı. "Ama çoğunlukla kendime biraz eğlence sağlamak için."

Parçalar yerine oturmaya başladı.

"Ve bu gösterinin amacı bu mu?" Hâlâ gülüyordu ve Felix kesinlikle o kadar da komik değildi.

"Evet."

"Peki ya dün?"

"Hayır, bu onun seni görmezden gelmesiydi. Bana seni kazara öptüğünü söyledi, sonra da onu bunu yapan tavşanlarla bir tutacağından endişelendi."

"O bir tavşandan alabileceğin en uzak şey." Bunu duyduğumda hissettiğim öfkeyi zorlandım. Murray'e baktım. "Yine de kesinlikle sik kafalının teki."

Bir kahkaha patlattı ve omzuma bir tokat attı. "Öyle, adamım. Öyle."

Murray başını bana doğru salladı. "Coop, tek bir şey var. Senden hoşlanıyorum dostum, ama onu sikersen yumruğum suratında olur."

Anlayışla başımı salladım, dudaklarımı birbirine geçirdim, beynimdeki çarklar dönmeye başladı.

Beni kışkandırmaya çalıştığı için onu boğazlamak istedim ama bunun yerine göğsümü taze bir enerji doldurdu ve yüzümdeki aptal sırıtışı engelleyemedim.

Benden hoşlandı.

"Felix. Buraya gel. Ve daha fazla bira getir." diye bağırdı Murray.

Felix koşarak geldi ve ben de getirdiği şişelerden birini kaptım.

"Cooper'ı gaza getirmeyi bırak."

"Dostum, artık değilim, yemin ederim."

"Olmasan iyi edersin." Onu kafasından kavradım ve saçlarını okşadım.

"Çekil üstümden, seni sık kafalı." Kolumu çimdikleyerek geri sıçramamı sağladı. "Yapmıyorum. Ayrıca Wolfie kızların bir saat içinde burada olacağını söyledi. Görünüşe göre dün gece katliam olmuş, o yüzden daha yeni ortaya çıkıyorlar."

"Gece yarısından önce gittiler." Drew yanına yaklaşırken alay etti. "Hafif sikletler."

"Buna saat kaç diyorsunuz?" Felix saatini göstererek bahçenin aşağısına doğru bağırdı.

Kızlar nihayet gelmişti, Molly ve Amy ellerinde içki kutularıyla bahçeye çıktılar, onları tanımadığım birkaç kişi daha izledi. Uzun bir gece geçirecektik, bu da Freddie'yi fazla sarhoş olmadan yakalamam gerektiği anlamına geliyordu, gerçi şu anda Carter'ın etrafında dolanmasına bakılırsa yolu yarılamiş gibi görünüyordu.

Barbeküden ayrıldık ve kucaklaşan sürüye doğru yürüdük.

"Biraz daha içki hazırlayacağım." Freddie ayağa kalktı ve merdivenlerden inerek barına doğru yürüdü.

Kahretsin.

"Merhaba Mol, bunu ben alayım." Onu hemen yanağından öptüm, elindeki bira kutusunu aldım ve Freddie'nin peşinden merdivenlerden aşağı koştum.

İçeri girdiğimi duyunca arkasını döndü. Çantayı tezgâhın üzerine bıraktım ve o konuşmadan elini tuttum.

"Benimle gelin lütfen." Onu rahatsız edilmeyeceğimiz bir yere götürmem gerekiyordu ve onu bardan çıkarıp Tate ve Brogan'ı uyurken bulduğum sinema odasına götürdüm.

Tembel herifler.

Sırada çamaşır odası vardı.

Evet, bu görür.

Onu içeri çektim, kapıyı arkamızdan nazikçe kapattım.

Ona doğru adım atarak onu tezgâhın üzerine kaldırdım, bacaklarının arasına yerleşerek onu sıkıştırdım.

Çok güzeldi ve elbisesinin yükselişini izlerken sikim kıpırdanmaya başladı.

Onu geri itti.

"Cooper, şu anda neden çamaşır makinesinin üzerinde oturduğumu bana açıklayabilir misin?"

Güneş tenini ısıtmış, yanaklarını kızartmıştı ve dudaklarını ayırıp cevap vermemi beklerken sikim ona ulaşma hevesiyle şortumu yumruklamaya başladı.

"Evet." Elbisesinin gevşemiş olan askısını tekrar yerine yerleştirdim. "Vakit geldi, senin oyununu oynamaktan bıktım."

"Ne oyunu?" Masumca sordu.

Küçük fingerdek.

"Senin oyunun, Francesca." Ellerimi inciklerinin önünden geçirip yumuşak teninde gezdirdim. Nefesi kesildi ve meme uçları sıkılaştı.

"Bana sadece çok kızdığın zaman Francesca diyorsun."

Elimi yavaşça elbisesinin eteğinin altına kaydırdım. Göğsünün yükselip alçalması hızını artırıyor, artan uyarılmışlığına karşı savaşıyordu.

Bebeğim, seni boşaltmam için bana yalvaracaksın.

"Hmmm, ben biraz kızgınım."

"Neden?"

"Görüyorsunuz, ne yaptığınızı bilsem de hala kimsenin size dokunmasından hoşlanmıyorum ve ancak bu kadarına dayanabilirim. Bu yüzden zaman istiyorum." Bana meydan okuması için cesaretlendirerek bakışlarını üzerimde tuttum.

"Öylesin, değil mi?" Konsantrasyonu azaldığı için sesinde hafif bir titreme vardı. Bana olan öfkesini tutmakta zorlanıyordu.

"Dün sana bundan hoşlanmadığımı söylemiştim. Ve dün gece bunu geride bıraktığınızı düşündüm, özellikle de seni o kadar sert boşalttıktan sonra neredeyse bayılıyordun." Ellerim dizlerini itip yavaşça ayırırken ona sııttım.

Alt dudağını emdi ve benim horozum daha sert yumruk attı, dışarı çıkmak için çaresizdi.

"Ama sonra bugün her zamanki alaycı haline geri döndün ve şimdi beni kıskandırmaya ve kızdırmaya çalıştığını görüyorum. Bu yüzden merak ediyorum, neden?"

"Coop..."

"Hayır, hayır bebeğim. Konuşma sırası bende." Parmaklarımı dudaklarına götürdüm. "Ve tündengelim gücümle seni ettiğim için benden deli gibi hoşlandığını tahmin ediyorum, çünkü dün geceye kadar lezzetli, mükemmel bedenle ne yaptığını bilen biri sana hiç dokunmamıştı. Hiç gerçek bir tutku yaşamamıştın. Ve ben çok kızgın olduğum için bunu geri kazanmanın tek yolunun beni kızdırmak olduğunu düşündün."

Ellerim kalçalarının üstündeydi, başparmaklarım ona ulaşıyordu.

Klit

oris Gözbebekleri büyüdü.

. Çok ıslaktı ve onu nasıl tuttuğum hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Şu anda tek istediğim yüzümü amina sokmaktı.

Başparmaklarımı külotunun lastiğinin altından geçirdim, kancaya ve aşağı doğru sıyırmaya başladım.

"Cooper," diye yarım ağızla beni çalıştı. "Çok ukalasın."

"Eğer doğruysa ukalalık sayılmaz." Ayakkabılarını ayağından çıkardım ve cebime koydum. Başımı kaldırıp ona baktım. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum."

Çenesi sıkıştı. "Neden? Çünkü sen tam bir profesyonelsin.

Tavşanlar girmiş olmalı."

İğneleme geri dönmüştü.

"Hayır bebeğim," burnumu çene çizgisinde gezdirip onu içime çekmeden, sarhoş edici turuncu kokusunu içime çekmeden önce dudaklarını kendi dudaklarımla okşadım. "Çünkü dün gecedan sonra seni tanıyorum. Daha önce birlikte olduğun Stuart'lar amatördü. Ve evet, herhangi birinin sana dokunabilmiş olması beni çok sinirlendiriyor ama sana böyle hissettirmek için kızgın olmama gerek yok. Sana hep böyle hissettireceğim, bu beden artık benim. Ve her fırsatta ondan zevk almaya niyetliyim."

Parmaklarımı yaka kemiğinden aşağıya, yan göğüslerinin kusursuz bir şekilde ortaya çıktığı yere doğru gezdirdim. Kumaşın altına dalarak meme ucunu sıyırdım ve çenesi gevşedi.

Tezgâhın kenarına gelene kadar onu öne doğru çektim ve bacaklarını daha da açtım.

Nefesi daralıyordu.

Mükemmel amcığı ihtiyaçtan parlıyordu ve onun uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordum.

Boşalmaya çok yakındı ve ben ona dokunmamıştım bile.

Sikimi acıtiyordu.

"Çok güzelsin. Ve ağzıma çok sert boşalmak üzeresin."

Olabildiğince yaklaşarak bacaklarını kollarımın üzerine çektim. Tüm vücudu beklentiyle titriyordu.

"Siktir et Cooper. Lütfen, şimdi ihtiyacım var." İnledi.

"Seni yakaladım." Ona doğru uzun ve sert bir tur attığımda yüksek sesli bir iniltiyle başı geriye düştü.

"Şşşt, Francesca, sessiz olmalısın." Dilimi tekrar düzleştirmeden önce klitorisine hafifçe dokundum. Onu içerken vanilya ve bal gibi tadı vardı.

O kadar lezzetliydi ki bütün yemeklerimi burada yemek istedim.

Kalçalarını kavradım, ağzımı daha da içine sokabilmek için onu daha da gerdim, dilim girişine saplandı. Başka bir inilti ile ödüllendirildim, o kadar hayvani ve çiğdi ki neredeyse yükümü patlatacaktım. Bacakları titremeye başladı ve başımın arkasına tutundu,

Beni daha da içeri itiyor.

"Cooper, siktir. Kahretsin ben..." Dilimin üzerinde öyle bir şiddetle patladı ki, kasılmaları neredeyse beni ele geçiriyordu.

Onu yaladım, hiçbir şey kalmayana kadar tüm nektarını emdim.

"Coop..."

Ağzım onunkine çarptı ve kendisini tadabilmesi, bu rahatlamaya ne kadar ihtiyacı olduğunu anlayabilmesi için etrafını sardım.

Ona ne kadar çok ihtiyacım vardı.

"Bebeğim, şu anda dizlerinin üzerinde sana ihtiyacım var. Dudaklarını aletimin etrafında o kadar çok istiyorum ki, kendimi boğazından aşağı boşaltmam gerekiyor." Sesim karanlık, hırıltılı ve tanınmaz haldeydi.

Onu tezgahın üzerinden kaldırdım, bırakmadan önce bacaklarının üzerinde sabit durduğundan emin oldum. Dudaklarımı bir kez daha onunkilere sürttüm.

"Dizlerinin üzerine çök, Francesca."

Yere köktü ve büyük, mavi gözleriyle yukarı baktı, o kadar ateş doluydu ki neredeyse beni o anda yakacaktı.

Kahretsin, çok sertleşmişim.

Şortumun fermuarını açtım ve aletimi elime alıp uzun, yavaş çekişlerle kökten uca okşarken gözlerinin açılmasını izledim.

Yaklaşık altı saniye dayanacaktım.

"Cooper, sen çok büyüksün. Bunu kaldıramayacağım."

"Öylesin. Sadece rahatla, ağzını aç." Çenesini tuttum ve tüm spermierimi dudaklarına sürdüm. Dili dışarı çıktı, yukarı bakarken onları yaladı, ağzını etrafıma sarmadan önce beni içine aldı, sertçe emdi.

Vay anasını.

"Aman Tanrım, bu inanılmaz." Boğazının arkasına vurarak tısladım.

Daha iyi görebilmek için saçlarını yüzünden geriye doğru ittim ve mükemmel, yastık gibi dudaklarının sikimde aşağı yukarı kayışını izledim.

Cennet böyle bir yer olmalı.

Taşaklarımı avuçlayıp nazıkçe sıktığı anda omurgamda basınç oluştu. Gürültülü bir patlamayla aletimi çekip çıkardı, beni tekrar geri almadan önce dilini ucunda gezdirdi.

Ben gidiciydim.

Bacaklarım ağırlığımı taşıyamayarak öne, tezgâhın üzerine düştüm.

"Orospu çocuğu." Orgazmım beni taşaklarımdan vurdu ve Ciğerlerimdeki havayı boşalttım ve boğazına doğru patladım.

Her şeyi yuttu.

Zonklama azaldığında beni yalayıarak temizlerken aletim hala pompalanıyordu, bu da artçı şokların içimden geçmesine neden oldu.

Bu, şüphesiz, şimdiye kadar yaşadığım en iyi kafaydı.

Onu yukarı çektim, yüzünü ellerimin arasına aldım ve ağzını kendi ağzımla sardım. Doyamadım ve onu durmadan öptüm, dillerimiz birbirine çarpıyordu.

"Bébé tu es tellement parfait." Dudaklarına karşı fısıldadım.

"Fransızların seksi olduğunu söylemeliyim. Bunu sevdim." Bana sırtıttığında kalbim sanki ilk kez gülümsüyormuş gibi ikiye bölündü.

"Bundan daha fazlasını sonra alacaksın." Kollarımı beline doladım.

"Şimdi kimse kaybolduğumuzu fark etmeden oraya geri dönmeliyiz."

"Tamam. Donumu geri istiyorum."

Burnunu öptüm. "Hayır, cebimde kalacaklar."

Geri çekildi, kaşları çatıldı. "Oraya iç çamaşırsız gitmeyeceğim."

"Oh evet öylesin." Onu tekrar öptüm. "Ve bundan zevk alacaksın, çünkü neden iç çamaşırı giymediğini hatırlayacaksın. Bana her baktığında cebimde olduklarını bileceksin, sonra bu gece benim için arzudan sıırıslıkam olduğunda geleceğim ve seni hiç becerilmediğin gibi becereceğim."

Gözbebeklerinin büyümesini izledim ve birden bu oyunu daha ne kadar oynayabileceğimden emin olamadım. Elbisesini düzelttim ve döndürerek kıkına bir şaplak attım.

", gidelim. Oh, Tiny, şu anda hangi şarkı çalıyor olabilir?" "Ne demek istiyorsun?"

"Az önce olanlara bir soundtrack, ne olurdu?" Ona baktım ve o da bir dakika düşündü.

Sırıttı. "Bebeğim, The Doors'dan Light my Fire."

"Sen başka bir şeysin." Kapıyı açtım ve dışarı baktım, ortalık temiz görünüyordu. "Tamam, sen bara geri dön, ben de mutfağa gideceğim."

Bir öpücük daha çaldım.

Cooper koridorda, merdivenlerin başında duruyordu. Seks ve Freddie kokusunu almasını istemediğim için mesafemi korudum.

"Hey, ?"

Jasper'dan bir şeyler saklamayı sevmiyordum ama herkes kendi fikrini söylemeden önce bunun ne olduğunu anlamam gerekiyordu.

"Bara biraz bira taşıdım, orası oldukça güzel. Hiç gördün mü?"

"Evet, harika, doğru. Disko topu başka bir şey." Durdu ve başını eğerek bana baktı.

"Ne?"

Gözlerini kısmıştı. "Bilmiyorum."

"Tamam, açlıktan ölüyorum, barbekü hazır mı?" "Kim bilir, hadi bir şeyler içip öğrenelim."

Mutfağa doğru yürüdük. Brogan ve Tate uykularından uyanmış, buzluktan birkaç bira alıyorlardı.

"Hey! Yaşayanlar diyarına tekrar hoş geldin." Jasper kardeşinin yüzüne şakacı bir tokat attı. "Şunlardan birini bize at lütfen, Günişığı."

Onları sessizce uzattı, hâlâ önceki geceyi hissettiği belliydi.

"Dostum, tekrar binmelisin, kendini daha iyi hissetmenin tek yolu bu." Kıkırdadım.

Brogan birayı yüzüme doğru tuttu. "Bunlarla ne yapacağımızı sanıyorsun?"

"Tanrım, çok üzgünsün." Onlara başımı salladım. "Hadi, biraz yemek istiyorum."

Güneşli havada dışarı çıktığımızda herkesi verandada, bahçedeki masanın etrafında oturmuş içki içerken bulduk. Drew ve Dante ellerinde yemek dolu tabaklarla barbeküden aşağı inerken Tate ve Brogan birkaç sandalye çekti.

Jasper ellerini birbirine vurdu. "Evet, işte tam da bundan bahsediyordum." Wolfie'nin yanına oturmadan önce etraftan dolaştı ve başını öptü.

Freddie başını kaldırdı ve göz göze geldik, alt dudağını emerken tenine yayılan pembe tonu izledim.

Uzun bir gün olacaktı.

KOOPER

"Sanırım artık resmileşti. Barbekü kralı benim." Drew bahçeye kurduğumuz dev puflardan birine uzandı.

"Oldukça epikti dostum, bu unvan için seni destekleyeceğim." Carter beşlik çaktı

Onu.

"Evet. Ben de." Murray küçük kaçışımıza bira dağıttı

Grup.

Wolfie'nin kız arkadaşlarından birkaçı daha gelmiş ve düğünlerden bahsetmeye başlamıştı, bu da bizim ayrılma işaretimizdi. Buz teknesini çemberimizin ortasına çekti ve uzun bir süre için yerleştik.

Arada sırada Freddie'yi bana bakarken yakalıyordum ve yüzüne bir kızarıklık yayılana kadar göz göze geliyorduk. Bu şimdiye kadar gördüğüm en seksi şeydi, buna bayılmıştım ve sikimi son damlasına kadar sağarken çıplak vücudunun aynı tonda parladığını görmek için sabırsızlanıyordum.

Eğer kendimi toparlayamazsam bu gece utanç verici derecede kısa bir süre içinde bitecekti.

"Wolfie'nin yanındaki kız çok seksi." Mırıldandı Tate. "O bir nedime mi?"

Murray başını pufundan kaldırıp ona baktı. "Evet, adı Sophie. Franks ve Wolf ile aynı okuldaydı. Oldukça vahşi biri. Aslında muhtemelen senden hoşlanacaktır. O her zaman inek profesör tipini sever."

Jasper birasına doğru kıs kıs güldü.

"O zaman ne yapabileceğime bakmam gerekecek." Tate bir spor psikoloğuydu ve temelde Clark Kent'e benziyordu, sadece daha fazla kaslıydı. Bu da onun kadınlarla gülünç derecede iyi anlaştığı anlamına geliyordu.

"Jas, nedimelerin olayı ne?" Brogan sordu.

Kulaklarım dikildi, tam olarak nereye varmak biliyordum.

Jasper'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da

öyle düşünüyordu. "Ne demek istiyorsun?"

Brogan doğrulup oturdu. "Peki, kim bunlar ve onlarla takılabılır miyiz?" "Freddie, Amy, Sophie ve Olivia. Ve hayır."

"Ne? Neden?" İki yüz yirmi kiloluk bir kaleci için okullu kızlar gibi sızlanıyordu.

"Çünkü Freddie'ye yaklaşırsan Cooper seni gömer." Felix kıkırdadı. Gerçek hikaye.

Jasper kaşını kaldırdı. "Amy kesinlikle kimseye yasak. Sophie, Tate'in çekici ışınına yakalanmış gibi görünüyor ve Olivia, aslında Olivia'yı bilmiyorum."

Murray doğrulup derin bir iç çekti. "Ah dostum, gençken Olivia'ya büyük bir aşk beslerdim. Birçok ıslak rüyanın yıldızıydı."

Brogan onun elini tokatladı. "Ne oldu?"

Sertçe gülmeye başladı.

"Bir hafta sonu bizimkiler yokken onlara gitmişti ve hepsi havuzda saçma sapan bikinileriyle birbirlerine güneş kremi sürüyorlardı, bilirsiniz işte, bunun gibi şeyler. Ben de sürekli ereksiyon halinde dolaşıyordum. Her neyse, babamın içkisini kırdım ve içmeye başladım, çünkü sinirlerimi yatıştırmaya yardımcı olacağını düşündüm, ancak o noktada sert likörden aldığınız geç vuruşu hesaba katmamıştım. Sonra aniden benim bulunduğum mutfakta belirdi ve ben de henüz büyümemiş bir oyuncu olarak hamlemi yapmak için mükemmel bir an olduğunu düşündüm."

Doğruldum ve etrafıma bakındım. Her birimiz yumruk için eğilmiş bekliyorduk.

"Ona doğru kaydım ve onunla konuşmaya başladım. Giydiği küçük, siyah ipli bikini içinde çok güzel görünüyordu, mükemmel göğüsleri vardı. Hani şu zapt edilemeyecek gibi görünenlerden, kıpır kıpır yavru köpekler gibi. Gözlerimi kapatsam bile onları görebiliyorum." Gözlerini kapattı, sonra düşüncelerini temizlercesine başını salladı. "Ben de kesinlikle benden hoşlandığını düşündüm, kolumu okşayıp durdu ve güldü, ama geriye dönüp baktığımda, benden altı yaş büyük olduğu için muhtemelen beni arkadaşının sevimli küçük kardeşi olarak düşündüğünü düşünüyorum. Ben de onu öpmek için hamle yaptım ama bu noktada içtiğim aşırı miktardaki votka ortaya çıkmaya karar verdi." Gözleri büyüdü ve yüzünde bir sırıtma belirdi. "Ve onu, tüm otuz bir seanslarımın uzun süreli yıldızı olan bu mükemmel kızı öpmek yerine kustum."

Carter birasını yudumlarken boğuldu ve her yere püskürttü. Felix ve Drew o kadar çok gülüyorlardı ki gözyaşları yüzlerinden akıyordu, diğerleri ise dehşet içinde iri iri bakıyorlardı. Jasper Carter'ın sırtına şaplak atmaya başlamıştı.

"Aman Tanrım." Dante ağladı. "Sonra ne oldu?"

"Neyse ki mutfak lavabosunun yanıdaydım, o yüzden çoğu oraya gitti. Ama kesinlikle üzerine sıçradı ve bana tiksintiyle baktı, çılgılık attı ve dışarı kaçtı. Ve onunla bir daha hiç konuşmadım." Elini önünde sallayarak hikâyenin bittiğini işaret etti.

"Ne? O zamandan beri onunla konuşmadın mı? Hiç mi?"

Başını iki yana salladı. "Sikeyim hayır. Ona ancak bu kadar yaklaşabilirim."

"Ahbab, çok komiksin. Lütfen Amerika'ya taşın ve gelip bizimle takıl." Drew güldü.

"Seninle çok fazla takılıyordum sanırım hapse girerdim. Vegas alışılmışın dışındaydı." Birasını havaya kaldırdı ve şişeleri ona doğru devirmeye başladık.

Eve doğru baktım, masanın etrafında birkaç saat öncesine göre çok daha fazla insan toplanmış gibiydi. Wolfie daha önce görmediğim bir adamla veranda kapısında belirdi ve Freddie'nin merhaba demek için ayağa kalkmasını izledi. Elleri aşağıya, birkaç kez okşadığı kışına inip orada bırakmadan önce onu kucaklamak için yakaladığında yumruklarım sıkıldı.

Şu anda külotsuz olan kıcı.

Ne oluyor lan?

"Murray, kim bu adam?" Çenem o kadar sıkılmıştı ki kelimeleri zar zor çıkarabiliyordum.

Freddie onun elinden kurtulurken hepsi dönüp kapıya baktı.

Gözlerini devirdi. "Yan dairede oturuyor, biraz otuzbirci. Aslında tam bir otuzbirci. Ama Freddie bir parti vereceği zaman genellikle komşuları önceden uyarır çünkü parti her zaman geç ve gürültülü olur. O da bunu her zaman bir davet olarak görür."

"Onun olayı ne?" Elleri hâlâ kızın üzerindeydi. Kolunu omzuna dolamıştı, kirli parmakları göğüslerine çok yakındı.

Kız ondan uzaklaştıkça göğsümdeki gerginlik hafifledi.

"Şehirde çalışıyor, bazen onu etrafta görüyorum. Evet, kesinlikle serserinin teki."

"Bağlandılar mı?"

Öyle olsaydı kafasını koparırdım.

"Kesinlikle olmaz. Yine de ondan hoşlanıyor, her zaman davetsiz geliyor. Onu içeri almamasını söyledim."

"Eli neredeyse onun memelerini sıkıyordu." Homurdandım. "Bunu kim yapar ki?"

Herkes bana baktı.

"Ne? Ben öyle bir şey yapmam. Ve o bir tavşan değil. Elini birinin memesinin üzerinde öylece tutamazsın. Orada hiç olmamalısın bile." Öfkelendim.

Murray omzumu şefkatle sıktı.

"Onu arka tarafa götürüp gömmemizi ister misin?" Felix ölü gibi baktı.

"Evet, aslında isterim. Teşekkürler."

Gerçekten yapardım. Bu ne cüret?

"Senin için her şeyi yaparım, Koca Adam." atladı, beni bir Sarıl.

"Çekil üstümden, aptal." Onu ittim. "Oraya gidiyorum ve Murray de geliyor çünkü tekrar kusmadan önce Olivia'ya ne kadar yaklaşabileceğini görmek istiyorum."

Herkes alkışladı.

"Oh evet, hepimiz bunu yapıyoruz." Huck pufun üzerinden fırladı ve herkes onu takip etti.

"Hepiniz ." Murray ayağa kalktı, küçük çetemizin arkasından sinsice yaklaştı.

Yürürken sırtına bir tokat attım. "Evet dostum. Kulübe hoş geldin, rozetlerimiz var. Biz aslında kız peşinde koşan ergenlik öncesi çocuklarız ama paramız ve havalı arabalarımız var."

Kızlar kıkırdama krizine girmişti, masadaki boş şişelerin sayısı düşünüldüğünde bu şaşırtıcı değildi. Yeni gelenlerden birkaçı Dante ve Carter'a bakarken birbirleriyle fısıldaşıyorlardı.

Brogan, Drew ve Felix mutfakta kayboldular ve Jasper hariç herkes için daha fazla sandalyeyle geri döndüler, o da Wolfie'yi kucağına çekmeden önce kendi koltuğuna oturtmak için onu yerinden sürüklemişti bile.

Freddie'ye çok fazla bakmamaya çalışırken masadan bir içki almak için uzandım, kesinlikle bu selamlaşmanın daha fazla devam etmesine gerek yoktu. Yine ona dokunuyordu. Yanımdaki Huck'a döndüm.

"Dostum, kafayı yemedi önce şu dangalağın ellerini Freddie'den çek."
Mırıldandım.

Bir kaşını kaldırdı. "Lütfen
Huck."

Ayağa kalkmadan önce gözlerini devirdi. "Lanet
olsun." Onların durduğu yere doğru yürüdü.

"Hey Fredster, ne harika bir gün geçiriyoruz." Bir buldozer kadar ince bir hareketle, onu dallamanın ulaşamayacağı bir yere çekti, kucağına aldı ve etrafında döndürdü. "Selam dostum, az önce içeri girdiğini gördüm ve buraya gelmek istedim. Ben Huck."

Mutlak sınıf.

"Simon." Huck'ın uzattığı elini sıktı ve Freddie'nin şimdi Huck'ın kolunun altında olduğu gözünden kaçmamıştı.

Zaferle kendime beşlik çaktım.

"Freddie'yi nereden tanıyorsun?" Kaşlarını çatı.

"Oh, Jas'la oynuyoruz." Başıyla Jasper'ın oturduğu yeri işaret etti.

"Buz hokeyi mi? Hepiniz oynuyor musunuz?" Huck başıyla onaylayınca grubun etrafına bakındı. "Harika. Merhaba demek için geldim ama gitmem gerek. Freddie, benimle gelir misin?"

"Tabii, tamam."

Eve geri döndüler ve ben de peşlerinden koştum.

"Kendini kaybediyorsun, dostum." Huck arkamdan seslendi.

İçeri girerken onu terslemiştim, belki de öyleydin ama bu adam kesinlikle Freddie'nin peşindeydi. Ön kapıyı açtığını duydum.

"Tamam, yakında görüşürüz, uğradığın için teşekkürler." Sahte, neşeli bir tonda söyledi.

"Ne zaman istersen Fred, seni görmeyi her zaman sevdiğimi biliyorsun. Bu hafta etrafta daha az insan varken yemek yiyelim."

Tam zamanında koridora girip onu kucakladığını ve ellerini tekrar kışına koyduğunu gördüm.

Lanet olası pislik.

"Tanrım Simon, neyin var senin? Kışığa dokunmayı kes, seni lanet serseri." Kadın uzaklaştı ve Simon cevap vermeden onu kapıdan dışarı itti.

Kapıyı kapattı ve beni görünce irkilerek döndü. "Ne zamandır orada dikiliyorsun?" Ters ters baktı. Ona doğru yürüdüm. "Yeterince uzun zamandır."

Omuzları düştü. "O sadece benim komşum."

"Seni ellemekten hoşlanan komşun." Kollarımı ona doladım, onu oturduğum merdivene doğru çektim ve bacaklarımın arasına yerleştirdim.

"O sadece..."

"Freddie seni beceriyordu." Tersledim. "Onu bayıltmadığım için şanslısın, zaten onu itmeseydin bayıltacaktım."

Başını öne eğdi.

Gözlerinin içine bakmak için çenesini yukarı kaldırdım. "Murray onun tam bir otuzbirci olduğunu söyledi."

Bana sırtıttı, kullandığım İngiliz cümlelerine güldü. "Evet, biraz öyle."

Hâlâ açıklayamadığım bir şekilde tüm kontrol duygumu kaybetmeme neden oluyordu.

"Bana bir öpücük ver lütfen."

"Coop, ya biri bizi görürse?"

"Umurumda değil." Aslında umurumda da değildi. "Sadece buna tanık olduktan sonra bir şeye ihtiyacım var."

Kaşlarını çattı, eğilip dudaklarını dudaklarıma hafifçe bastırmadan önce yüzümü inceledi.

Naziklik pencereden uçup gitti, çılgınca bir dürtü ve onu tatma ihtiyacı tarafından ele geçirildi. Başının arkasını tuttum, dilimi ağzının kenarında gezdirirken onu kendime doğru çektim ve içime düşmesine neden olacak bir yoğunlukla içine daldım.

Bacaklarıma sarılması için onu yukarı kaldırdım, kollarımı vücuduna doladım, onu sıkıca kavradım, dillerimiz daha önce hiç yaşamadığım bir çaresizlikle birbirini okşadı. O bana karşı sallandıkça ben de sertleşmeye başladım.

Saçlarından dikkatlice bir avuç tutarak onu geri çektim.

"Freddie." Dudaklarına karşı inledim. "Eğer devam edersek duramayacağım."

Onu kucağıma aldım ve tekrar ayağa kaldırdım, kıvrılan elbisesini düzelttim.

Yüzünü ellerimin arasında tutarak ona baktım, gözleri şehvetle parlıyordu ve yemin ederim bu sabahtan beri daha da güzelleşmişti.

Şehvet saçıyordu.

Başparmağımı dudaklarında gezdirdim ve biraz daha uzaklaştırmadan önce nazikçe öptüm.

"Herkesi erkenden dışarı atalım mı?" Sırtarak elini tutmam için bana uzattı.

Ayağa kalkarken parmaklarımı onunkilerin arasında kaydırdım. "Dürüst olmak gerekirse, o pislik artık burada olmadığı sürece etrafta kimin olduğu umurunda değil. Ama bir dahaki sefere gizlice kaçtığımızda bu gece için olacak çünkü bir öpücükle durmayacağım ve külotun hala cebimde."

"Nasıl unutabilirim ki?" Kuru bir sesle, dışarıda diğerlerinin yanına doğru yürürken elimi bıraktı.

KOOPER

Müzik son ses açıktı.

Herkes boşa gitmiş, grup çoğunlukla dağılmıştı.

Huck ve Dante Wolfie'nin birkaç arkadaşıyla, Tate Sophie ile ortadan kaybolmuş, Brogan ise köşede Olivia ile sohbet ediyordu.

"Ne olduğunu biliyor musun?" Felix sandalyesinde arkasına yaslanırken mırıldandı. "Ne Clevs, bizi aydınlat lütfen." Drew birasını yudumladı.

"İngiltere'yi gerçekten seviyorum." Çocuklar ona katılırken şişe boyunlarının şingırdama sesi havayı doldurdu.

"Ben de, Clevs. İngiltere'ye bayılıyorum." Masanın diğer ucunda Molly ve Wolf ile derin bir sohbe dalmış olan Freddie'ye baktım.

Aletim yumruklandı, bana ne istediğini hatırlattı.

İkimiz de dostuz.

Sanki havanın kararmaya başladığını, Freddie'yle birlikte ortadan kaybolabileceğimiz zamanın yaklaştığını hissediyordu.

Merdivenlerde öpüştüğümüzden beri yarı kalıcı bir rahatsızlık içindeydim, gözlerimi ondan zar zor ayırabiliyordum. O kadar güzeldi ki onu yukarı çıkarmak ve her bir santimini keşfetmek için sabırsızlanıyordum.

Sanki düşüncelerimi duyuyormuş gibi başını kaldırıp bana baktı, parlak mavi gözleri içimi yakıyordu. Dili alt dudağında gezinirken sinsi bir gülümseme ağzının köşesinde kıvrıldı. Saatile baktım, insanları dışarı atmaya başlamak için kesinlikle yeterince geç değildi.

Sikeyim.

"Bana neler olduğunu anlatacak mısın?" Jasper yanımdaki sandalyeye kayarak beni kaburgalarımın dürttü.

Ona baktım, aramızda sessiz bir onaylama geçti. "Henüz bilmiyorum Jas, bilmiyorum. Bunu kendim çözmem gerekiyor."

"Tamam dostum, konuşmaya hazır olduğunda ben buradayım." Eğildi ve beni kucakladı. "Seni seviyorum dostum."

Etrafıma bakındım.

Evet, işim bitmişti. Yaklaşık üç saat önce içmeyi bırakmışım ve kesinlikle ayılmışım. Telefonumu çıkardım ve bir mesaj yazdım.

Cooper: *Gitme zamanı, Tiny.*

Mesajı okurken gülümsemesini bastırmaya çalışmasını izledim.

Ufacık: *Hiç sormayacaksın sanıyordum.*

Cooper: *Sormadım, söylüyorum. On beş dakika içinde yukarıda buluşuruz. Sakın geç kalma.*

Grubumuza döndüm, her biri benim ayrıldığımı fark edemeyecek kadar yaptıkları işle meşguldü. Onları yalnız bıraktım ve merdivenleri ikişer ikişer çıktım. Duşa girip hafifçe yıkandım ve barbekü kokusunun tüm izlerini sildim.

Tam on beş dakika sonra çantamdan birkaç prezervatif aldım ve odasına doğru yürüdüm, kapıyı iterek açtım ve sessizce arkamdan kapattım.

Kalbim durdu. Gerginlik arttı.

Çıplaktı, sırtı bana dönüktü ve bir müzikle uğraşıyordu. Kıpırdamadan durdum ve arkasını dönmesini bekledim. Duştan yeni çıkmış saçları düğümlenmişti ve onları açıp çıplak omuzlarında sallayışını izledim.

Onu bu kadar çaresizce istediğim için taşaklarım ağrımaya başladı. O kesinlikle mükemmeldi.

Sıkı kaslarının vurguladığı yumuşak kıvrımları, küçük bedeniyle tezat oluşturunuyordu ve narinliğiyle bile bir savaşçı gibi görünüyordu. Gözlerim vücudunda gezinirken ağzım sulanmaya başladı ve Venüs'ün o mükemmel gamzelerinde durdum. Dün onu koşudan sonra mutfakta gördüğümde, dilimi gamzelerinin üzerinde gezdirmemek için kendimi zor tutmuştum.

Çok seksiydi ve ona şimdi ihtiyacım vardı.

"Francesca." Odanın içine doğru fısıldadım ve bakışlarımla buluşarak döndü, buz mavisi gözleri ateşle parlıyor ve bir kasırga gücüyle bana çarpıyordu.

Yavaşça, göz temasını kesmeden ona doğru yürüdüm.

Sabun gibi kokuyordu - temiz ve taze, öğleden sonradan kalan bir miktar dumanla birlikte. Yüzünü ellerimin arasına alarak parmaklarımı

saçlarının arasından geçirdim ve başını geriye doğru çektim. Bana bakıyordu, o kadar yumuşak ve uysaldı ki. Açık dudaklarımı nazikçe onunkilere indirip dilimi etrafında döndürmeden önce ağzını benimkilerle kapatırken kalbim göğsümde çarpıyordu. Ondan bir inilti kaçtı ve kafamda çılgılık atan her düşünce anında sustu.

Ellerimi çıplak sırtında gezdirdim, yumuşak, pürüzsüz kıcını avuçladım, her bir yanağını avuçlarıma mükemmel bir şekilde yerleştirdim. Onu kendime doğru kaldırdığımda kanımın geri kalanı doğruca sikime aktı. O kadar yüksek sesle inledim ki, muhtemelen bodrumda hala gümbürdeyen müzikten duyabilirlerdi. Dudaklarımdan geri çekildi, elleri boynuma dolandı ve çene çizgim boyunca yalamaya başladı. O kadar iyi hissettiriyordu ki, onu yatağa atıp tek seferde kazığa oturtmamak için kendimi kontrol etmem gerekti.

Git.

"Coop?" Tenime karşı hırladı.

"Evet, bebeğim." Ona daha iyi erişebilmek için boynumu geriye attım. "Sözünü tutacak mısın?"

"Ne sözü bu, Tiny?"

"Beni hiç sikilmediğim gibi sikmek için."

Sanki zaman durmuştu. Saçlarından bir avuç tuttum ve gözlerimin içine bakması için onu yukarı çektim. Ağzının kenarından yavaşça bir sırıtma belirdi.

Neden daha azını beklediğimi bilmiyorum.

Üç adımda odayı geçtim ve onu yatağa fırlattım.

Yatağa vurdukça göğüsleri zıplıyordu ve o hareket etmeyi bırakana kadar sessizce durup her santimini ezberlemeye çalıştım. Bir Herb Ritts portresine benziyordu, siyah saçları çarşafın beyazına doğru savrulmuş, şehvet saçıyordu.

Aletimin ağladığını hissedebiliyordum, bu mükemmel yaratığa yaklaşmama izin verilmesi için çaresizdim, boxer'ımın kısıtlamalarının ona dokunduğum anda boşalmamı zar zor engelleyeceğini biliyordum.

Dizleri bükülmüştü, bacakları kapalıydı ve ben eğilerek bacaklarını açtım, onu gerdim. Gümüşü bir uyarılma izi uyluğunun iç kısmına doğru ilerliyordu.

"Kıvıldama." Sesim bir ömür boyu günde altmış tane sigara içmişim gibi çıkıyordu.

Dilimi dudağımda . Düşünüyordum. İzliyordum.

Nereden başlayacağımı bilmiyordum, aynı anda onun her santimini tatmak istiyordum. Yükümü boşaltmadan önce kendimi tutabilmek için gözlerimi kapattım. Ama onu böyle görmek, onun üzerindeki etkimi görmek beni çok heyecanlandırmıştı.

Derin bir nefes aldım ve diz çöktüm, bacaklarını kendime doğru çekerek yatağın kenarına yaklaşmasını sağladım. Kollarımı kalçalarının altından geçirdim ve diğer taraftan başlamadan önce, sularının gittiği noktaya ulaşana kadar dilimi sol taraf boyunca gezdirmeye başladım.

Kıçı yataktan sarkıyordu ve her bir yanağını tuttum, başparmaklarımı kullanarak yarığı ile kıçı arasındaki kaygan yol boyunca ilerledim. Boğazından alçak bir gümbürtü çıktı, bacaklarının beklentiyle titremeye başladığını hissedebiliyordum ve ona zar zor dokunmuştum.

Vücudumu temas etmeden onun üzerinde gezdirdim, onu içime çektim. Aşağı doğru eğildim, bizi birleştiren tek şey dudaklarımdı ve titreyen bedeninde bir yol izledim, yumuşak tenini kemirdim ve yaladım, kaya gibi sert meme uçlarının yanından geçtim, nefesi beklenti ve ihtiyaç içinde kesildi. Tenini işaretleyen o dört tarihe ulaştım ve dilimi üzerlerinde gezdirerek onu içime çektim.

Karnındaki işkenceli yolculuğuma devam ederken, dilim göbek deliğine ve kalça kemikleri boyunca aşağıya daldı, burada titremesi tam bir sarsıntıya dönüştü, serbest bırakılma ihtiyacı aşikârdı.

Bacaklarının arasındaki başlangıç pozisyonuma döndüğümde, dudaklarının şiştiğini ve damladığını görebiliyordum, arzunun kokusu başımı döndürüyordu.

Onu son yemeğimmiş gibi arzuluyordum.

"Cooper." Nefes . "Dokun bana." Ne kadar da iğneleyiciydi.

Yüzümde bir sırtış belirdi ve gırtlaktan bir kıkırtı çıktı. Uyluklarını yerinde tuttum, dilimin ucuyla klitorisine dokunmadan önce yarığı boyunca derin ve uzun bir yalama yaptım.

Ve bu kadarı yeterliydi.

Çığlık attı, orgazm bir yük treni gibi içinden geçerken sırtı kamburlaştı. Onu yatağa sürüklemeyi ve iki parmağımı içine sokmadan önce, önümde nabızı atarken gücünün tutuşunu izledim.

"Tekrar." Ona karşı homurdandım, üçüncü bir parmağımı kıvrarak ekledim, vücuduna çarpan gelgit dalgasından herhangi bir ertelemeye izin vermedim. "Bebeğim, benim için çok ıslak ve muhtaçsın."

Göğüslerinin arasında damlacıklar halinde ter belirmeye başladığında ona pompaladım. Başka bir orgazm onu ele geçirirken onları yalamak için eğildim,

nefesini tutmuş, güzel yüzü coşkuyla açılmıştı.

Şortumu çıkardım ve paketten bir prezervatif çıkarıp olabildiğince çabuk taktım. O kadar dardı ki, kafayı bulmadan önce içine girmem gerekiyordu, böylece olacak acıyı en aza indirecektim.

Bacaklarını olabildiğince açtım ve uzun, sert bir hamleyle içine girdim, sonuna kadar ittim.

Sıvı kadife gibiydi.

Her bir kasının beni ilahi bir güç gibi sıktığını hissedebiliyordum.

Men

gene Ve bir anda yıldızları görmeye başladım.

Aman Tanrım.

Gözlerimi açtığımda bana bakıyordu, buz mavisi gözleri İhtiyaçtan donanmaya dönmüştü ve o anda neredeyse kendimi kaybediyordum. Başımı eğdim, yumuşak dudaklarını kendime çektim ve saçlarını okşadım.

"Bebeğim, iyi misin?" Yüzündeki donuk ifadeye baktım.

"Evet, evet sanırım öyle." Gözleri büyüyerek nefes verdi. "Cooper, hareket etmeni istiyorum, lütfen hareket et. Şimdi. Kendimi çok dolu hissediyorum."

Onu biraz daha gevşetmek için kalçalarımla daireler çizdim ve çenesi düştü. "Oh lanet olsun."

Sırıttım. "Hoşuna gitti mi?" Tekrar yaptım ve bir inilti çıkarırken başı geriye düştü.

"Buna ne dersin?" Neredeyse sonuna kadar çektikten sonra öyle bir güçle tekrar içine girdim ki çığlığını yutmak için ağzını kendi ağzıyla kapatmak zorunda kaldım.

"Daha fazla." Nefes nefese kaldı.

"Çok açgözlüsün." Tekrar yaptım, vücutlarımız zaten terden kayganlaşmıştı. "Sikimi seviyor musun, Tiny? Beni ne kadar sertleştirdiğini hissetmek hoşuna gidiyor mu? Aminin benim için ne kadar çaresiz olduğunu?"

Tekrar inledi. Tehlikeli bir şekilde sınıra yaklaşmıştım ve bunun otuz saniyeden daha uzun sürmesi gerekiyordu. Kalçalarının altımda titrediğini hissedebiliyordum.

"Beklemen gerekiyor. Bu sefer benimle gel." Kulağına homurdandım.

Geriye doğru diz çöktüm ve vücutlarımızı değiştirdim, böylece kalçalarını tutarken bana biniyordu, hareketini kontrol ediyor, ultra hassas klitorisini pelvisime sürüyordu.

"Öp beni." Emrettim ve ağzını benimkine bıraktı, aletim ona girerken aynı ritimle dilini içime soktu.

Saçlarını tutup geriye doğru çektim, böylece bana doğru eğildi ve mükemmel göğüslerine ulaşmamı sağladı. O ana kadar görmezden geldiğim meme uçlarına.

Dişlerimle çekerek onları içime aldım ve o da havaya doğru inledi. Aletimi olduğundan daha sert hale getirmenin nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum, ama ondan kaçan her sesle başarılı oldu.

"Coop, hissedebiliyorum, yine boşalacağım." Her hamlemde titremesi daha da artıyordu. "Sana ihtiyacım var."

Sözleriyle taşaklarım gerildi ve omurgamın tabanında oluşan baskıyı hissedebiliyordum. Onu dizlerinin üzerine çevirmeden önce boğazının sütunu boyunca öptüm. Kaldıraç olarak kullanmak için saçlarını geriye çekerek onu yerinde tuttum ve kollarımın arasında paramparça olana, amı sikimin etrafında titreşene kadar G noktasına çok derin ve sert bir şekilde vurdum. Aşağıya inmeden önce onu sırt üstü fırlattım ve kendi serbest kalmamı kovalayarak tekrar tekrar içine girdim.

Daha önce hiç hissetmediğim bir şiddetle içinde patladım, başımı yararak görüşümü çaldı, sonra yana düşerek çöktüm, ağırlığımla onu ezmemeye dikkat ettim.

Orada yatıyorduk, konuşamıyorduk ve kalplerimiz göğüslerimizde çarpmaya devam ederken nefeslerimiz senkronize olmuştu.

Az önce bana ne olmuştu böyle? Kendimi maraton koşmuş gibi hissediyordum.

Daha önce hiç böyle bir seks deneyimi yaşamadığımı biliyordum, böyle bir şeyin varlığından bile haberim yoktu. Onunla yüzleşmek için döndüm, gözleri kapalıydı, teni orgazm sonrası pembeleşmiş ve kızarmıştı ve ben uçuşuma yuvarlandım, kalbim onunla doldu.

Yanağını öptükten sonra yavaşça dışarı çıktım, yatağa geri dönmeden önce prezervatifi atmak için hızla banyoya koştum ve onu etrafıma sardım. Bana bakmak için başını eğdi.

"Vay canına, Coop. Verdiğin sözleri gerçekten , değil mi?" Sırıttı.

Boynunu ısırdım ve kahkahalarla ciyaklamasına neden oldum. "Arsız sürtük. Dikkatli ol yoksa yine sikilirsin."

Elimden kurtuldu ve vücudu bana dönük olacak şekilde döndü, yüzü aniden ciddileşti.

"Coop, aramızdaki durum nasıl?" Hafif bir parlaklık hâlâ tenini kaplıyordu. Sanki parlıyor gibiydi.

Parmağımı alnında gezdirdim. "Bilmiyorum, bebeğim."

"Bu sefer birlikte uyanabilmemiz için yine kalacak mısın?" Fısıldadı, sesi hoşlanmadığım bir kırılganlıkla doluydu.

Yüzümü onu öpecek kadar yaklaştırdım ve dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Sadece dene ve beni durdur."

Bana sırtıttı ve ben de onun üzerine çıktım, çoktan sertleşmişti, aletim tekrar o bağlantıyı kurmak için çıldırıyordu. Bacakları açıldı ve kaygan kıvrımlarının arasından kaydım, hala benim için sırlı sıklamandı, gözleri kapalıydı ve parlıyordu. Ağırlığımı onun üzerinde tutarak, dilimi çenesi boyunca köprücük kemiğine kadar gezdirdim, ağzını yavaşça ağzıma almadan önce tuzluluğu yaladım.

Terden kayganlaşan bedenlerimiz birbirine yapışmıştı, kalp atışlarımızın aşağıdaki katlarda titreşen bas sesiyle uyumunu neredeyse duyabiliyordum.

"Cooper, sana tekrar ihtiyacım var." Ağzımın içine mırıldandı, başımın arkasından tutup beni kendine çekti ve öpüşmemizi yoğunlaştırdı.

Bana iki kez söylemesine gerek yoktu.

Ayrıldım ve geriye doğru diz , başka bir prezervatife uzandım, titreyen ellerle yuvarladım.

Neden ellerim titriyordu?

Bacaklarını birbirinden ayırdım ve kendimi onun içine doğru yönlendirdim, zaten etrafımda dalgalanıyordu.

"Benim için her zaman çok hazırsın." Eğildim, kalçalarımı yavaşça hareket ettirirken dudaklarımı onunkilere bastırdım.

Her bir kasını hissedebiliyordum, o kadar sıcak ve mükemmeldi ki. O inlerken çıkardığı seslere hızla bağımlı hale geldiğimi fark ettim.

"Bu çok iyi, Coop. Lütfen. Daha fazlasına ihtiyacım var." Kıcımlı kavradı, daha sert hareket etmem için beni zorlamaya çalıştı.

"Acele etmeyi bırak. Sadece hisset, birbirimize ne kadar mükemmel uyduğumuzu hisset." Sonuna kadar çektim ve daha önce yaptığımdan daha yavaş bir şekilde geri kaydım ve ağzının gevşemesini izledim. "Gördün mü? Aynen böyle bebeğim. Hoşuna gitti mi?"

Beni öpmek için başını kaldırdı ama ben kabul etmedim. Benim için yalvarmasını, varlığımın her zerresini benim onu hissettiğim gibi hissetmesini istiyordum. Bir elimle iki elini tutarken, diğer elimi yan tarafına ve kalçasına doğru uzattım, belime oturması için yukarı kaldırdım, baldırını sırtıma doladım.

Daha önce hiç misyonerlik yapmamıştım ama bu başka bir seviyeydi. Mahremiyet ezici ve yine de eşit ölçüde neredeyse yeterli değıl.

Her yavaş işkence hareketi, içine girip çıkmanın derin ve sabit ritmi. Kenara yaklaştıkça konsantrasyonla kazanmış yüzünü izlemek, taşaklarımın aciliyetle ağrmasına neden oluyordu.

"Fuuuck Freddie. Ne kadar derin olduğumu hissedebiliyor musun? Aminin beni ne kadar sertleştirdiğini hissedebiliyor musun?"

Serbest kalmak için çaresizlik içinde miyavlamaya başladığında, omurgamın tabanında basınç oluştu, toplarım hiç olmadığı kadar sertleşti. Kalçaları titremeye başladı ve daha fazla dayanamayacağımı biliyordum.

Çenesini elimle kavradım ve gözlerini benimkilere dikmeye zorladım. "Bana bak. Sikimin üzerine geldiğini hissetmek istiyorum. İçimdeki her damlayı sağarken yüzünü izlemek istiyorum. O mükemmel amcığını etrafımda sık."

Gözleri büyüdü.

"Yap . Şimdi, Francesca."

Akıllara durgunluk veren bir orgazm onu parçalayıp geçerken homurdandı ve sinir uçlarım kızarıırken beni de yanına aldı. Sahip olduğum her şey, içerdiği güç tarafından benden koparıldı.

Nefesimi toplamaya çalıştım ama tükenmişim. Beni mahvetmişti. Profesyonel bir atlet, bira bardağı büyüklüğünde, alaycı bir baştan çıkarıcı tarafından yere serilmişti.

Çünkü o . Bir baştan çıkarıcı. Ve ben kesinlikle onun büyüğü altındaydım.

Onu ezmeden vücudumu aşağı indirdim ve bacağına etrafımda tutarak yanına doğru ilerledim. Gözleri kapalıydı, yanakları kızarmış ve dudakları öpüşmelerimizden dolayı şişmişti.

Temizlenmek için banyoya koştum. İğrenç derecede terlemiştim ama onun kokusunu üzerimde olabildiğince uzun süre tutmak istiyordum.

Yatağı geri döndüğümde gözlerini açmadan bana uzandı. Onu kendime çektim, ona olabildiğince yaklaştım, nefes alışını hissetmek, uykunun onu benden çaldığı anı hissetmek istedim.

Başucumdaki ışığı kapattım, gözlerim açık kalarak karanlığa alışmaya çalışıyordu. Son on üç yılda inşa ettiğim tüm savunmaları tamamen yok etmesi kırk sekiz saatini almıştı. Ve bu performanstan sonra bana sahip olmuştu.

Kanıma rahatsız edici bir his sızmaya başladı. Başını öpüp uykuya dalmasını sağlamadan önce onu olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaştırdım.

FREDDIE

Hayat değiştiren.

Son bir saattir uyanıktım, Cooper'ın düzenli nefes alışını dinliyordum ve dn gecenin ne olduğunu tarif etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordum. Ve bulabildiğim tek şey, hayatımı değiştiren bir şeydi.

Cooper'la ilgili tüm fantezilerimde bunu hiç hayal etmemiştim. En iyi şekilde sevişiyorduk.

Dünya .

Olimpiyat seviyeleri.

Vücudumun hiç bilmediğim yerleri ağrıyordu. İnanılmaz aleti beni sonuna kadar geriyordu. Haklıydım, hayallerimdeki gibi bir şeydi.

Bana ne yapmıştı?

Sanki ne istediğimi benden önce biliyordu. Sanki vücudumun neye ihtiyaı olduğunu biliyordu.

Ve edepsiz

konuşmalar. Bu

yüzden. Lanet

olsun. Ateşli.

Bundan sonra başka bir şeye nasıl geri dnebilirdim ki? Mahvolmuştum.

Tavana baktım, düşünüyordum.

nce arkadaş olduğumuz için miydi?

Yattığım tüm erkekleri gözden geçirmeye çalıştım, kaç önce arkadaş olmuştum? Hibiriyle.

nce arkadaşlar. Belki de nedeni

buydu. Onunla neden bu kadar

rahattım.

Neden bana sarıldığında bu kadar iyi

hissettirdiğini. Neden gitmesini istemediğimi.

Yüzüstü yatıyordu, bacakları benimkilere dolanmıştı. Dev kollarından biri bana doğru uzandı, yüzü sertçe omzuma yaslandı. I

Parmak ucumla çizgileri ve kenarları takip ederek cildini işaretleyen geometrik desenleri akılsızca izlemeye başladım.

Yanımda kırırdadığını hissettim ve eli karnımı okşayarak kalbimin hızlanmasına ve amımın zonklamasına neden oldu.

Başımı çevirdiğimde gözlerinin açık olduğunu, dudaklarında uyku bir gülümsemenin kıvrıldığını gördüm.

Kahretsin, çok güzeldi.

"Günaydın, Tiny." Yan dönerek diğer kolunu yastığın altına soktu ve beni kendine doğru çekti.

Kendimi tutamayarak ona sııttım. "Sana da günaydın."

Eğildi, dudakları benimkilerle buluştu. Gözleri tekrar kapanırken saçlarımla oynamaya başladı.

"Mmmm. Bu uyanmaya ." Mırıldandı, başı yastığa geri düştü.

"Coop, dün gece..."

"Biliyorum." Sözümü bitiremeden araya girdi, gerçi bu cümleyi nasıl bitireceğimi bildiğimden emin değilim.

"Kahve ister misin?" diye sordum.

"İsterim ama henüz değil."

"Coop..."

"Şşşt, bebeğim." Parmağını dudaklarıma götürdü. "Neden bu kadar çok konuşuyorsun, daha uyku zamanı."

"Öyle mi?" Kıkırdadım.

"Evet." Tekrar uykuya dalarken parmakları saçlarımda yavaşladı.

Kahveye ihtiyacım vardı. Altından kaymak için hareket ettim ama beni daha sıkı kavradı, gitmeme izin vermedi.

"Francesca, beni cidden kızdırmaya başlıyorsun." Şakacı bir şekilde homurdandı.

"Sadece bir kahve istiyorum, hemen döneceğim."

"Hayır, çünkü o zaman balonumuz kırılır. Birlikte gideceğiz.

Baloncuğumuz mu? Ne zamandan beri sevimli oldu ki? Bu hiç Coop'a yakışmayan bir şeydi ve benim çok hoşuma gitti. Bu endişe vericiydi, çünkü genelde erkekler bana şirin davranmaya çalıştığında ağzıma biraz kusardım.

"Tamam, bekleyeceğim." Başımı tekrar yastığa koydum ve dövmesinin izini sürmeye devam ettim.

" kaç? diye sordu. "10:30'u geçti."

kadar uzun süre sessiz kaldı ki tekrar uykuya daldığını sandım ama sonra boynuma sokulmaya başladı.

"Gidip kahve yapmadan önce bir karar gerekiyor." "Ne kararı?"

"Banyoda mı yoksa duşta mı sikilmek istersin?" Hırladı ve bacaklarımın arasındaki gümbürtü birkaç kademe yükseldi.

Kıkırdamaya başladım.

Tanrım, beni kime dönüştürüyordu? Kıkırdayan biri değildim. En azından erkeklere karşı.

"Tık tak Francesca ya da ben seçerim." Başparmakları meme uçlarımla üzerinde gezinirken göğsüme ılık ıslak öpücükler konduruyordu.

"Duş." Cevap ve sonra aniden duşa atıldığımda çığlık attım.

Ha

va. Banyoya doğru koşuyorduk.

NHL'deki en hızlı adam boşuna değildi.

Tamamen giyinik bir halde odama geri döndü ve içimden bir parça hayal kırıklığı geçti. Cooper Marks'ın çıplak vücudu görülmeye değer bir manzaraydı.

Kıçı ödül kazanmalı. "Sorun nedir?" Kaşlarını çattı. "Bir şey yok." Gülümsedim.

"O zaman neden yüz?"

Bu kadar şeffaf olduğumu fark etmemiştim. "Çıplak iyi görünüyorsun, hepsi bu."

Bir sırtıma yüzünü ikiye böldü. "Hey, kahve isteyen sendin.

Çıplak baloncuğumuzda kalmaktan oldukça mutluydum."

"Ah, evet. Kahve istiyorum." İçimi çektim, bu onu daha da güldürdü.

"Bugün ne yapıyorsun?" Kollarını omuzlarıma dayadı ve parmaklarını saçlarımla arasından geçirerek başımın geriye düşmesine ve ona bakmama neden oldu. Gözleri çarpıcı derecede güzeldi, koyu şekerleme ile çevrelenmiş parlak kehribar rengi. Sıcak ve davetkâr.

Ona her baktığımda değiştiklerine yemin edebilirim. "Annemlere gitmem gerekiyor."

"Tamam, geliyorum."

"Gerçekten mi? Çocuklarla kalmak istemiyor musun?"

"Hayır, seninle baloncuğumuzda vakit geçirmek istiyorum." Burnumu öptü ve kalbim küt küt atmaya başladı. "Hadi, sana kafein alalım. Huysuz bir canavara dönüştüğünü gördüm ve bunu körüklemek istemiyorum."

Ağzım öfkeyle açık kaldı, beni kapıya doğru itip kıcıma şaplak atarken kahkahası devam ediyordu.

"Dün gece herkese ne olduğunu merak ediyorum."

"Yakında . Kendinizi katliama hazırlayın."

Mutfağa girdiğimizde Murray'i temizlik yaparken bulduk, bu da katliamın atomik seviyelerde olacağı anlamına geliyordu. Tate kahve içiyor ve gazete okuyordu, Drew ise telefonunu karıştırıyordu.

Bahçede uyuyan birkaç kişi görebiliyordum.

Tanrı aşkına, rehabilitasyon mi işletiyordum?

Cooper ve ben birlikte içeri girerken Murray kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Biliyorsun, senin kendi mutfağın var." Önümdeki manzarayı tarayarak yüzünü görmezden geldim. "Ve ikinizin kalacak çok güzel bir oteliniz var."

"Gidiyoruz, sadece bizi alması için bir araba çağırmamız gerekiyor. Cumartesi gününden beri aynı kıyafetleri giyiyoruz." Drew telefonundan başını kaldırmadan mırıldandı.

Dudaklarım tiksintiyle kıvrıldı. "Utanç verici."

"Dün gece ne oldu?" Ben birkaç bardak alırken Cooper bir sandalye çekti.

Murray tezgâha yaslandı. "Fazla değil, gecenin sonunda herkes boku yemişti. Kızlar evlerine gitti. Brogan Olivia ile geri döndü sanırım."

Bu iyi bir dedikoduydu.

"Murray sana Olivia ile olan geçmişinden bahsetti mi?" Cooper'a bakarak sırttım. "Hayatının en güzel anı değil ama benim favorim."

Sırttı. "Evet, dün bunun hakkında konuşuyorduk. Brogan, Jas'a hangi nedimelerle takılabileceğini soruyordu."

Dudaklarımı büzdüm. Tabii ki öyleydi.

Murray gözlerini devirdi. "Sakin ol, Jas kimse demedi. Ama o zaman Olivia hikayesini anlatmaya başladım."

Cooper'ın önüne bir kahve koydum. Bana baktı ve göz kırptı. "Teşekkür ederim, Tiny."

"Franks, bana bir tane yapar mısın lütfen?" Murray otururken yalvardı.

Onun üzgün haline başımı salladım ve makineyi tekrar çalıştırmadan önce diğerini ona uzattım.

"Wolfie ve Jas'ı gördün mü?"

"Hayır, sanırım hâlâ yataktalar." Tate cevap verdi.

Bittiğinde makineden kahvemi aldım ve yudumladım.

Ahhh tatlı kafein.

Hepsine baktım. "Yemek yediniz mi?"

"Hayır, biz de seni bekliyorduk." Drew mırıldanarak Cooper'ın koluna arkadan bir tokat atmasını sağladı.

Haklıydım. Lanet bir yarı yol evi.

"Tanrım, hepiniz çok tembelsiniz. İşte tam da bu yüzden sizin için bir otel rezervasyonu yapıldı. Orada olmanız, size hizmet edilmesi gerekiyordu. Burada değil."

"Franks, bu sabah çok huysuzsun. Kahveni iç, kendini daha iyi hissedeceksin." Cooper fincanına sırtıırken Murray bana masumca baktı.

Gözlerimi ikisine de diktim ve kilere doğru yürüdüm. Yoğurt, çilek ve mısır gevreğinden oluşan bir kahvaltı tepsi hazırladım, taze ekşi maya ve reçellerle birlikte masaya koydum.

"Bakın, bu işte ne kadar da harikasınız." Wolfie ve Jasper gürültülü bir giriş yaparak içeri girerken Murray dolaptan birkaç kase ve tabak aldı.

"Herkes günaydın." Jasper masaya oturdu ve Wolfie'yi kucağına çekti. Sanki diğer sandalyeleri görmemiş gibiydiler.

"Neden bu kadar neşelisin?" Tate sordu.

"Çünkü beş gün içinde hayatımın aşkıyla evleniyorum."

"Awww bebeğim." Wolfie onun kucağında döndü ve diliyle onu dudaklarından öptü.

Hepimiz yüzümüzü buruşturduk ve başka tarafa baktık.

"Bunun için çok erken." Drew hepimizin aklından geçenleri söyleyerek homurdandı. "Tate, nerede bu araba?"

"Hey, Wolfie'yi ne zaman istersem öperim. Neden bu kadar huysuzsun?" Jasper karşılık verdi.

"Hâlâ o kızı bulamıyor." Tate onun yerine cevap verdi. "Hangi kız?" Wolfie ve ben birlikte sorduk.

Drew ellerini saçlarında gezdirdi, omuzları düştü. "Bir kızla tanıştım ve numarasını kaybettim."

Lanet olsun. Bu çocuklar. Gerçi bir numarayı kaybetmekten rahatsız olduklarını hiç görmemiştim, gidip başka bir numara buluyorlardı.

"Nerede?" Bir parça kızarmış ekmek aldım ve ısırđım.

İç çekti. "Vegas'ta."

"Oh Drew, striptizcilerin numaralarını almamalısın." Alay ettim.

"O lanet bir striptizci değildi." Bana bağırdı.

Woah.

Herkes dönüp Drew'a baktı. Akşamdan kalma gibi bir hali olmalıydı. Onu daha önce hiç böyle bir ruh halinde görmemiştim.

"Hey, onunla böyle konuşma, seni pislik." Cooper'ı tersledi. Ve şimdi Cooper'a bakıyorlardı.

"Sorun yok." Elimi kaldırdım. "Gerçekten özür dilerim, sadece şaka yapıyordum." Drew'a doğru yürüdüm ve ona sarıldım.

"Özür dilerim Fred. Sana bağırarak istememiştim." O da bana sarıldı, sonra Cooper'ın ona kaşlarını çatıldığını fark etti ve hızla kollarını indirdi.

"Kimdi o? Adı neydi?" diye sordu Wolfie nazikçe.

"Onunla otelde tanıştım, adını hatırlayamıyorum çünkü ona Lucky diyordum. Telefonumun şarjı bitmişti, o yüzden ayrılırken numarasını koluma yazdı ama o kadar yorgundum ki tekrar uyuyakalmışım ve silinmiş. Instagram'daki fotoğraflarından onu bulmaya çalışıyorum ama . Nerede kaldıldığını da bilmiyorum çünkü benim evime geri geldi."

Wolfie ve ben ne diyeceğimizi bilemeden ona baktık. O her zaman çok neşeli ve partinin neşesiydi. Bu üzgün, hüzünlü Drew sinir bozucuydu.

Onu rahatlatmak için kolunu okşadım. "Peki, onun hakkında ne biliyorsun?"

Yüzü düştü ve omuz silkti. "Çok değil, ama o çok inanılmazdı. Ne demek istediğimi anlıyorsanız, zamanımızı konuşarak geçirmedik."

"Evet, ne demek istediğinizi hepimiz biliyoruz." Cooper güldü.

"Aslında çok seksiydi." Murray, yardımcı olamayacağını söyledi. Wolfie ayağa kalkıp ona doğru yürüdü ve onu kucakladı.

"Dürüst olmak gerekirse Drew, eğer kaderinde varsa, onu tekrar göreceksin. Jasper ve bana ne olduğuna bir bak."

"Evet, teşekkürler. Göreceğiz, sanırım. Vegas New York'tan oldukça uzakta." Suratını astı.

Kısa bir süre için bu çocukların istedikleri bir şeye hiç sahip olamamış olup olmadıklarını merak ettim.

"Böyle düşünemezsiniz. Olması gerekiyorsa, olur. Adından başka bir şey biliyor musun?"

"Hayır, sadece bir fotoğrafı var, o kadar."

"Bakalım o zaman." Elimi uzattım ve o da bana telefonunu uzattı.

Wolfie yanımda durdu ve ekrana baktı. İkisinin kucaklaştığı ve kameraya güldüğü bir fotoğraftı. Çok ama çok güzeldi. Kumral saçları, altın benekli turkuaz gözleri ve çillerle kaplı bir yüzü vardı.

"O çok güzel."

"Evet." İç çekti.

"Berbat olduğunu biliyorum ama onu bulacaksın. Sadece buna inan. Hadi, bugün seni neşelendireceğiz." Wolfie kolunu tekrar ona doladı. "Londra'yı gezmek ister misin? Jas ve ben seni gezdirebiliriz."

Zayıf bir gülümsemeyle geçiştirdi. "Evet, kulağa eğlenceli geliyor. Duş almam gerekiyor, o yüzden gidip temiz kıyafetler alayım, sonra giderim."

Wolfie ellerini birbirine vurdu. "Harika, hepimiz ."

"Aslında ben gidemem, ahıra gitmem gerekiyor." Ben de öyle dedim.

"Ben de öyle. Freddie'ye yardım edeceğim." Cooper açıkladı. Herkes dönüp ona baktı ama o hiç etkilenmemişti.

"Sizinle daha sonra buluşabiliriz, hızlı olabiliriz." Wolfie'ye baktım.

"Tamam harika, o zaman bir planımız var gibi görünüyor."

Jasper ayağa kalktı ve uyuyan güzellere neler olduğunu haber vermek için bahçeye çıktı. Hepsi teker teker kalkıp mutfağa doğru yürüdü.

"Araba ayarlayan var mı?" Carter kollarını başının üzerine doğru uzattı ve ben de karnına bir göz attım. Cooper'ınki kadar etkileyici değildi ama yine de iyiydi.

"Evet, beş dakika içinde burada olurlar." Tate cevap verdi.

"Harika iş, adamım." Rastgele bir tabaktan bir parça tost aldı.

Cooper ayağa kalkarken ben de kaseden arabanın anahtarlarını aldım.

"Tamam, muhtemelen yola çıkmalıyız. O zaman ne kadar çabuk dönersek."

"Sadece telefonumu almam gerekiyor, iki saniye içinde dönerim."

Cooper merdivenleri ikişer ikişer çıkmadan önce kışkıma hafifçe vurdu.

Ön kapıyı açtım ve arabaya doğru yürüdüm.

"Merhaba güzel Freddie."

Arkamı döndüğümde Simon'ın arkamda durduğunu gördüm ve içimden bir homurtu koptu. Daha önce hiç bu kadar habersiz ve sinir bozucu biriyle karşılaşmamıştım.

"Oh, merhaba." Açılan arabanın bagajına döndüm ve çantaları içine bırakarak ondan uzaklaştım.

"Konuşmak için bir dakikan var mı?"

"Pek sayılmaz, ben çıkıyorum." Bana bir adım daha yaklaştı, neredeyse araba ile bedeni arasına girmeme engel oluyordu. "Hareket edebilir misin?"

Cooper, acele .

Ellerini kolumda gezdirerek bana baktı. "Hadi ama Fred, sadece dün hakkında konuşmak istedim. Anlıyorum, dün gece arkadaşlarınla birlikteydin ama yakında gidecekler. Uzun zamandır bunun etrafında dans edip duruyoruz. Sonunda komşu olmamızın avantajını kullanmalıyız. Ve bence birlikte çok eğlenebiliriz."

Kusacağım.

"İlgilenmiyorum Simon, sana söyledim." Kolumu çektim.

"Hadi Freddie, zoru oynama. İlgilendiğini biliyorum, bunu görebiliyorum." Saçımı okşar gibi hareket etti.

Ulaşamayacağı bir yere eğildim. "Hiçbir şey göremiyorsun. Dokunmayı bırak

Ben."

"Freddie, sen bir şakacısın, elde edilmesi zoru oynadığını biliyorum." O yaklaştı.

Bir dakika içinde taşaklarına diz çöktüreceğim.

"Ne oluyor lan? Çek o pis ellerini kızın üzerinden." Cooper kükreyerek Simon'ın geri sıçramasına neden oldu.

Ön kapıda duruyordu, Huck ve Drew yanında, Felix de arkasından geliyordu. Sadece Jasper ve Brogan eksikti ve New York Rangers'ın ilk kadrosu ona doğru geliyordu.

"Freddie, arabaya bin."

Tanrım, bunun sonu iyi bitmeyecekti.

"Freddie, bin şu lanet arabaya."

Tartışmadan yolcu tarafına koştum ve hepsi Simon'a doğru hışımla giderken koltuğa atladım. Onları izlemek için makyaj aynasını indirdim.

Kahretsin, göz korkutucuydular.

Cooper onun üzerinde yükseliyordu, yüzü öfkeyle buruşmuştu, diğerleri ise sadece Simon'a bakıyordu. Cooper'ın el kol hareketleriyle onu işaret ettiğini görebiliyordum, sonra kollarını göğsünde kavuşturup Simon'ın evine geri dönmesini bekledi.

Dördü onun gözden kayboluşunu izledikten sonra iki araba yanaşırken konuşmaya başladılar. Üç çocuk bir tanesine atladı, Tate de onu takip etti ve geri kalanlar evden çıkıp diğer arabaya binerek uzaklaştılar.

Cooper kapıyı açıp içeri girdiğinde aynayı kapattım, odunsu kehribar rengi erkek kokusu arabayı dolduruyor ve hislerimi alt üst ediyordu.

Sessizce otururken çenesi seğirdi ve kızgın mı yoksa üzgün mü olduğuna karar vermeye çalıştım. Cezaevinde geçirdiği süreyi birle ölçersem, bu altı civarındaydı ama yüzünde başka bir şey daha vardı.

Elimi kucağına koydum, o da kaldırdı, parmaklarımın ucunu dudaklarına dokundurdu, sonra avucumu açıp onunkine yerleştirdi. Onun dev hokey ellerinin yanında çok küçük kalıyordu.

"Coop..."

Bana doğru döndü, gözleri şaşkınlık ve rahatsızlıkla doluydu. "Neyin var senin?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Birinin sana dokunduğunu görmek beni deli ediyor."

Kaşlarını çattı. "Neden?"

Derin bir nefes aldı, omuzları düştü. "Bilmiyorum." "Bana dokunan tek kişi sensin."

"Lanet olsun haklısın." Hırladı. Gözleri dudaklarıma kaydı. "Bana bir öpücük ver lütfen."

Eğildim ve yüzümü kavrayarak saçlarımı alnımdan uzaklaştırdı. Beni açık dudaklarına doğru sürükledi, yavaş ve yoğun bir şekilde, dili nazıkçe ağzımın içine girdi, içinde dönüp benimkine sürtündü.

Yavaşça geri çekildim. "Ona ne söyledin?" Omuz silkti. "Seni bir daha rahatsız etmeyecek."

Konuyu zorlamak çünkü açıkçası umurunda değildi, bu yüzden konuyu değiştirdim. "Hey, seninle araba kullanma konusunda tartışmadığımı fark ettin mi?"

Sırıttı. "Fark ettim, bu senin için iyiye işaret. Sonunda kontrolün bende olduğunu öğreniyorsun."

Ona sııttım.

"Oh ve Tiny, geri dönmek için acele etmeyeceğiz. Bugün baloncuğumuzda kalacağız." Bir eli direksiyonda, diğeri sıkıca kalçalarımın arasında yola çıktı. "Tamam bebeğim, müzikle vur bana."

Arabayla uzaklaşırken hoparlörlerden Prince'in sesi geliyordu.

FREDDIE

Doğruca ahıra gittik ve arabadan . Yürürken elimi tuttu ve girişte durup içeriye baktı. Etkinlik ekibi burayı hazırlamak için fazla mesai yapıyordu ve gerçekten bir araya gelmeye başlamıştı.

Herkes çeşitli rollere bürünürken bir hareketlilik vardı. Kaotik görünebilirdi ama iyi yağlanmış bir makineydi ve her biri neyin ne zaman olacağını tam olarak biliyordu.

Çatıyı çaprazlama kesen eski kirişler sarmaşıklarla kaplanmıştı. Çiçek ağaçları odanın etrafına stratejik bir şekilde yerleştirilmiş, uzun masalar bunların etrafından dolanıyordu. Yakında içinde çay lambaları olacak cam şişeler dallardan aşağı sarkıyordu. En uçta, ahırın geniş kapıları açıktı ve çadırın çoktan kurulduğunu görebiliyordum, burası parti sonrasının yapılacağı yerdı. Dört iri yarı adam şu anda dans pistini taşıyordu.

Kesinlikle harika olacaktı.

"Freddie, bunu sen mi yaptın?" Cooper bana döndü, ses tonunda biraz saygıdan fazlası vardı.

Yukarı baktım. "Aslında takımın var ama Wolfie'nin istediklerine dayanarak benim tasarladığım bir bu."

"İnanılmaz görünüyor."

"Teşekkür ederim." Yanaklarım ısınmaya başladı.

Normalde dışarıdakilerin ne düşündüğünü pek umursamazdım, müşteri mutlu olduğu sürece ben de mutluydum. Ama Cooper'dan gelen bir iltifat farklı hissettirdi. Sanki neler yapabileceğimi görmesini ve etkilenmesini istiyordum, özellikle de evi için önerilerimden hiçbirini kabul etmediği için.

"Jas bunu gördü mü?"

Başımı salladım. "Wolfie geçen hafta ona sanal bir tur attı ama henüz aşağı inmedi. Yarından sonra, düğünden önce buraya taşındıklarında gelecekler."

"İstedğin bu mu?" Sessizce sordu. "Düğün için mi?"

Başını salladı.

"Hayır, bu Wolfie'nin hayali, benim değil. Evlenmek konusunda hiç bu kadar telaşlı olmamıştım. Olacaksa olur ama ben kaçarak evlenmeyi ve sıcak bir yerde, en yakın arkadaşlarımızın takıldığı, hayatlarının en güzel zamanlarını geçirdikleri, yedikleri, içtikleri ve harika müzikler dinledikleri üç günlük devasa bir parti vermeyi tercih ederim."

Bana baktı, gözleri sanki bana bir soru sormak istiyormuş ama ne olduğundan emin değilmiş gibi gözlerimi arıyordu.

Carrie koşarak yanımıza gelince anımız bozuldu.

"Merhaba." Hafif nefes nefese durdu. "Hey Care, bu harika görünüyor."

Ama beni dinlemiyordu, ağzı hafifçe açık bir şekilde Cooper'a bakıyordu. İçimden alışılmadık bir rahatsızlık hissi geçti.

Onu uzaklaştırmaya çalıştım.

"Carrie?" Parmaklarımı onun önünde şıklattım.

"Ah evet, özür dilerim." Tekrar bana odaklandı.

"Carrie, Cooper. Cooper, Carrie." İsteksizce tanıştırıldım. "Selam."

Cooper cevap verdi ve bakışları yeniden başladı.

Yüzü kızarıyor muydu? Öfkelenmeye başladım.

Bana neler oluyordu böyle?

"Carrie bir an için aval aval bakmayı bırakıp beni bilgilendirir misin lütfen?" Tersledim, sonra kendimi suçlu hissettim.

Kahrolası Cooper, onu getirmemeliydim.

"Tanrım, özür dilerim, özür dilerim. Her şey iyi görünüyor, hadi." O yolu gösterdi, biz de takip ettik.

Cooper elimi tutmaya çalıştı, ben de elimi geri çektim. Kaşlarını kaldırıp bana baktı, ağzının kenarı eğlenerek kıvrıldı.

"Ufaklık, kıskanma, karşı konulmazsam elimde değil." Fısıldadı.

"Kesinlikle değilsin." Homurdandım.

Beni omzunun üzerinden atıp hızlı bir hareketle kıcımı tokatlamadan önce yüksek sesle güldü.

"Beni yere bırak." Tısladım. "Beni omzunun üzerinden atarsan nasıl otorite sahibi olabilirim ki? Patron benim."

Adımlarını bozmadan beni yere bıraktı ama elimi tuttu. "Ama Tiny," diye kulağıma eğildi, "Senin patronun ben olduğuma göre buranın patronu da ben miyim?"

"Sen benim patronum değilsin."

"İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz." Göz kırptı.

Dick.

"Tamam, yarın buranın zemini inecek." Biz çadıra doğru yürürken Carrie aşağıyı işaret etti. İşçiler odanın dört bir yanına dağılmış, ışıklar yandığında yıldızlı bir gece gibi görünecek olan tavan örtüsünü dikmeye çalışıyorlardı. Birden ellerinde çeşitli yeşillik parçaları tutan, çoğunluğu kadınlardan oluşan büyük bir grubun farkına vardım. Hepsi de bize bakıyordu.

Biz derken Cooper'ı kastettim.

"Bu oda ne olacak?" diye sordu Cooper, neden olduğu sahneden habersiz.

"Parti sonrası." Ben de cevap verdim. "DJ şuraya kuruldu. Dans pisti tam burada olacak. Barlardan birinin olduğu yerin yanında küçük bir lounge alanı var. Diğer de şurada olacak." Ona etrafı gösterdim, tüm farklı alanları işaret ettim.

"Peki sevişme alanları nerede?" Sesi alçaldı. Ona gözlerimi devirdim.

", göster bana." Kolumdan çekti. "Hayır."

"Eğer bana gösterirsen, sana bir sürprizim olabilir." Bana kaşlarını kaldırdı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bu senin sakin mi?" "Olabilir."

"Hayır, teşekkürler, beni rahatsız ediyorsun."

"Sırf bunun için daha sonra kesinlikle sikimi alacaksın. Sertçe." Kulağıma homurdandı ve tüylerimi diken diken etti.

Ne kadar görmesini istemediğim için omuz silktim. "Meh, belki." Ve Carrie'nin olduğu yere doğru yürüdüm.

"Freddie, kim bu adam?" Fısıldadı. "Sağdıç."

"Vay canına." İç çekti.

Ona kaşlarını çattım, ruh halim karardı.

"Hey Carrie." Cooper aradı. "Murray'nin istediği bu bağlantı alanları nerede? Girdiklerinden emin olmak istiyor."

Onunla konuştuğuna inanamıyormuş gibi kıkırdadı.
Her türlü profesyonellik kırıntısı buharlaşmış gibiydi.

Tanrım.

"Henüz içeri girmediler. Bunu hafta içinde dışarıdan başladığımızda anlayacağız."

"Freddie ve benim için süper gizli bir tane olduğundan emin ol, tamam mı?" Ona öyle büyük bir gülümseme verdi ki, dişlerinden birine küçük bir zil sesiyle çizgi film ışıltısı vurmasını bekler gibiydim.

"Elbette. Evet, evet tabii." Cooper ve benim aramda bir ileri bir geri bakarak kekeleydi.

"Oh, Tanrı aşkına. Ben eve gidiyorum."

Hışımınla dışarı çıktım ve Cooper bana yetişene kadar yolu yarılamıştım. Beni kollarının arasına aldı ve belime doladı.

"Bunun ne olduğunu açıklamak ister misin?" Bana baktı.

"Hayır." Çünkü bilmiyordum.

Ve bu her neyse, hoşuma gitmedi.

"Bébé." Seksi Fransızcasıyla eğilip beni öptü. "Bırak beni." Onu itmeye çalıştım.

"Hayır." Sırıttı ve beni tekrar öptü, ben daha fazla tutamayana kadar boynuma sokuldu.

Bir kahkaha patlattım.

"Bu daha iyi." Yüzümü ellerinin arasına aldı ve ağzını yüzüme yaklaştırdı. Dilinin ucuyla dudaklarımın dış hatlarını çizdi ve ben de açılarak ona erişim izni verdim. Sıcak ve ıslak dillerimiz birlikte dans etti ve ben ona karşı erimeye başladım.

O kadar mükemmel ve rüya gibiydi ki.

Ve benim hiç direncim yoktu.

Dudaklarını bir kez daha dudaklarıma değdirmeden önce beni ısırdı.

", gidip aileni bulalım."

"Aslında arabayı almamız gerekiyor." Çocukça davranışından dolayı irkildim ve ahıra doğru geri döndüm. Hışımınla dışarı çıkmıştım ve bunu tamamen unutmuştum.

Kapıyı açık tuttu ve ben de içeri atladım. Kendi tarafına geçerken motoru çalıştırmadan önce bana baktı.

"Ne?" Ben sordum.

"Bana ne olduğunu söyle."

"Seni bir daha getirmeyeceğim, verimlilik sıfıra düşer." Kıkırdadı.

"Şimdi bana gerçek nedeni söyle."

Ona yalan söylemek nasıl imkansız olabilir ki? Çok sinir bozucu biri.

"Herkesin sana bakmasından hoşlanmadım. Sanki senden bir parça istiyorlarmış gibi." Mırıldandım.

Uzandı ve yüzümü kendine doğru çekti. "Bebeğim, kimin baktığı önemli değil, benim gözlerim sadece seni görüyor." Cooper Marks sevimsiz davranıyor, o günü göreceğimi hiç düşünmemiştim.

Ama aynı zamanda tamamen samimi olduğu gerçeği kalbimin çarpmasına ve bacaklarımın arasında bir nabız atışı başlamasına neden oldu.

"hissetmeye alışık değilim." "Ne gibi?" Bastırdı.

"Sanki sana ihtiyacım varmış gibi." İçimi çektim.

Başparmağını yanağıma sürttü, "Benim için de aynı şey geçerli. Ve ben de buna alışık değilim."

"Bu nasıl bu kadar çabuk oldu?"

"Bilmiyorum."

"Coop, bu gerçek mi?" Fısıldadım.

Kaşlarını çatarak bana baktı ve motoru çalıştırmadan önce beni tekrar öptü. "Hadi, karnını doyuralım. Canavar uyanıyor."

Sorumun cevapsız kalması benim kaçmadı.

"Merhaba hayatım," mutfağa girdiğimde annem beni kucakladı. "Seni arabayla gelirken gördüğümü sandım."

"Beni bırakmadan önce yanağına bir öpücük kondurdum ve Cooper'a dönüp onu da kucakladım. Jasper ve Wolfie nişanlandığından beri ailem New York'a o kadar çok gelmişti ki Cooper'ı da neredeyse kendilerinden biri olarak kabul etmişlerdi.

"Merhaba Cooper, hayatım. Nasılsın?"

"Merhaba Diane, iyiyim teşekkürler." O da ona sarıldı.

"Hepiniz buraya iyi geldiniz, Freddie'nin evi iyi mi? Hepinize o mu bakıyor?"

"Dürüst olmak gerekirse, onun alaycı tavrını daha az görmek isterdim ama oldukça iyi bir ev sahibesi oldu." Bana göz kırparak sırtıttı. "Sanırım sağlam bir üç yıldız."

Arsız herif.

Sepetteki köpeklere doğru yürüdüm ve başlarını okşayarak selam verdim.

Annem sanki hayatında duyduğu en komik şeymiş gibi güldü. Onun bu yönünü daha önce hiç görmediğimden oldukça eminim, bu neşeli alay ve şaka. Sinir bozucuydu, çünkü çoğunlukla hoşuma gidiyordu.

Hem de çok.

"İşte " Babam içeri girdi ve beni kucakladı. "Merhaba baba."

Cooper'ın sırtına bir tokat attı, sonra da ona sarıldı. Babam iyi bir kucaklaşmayı severdi.

Büyürken bu ev dört çocuk ve tüm arkadaşlarımız için kaotik bir geçit olmuştu. Yine de Jack ve Diane başka türlü olmasını istemezdi. Onların sevgisiyle büyüdüğüm için şanslıydım.

"çocuklar? Daha önce ahırını kontrol ettik, iyi görünüyor Franks. İyi iş çıkarmışsın." Sanki hâlâ on altı yaşındaymışım gibi saçlarımı karıştırdı.

". " Cooper bana bakarken gülümsedi. Yanaklarımda bir kızarıklık oluştu. "Teşekkür ederim."

"Alex ve Jamie'lere gitmek için yola çıkmak üzereyiz, Londra'ya ne zaman dönüyorsunuz?" Annem meyve kâsesinden birkaç şeftali seçip bir torbaya koyarken sordu. Şeftalileri çok seven yeğenim için olduğuna şüphe yok.

"Emin değilim, geç değil. Ne zaman döneceksin?"

"Muhtemelen orada kalacağız, bu yüzden düzgünce kilitlediğinden emin ol." Babam arabanın anahtarlarını aldı.

"Evet, evet. Biliyorum."

Her seferinde, sanki bir hafta sonu gittiğimizde tüm kapıları ve pencereleri açık bırakan benmişim gibi hatırlatıldım. Belli ki Murray. Eve döndüğümüzde yandaki çiftlikte birkaç koyunun kaybolduğunu ve daha sonra bizim çiftlikte ikamet ettiklerini fark etmiştik. Ev darmadağın olmuştu.

"Tamam güle güle, çocukları benim için öp. Birkaç gün sonra görüşürüz." Onları araba yoluna kadar takip ettim.

"Hepiniz ne zaman geliyorsunuz?"

"Ben Çarşamba günü geliyorum ama Jasper ve Wolf yarın Patti ve Bram ile birlikte burada olacaklar." Jasper'ın ailesi uçakla geliyordu.

"Tamam hayatım, ikinizle de görüşürüz." Ayrılmadan önce bize son bir kez sarıldı ve arabayı sürerlerken lastiklerin çakıl taşları üzerinde çıtırdadığını duyduk.

Cooper beni kendine çekti. Eğildi ve başını omzuma yaslayarak derin bir iç çekti.

"Sen iyi misin?" Kaşlarımı çattım.

Bana baktı, gözleri ciddiydi.

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Eğer önümüzdeki beş dakika içinde içine girmezsem sanırım patlayacağım."

"Sen bir aptalsın."

"Haydi, genç Francesca Danvers'ın yatak odasını ve karıştığı tüm belaları görmek istiyorum."

"Hey, ben iyi bir kızdım!"

Gözbebekleri büyüdü ve bana karşı sertleştiğini hissedebiliyordum. Alt dudağını yuvarladı ve dilini dudağının üzerinde gezdirdi. "O zaman kaybettiğimiz zamanı telafi etmemiz gerekecek, değil mi?"

Donum hemen su topladı.

Lanet olsun.

O gün ikinci kez beni omzunun üzerinden attı ve kıcıma bir şaplak attı. Çok acı vericiydi, bu yüzden beni neden bu kadar güldürdüğünden emin değildim.

"Francesca, şu senin yatak odan nerede?"

"Merdivenlerin üstünden sola dön, koridorun sonu." Mümkün olduğunca hızlı hareket ederken sesimdeki heyecanı uzak tutmaya çalıştım.

Kapıyı ayağıyla iterek açtı ve tekmeleyerek kapattı.

Üniversiteden sonra evden ayrıldığımdan beri odam hemen hemen aynı kalmıştı. Beyaz duvarlar, sanat okulundaki son yılının bir parçası olarak yaptığım çerçeveli çizimlerle kaplıydı. Ebeveynlerimin, çocukluk arkadaşlarımin ve ailemin fotoğrafları etrafa saçılmıştı; plak yığınları, sanat ve fotoğraf kitaplarıyla dolu devasa bir kitaplığın yanında eski çim hokeyi sopalarımla birlikte köşede duruyordu.

Cooper yatağa oturdu ve beni bacaklarının arasına yatırdı, iri ellerini kalçalarımin arkasında ve kıcımda gezdirdi. Karnımı öpmeye başladığında kalın parmakları tişörtümün altından sütyenimin içine girdi. Dili meme ucumun etrafında dolaştı, dişlerinin arasına sıkıştırıp sertçe çekmeye başladığında gırtlaktan bir inilti çıktı ve doğrudan kalçalarımin arasına kıvılcımlar gönderdi.

Sanki beni daha da azdırmak ve ıslatmak için basması gereken her düğmeyi biliyordu. Yanıyordum ve külotum sıırıslıslam olmuştı.

"Francesca." Dili etrafta gezinmeye devam ederken göbek deliğime doğru mırıldandı. "Bir sonraki soruya nasıl cevap vereceğini çok iyi düşün."

Yukarı baktı. Gözlerinde yanan ateşi görebiliyordum, kehribar rengi bir alev gibi titriyordu.

"Tamam."

"Burada hiç seks yaptınız mı?"

Gülmemek için kendimi zor tutarak bir gülümsemeyi bastırdım. Kehribar rengi koyulaştı.

"Şaka yapmıyorum, cevap ver."

Ellerimi saçlarında gezdirdim. "Hayır Coop, burada hiç seks yapmadım."

Neredeyse gerçektir. Okul balosundan sonra Nick Lucas'la sevişmek sayılmazdı, değil mi?

"Doğru cevap." Hırladı ve gömleğimi başımın üzerinden çekerek sütyenimi de beraberinde götürdü, göğüslerim ortaya çıkınca gözleri büyüdü.

Yatağa yaslandı, bir sonraki hamlesini düşünürken başparmağının ucunu dudaklarında ileri geri gezdirdi. Gözleri kamaşmaya başladı, sikinin kalın hatları sert ve ağır bir şekilde şortuna baskı yapıyordu.

Birini hiç onu istediğim kadar çok istememiştim. Sanki bedenlerimiz birlikte olmak için yaratılmıştı.

Sanki bana dokunmak için yaratılmış gibi.

Bana baktığı her saniye bacaklarımın arasındaki zonklama daha da şiddetleniyordu. O kadar ıslanmışım ki sızdığını hissedebiliyordum.

"Kotunu çıkar ve yatağa uzan." O emretti.

Dizlerimin üzerinde durarak yatağa tırmanıp düğmelerimi çözüp onları çıkarırken içimde gergin bir heyecan dolaşmaya başladı. Benden uzaklaştı ve yastıkları yatak başlığına doğru iterek onlara yaslandı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu.

Sonra bir gösteri beklediğini anladım. "Bacaklarını aç."

Yaptım.

"Şimdi bana ne kadar ıslak olduğunu söyle." Sesi boğuktu ve şehvet.

"Çok." Sesim çaresizlik içinde titriyordu.

"Göster bana."

Kalp hızlandı. O olmadan şimdiye kadar nasıl yaşamıştım?

Yata

k Parmaklarım külotumun lastiğinin altından kaydı ve klitorisimin etrafında mı? dolaştı.

O kadar hassastım ki her an patlayabilirdim. Daha önce hiç duymadığım bir sesle boğazımdan derin, kırık bir inilti çıktığını hissettim.

Nefesim daralırken kendimi tekrar ovuşturdum.

"Göster. Beni." Sesi benim kadar uçurumun kenarındaymış gibi geliyordu.

Parmaklarımı çektim, klitorisim sürtünme eksikliğinden ağlıyordu ve onları onun önünde tuttum. Uyarılmamla birlikte parlıyorlardı. Öne doğru eğildi ve onları ağzıma yönlendirdi, yüksek bir sesle çekmeden önce onları emmem için beni zorladı.

Başımın arkasından tutarak dilini yavaşça dudaklarımda gezdirdi, ağzımın içine itti, okşadı, etrafında dönerek beni tattı. Göğsünden derin bir hırıltı yükseldi.

Arkasına yaslandı.

Vay anasını, büyülenmişim.

Bu çok seksiydi.

Gözleri vücudumda geziniyordu, kehribar rengi artık ihtiyaçtan neredeyse kararmıştı. hatları şortunda daha belirgin hale gelmişti, o kadar büyük ve kalındı ki dilimi kenarında gezdirmek için can atıyordum.

Gömleğini çıkardı, göğsü ve karın kasları dalgalanıyordu. O kadar güzeldi ki, tekrar arkasına yaslandığında bakmaktan kendimi alamadım, sikinin ucu şortunun bel bandından dışarı fırlamıştı. Ellerini lastiğin altından geçirip aşağıya doğru itti ve yana doğru fırlatarak kendini serbest bıraktı. Ve serbest kaldı.

Kendi Jack-in-a-Box'ım.

Sikini kavrayıp kendini sertçe okşamaya başlamadan önce bacaklarını açmasını izledim.

Ağzım tükürükle doldu, o ellerin üzerimde olmasını istiyordum. Çaresizce.

Yüzünde karanlık bir gülümseme belirdi. "Sikimi istiyor musun Francesca?" Başımı salladım.

"O zaman hak et. Kendine nasıl dokunduğunu göster bana." Hırladı.

Beni ne kadar çok istediğini göremeseydim sinirden yüzerdim ama gözlerindeki şehvet ona istediğini vermem için bana güven verdi.

istiyordu. O da benim kadar tahrik olmuştu, ihtiyacı güçlü bir afrodisyak görevi görüyordu.

Kime dönüşüyordum? Kesinlikle yanlış erkeklerle seks yapıyordum. Sanki daha önce birlikte olduğum herkes bu an için kötü bir seçmeydi.

Ellerimi yavaşça karnımda gezdirerek göğüslerime doğru uzattım ve onları avuçlayarak sıktım. Çenesinin gevşemesini izledim ve sikini aralarına sokmayı düşündüğünü biliyordum.

Meme ucumu çimdikledim, çekiştirdim, olduğundan daha da sertleştiğini hissettim. Eşiğe çok yakındı, nefes alıp veriyordu, dili dudağında ileri geri geziniyordu. Parmaklarımın izlediği yolu takip ediyordu, gözleri kapalıydı.

Beni havaya fırlatıp doğrudan içime girmeden önce onu ne kadar itebilirdim?

Bacaklarımı daha geniş açtım, izleyebilmesi için külotumun kenarını yana kaydurdum ve bir parmağımı amımın derinliklerine soktum. Başım geriye düştü. Bu beni çok tahrik ediyordu, çırpındığımı hissedebiliyordum ve bu hissi engellemek için çok uğraştım. Onun üzerine boşalmak istiyordum, sikinin üzerine.

"Fuuuck, Coop. Çok ıslandım."

"Bir tane daha, Francesca." Zar zor konuşabiliyordu.

Vuruşları sertleşiyor, ucundan ön sperm damlıyor, parmaklarının üzerinden akıyordu.

Bir parmak ekledim ve içime pompalamaya başladım.

Onun bakışlarıyla karşılaştım.

"Coop, bunu hak ettim mi? Sikini yeme sırası bende mi?" Fısıldadım.

Klitorisim şişmişti ve onu o kadar çok istiyordum ki titremeye başlamıştım.

Gözleri kısıldı. "Sanırım öyle."

Ve bir sonraki nefesimde sırtüstü yatmıştım, hızlı bir hareketle içime girerken külotum bedenimden sıyrılmıştı. Onun büyüklüğüne uyum sağladığımda yanık içimi yaktı, acı çok iyi hissettiriyordu.

İçimden geçen şok dalgalarını durdurmaya çalışarak gözlerimi sıkıca kapattım. Bana warp hızıyla çarpan patlamayı durdurmaya çalışıyordum.

"Orospu çocuğu." Boynuma doğru hırladı.

Nefesim iniltiye dönüşmüştü, orgazmımın atomik seviyelere yükseldiğini hissedebiliyordum. Başını kaldırdı ve bana baktı. Vücudu benimkinin üzerinde duruyordu, pazuları gerginlikten şişmişti. Kendini benden uzak tutarken omuzlarının üstündeki küçük çukurların derinleştiğini görebiliyordum.

"Coop, dayanamıyorum. Hareket etmen gerek. Boşalacağım." "Hayır bebeğim, sikimi hak ettiğin gibi bunu da hak etmelisin. Sıkı tut şunu. dar amcığın. Kendini boşalt." Sözleri göğsünde gürledi, alçak sesle ve tahrikle doluydu.

Tanrım, edepsiz konuşma.

Beden dışı bir deneyim yaşıyordum.

Başparmağını dudakımın kenarında gezdirerek ağzımın içine doğru itti.

"Sıkı tutun." Kukuletalı gözleri beni delip geçerek emretti.

O hareketsiz durup beni izlerken kalın sikini sıkmaya başladım. Dudaklarım hâlâ başparmağının etrafındaydı.

"Fais le plus dur." İnledi. "Daha sert. Yap şunu."

"Lanet ." İçimden dalga dalga geçerken çığlık attım, kendimi hiç böyle boşaltmamıştım. Ve aniden, sanki içimden akan elektrik onu hayata döndürmüş gibi, bacaklarımı olabildiğince açarak üzerime çıktı ve dizlerimi kollarının altına aldı. Orgazmdan inmeye fırsat bulamadan içime girmeye başladı ve ona tutunup izin vermekten başka bir şey yapamadım.

"Coop..." Vücudumu kaldırıp ona yaklaşabildiğim kadar yaklaştım. Ağzını istiyordum, dudaklarını üzerimde görmek istiyordum.

"Benim için bu kadar ıslanmana bayılıyorum. Hepsini tekrar istiyorum. Boşalacaksın. Sikimin üzerine boşalmanı istiyorum. Mükemmel kadife amcığının beni tekrar tekrar kavradığını hissetmek istiyorum." Sesi ihtiyaçtan boğuk çıkıyordu.

Daha önce hiç yaşamadığım bir şiddetle içime geri kaymadan önce sonuna kadar çekti. Her darbede sikinin daha da şiştiğini hissedebiliyordum.

Bacaklarımı omzuna doğru çekip göğsüne , hızını hiç . "Siktir, Francesca. Çok sıkısın. Her bir dalgalanmayı hissedebiliyorum."

Konuşamıyordum, tekrar patlamaya çok yakındım.

"Daha fazla erteleyemem, hemen şimdi boşalmanı istiyorum." Aramıza uzandı ve klitorisimi çimdiklemeye başladı, başka bir orgazm içimden geçerken sırtımı yatağa yaslayarak ciğerlerimdeki havayı çaldı. Eğildi, göğsümün üzerinde çok sert emmeden önce bir meme ucunu yaladı, acı zevkle savaşıırken sessizce çığlık attım.

Cezalandırıcı darbelerden sonra, haykırpı terli ve nefessiz bir şekilde yere yığılana kadar içimde daha da sertleşti. Onu hâlâ hissedebiliyordum.

Başını yavaşça kaldırıp ağzımı sıcak bir öpücüğe boğarken içimde nabız gibi atıyordu, kalp atışlarımız durulana kadar dili benimkine sürtünüyordu.

Dokunuşundaki şefkatle saçlarımı yüzümden geriye doğru itti ve beni kollarının arasına aldı.

"Sanırım artık burada seks yaptığınızı söyleyebiliriz." Saçlarıma doğru kıkırdadı.

Sırıtarak ona baktım. "ne olduğunu bilmiyorum ama daha önce deneyimlediğim gibi bir seks değildi."

Kıkırdadı ve başımın üstünü öptü. "Haklı olabilirsin. Bu tarif edilemez bir şeydi."

Benden uzaklaşmak için hamle yaptı ve yüzünü dehşet dolu bir ifade kapladı. "Ne oldu? Neyin var?"

"Aman Tanrım. Freddie, prezervatif kullanmadık." İki elini yüzüne sürerek fısıldadı.

Çenesini tuttum. "Hey, değil, doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Çok özür dilerim." Sesi çok acı çekmiş gibiydi. "Daha önce hiç çıplak kalmamıştım.

Temizim, söz veriyorum."

"Cooper, sorun . İkimiz de güvendeyiz. Biz iyiyiz." Eğildim ve onu öptüm, ağzını içime aldım, dilimi dudaklarına sürttüm.

Başını iki yana salladı. "Bana tüm duygularımı kaybettiriyorsun. Lanet olsun, neden dayanamadığıma şaşmamalı." Gözleri açılmadan hemen önce iç çekti.

"Ne?" Onun görüş açısını takip ettim ve göğsümde noktalar halinde kırmızı ve mor izler görünce dehşet içinde aşağıya baktım.

Hickeys!

Kaç yaşındaydık, on beş mi?

Beni damgalamıştı.

Ona baktım, dudaklarında bir sırıtma vardı.

"Dua et de nedime elbisemin yakası bunları örtsün." Hırladım.

Piç kurusu üzgün görünmüyordu bile.

"Eğer yapmazlarsa, en azından herkese benim olduğunu söylemek zorunda kalmayacağım." Umursamazca omuz silkti.

"Eğer yapmazlarsa, şansın olmayacak çünkü seni öldürmüş olacağım."

O kadar çok güldü ki neredeyse onu orada öldürecektim. Bu gidişle düğüne yetişebileceğimizden bile emin değildim.

KOOPER

Gölün etrafında ikinci kez koşarken park gittikçe kalabalıklaşıyordu. Şimdiden sekiz mili zorluyorduk ve ben gecikmeye başlamıştım.

Hava ağırdı.

"Dostum, işim bitti." Benden biraz ileride olan Jasper'a seslendim, ikimiz de terden sıırılsıklam olmuştuk.

Ellerimi başımın üzerinde tutarak içime çekebildiğim kadar hava çektim. Hava uzun mesafe koşmak için çok sıcaktı, New York'un bu saatlerde olduğu kadar sıcak değildi ama yine de çok sıcaktı. Ufukta bulutların yuvarlandığını görebiliyordum, sanki bir fırtına yaklaşıyordu.

"Şükürler olsun. Son üç mildir mağara yapmanı bekliyordum." Önümde durdu.

Başımı salladım. "Güzel olduğun için şanslısın, çünkü sen bir pisliksin."

"Awww Bae. Benim güzel olduğumu düşünüyorsun." Başımı tuttu ve öptü.

Be

n. Gülerek onu ittim, aniden kafeine ihtiyaç duydum. "Hadi geri yürüyelim ve bir kahve alalım."

"İyi plan." Çıkışa doğru yöneldik. "Biliyor musun, ben Buralarda dolaşıyoruz. Kimse bizi tanımıyor ve kimse bizi rahatsız etmiyor. Tamamen anonimiz."

Bu doğrudu. İnsanlar bize hiç dikkat etmiyordu. Central Park'ta olsaydık, koşumuz bitmeden önce selfie ve imza için onlarca kez durdurulurduk. Şehrimizi sevdik ve bizi inanılmaz bir şekilde desteklediler, ancak kalabalığın arasına karışmak güzeldi.

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum. Sanki başka bir işimiz böyle huzurlu olacaktı gibi."

"Ama o zaman ne kadar sıkıcı olurdu?" Omzumu itti.

"Bilmiyorum, Murray idare ediyor gibi görünüyor." Güldüm, Murray'nin hayatının sıkıcı olmadığını gayet iyi biliyordum.

"Evet, doğru. Murray tıpkı bizim gibi, hokey hariç. Muhtemelen Clevs kadar çok kızla yatıyordur. Kesinlikle Vegas'tan bazı hikayeleri var, Wolfie ve Freddie'nin onun nasıl biri olduğunu anladığından bile emin değilim."

Tahmin edebiliyorum. Grubumuza çok iyi uyum sağlamıştı, pek çok yabancının yapamadığı bir şeydi bu.

"Hey, New York'ta bir ofis aradığını biliyor ?"

"Hayır, bu harika olur. Wolf için de iyi olur. Nereden biliyorsun?"

"Freddie söyledi." Ben cevap verince kaşlarını kaldırdı.

Tam bir yorum yapmak üzereydi ki telefonu çaldı. Zil kurtardı. Ve tesadüfen bir kahve dükkanının yanındaydık.

Cevap verirken içini bir mutluluk kapladı. "Hey Kurt Yavrusu."

Ona içeri gireceğimi işaret ettim, o da başıyla onayladı. Kahve sipariş ettim ve yapılmasını beklerken pencereden onu izlemek için döndüm. Gülümsemesi yüzünden hiç gitmedi.

Bu ona uyuyordu.

O kadar mutlu görünüyordu ki, bir an için benim de öyle görünüp görünemeyeceğimi merak ettim.

Seks ve kolay kadınlar her zaman benim yaşam tarzı tercihim olmuştu. Sıfır telaş, sıfır bağlılık. Sadece artık bunu istediğimden emin değildim.

Bardakları topladım, birinin üzerinde telefon numarası olduğunu fark ettim. Kafamı kaldırdım, barista kirpiklerini kırıştırırken bana nazlı bir gülümseme verdi.

Onu tanımadan dışarı çıktım. Kafeinin temizleyeceğini umduğum ekşi bir tat bırakmıştı ağızda.

Dışarı çıkarken Jasper gözüme çarptı.

"Evet bebeğim, bir saat içinde döneceğiz." Saatine baktı. "Bu iyi mi? Evet, tamam, ona söylerim. Tamam, seni daha çok seviyorum."

"Bana ne söyleyeceksin?" Ona kahvesini ve muzlu kekini uzattım.

"Teşekkürler dostum. Freddie'nin gidip bir müşteriyle görüşmesi gerekti. Çalışıyor ama daha sonra dönecek."

Tekrar yürümeye başladık. "Oh tamam. Zaten öğleden sonra Murray'leri göreceğim, bara gideceğiz."

"Ne zaman aşağı iniyorsun?"

"Yarın. Çocuklar Londra'da bir gün daha geçirmek istediler." Ağzıma bir parça çörek attım.

Bana baktı. "Yarın buraya gelmenin tek nedeni bu mu?"

Hayır. Hayır, değildi.

Freddie'yle etrafta kimsenin olmadığı bir gece geçirmek istiyordum. Ben onunla orgazm üstüne orgazm yaşarken onun sessiz olmaya çalışmasına gerek yoktu. Onunla ten tene olmak, bir şeyin bu kadar iyi hissettirebileceğini hiç hayal etmemiştim. İçine her girdiğimde çıkardığı seslere kısa sürede bağımlı hale gelmiştim.

Ona daha fazlası için çığlık attırmayı seviyordum ve durmak istemiyordum. "Dostum, sadece sor." İçimi çektim.

"Freddie'yle aranızda neler oluyor?" Kahvesini yudumlarken gözleri dikkatle inceliyordu.

Yürümeyi bıraktım ve elimi saçlarımda gezdirerek onunla yüzleştim. "Keşke bilseydim ve açıklayabilseydim. Ama açıklayamam."

"Ne demek istiyorsun?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Beni çok sinirlendiriyor, çok sinir bozucu. Saçma sapan nedenlerle bana hep kızıyor. Ama sonra bana sanki dünyadaki tek erkek benmişim ve ben de gidiciymişim gibi bakıyor. Sanki hayatım boyunca bir şeyleri kaçırdığımı yeni fark etmiş gibiyim."

Tam bir dallama gibi konuştum. Suratıma bir tokat yemem gerekiyordu. "Woah. Kahretsin dostum, fark etmemiştim."

"Evet."

Sessizce tekrar yürümeye başladık.

"Ona söyledin mi?" O sordu. "Neyi söyledim mi?"

"Nasıl hissediyorsun?"

Nasıl hissettiğimi. Nasıl hissettiğimi. Nasıl hissediyorum?

"Nasıl hissettiğimi bilmiyorum. Beş gün oldu." Homurdandım.

Yüksek sesle bir gaf yaptı. "Coop, dostum. Beş gün olmadı. Onunla ilk tanıştığından beri ondan hoşlanıyorsun. Sence neden erkekler seni sürekli onun hakkında sıkıştırıyor?"

"Çünkü onlar pislik." Kahvemi yudumladım ve yüzümü buruşturdum. Bu New York kahvesi değildi.

Alay etti. "Evet ama aynı zamanda sizi bu konuda bir şeyler yapmaya zorlamaya çalıştıkları için."

Tanrı aşkına.

Gözlerimi devirdim.

"Hamle yapmayı denedin mi? Seni geri çevirmeyeceğinden eminim."

Durdum, sonra döndüm ve ona baktım, yüzüme yayılan bir kuşku vardı. Gerçekten de açık değil miydik? Ellerimi ondan zorlukla uzak tutabildiğimi hissettim.

"Zaten mı?" Sesi kafa karışıklığıyla doluydu.

Yanağına bir tokat attım. "Jas. Freddie ile seksten bahsetmiyorum."

"ŞİMDİDEN SEKS MI YAPTINIZ?" diye bağırdı ve birkaç kişi dönüp bize tiksintiyle baktı.

"Lanet sesini alçaltabilir misin? Parkın karşısındaki yaşlı kadının seni duyduğunu sanmıyorum." Tısladım.

"Özür dilerim." Mırıldandı. "Ama ne oluyor be adam. Neden bana söylemedin?"

"Olup bittiğini bilmediğim için mi? Hâlâ da bilmiyorum, gerçekten." Omuz silkтім.

Kekini bitirdi ve kalanını ağzına tıktırdı. "Bu nasıl oldu?"

"İndiğimizde onunla ayak işlerini yapmaya gittiğimi hatırlıyor musun?"

"İNDİĞİMİZ GÜN MÜ OLDU?" Tekrar bağırdı.

Lanet olsun. Onun nesi vardı?

Dişlerimi sıktım. "Jas, cidden. Bunu bir kez daha yaparsan yumruğumu suratında bulursun. Gözünün morarmasını da Wolfie'ye kaykaylı bir çocukla kavga ettiğini söyleyerek açıklarım."

Ya da aynı derecede ezik bir

şey. "Özür dilerim."

Kaşlarını çattı.

"Takım elbiseleri ve o lanet olası Stuart'a rastladık."

Siktiğimin Stuart'ı.

"Çıktığı adam mı?"

Bunu düşünmek bile beni hala yaralıyordu. "Evet, onun kendisini fark etmesini engellemek için beni öptü."

Jasper çatladı ve yüzüme doğru güldü. "Oh adamım."

"Biliyorum. Tam bir pislik."

Parkın kapısından çıkıp caddeye döndük. Jasper'ı takip ediyordum, gideceğimiz yolu bildiğinden tam olarak emin değildim.

"Bekle, eve döndüğünüzde neden bu kadar öfkeliydi?"

Ne kadar kızgın olduğunu hatırlayarak kahkahasına ben de katıldım.

"Çünkü çok kızmıştım. Ve ona bunu yaptığı için ne kadar kızgın olduğumu söyledim."

onun sürmesine izin verdim. The Killers'dan sonrasına kadar beni görmezden geldiğini biliyor musun?"

"Ahbap, başın belada. O kadar asık suratlı ki, hayatını kesinlikle zorlaştıracak."

"Bir de bana sor."

Birden fazla açıdan zor biriydi. En çok da ayrı olduğumuz zamanlarda onu düşünmeden duramadığım için. Ama birlikte olduğumuzda daha da kötüleşiyordu ve etrafta çok fazla insan olduğu için ona dokunamıyordum.

Onu kendime istedim.

"Demek oldu?" Başımı

salladım. "Evet."

"Ve?"

Daha önce hikâyelerimizi paylaşma konusunda hiç utangaç olmamıştık ama bu farklıydı. Aynı şekilde ben de Wolfie ve onun hakkında hiç soru sormamıştım.

"Sana Freddie ile seks hakkında detay vermeyeceğim."

Bana bakarken başını salladı. "Sorduğum şey bu değil, dostum."

Sorusunu düşündüm, istediği cevabı biliyordum. Kabul etmek istediğimden emin değildim.

Tekrar iç çektim.

Siktir et.

"En iyisi Ben de hiç vardı. Zihin Üfleme. Gibi hiçbir şey Ben de hiç yaşamadım."

Yanaklarımı öpmeden önce yüzümü tokatladı, sanki Baba filmindeymişiz ve o da Marlon Brando'ymuş gibi. "Kulübe hoş geldin."

"Siktir git." Sırıttım.

"Ona ne zaman söyleyeceksin?"

Kaşlarımı çattım. "Neyi

söyleyeceğim?"

"Onu sevdiğini."

Kahvemi yudumladım ve boğuldum, konuşmaya çalışırken elime öksürdüm. Kelimeler boğazımda düğümleniyordu. "Ne? Beş gün oldu. Onu sevmiyorum."

Bekle, öyle mi yaptım?

Yüksek sesle inkar etmek kulağa yanlış geliyordu.

Hayır,

yapmadım.

Yapamadım.

"Tamam, kendine bunu söylemeye devam et."

Ne ima ettiğini düşündükçe kafamın içinde bir gerilim oluşmaya başladı. İma ettiklerini düşündüm.

"Dur Jas, geçen sefer ne olduğunu biliyorsun. Bir daha yapmayacağım. Tekrar yapamam. Bir başka aşk ve boşanma daha yaşayamam."

Ben Kardashian değilim.

Jasper tekrar yürümeyi bıraktı. Bu hızla gidersek eve varmamız bir saatten fazla sürecekti.

"Coop, neden böyle bir şey düşündün ki? Bu on üç yıl önceydi." "Çünkü beş gün oldu." Hayal kırıklığıyla ellerimi havaya . nasıl hissettiğimi ifade edememek. "Bu, fırtınalı bir romantizmin gerçek tanımı. Bunun gerçek olduğunu nereden bileceğim? Şu anda etrafta olup biten her şeye kapılıp gitmediğimi nereden bileceğim? Londra'da olduğumuz ve her şey yoğunlaştığı için olmadığımı nereden bileceğim?"

Bana baktı. Patlamam üzerine kaşları kalktı.

"Dostum. Daha beş gün olmadı." Tekrar itiraz etti. "Onunla dokuz ay önce tanıştın ve itiraf etmek istesen de istemesen de o zamandan beri ondan hoşlanıyorsun. Her gün konuşuyorsunuz. Nereden biliyorsun peki? Bilmiyorum. Biliyorsun işte. Bildiğin zaman, bilirsin."

"Teşekkürler, bu gerçekten çok yardımcı oldu." Avuç içlerimi şakaklarıma bastırarak ölü gibi baktım.

"Bak, seni tanıdığımdan beri hiçbir kadın için heyecanlandığını görmedim. Hiç biriyle bir gece geçirdin mi?"

Başımı salladım.

Ben yapmadım. Bu benim yaptığım bir şey değildi. Biter bitmez .

"Ama Freddie başka bir erkekle konuşsa bile kırmızı görüyorsun, yani bunun bir anlamı olmalı, değil mi?" Omzumu sıktı. "Bir yıl önce ben de aynı şeyi söyledim. Tavşanlar kolaydı ama Wolfie'yle tanıştığımda sanki birden renkli görmeye başladım ve onun hayatıma ne kadar çok şey kattığını fark ettim. Ondan ayrı kalmaya dayanamıyorum. O beni daha iyi bir insan yapıyor, dostum. İşte böyle biliyorum."

Kahve fincanımı çöp kutusuna attım. Sözleri son derece yararsız olsa da, biraz rahatlatıcı buldum.

"Teşekkürler dostum. Bilmiyorum, sanırım bir yolunu ."

"Evet yapacaksın." Avucunu boynumun arkasına doladı. "Ciddiyim ama unutma, o benim baldızım olacak. "Yani,

onu beceremezsin, yoksa Wolfie'nin seni becermesine izin vermekten başka çarem kalmaz."

Ona güldüm. "Sen tam bir korkaksın, takımımızın kaptanı olman beni her zaman şaşırtmıştır. Onu sikip atmayacağım. Söz veriyorum. Sadece bazı şeyleri çözmem lazım. Hey, bana bir iyilik yapıp Freddie ona söyleyene kadar Wolf'a bir şey söylemeyebilir misin?"

"Evet, tamam." Saatine baktı. "Kahretsin, bir taksi bulmalıyız. Çok geç kaldık ve zamanında gitmezsek Wolfie taşaklarımı koparacak. Yağmur yağıp yağmayacağı konusunda şimdiden sinir krizi geçirdi ve ailemi havaalanından almamız gerekiyor."

Çırpılmış.

Yüzde yüz kırbaçlanmıştı.

Ve hayatımda ilk kez ben de öyle olmak istedim.

KOOPER

"Al bakalım, dostum." Murray bardan geri geldi ve önüme bir bira koydu.

Notting Hill'de kalabalık bir barın bira bahçesinde oturuyorduk. Tıpkı bir film seti gibiydi. Gerçi insanların New York'a geldiklerinde böyle düşündüklerini hayal edebiliyorum.

"Sağ ol, dostum." Bir yudum aldım. "Hey, bu fena değil."

"Evet, London IPA. Senin içtiğin o sulandırılmış bok gibi değil." Bana ateş etti.

Ona baktım. "Evet, sıkı bir diyet rejimi olan profesyonel bir sporcu olsaydın sana söyleneni içerdin."

"Hayatta olmaz, kimse bana ne yapacağımı söyleyemez." Sırıttı. Freddie'ye çok benziyordu.

Ona ne yapacağını söylediğimde yapması dışında. Çoğu zaman. Tamam, işin içine seks girdiğinde.

Kot pantolonumu kasıklarına doğru kaydırđım, bu sabah ona ne yapmasını söylediğimi sıkılaştılar. Dizlerinin üzerine çökmüştü, dudakları sikimin etrafına sarılmıştı ve beni boğazının arkasına götürüyordu.

Bir dakikadan kısa sürede patladım.

Eskiden sahip olduğum tüm kontrolü yok etmişti.

Başımı salladım ve kardeşiyle otururken aklımdan geçen XXX düşüncelerini bir kenara ittim. "Hey, Fred bana New York'tan bahsetti. Olay nedir?"

"Jamie orada bir ofis açmak istiyor, bu yüzden orayı yönetmek için en uygun seçim benim."

"Dostum, bu çok havalı olurdu." Biramdan bir yudum daha aldım.

Bir bardak altlığı aldı ve parmaklarının arasında döndürmeye başladı. "Evet, birkaç hafta içinde oraya gideceğim ve emlakçının bulduğu bazı yerleri keşfedeceğim."

"Daha fazla müşteri bulmanız gerekiyor mu?"

"Evet ama zaten çok sayıda ABD merkezli çalışanımız var, bu yüzden orada olmamız mantıklı."

"Geldiğinde konuşalım. Yeni bir paralı adam bulmayı düşünüyordum." Gökyüzüne baktım, öğleden sonra iki için endişe verici derecede karanlıktı.

Kaşlarını çattı. "Neye ?" "Emin değilim, fırtınalı hissediyorum."

Gözleri benimkileri takip ederek yukarı baktı. "Evet, öyle. Hey, Franks nerede?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum, sanırım evde. Ya da yakında evde olacak, bu sabah işe gitmesi gerekti. Neden?"

"Fırtınaları sevmez."

Büyük yağmur damlaları üzerimize düşmeye başladı. "Hadi, içeri girelim, ben ona mesaj atarım."

Hey bebeğim, ?

Ufacık: Eve geliyorum. ? x

Cooper: İyi misin? Ben Murray'leyim, yakında görüşürüz. Bütün evin bize ait olduğunu unutma, o yüzden çıplak olsan iyi olur xx

"Eve yeni geliyor." Başka bir masa bulduğumuzda ona söyledim. "Fırtınaların olayı ne?"

Tam cevap vermek üzereydi ki yanımızda duran iki kadını fark ettik. Onlarda kusursuz bir yırtıcı tavşan havası vardı.

Bu ilginç olacak.

"Merhaba hanımlar. Nasıl yardımcı olabiliriz?" Murray sırttı ama onlar bana bakıyordu.

"Siz Cooper Marks mısınız?" Hep bir ağızdan sordular, sağdaki saçlarını parmaklarının arasında döndürüyordu.

Murray başını sallarken ona sırttım. "Evet, öyleyim."

"Bir fotoğraf çekilebilir miyiz?" Soldaki, göğüslerini yüzüme çok yaklaştırırken sordu.

Evet, Tits McGee ve yardımcısıyla çekilmiş bir fotoğrafımın internette hiçbir yolu yoktu.

Başımı salladım. "Bugün olmaz hanımlar. Başka zaman, ama merhaba demeye geldiğiniz için teşekkürler."

Hayal kırıklığına uğradıysa bunu iyi sakladı, bunun yerine dikkatimi çekmek için farklı bir yaklaşım denedi. Elini kolumda gezdirdi ve astı.

"Tamam.

Eğer burada kalacaksanız numaram burada. Jasper Jacobs'ın düğünü için burada olduğunuzu biliyorum, bu yüzden bir tur rehberine ya da başka bir şeye ihtiyacınız olursa bize haber verin. İkimiz de elimizden geldiğince yardımcı olmaktan mutluluk duyarız."

Murray'nin gözlerinin yuvalarından fırladığını ve yüzüne bir sırtış yayıldığını gördüm. "Aman Tanrım." Diye mırıldandı.

"Tabii, teşekkürler."

Numarasını uzattı, ben almadığımda masanın üzerine koydu.

"Görüşürüz." Bana göz kırptı ve fark edilmek için yalvarırcasına kalçalarını bilerek sallayarak uzaklaştı. Onun yerine pencereden dışarı baktım, yağmur camı dövüyordu.

Numarayı aldım, yırttım ve boş bir bira şişesinin boynuna soktum. Bıramı bitirdiğimde Murray hâlâ sırtıyordu.

"Ne?"

"Kadınlar öğleden sonra yanınıza gelip üçlü yapmayı teklif ediyor. Keşke hokey oyuncusu olsaydım." Sırıttı.

"İyi yapıyorsun." Ona başımı salladım. "Garip bir şekilde bu sabah Jas'a Londra'da anonim olmanın ne kadar güzel olduğunu söylüyordum. Sanırım kedi çantadan çıktı. En azından yarın yola çıkıyoruz."

"Evet."

Bardaki tüm ışıklar yandığında ne kadar karanlık olduğunu fark ettim. Ve sonra gök gürültüsü başladı, son birkaç günün nemi sonunda kırıldı.

"Hey, fırtınalar hakkında ne diyordun?" Kaşlarını çatmasına neden olarak sordum. "Franks'in evde olduğunu mu söyledin?"

Başımı salladım.

"Geri dönmen gerek. , ben ."

Koşarak çıktık. Arabaya vardığımızda sıırıslık olmuştuk, o kadar şiddetli yağıyordu ki arabayı sürerken ön camdan dışarıyı zar zor görebiliyorduk.

"Bu hava çılgınca." Yağmur çok gürültülü olduğu için bağırarak zorunda kalıyordum. "Her neyse, lütfen neden geri dönmemiz gerektiğini açıklar mısınız?"

"Franks fırtınaları sevmez." Elleri direksiyonu kavramış, yeni yağlanmış yolda kaymamaya çalışıyordu, ön cam silecekleri sonuna kadar açıktı. "Ailesi öldüğünde bizim evdeydi. Çok fırtınalı bir geceydi ve kullandıkları arabaya yıldırım düşmüş bir telgraf direği çarptı. Yoldan çıkıp nehre uçmuş.

Anne ve babasının çoktan direğin altında kalarak bayıldığını, ancak küçük kardeşinin boğulduğunu düşünüyorlar."

"Lanet olsun. Bu korkunç." Buzbir ürperti iliklerime kadar işledi.

"Tanrım, zavallı Freddie."

Ve sonra kalbinin altındaki dört tarihin ne olduğunu anladım.

"Dövmesi mi?"

"Evet, doğum günleri ve öldükleri gün." Bir şimşek çakması daha gökyüzünü doldurdu.

"Lanet olsun, Muz. Bu hayatımda duyduğum en kötü şey." Gerçekten midemin bulandığını hissettim. Çektiği acıdan dehşete düşmüştüm.

Onu korumak için çaresiz.

"Biliyorum. Sana anlatacak ama ben sadece seni uyarmak istedim. Bu uzun süre ona yapıştı, çocukken ne zaman bir fırtına olsa günlerce kabus görürdü. Bunun için çok yardım aldı ama fırtınalar gerçekten kötü olduğunda tekrar nüksedebiliyor. Ve bu da kötü bir fırtına."

Sanki tam tepemizdeymiş gibi hissettirdi.

"Ayrıca, kendimizi öfkeli bir Kurt'tan kurtarmak için bunun geçmesini umalım.

Eğer düğün yağmurlu olursa çılgına ."

"Jasper onunla ilgilenebilir." Mırıldandım, aslında dikkatimi vermiyordum, Freddie'yi ve mümkün olduğunca çabuk ona ulaşmayı düşünüyordum. Telefonumu elime aldım ve onu aradım. Telefon çaldı.

"Ne kadar uzaktayız? Telefonuna cevap vermiyor." "Çok uzak değil, yola çıkmak üzere."

Bir mesaj geldiğinde telefonuma baktım. **Jasper:** *Freddie ile birlikte misin? Wolfie ona ulaşamıyor.* **Cooper:** *Evde. Şimdi oraya gidiyorum.*

Evin önünde durdu. "Dostum, o iyi olacak. Endişelenme, sadece bugün biraz zor geçebilir, film falan izle. Yalnız olmaması daha iyi olur. Her neyse, bir yolunu bulursun. Yarın arabayı geri bırakırım."

"Evet harika, teşekkürler. Yarın görüşürüz, dostum. Kafalar için teşekkürler yukarı."

Kendimi eve bıraktım, bütün ışıklar yanıyordu. Her nasılsa, ben çünkü tüm ışıklar açıkken şimşekleri göremezdiniz.

"Freddie, bebeğim. Burada mısın?" Bağırdım, odadan yürüdüm. Hiçbir şey yoktu.

"Francesca? Neredesin?" Döndüm ve merdivenleri ikişer ikişer çıktım, tam o sırada bir gök gürültüsü daha koptu.

Onu yatağında buldum. Daha doğrusu odasına girdiğimde yorganının altında bir yumru olduğunu fark ettim. Yatağın kenarında dizlerimin çöktüm ve yorganı geri çektim.

Gözyaşları yüzünden aşağı dökülürken kontrolsüzce titriyordu, gözleri kapalı, elleri kulaklarının üzerindeydi.

Hayatımda hiç kimseyi bu kadar korkmuş görmemiştim.

"Bebeğim." Yüzünü avuçladım ve gözyaşlarını silmeye çalıştım. "Ben buradayım, her şey yolunda."

"Durdur şunu. Lütfen." Hıçkırığa

hıçkırığa ağıladı. Ve kalbim kırıldı.

Yatağa onun yanına tırmandım, onu kucakladım ve kendime çektim. Kalbi atıyordu. Kollarımı onun minik bedenine olabildiğince sıkı sararak titremesini kontrol altına almaya çalıştım. Başını tuttum, onu öptüm, saçlarını okşadım. Gömleğim onun gözyaşlarıyla ıslandı.

"Ça va, ça va aller." Ona tekrar tekrar fısıldadım.

Her şey girecek.

Yağmur camlara o kadar sert çarpıyordu ki kırılacaklarını sandım. Onu sakinleştirmek için nefesimi dengede tutmaya çalıştım ama her şimşek çaktığında ve gök gürlediğinde titremesi daha da arttı. Rutubet içindeydi ve alnında boncuk boncuk terler oluşmuştu.

Tek istediğim onun acısını dindirmektir.

Bunu nasıl düzeltebilirim?

Belki de Molly'i aramalıyım. O bilirdi.

Yağmur o kadar gürültülüydü ki zar zor düşünebiliyordum. Birden aklıma bir fikir geldi. "Hemen döneceğim." Başını öptüm.

Altından sıyrılıp banyoya koştum ve iki büyük duş başlığını açtım. Boxerıma kadar soyundum ve Freddie'nin yanına döndüm.

"Bebeğim, pantolonunu çıkaracağım." Başparmağımı yanağında gezdirerek söyledim.

"Hayır, Coop. Şu anda yapamam." Mırıldandı.

Bu durumdayken onu becermek isteyeceğimi düşünmesine kızmamaya çalıştım.

"Hayır, seks yapmayacağız. Seni duşa götürüyorum." Yoga pantolonunu çıkardım, yeleğini ve külotunu üzerinde bırakarak onu kollarıma aldım.

Başını göğsüme yaslamış bana sarılırken titremesi hâlâ devam ediyordu.

Duşa girdim ve onu kucağıma alarak sıcak suyun altına oturdum. Su üzerimizden akıp giderken ona sıkıca sarıldım, bizi rahatlattı ve yağmurun sesini bastırdı.

"Bebeğim, sorun yok. Hiçbir yere gitmiyorum." Başını okşadım, yavaşça ileri geri salladım ve ona olabildiğince sıkı sarıldım. Elini göğsüme koydum. "Kalp atışlarımı hisset, ben buradayım. Ben buradayım."

Suyun altında ne kadar kaldığımızı bilmiyorum, buhar banyoyu dolduruyor, bedenlerimiz buğulanıyordu. Ama yavaş yavaş, nefes alış verişlerimiz senkronize oldukça, onun titremesi de azalmaya başladı. Pencereden hâlâ yağmurun yağdığını görebiliyordum ama şimşekler daha seyrek çakıyordu ve bir süredir gök gürültüsü duymamıştım.

"Coop?" Sesi o kadar kısıktı ki, üstümüzden akan suyun sesini bastırıyordu.

"Evet bebeğim?" Ona daha sıkı sarıldım. "Burada olduğun için teşekkür ederim."

"Bir değil." Başını öptüm. "Hiçbir yere gitmiyorum ama yakında bu sudan çıkmamız gerekecek."

"Tamam." Ben saçlarını okşamaya devam ederken fısıldadı.

"Francesca, beni dinle. Bizi yıkayacağım, sonra giydireceğim. Sonra aşağı inip makarna yapacağım ve battaniyenin altına girip film izleyeceğiz. Tamam mı?"

"Tamam."

Bizi ayağa kaldırdım ve onu ayağa kaldırdım. Ellerini yukarı kaldırıp sırlıklam olmuş yeleğini sıyrırken göğsü göründüğünde nefesim kesildi. Bunu ona yaptığımı neredeyse unutmuştum, suçluluk duymam gereken bir şeydi ama duymamıştım. Krem rengi teninde küçük mor izler vardı ve hiçbir zaman şu anki kadar benim olduğunu hissetmemişti.

Benimkini.

Sertleştiğimi hissedebiliyordum, vücudum içgüdüsel olarak onunkine çekiliyordu ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde onu ittim.

"Arkanı dön, bebeğim." Ben külotunu indirirken o da döndü. Tadına bakmak istemeden amına bu kadar yaklaşamazdım.

Sabunu aldım ve köpürtmeye başladım, sırtında, bacaklarında, kalçalarının arasında gezdirdim, sonra nazikçe döndürdüm ve önünü yıkadım. Taş gibi sert meme uçlarını emmek için duyduğum tüm dürtüyü görmezden geldim.

ama kalbinin altındaki tarihlere geldiğimde aşağı eğildim ve onları öptüm.

Başını kaldırdığında gözlerine dolan taze yaşlar onları her zamankinden daha da mavi gösteriyordu.

"Bebeğim, çok üzgünüm. Yaşadıkların için çok üzgünüm." Başparmağımı yanağında gezdirdim ve dudaklarımı olabildiğince kısa bir süre onunkilere bastırdım. Biraz daha uzun sürerse onu duşta beceriyor olacaktım ve ne kadar istesem de sözümünden dönmeye niyetim yoktu.

Boxerımı çıkardım, duşu kapatıp ikimizi de kalın, sıcak havlulara sarmadan önce kendimi hızla yıkadım. Onu dolaba doğru yönlendirdim, sandalyeye oturttum ve kıyafet aramaya başladım.

Çok sessizdi, aradığım şeyi bulana kadar çekmecelerini karıştırmamı izliyordu.

"Bebeğim bunlar için bana yardım etmen gerekecek." Önüne bir çift külot uzattım ve onları benden alıp giyerken ağzının köşelerinden küçük bir gülümsemenin çıktığını gördüm.

"Kollar yukarı." O da bildiğim Freddie'ye hiç benzemeyen bir şekilde bana uydu. Başına bir yelek geçirdim, sonra ona başka bir yoga pantolonu uzattım ve onu giydi.

"Tamam, beni takip edin."

Odama girdik ve ona kapüşonlu tişörtlerimden birini giydirdim. Ona çok büyük gelmişti ama içinde olmasını, mümkün olduğunca bana sarılmasını istiyordum. Birkaç eşofman altı ve bir kapüşonlu daha giydikten sonra bizi aşağıya indirdim ve onu mutfağın köşesindeki büyük kanepeye götürüp üzerine bir battaniye örttüm.

Televizyonu karıştırdım ve Friends'in eski tekrarlarını buldum.

"Ben yemek yaparken burada kalacağız, sonra aşağı inip film izleyeceğiz. Tamam mı?" Yerleşirken başını salladı. "Sana biraz su getireyim."

Saate baktım, saat akşamın beşiydi. Yaklaşık iki saattir duş alıyorduk. Dışarısı hâlâ çok karanlıktı ama fırtına geçmiş, yağmur hafiflemişti. Yeniden nefes alabileceğimi hissettim ve kenarda bir şişe viski bulup kendime bir bardak doldurdum, geri devirerek sinirlerimi yatıştırmaya çalıştım.

Aman Tanrım. Bugün ne oldu böyle?

Yanına bir şişe su koyduğumda gözleri kapalıydı, uykuya dalmıştı. Saç tellerini yüzünden uzaklaştırdım ve şakağını öptüm. Gözleri hâlâ hafif şişti ama sabah onu bıraktığımdan beri ilk kez huzurlu görünüyordu.

Bu fırsatı değerlendirip yukarı koştum ve telefonumu alıp Murray ve Jasper'a Freddie'nin iyi olduğunu bildiren birkaç mesaj attım.

Mutfığa geri döndüğümde elimde ne olduğunu görmek için doğruca kilere girdim. Etkileyici bir şekilde doluydu, zamanım olsaydı sıfırdan makarna yapmak için bile malzemeler vardı, ancak yaşadığı şoka yardımcı olmak için onu olabildiğince çabuk beslemek istedim. Raflardan ve buzdolabından ihtiyacım olanları aldım, fırını açtım ve var olan en iyi peynirli makarnayı yapmaya başladım.

Pişerken kanepeye oturdum ve onu üstüme çektim, göğsü rahatlatıcı bir ritimle yükselip alçalıyordu.

Günün böyle geçmesini beklemiyordum.

O kadar çok şey olmuştu ki nereden başlayacağımı bilemiyordum, neredeyse ezici bir duygu dalgası içime çökmüştü. Onu o halde görmek ödümü koparmıştı. Tanıdığım güçlü, alıngan, canlı kadın o kadar savunmasızdı ki kollarımda hıçkırı hıçkırı ağlarken kendimi tamamen çaresiz hissetmişim.

Ailem ve bazı erkekler dışında daha önce hiç kimseyi koruma dürtüsü hissetmemiştim, Freddie'yle ilgilendiğim gibi başka bir insanla ilgilenmek istememişim. Onu acıdan koruma içgüdüsü çok güçlüydü.

O sabah Jasper'la yaptığım konuşmayı hatırlamaya çalıştım. Onu sevdiğime ikna olmuştu.

Öyle mi yaptım?

Bu his böyle bir şey miydi?

Evlendiğim kadınları sevdiğimi sanıyordum ama bu böyle değildi. Bu her şeyi tüketiyordu. Ne olduğunu bilmeden hissettiklerime nasıl güvenebilirdim?

Her zaman böyle miydi?

Fırının zamanlayıcısı çaldı ve onu uyandırdı. Bana bakmak için başını kaldırdı.

"Merhaba ufaklık, peynirli makarna ister misin?" Yüzünü okşadım, kapüşonunu düştüğü yerden geri çektim.

Gözleri kocaman açıldı. "Makarna ve peynir mi yaptın?"

"Yaptım ve yiyebileceğin en iyi peynirli makarna." Zamanlayıcı tekrar çalıştığında altından çekildim. Yağmur durmuş, gökyüzü aydınlanmıştı.

Fırından çıkarıp iki kâseye paylaştırdım, peynir hâlâ üstünde fokurduyordu ve ona götürdüm.

"Umarım açsındır."

Dik oturarak onu benden aldı. "Coop, bu çok güzel görünüyor. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil, bebeğim. Şimdi yana kay."

Sessizce yemek yedik, televizyonda Friends hâlâ açıktı. Chandler ve Joey'e gülmeye başladığında kalbim ısındı. Yavaş yavaş hayata dönüyordu, solgun tenine rağmen yanakları kızarmıştı. Yemeğimizi bitirdiğimizde ayağa kalktım, boş kâsesini alıp tezgâhın üzerine koydum.

"Hangi filmi izlemek istiyorsun?" Tekrar oturduğumda sordu ve onu kucağıma oturatarak üzerime çıkmasını sağladım.

"Ne izlemek istersen, benim için fark etmez." Dürüstçe cevap verdim, herhangi bir film yerine sadece onu izleyecektim.

Ellerini enseme ve saçlarımda gezdirdi. "Coop, teşekkür ederim. Burada olduğun için gerçekten çok mutluyum." Eğildi ve beni öptü, mükemmel dudakları dudaklarımı kapladı, dili ağzımı keşfetti.

Tanrım, onu o kadar çok istiyordum ki vücudum onun için ağrıyordu.

Aletim kıpırdanmaya başladı ve onu geri çektim, ne kadar karşı çıkarsa çıksın seks yapmaya hazır değildik.

Kafası karışmış bir şekilde bana baktı.

"Bebeğim, beni öptüğünde aletim sertleşiyor ve şu anda ortaya çıkmamasına gerçekten ihtiyacım var." Konuşmaya başladı ve ben onu durdurdum. "Bir film izlememizi ve birbirimizin yanına kıvrılmamızı, sonra da erken bir gece geçirmemizi istiyorum. Ve belki de tüm bunları yapmamıza izin verirsen sikimi sertleştirmene izin veririm."

"Bana izin verecek misin?" Kaşlarını bana doğru kaldırdı ve Freddie'nin bana geri döndüğünü hissettim.

"Belki." Ona baktım. ", bir film seçelim ve sarılalım." "Patlamış mısır ve şarap alabilir miyiz?" Diye sordu.

"Ne istersen alabilirsin." Bizi ayağa kaldırdım ve onu tekrar yere yatırıp başından öptüm. "Sen şarabı al, ben patlamış mısırı alacağım."

O gün ikinci kez üzerimde uyuyakaldıktan sonra onu merdivenlerden yukarı taşıdım ve yatağa yatırdım. Yastığın üzerinde kıvrılırken pantolonunu çıkardım ve diş macunumu almak için banyoya gittim.

Tüm ışıkları kapatarak evin içinde yürürken dişlerimi fırçaladım, üst kata geri döndüğümde onu banyoda buldum. Banyonun kenarına oturdum ve yüzünü yıkarken onu izledim.

O kadar güzeldi ki, daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. Güneşi ve yıldızları bile gölgede bırakabilirdi.

Aynada gözüme takıldı, onu izlememi seyrediyordu. Dönüp gülümseyerek bacaklarımın arasında durdu ve ellerini saçlarımın arasından geçirdi.

Tırnakları kafa derimi kazıyarak omurgamı birden fazla yönden ürpertti. Burnumu çenesinde gezdirip temiz, narenciye kokusunu içime çektiğimde, kasıklarımın bir şehvet patlaması hissettim.

Kurşunun üzerine onun adı

kazınmıştı. "Coop?"

"Evet Tiny." Onu daha da içime çektim.

"Hani sikini sertleştiren şeyleri yapmama izin vereceğine söz vermiştin ya?" Orantısız bir sırtıma yaptı.

Ona kaşımı kaldırdım. "Kesinlikle söz vermedim." Başını öne

eğdi. "Ama biraz verdin."

"Francesca..."

"Coop, bana camdan yapılmışım gibi davranma." Ağzı sert bir çizgi halinde, öfkeyle konuştu.

Sesimi olabildiğince yumuşak tutarak onu daha sıkı kendime çektim. "Bebeğim, sana bir insan gibi davranıyorum. Bugün bir şey yaşadın ve bu çok korkunçtu. Senin için de benim için de korkunçtu. Bunu nasıl düzelteceğimi bilemedim."

"Beni düzeltmene ihtiyacım yok."

"Bugün yaptın." Ona baktım ve yüzünün düşüşünü izledim. Çenesini tekrar yukarı kaldırdım. "Bana bak ve şuna cevap ver. Bu," diye aramızda işaret ettim. "Senin için sadece seks mi?"

Lütfen hayır de.

Başını salladı ve kaşlarını çattı. "Hayır. Bu hiçbir zaman sadece seks olmadı. Bunu biliyorsun."

"Güzel, çünkü benim için de değil. Şu anda neye ihtiyacın olduğunu bildiğimi söylediğimde bana güven. Ve bu seks değil. Bu istemediğim anlamına gelmiyor, inan bana. Sana hayır demek hayatımda yaptığım en zor şey. Çünkü çok ateşlisin."

Kaşlarını çatarak sırttı.

Yüzünü avuçladım. "Bunun ne olduğu hakkında konuşmamız gerektiğini biliyorum ve konuşacağız da. Ama uzun bir gün oldu ve şimdi zamanı değil."

İç çekti. "Tamam."

"Şimdi, sadece bir gece için, lütfen benimle yatağa gelir misin ve bütün gece boyunca seni kaşıklamama izin verir misin?" Ayağa kalktım ve elimi ona uzattım.

Omuz silkti. "Sanırım."

"Kahrolası bir omuz silkme." Ona başımı salladım ve o yine sırttı.

Elimi tuttu ve beni yatağa götürdü.

FREDDIE

Köpekler tarlada ilerleyerek görünmez bir tavşanı kovaladı ve gözden kayboldu.

"O lanet köpekler bir daha kaybolmasa iyi olur. Ya da bu sefer kendi dönüş yollarını bulabilirler." Wolfie hayal kırıklığı içinde otları tekmeledi.

Ailelerimizin çılgınlığından kaçmak için yürüyüşe çıkmıştık. Daha doğrusu annemiz ve müstakbel kayınvalidesinden. Düğün psikoza resmen zirve yapmıştı ve Wolfie'nin çiçekleri yeniden düzenleme olayının ardından ahıra yaklaşmalarını yasaklamasının ardından çiçekçi kızlar ve nedimelerle uğraşmaya başlamışlardı.

Onları kilisede Wolfie'den önce mi sonra mı yürümeleri gerektiği ve bu hafta zaten üç antrenman yapmış olmalarına rağmen bir antrenman daha yapmaları gerekip gerekmediği konusunda tartışırken bırakmıştık. Kolaylıkla "Tabii ki hayır, zaten onlara rüşvet vermek zorunda kalıyoruz" diye cevap verebilirdim ama bunu yapmamayı seçtim.

Bunun yerine, yolda bir şişe şarap alıp çıkmıştık ve gittiğimizi fark etmeleri bile pek olası değildi.

Fırtınanın ardından üç gün boyunca güneş toprağı kurutmuş ve yazın sıcaklığı bir kez daha kendini göstermişti. William ağzında dev bir sopayla geri döndü ve onu Wolfie'nin ayaklarının dibine bıraktı.

Onu , fırlattı ve adam onu bulmak için koştu.

Etrafına, devrilen dalların oluşturduğu enkaza baktı. "Fırtına oldukça şiddetliydi."

"Evet."

Ne gündü ama. Çok şey değişmişti.

Kafamın içinde dönüp duran düşünceler yüzünden şakaklarımda gerginlik oluşuyordu. Çocuklar geldiğinden beri, son bir haftadır sürekli artan düşünceler.

"İyi olduğuna emin misin? Bana hâlâ ne olduğunu anlatmadın." Şişeden bir yudum aldı, ne kadar da klas kızlardık.

Daldan bir yaprak kopardım ve dikkatimi dağıtmak için parmaklarımın arasında yuvarlamaya başladım. Bu konuşmaya nereden başlasam.

"Fred?"

"Evet?"

"Anlat bana."

Tırnaklarımı kafa derime geçirdim. "Finalleri yaptığımız ve tüm elektriği kesen o büyük fırtınayı hatırlıyor musun? Nefes alamadığım için beni hastaneye götürmenle sonuçlanan bir sinir krizi geçirmişt看."

Gözleri büyüdü. "Evet."

"O kadar da kötü değildi." Şişeyi ondan alarak sııttım. "Tanrım, salak."

Beni bir çitin içine iterek gülmeme neden oldu. "Ama İyi miydin? Telefonuna cevap vermeyince endişelendim ama Cooper Jas'a iyi olduğunu söyledi."

"Evet, pek hoş değildi ama iyiydim. Aslında yıllardır böyle bir çöküş yaşamamıştım."

Bunun hakkında çok düşündüm ve stresten kaynaklandığına karar verdim. Yaşanan tüm değişimin stresi.

Wolfie'nin gidişini.

Cooper'ın gelişini.

Bilmemenin.

Beni tamamen kontrolden çıkmış hissettirdi. Zaten her şeyi almayı sevdiği için bu ironikti.

"Ve sadece sen ve Cooper mıydınız?"

Ağzımın içini ısırarak başımı salladım.

"Tanrım, eminim ne yapacağını

bilememiştir." "Aslında biliyordu."

Bana baktı, kaşları soru sorar gibi kalkmıştı. Yanaklarımı üfledim, artık zamanın geldiğini biliyordum. Artık ona söylemeden kurtulamazdım, özellikle de Jasper'ın bildiğinden eminken.

"Özetle, beni yatakta buldu ve ağlamamı durduramadı. Beni duşa götürdü ve yağmuru ya da gök gürültüsünü duymamam için iki saat boyunca benimle oturdu, sonra bana peynirli makarna yaptı ve film izledik."

"Cooper mı?" William'ın sopasını tekrar eline alarak açıklığa kavuşturdu. Çaylak da fırlatma oyununa katılmak için gelmişti.

"Evet." "Vay

."

"Biliyorum."

Tarlaya baktım, köpeklerin attığımız sopayı bulmaya çalışmasını izledim.

"Tükür onu." Bana doğru döndü ve bakışlarını hissedebiliyordum.

"Bundan daha fazlası olduğunu biliyorum."

Kendime itiraf etmekten korktuğum bir şeyi ona itiraf etmek üzere gözlerimi sıkıca kapattım.

Yüksek sesle

söylemekten. Ama

emindim.

"Sanırım ona aşık oluyorum."

Bir nefes verdi, neredeyse soluduğu havada boğulacaktı. Bunun yerini kısa sürede yüzüne yayılan boktan bir sırıtış aldı, çünkü haklı olduğunu düşünmüştü.

Onu sertçe dürttüm. "Kapa . Molly'ye de bir şey söyleme."

"Söylemeyeceğim ama bence en baştan başlasan iyi olur."

Ona her şeyi anlattım, Stuart'tan başlayıp bu hafta bir geceyi bile ayrı geçirmediğimiz gerçeğiyle bitirdim. Kişiliğinin pek çok yönü olduğunu ve en çok hangisini sevdiğime karar veremediğimi.

Bedenime sahip olan ve sesim kısılana ve boğazım ağrıyana kadar daha fazlası için yalvartan baskın Cooper.

Ya da beni tanıdığım tüm erkeklerden daha fazla güldüren eğlenceli, alaycı Cooper, beni kötü ruh halimden çekip çıkaran ve ona verdiğim her türlü saçmalığı savuşturan, öfkeme uyan ve daha önce hiçbir erkek geri adım atmadığında geri adım atmayan kişi.

Ya da ben hıçkırığa hıçkırığa ağlayıp sarsılırken bana sarılan, beni kendi sarmal düşüncelerimden koruyan ve şeytanlarıma karşı beni topraklayan Cooper. Bu, kardeşlerim ya da babam dışında hiçbir erkeğin daha önce yapmadığı ya da görmediği bir şeydi.

Ve o her şeyi kendi adımlarıyla

atmıştı. Başka hiçbir erkek gibi.

Wolfie hâlâ gözlerini kırpmadan bana bakıyordu.

"Bir şey söyleyecek misin?" diye sordum.

"Nutkum tutuldu."

"Sana daha önce söylemediğim için özür dilerim, bu hafta çok şey oldu."

Beni kucakladı. "Özür dilemene gerek yok, bir şeyler olduğunu görebiliyordum ama hazır olduğunda bana söyleyeceğini düşündüm. Yine de bunu beklemiyordum."

Evet, sen ben de.

"Biliyorum, çok fazla."

Bir an için düşündü. "Jas biliyor mu?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum, bilseydi sana söylemez miydi?"

"Cooper ona gizlilik yemini ettirdiyse hayır. Gerçi benden sır saklama konusunda berbattır, o yüzden emin değilim. Seks nasıldı?"

Dudaklarımı büzerek başımı ona doğru çevirdim.

"ama, bana bir şeyler vermelisin. Bütün hafta boyunca tek konuştuğum şey düğündü." Mızımızlandı.

Cooper'ın çıplak vücudunun beynimi işgal ettiğinde patlamak üzere olan gülümsememi tutamadım.

"Çok yoğun, şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisi. Sanki vücudumun ne istediğini benden daha iyi biliyor. Ve o bir makine. Şuna baksana." Tişörtümü sütyenimin üzerinden yukarı çektim. Kişisel damgası dört gün sonra bile hâlâ çok belirgindi.

"Lanet olsun! Tanrım, bu çok seksi." Gözleri kararmadan önce çılgılık attı. "Elbisenin içinde görebiliyorsan onu öldüreceğim."

"Arkamda sıraya girmeniz gerekiyor. yapamazsın, kontrol ettim." Gömleğimi tekrar şortumun bel bandına soktum.

"Lanet olsun."

"Biliyorum."

Tekrar yürümeye başladık. Rookie bize katılmıştı, sopa oyunundan sıkılmıştı.

"Ne yapacaksın? Çocuklar birkaç gün içinde gidiyor."

"Bilmiyorum, bunun hakkında konuşmadık bile. Sanki bir balonun içindeydik. Yapacağımızı söyledik ama henüz yapmadık."

Bunun aramızdaki seksten daha fazlası olduğu konusunda anlaşmıştık. Benim için kesinlikle öyleydi ve o da kendisi için öyle olduğunu söylemişti ama yakında aramızda bir okyanus olacaktı. Onun gidişini her düşündüğümde yüzeye çıkan içimi kemiren duyguyu bir kenara ittim.

"Ne yapmak istiyorsun?"

Yüzüm buruştu. "Ne yapabileceğimden emin değilim."

"Her yerde çalışabilirsin, Londra'da olmana gerek yok."

"Biliyorum."

"O zaman kenara çekil."

"Kurt..." Ona gözlerimi devirdim. Jasper'la ilişkilerini ve ayrı kalmalarını anlamaya çalışırken geçirdiği sinir krizini rahatlıkla unutmuştu.

"Seninle nasıl?" "Ne demek istiyorsun?"

"Mesela, birlikteyken, o nasıl biri? Dokunsal mı? Sence nasıl hissediyor?"

Bir an için düşündüm.

"Bana dokunamazsa ölecekmiş gibi hissediyor. Hangi ruh halinde olduğu önemli değil, mutlaka bir yerime dokunması gerekiyor. Grup olarak bir arada olduğumuzda bile yanımda değilse gözlerini üzerimde hissedebiliyorum."

Yüzündeki ciddi ifadeyle yürümemizi durdurdu.

"Fred, Cooper'ı başka bir kadınla hiç görmedim, hatta bir kadın hakkında konuştuğunu bile duymadım. Her zaman bizimkinde ve birkaç hafta önce Felix'in Drew'a Cooper onlarla dışarı çıktığında bile sanki orada değilmiş gibi homurdandığını duydum."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bilmiyorum ama o da senin gibi mi hissediyor? Aranızda her zaman bir kimya vardı, bu çok uzun zaman önceydi. Hatta tanıştığınız ilk günden beri, havuzda hatırla."

Wolfie orada yaşarken New York'a yaptığım ilk seyahati düşündüm. Televizyonda maçlarını izlemiştik ve o oyundan atılmıştı. Kamera yüzünü taramıştı, çok kızgın ve gergindi, yontulmuş çenesindeki kaslar gözle görülür şekilde seğiriyordu. O zaman bile ona çekildiğimi hatırlıyorum, seksin nasıl bir şey olacağını merak ediyordum.

Ertesi gün onunla bir havuz partisinde yüz yüze tanışmıştım ve bu, hayatımda kelimelerimin tükendiği tek an olarak kaldı. Konuşma gücüm onun güzelliği tarafından çalınmıştı.

Ancak, her zaman onun ilgisini çekmek için çırpınan çok fazla tavşan vardı. Bu yüzden her zaman bir bağımız olsa da, bunu kabul etmek istemedim.

Ta ki bu hafta kaçınılmaz olana kadar. "? Murray de benzer bir şey söylemişti."

Yüzünü buruşturdu, görünüyordu. "Murray biliyor mu?"

"Pek sayılmaz, Stuart olayını biliyor çünkü o olaydan sonra biraz başım dönmüştü ve biraz rahatlamak için buraya geldim. Ama onunla başka bir şey hakkında konuşmadım. Bana sadece geçen yılki yeni yılı hatırlattı."

"Evet, o adama çok kızdı."

"Bana yakın erkeklerden gerçekten hoşlanmıyor. Biraz sahiplenici. Aslında, biraz değil. Çok sahiplenici. İnsanların bunu görmesini umursamadığını söyledi," göğsümü salladım, "çünkü o zaman herkese onun olduğumu açıklamak zorunda kalmayacaktı."

"Siktir." Gözleri genişledi. "Belki de cevabın budur o zaman. Eğer o da aynı şekilde hissetmeseydi, kiminle konuştuğunuz umurunda olmazdı."

"Belki."

Hâlâ tam olarak ikna olmamıştım.

Rookie havlamaya başladı ve biz de ne olduğuna bakmak için döndük. Hava boğazımda düğümlendi.

Jasper ve Cooper bize doğru yürüyorlardı.

Onu kaç kez gördüğümün bir önemi yoktu, yine de kesinlikle nefesimi kesiyordu.

Jasper belki de en fazla bir santim daha uzunken, Cooper daha geniş görünüyordu, kasları yumuşak beyaz tişörtünü zorluyor, şortu kalçalarından aşağı sarkıyordu.

Vücudum sanki kendi kişisel mıknaatısımmış gibi ona doğru çekildi ve içimden geçen tanıdık sıcaklığı hissedebiliyordum, kalçalarımın derinliklerinde bitiyordu, külotum nemliydi. Ne zaman onun yanında olsam, kanımın kaynaması bir norm haline gelmişti. Uyarılmışlığım lav gibi fokurduyor, yüzeyden hiç uzaklaşmıyordu.

"Kahretsin, çok güzel görünüyorlar." Wolfie nefesinin altından sadece benim duyabileceğim şekilde fısıldadı.

"Hmmmmmmm." sesine çok benzeyen bir ses, onaylayarak benden kaçtı.

"İşte orada." Jasper Wolfie'yi kollarının arasına aldı ve öptü. "Yirmi dört saat içinde benim karım olacaksın."

Aptalca sırtışları birbirlerini yansıtıyordu ve ben göz ucuyla Cooper'a . Ama o da onlara bakıyordu, ifadesi okunamıyordu.

Ona dokunma isteğimi bastırmak için yumruklarımı sıktım.

"Siz burada ne yapıyorsunuz?" Wolfie ağzını Jasper'dan çekti, vücutlarının geri kalanı hâlâ birbirine yapışmıştı.

"Annelerinizi gördük." Cooper sırtarak cevap verdi.

Elini başına vurdu. "Şimdi sorun ne?"

"Hiçbir şey, her şey mükemmel. Hadi, geri dönüp onlarla konuşalım." Jasper parmak uçlarında sallanan boş şarap şişesini almadan önce onu tekrar öptü.

"Herkes ne zaman geliyor?" Cooper bana bakıyordu, gözleri muzipti.

Ailemiz öğleden sonra düğün öncesi bir aile ve arkadaş barbeküsüne ev sahipliği yapacaktı ve ekip kısa süre içinde gelecekti.

"Birkaç saat içinde." Ben de cevap verdim.

Wolfie ve Jasper'a döndü. "Siz ikiniz önden gidin, biz size yetişiriz." Elimi elinin içine aldı. "Köpekleri alabilir misin?"

Jasper ve Wolfie'nin birbirlerine sırtmalarını izledim. Evet, Jas biliyordu ve ben de kısa bir süre Cooper'ın ne söylediğini ve nasıl söylediğini merak ettim.

Wolfie'den sonra alırım.

"Evet, tabii dostum. Ne zaman görüşürüz? Beş dakika sonra mı?" Yüksek sesle güldü.

"Siktir git." Omurgamdan aşağıya doğru sıcaklığın kıvrılmasına neden olan yavaş bir bakış attı. "İki saat olsun."

"Evet, doğru." Cooper saatine baktı. "Doksan yedi dakikan var." Kolunu Wolfie'ye doladı. "Hadi, Cub. Bu ikisini yalnız bırakalım..." Sırıttı. "Affedersin, ne yapman gerekiyordu?"

Cooper yemi yutmayarak ona baktı.

"Jas, hıyarlık etmeyi bırak." Wolfie onu sürükleyerek götürdü. "Doksan yedi dakika sonra görüşürüz çocuklar."

"Sana bir sık göstereceğim." Kulak mesafesinden çıkmadan önce ona söylediğini duydum.

Cooper'a baktım. "Yani biliyorlar."

"Umurumda değil." Sırıttı.

"Merhaba."

"Merhaba." Ben de sıırıttım, kolları belime dolanıp beni içine çekerken beklentiyle dudaklarımı yaladım.

Dudakları dudaklarıma indi, dili her öpüştüğümüzde yaptığı gibi sıcak ve ıslak bir şekilde ağzımın içinde süzüldü. Aç bir şekilde beni okşayarak, içimde bir ürperti patlamasına neden oldu.

Ayak parmaklarımdan beynime, bir kaşık Ben and Jerry's gibi donduruyor ama çok daha lezzetli.

Sertleştiğini hissedebiliyordum.

"Hadi gel." Alt dudağımı emdi ve geri çekilirken beni de yanında götürdü. Elimi tuttu ve beni ormana doğru çekti.

"Nereye gidiyorsun?"

"Seni sikebileceğim en yakın yüzey." Kulağıma homurdandı.

Ve sanki sesi vajinama doğrudan ulaşıyormuş gibi külotuma yeni bir ıslaklık seli vurdu.

Ding Ding Ding.

Küçük bir açıklığa ulaşana kadar devam ettik, beni bir ağacın gövdesine doğru itti ve arkasına yaslanıp beni inceledi, dili dudağında geziniyordu. "Bu sortlar çok müstehcen."

Aslında ama bu bana beni yiyecekmiş gibi baktığı anlamına geliyorsa, onlar hakkında ne söylediği umurumda değildi.

Lütfen beni ye.

"Gerçekten mi? Bunlar mı? Belki de onları çıkarmalıyım." Düğmelerini açmaya başladım.

Düğmeleri yavaşça ayırmamı izlerken gözleri parladı, dişlerini hayal kırıklığıyla sıkarken çenesindeki seğirme iki katına çıktı.

"Dur." Emretti. "Ben . Çok yavaşsın."

Dizlerinin üzerine çöktüğünde bir sırtış sakladım. şortumu yırtarak açtı ve külotumla birlikte aşağı çekti.

"İşte buradasın." Bacaklarımı ayırdı ve burnunu kasıklarına gömüp derin derin içine çekti.

Vay anasını.

Kesinlikle bu kadar tahrik . Kesinlikle çok çirkindi.

Bacağımı omzunun üzerinden kaldırarak kıcıımı avuçladı ve beni yüzüne doğru çekerken sertçe sıktı. Başparmağını kıvrımlarımda gezdirdi, klitorisimin etrafında dolaştı, sularımı her yere sürdü. Beni bu kadar ıslatması neredeyse utanç vericiydi.

"Tanrım!" Uzun, sert bir tur atmadan önce dilini üzerimde gezdirdiği anda gözlerim yuvalarından fırladı.

Sonra bir tane

daha. Ve bir tane

daha.

Diline bağımlı hale geldiğimi hissedebiliyordum.

Belki de zaten öyleydim.

"Sen. Tat. Çok. Lanet. Mükemmel." Her kelimeyi bir fiskeyle noktaladı ve cümlesinin sonunda içime saplamaya başladığında iki büküm olmuşum.

Bacaklarım titriyordu.

Yaklaşan orgazmın baskısı omuriliğimin tabanında artmaya başladı, ta ki sürtünme için ağılamamı bırakarak çekilirken bir hava patlaması bana çarpana kadar.

"İzle beni." Ben aşağı bakarken karamel gözleri arzuyla yanıyordu.

İki parmağını içime soktu, sonra bir tane daha sokup G noktama doğru kıvırdı. Saçlarından bir avuç tutup kendimi ona doğru itmeye çalışırken başım geriye düştü.

"Francesca, aç şu lanet gözlerini. Seni ağzıma boşaltırken izlemeni istiyorum." Pembe dili dışarı fırladı ve bana doğru fiske vurdu, tüm vücudumun serbest kalmak için çaresizlik içinde zonklamasına neden oldu. Kalçalarım parmaklarıyla ritim tutarak yüzüne sürtünmeye başladı. Nefesim kesik kesik geliyordu. Beni daha da yakınlaştırarak alay etmeye devam ederken kendimi zar zor ayakta tutabiliyordum. İhtiyacım olan baskıyı bana tam olarak vermediğini çok iyi biliyordum.

"Lütfen..." Yalvardım ama bu bir kelimedenden çok bir inilti gibiydi.

"Buna ne kadar ihtiyacın var?"

"Çok kötü." Nefes nefese kaldım.

Kalçamı kavradı ve klitorisimi dişlerinin arasına sıkıştırarak o kadar sert emdi ki, orgazmım içimi parçalayıp dizlerimin bükülmesine neden olurken ikiye ayrılmış gibi hissettim. Beni tuttu, ayakta durmamı sağladı ve dalga dalga diline çarparken beni yaladı.

"Sıkı tutun, bebeğim." Ve tek bir yumuşak hareketle ayağa kalktı, bir kolunu kışımın altına koyarak beni kaldırırken diğer koluyla şortunu indirdi ve mükemmel aletini serbest bıraktı.

Bacaklarımı beline doladım, o da kalçalarımı tuttu, beni kalın sikine doğru itti ve uzun bir hamleyle içime girdi. Ne kadar sıırıslık olsam da içime ilk girdiği anın, onu içimde hissetmemin, beni doldurmasının acısını asla atlatamadım.

"Nasıl oluyor da her zaman bu kadar iyi hissediyorsun? Çok sıkı." Boynuma doğru inledi, beni ağaca doğru itti, sert ağaç kabuğu tişörtümün altından ısıırıyordu.

Tırnaklarımı saçlarında gezdirdim, başını geriye çektim ve ağzını kendime yaklaştırdım.

Daha fazlasını isteyerek kabaca içine daldığımda dilinde kendi tadımı alabiliyordum. Onu yiyip bitirmeyi o kadar çok istiyordum ki, bu ilkel bir şeydi.

Çünkü beni bıraktığı anda dokunuşuna hasret kalmıştım.

Dudaklarımı ısırdı ve o kadar gırtlaktan bir inilti çıktı ki içimde yanan fitili ateşledi. Omuzlarına yapıştım, kalçalarımı sıkıca kavrarken ellerimi devasa pazularında gezdirdim.

"Tişörtünü yukarı kaldır, tene ihtiyacım var." Neredeyse tamamen içimden çıkarken emretti, dokunuşumu hissetmek için çıldırıyordu ama kalçalarımı kontrol etme ihtiyacı galip geldi.

Göğüslerimi serbest bıraktım, dişlerinin arasına bir meme ucunu alıp ısırırken aynı zamanda bana geri dönerken gözlerinin genişlemesini izledim. Alçak bir inilti klitorisimden yukarı doğru yükseldi.

"Sikeyim evet." Hızı arttıkça diğer meme ucuma doğru nefes aldı.

İlk orgazmım asla düzgün bir şekilde azalma şansı bulamadı ve hala çırpınarak bir sonrakine doğru ilerlediğini hissedebiliyordum. Kalçaları vahşice içime girmeye başladı, beni o kadar sert beceriyordu ki, her hamlede siki daha da şişiyordu.

O da benim gibi patlamaya çok yakındı.

"Ağız." Homurdandı ve ben dudaklarının üzerine düştüm, dili çaresizlik içinde beni mahvetti.

Nefesini yuttum.

"Minik. Sikeyim. Boşalmalısın, tutamıyorum."

Sözleri beni mahvetti ve onun etrafında paramparça oldum, onu kendi teslimiyetinin sarmalına gönderdim. İtişlerini yavaşlatırken içimde titrediğini ve nabzının attığını hissedebiliyordum, ona doğru yığılırken beni tutuyordu. Nefessizliğimiz azalırken, oksijen ciğerlerimizi doldururken artçı şoklar içimden geçti.

İkimiz de efordan terlemiştik, omuzlarına yapıştım, yüzümü boynuna bastırdım, onu ıslattım, kokusunu içime çektim.

Hiç ayrılmak istemedim.

Asla bundan daha iyi olamazdı.

Beni daha sert sıkarken derin bir iç çekmeden önce tenime doğru usulca mırıldandığını duyabiliyordum.

"Bebeğim, seni yatırmam gerek." Kalçalarımı yukarı kaldırdı, bağlantımızı kopardı ve dudaklarıma doğru uzun bir nefes aldı.

Beni yosunlu zeminde.

Şortumu yerden aldı ve bana uzattı. İçlerine girdim ve onları yukarı çekti, kendininkileri giyerken düğmelerini iliklemem için bana bıraktı.

Kalın döllerinin külotuma sızdığını hissedebiliyordum.

"Bu arada, o şortu daha sonra barbeküde giymeyeceksin." Bana baktı, ona meydan okumam için beni cesaretlendirdi.

Ama zaten bunları hiç giymeyecektim, bu yüzden kazandığını düşünmesine izin verdim ve bunu daha sonra puan için kullanacaktım.

Tilki gibi kurnaz.

"Tamam bebeğim, yapmamamı tercih edersen yapmam." Ona gülümsedim.

Gözlerini kıstı ve burnunu kırıştırdı. "Zaten onları giymeyecektin, değil mi?"

Saçmalık.

"Karar vermemiştim." Ona ters ters baktım.

"İyi senin yerine karar vermişim, değil mi?" Beni bir yalanın içinde yakaladığını bilerek .

Saatini kontrol etti. "Şuna bakar mısın, elli üç dakika."

Beni kollarına çekti, alnını alnıma yaklaştırdı ve kıkırdadım, çünkü artık öyleydim.

Bir tutam saçı yüzümden uzaklaştırıp kulağımın arkasına sıkıştırdı ve beni burnumdan öptü.

"Daha önce hiç ormanlık alanda seks söyleyemem ama sanırım büyük bir hayranıyım. Ve bu geceyi atlatmam için kesinlikle buna ihtiyacım vardı."

Kaşlarımı çattım. "Barbeküyü seviyorsun."

". Ama beni baloncuğumuzun dışına çıkardığında, daha az istekli oluyorum." Suratını astı, alt dudağını büzdü.

Kimdi bu adam?

"Hadi, tatlım." Elini tuttum ve onu eve doğru götürdüm.

FREDDIE

Barbekü tüm hızıyla devam ediyordu. Drew ve Dante çoktan kontrolü ele geçirmiş, kimin Barbekü Kralı olduğunu tartışıyorlardı.

Kızların çoğuyla birlikte bir masada oturuyordum - Molly, Amy ve Sophie. Olivia, Brogan'la birlikte bir yerlere sıvışmıştı. Bahçenin öbür ucunda Wolf ve Jasper'ın annelerimizle derin bir sohbe daldıklarını görebiliyordum, ki bu benim yanına bile yaklaşmak istemediğim bir şeydi.

Uzaktan, sık sık, bir kriket topunun sopaya vuruşunu ve ardından gelen bağırışları duyabiliyordum. Murray çocukları sahaya götürmüş, onlara nasıl oynayacaklarını ama sonuçtan pek umutlu değildim.

Bahçe alanında tam bir tur attıktan ve seçenekleri gözden geçirdikten sonra, köpekler ayaklarımın altında oturuyorlardı, kendilerini düşen herhangi bir yiyecek için en iyi konuma getirmişlerdi.

"Bu ikisi barbekünün kralı olabilirler ama servis konusunda en kötüleridir onlar." Sophie çocuklara baktı, askısı ortaya çıkmıştı. "Bütün hafta neredeyse hiç yemek yemedim ve açlıktan ölüyorum."

"Bence işin sırrı bu. Tadı harika olan yemekleri aldıklarında herkes açlıktan ölüyor. Midem kendini yemeye başlamadan önce bize biraz atıştırmalık getireceğim." Amy ayağa kalktı ve uzaklaştı.

Masamızdaki son şampanyayla herkesin kadehini doldurdum. "Haklı. Ayrıca, yakında yemek yiyemeyecek kadar sarhoş olacağım."

Molly çenesini ellerinin arasına almış, dirseklerini masaya dayamış, hüznü bir ifadeyle bakıyordu. "Wolf ve Jasper'ın yarın evleneceklerine inanamıyorum."

Sophie başıyla onayladı. "Biliyorum, bizi arayıp üzerine kahve döken dev gibi, tanrı gibi bir adama çarptığını söylediği gün sanki dünmüş gibi ."

"Evet, sıcak kahve adamı." .

Dünyanın En Yavaş Barbeküsü ortaya çıkmadan önce Amy elinde kruditlerle döndü ve onları masaya koydu. Sessizce havuç çubukları ve humus yiyerek yemeğe daldık.

Onu görmeden önce varlığını hissedebiliyordum. Vücudu benim için bir çekici ışıdı.

Kafamı kaldırdığımda bahçe kapısından içeri girdiğini gördüm, Murray'nin kolu omzundaydı ve şüphesiz aptalca bir şeye gülüyordu.

Bana doğru baktı, gözlerimiz kilitlendi ve sırtışı yüzünden düştü, anında karanlık ve yırtıcı bir hal aldı. Düşen bir kibritin benzinin izini takip etmesi gibi, kalçalarımda bıraktığı parmak izlerinin yanması da tutuştu ve doğruca kasıklarına gitti.

Kızlara geri döndüm.

Bardağımdan bir yudum alıp, aniden kavrulan ağzıma su verirken, kendimi ona atmak ve müsait olsun ya da olmasın en yakın yüzeyde onu becermek için duyduğum neredeyse aralıksız ihtiyaçtan kendimi uzaklaştırmaya çalıştım. Sanki en son içime girdiğinden beri saatler değil de günler geçmiş gibiydi.

"Sana söyleyeyim," dedi Carter beni hayallerimden çekip çıkardı ve karşımdaki sandalyeye çöktü, "Ben hem profesyonel bir atlet hem de zeki bir adamım, ama kriket? Hayır."

Sophie sırtıttı. "O zaman kazanamadın mı?"

"Bu oyunun kazananı ya da kaybedeni yok." Öfkeyle cevap verdi.

"Yani kaybettin mi?" diye sordum.

"Kesinlikle öyle." Diğerleri yanlarına gelirken Murray güldü. "Hey, bize içki lazım."

"Ben hallederim." Felix elinde birkaç şişe daha şampanyayla geldi ve herkesin kadehlerini doldurmaya başladı.

"Hayır, teşekkürler. Yarın akşamdan kalma olmak istemiyorum." Molly bardağını eliyle kapattı.

"Mol, bir düğüne tam olarak böyle gelmen gerekir." Kolunu onun sandalyesinin arkasına dolayarak yanına oturdu.

Yüzünü ekşiterek onu güldürdü.

Yanımdaki sandalye hareket etti.

"Orası benim yerim." Cooper Huck'ı iterek yolundan çekti ve oturdu. Sesini alçalttı. "Merhaba Tiny. Seni burada görmek ne güzel. Güzel elbise, gerçi o lanet şorttan daha uygun olduğundan emin değilim. Sen lanet olası bir sürtüksün."

Parmakları kalçamda gezindi, ipeği avucunun içinde sıkı ve üzerimden bir kızarıklık geçti. Şortumu çıkarmış ve yüksek yakalı, uzun bir elbise giymiştim. Bu hafta yapabildiğim tek şey yüksek yakalıydı. Bu yüzden, göğüslerimin yanındaki deri parçasına dokunmak isteyeceğini bilerek onu bilerek çıldırtmak için kasıtlı olarak arkadan ve yandan düşük kesimli bir şey giymiştim.

"Bekâr bir erkek olarak son gecen, Jas." Felix, el ele tutuşmuş yürüyen Jasper ve Wolfie'ye seslendi. "Vazgeçmek için çok geç değil, biliyorsun. Wolf, benimle evlenmek istemediğine emin misin?"

"Dikkatli ol." Jasper onun sırtına bir tokat attı ve uzanıp iki bardak doldurarak birini Wolf'a uzattı. "Wolfie'nin yarın çocuklara bakacak bir palyaçoya ihtiyacı olduğu için burada olduğunu biliyorsun."

Ona döndüm. "Hey, her şeyi mi?"

Benim yanıma oturdu. "Evet, istediklerini alabilirler. Ben sadece Jas'la evlenmek istiyorum, başka hiçbir şey umurumda değil."

"Hey! Resepsiyonu önemsesen iyi edersin. Bunun için canımı dişime taktım."

Kendi adıma söylemem gerekirse epik görünüyordu.

Son seferden sonra benimle gelmesini yasaklamış olmama rağmen Cooper'la eve yürüdükten sonra ekibi görmeye geri dönmüştüm. Hâlâ bitirilmesi gereken işler vardı.

Başını öne eğdi. "Açıkçası, bunun dışında."

Kucağımda bir hareket hissettim ve aşağı baktığımda Cooper'ın elinin kalçamın üst kısmına yakın durduğunu gördüm. Yüzü diğer tarafa dönüktü ve masanın diğer ucundaki çocuklarla konuşuyordu.

Wolfie'ye döndüğünde kaşları kalkmış ve dudakları önceki konuşmamıza sessiz bir yanıt olarak kıvrılmıştı.

"Yemek hazır." Drew açık büfe masasından kollarını açarak bağırdı. "Bir kez daha Barbekü Kralı."

"Nihayet." Sophie bir tabak dolusu karbonhidratla dönen ilk kişi oldu, ancak yarın hepimiz çok acımasız elbiseler giymek zorunda olduğumuz için karbonhidrat yoktu.

Geri kalanımız da hemen aynı şeyi yaptı ve tıkmaya başladı. vermek lazım, çocuklar nasıl yemek yapılacağını biliyorlardı.

Drew sandalyesinde arkasına yaslandı. "Siz kızlar bu gece için ne planladınız?"

"Masajlar." Brogan'la dönen Olivia, yanaklarında pembe bir renkle cevap verdi.

"Bana zaten oldukça rahatlamış görünüyorsun." Felix ona baktı ve Jasper'dan kafasına bir tokat yedi.

"Siz ne yapıyorsunuz?" Ben sordum.

"İçiyoruz." Birasını yudumladı.

O zaman büyük bir sürpriz yok.

"Biliyor musun Felix, bir gün seni akşamdan kalma olmadan göreceğim ve seni tanıyamayacağım." Molly güldü.

"Belki, Mol. Ama cazibem hiçbir yere gitmiyor. Ve şimdi bu kadar güzelsem, gerçekten yüzde yüzümü verdiğimde ellerini benden uzak tutamayacaksın. Yani, senin için şimdiden zor olduğunu biliyorum."

"Gerçekten değil." O da karşılık verdi.

Huck bir hamburger daha aldı ve ısırıldı. "Sakin ol, İngiliz kırsalındayız. Erken bir gece olacak."

Murray'nin ağzının kenarında sinsi bir sırıtışın belirmediğini gördüm. "Evet, öyle diyorsun ama Coop'a geçen gün barda üçlü teklif edildi."

"Ne?!" Molly, Wolfie ve ben aynı anda çığlık attık.

Cooper başını eğip salladı ve gözlerini hâlâ sırttan Murray'e dikti.

"Evet, ağızları ." Tam bir bok karıştırıcıydı. "Cidden mi? Ne oldu?"

Dante sordu.

"Bira içiyorduk. Masamıza geldiler ve onun düğün için şehirde olduğunu bildiklerini ve 'ona etrafı gezdirmekten ve ihtiyacı olan her konuda yardımcı olmaktan mutluluk duyacaklarını' söylediler." Havadan alıntı yaptı, sırıtışı hâlâ sabitti.

"Harika."

"Biliyorum."

"

"Oh Murray, kapa ." Ona bağırdım.

"İğrenç, bunu kim yapar?" Wolfie'nin öfkesi takdire şayandı, zira Jasper tanışmalarından önce pek de şen şakrak biri sayılmazdı.

Elinin tekrar kucağıma girdiğini hissettim, biraz güvence sağlamaya çalışıyordu. Sesini alçalttı. "Ufaklık, önemli bir şey değildi. Onlarla konuşmadım bile."

"Tamam." Bundan başka söyleyecek bir şey yoktu.

Şimdi midemin çukurunda oturan mide bulantısını uzaklaştırdım. Nefret o.

Mavi gözlerim yeşile dönmüştü.

"Tamam, Kurt Yavrusu. Koridorun sonunda görüşürüz. Geç kalma, tamam mı?" Onların yanından eve doğru yürürken Jasper'ın dediğini duydum.

Gece için ayrı yollara gitme vakti gelmişti.

Tüm düğün ekibinin rezervasyon kır oteline geri dönüyorduk. Oğlanların Jasper için ne planladıkları hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Vegas'tan duyduklarına bakılırsa saat ona kadar yatmış olacağını tahmin ediyordum. Şansım yaver giderse Cooper da yatmış olacaktı, cazip tekliflerden ve kevaşe kızlardan uzakta.

Bir el bileğime dolandı ve beni evin kenarına çekti.

Güçlü kolları belime dolandı, yumuşak dudakları ağzıma indi ve ağzımı yakaladı. Biranın hafif tadı dilinin ucundaydı, dilini benimkinin üzerinde gezdirdi, emdi ve bir sonraki hedefine geçmeden önce onu da yanına aldı.

Parmakları göğüs kafesinde geziniyor, başparmakları kumaşların altına giriyor ve meme uçlarımı okşuyordu.

Tenin dokunuşu beni bir yangın gibi kavuruyor.

Dudakları köprücük kemiğim boyunca ilerledi, nabız noktamı ısırdı, ağzıma öyle bir saldırdı ki dizlerimin bağı çözüldü ve beni tutmak zorunda kaldı.

Çekildi, ciddi gözlerle bana bakmadan önce boğazından bir kıkırtı yükseldi.

"Yaptırmak üzere olduğunuz masajdan çok daha iyi bir rahatlama yöntemi biliyorum."

Bir kaşımı kaldırdım. "Öyle mi?"

"Evet, ." Boynuma doğru hırladı, tüm vücudunu bana doğru bastırdı, aleti sertleştirdi ve hayal gücüme çok az şey bıraktı.

Taşıdığım ağır his hafifledi. Bana doğru iç çekti ve başını kaldırdı.

"Murray'nin söyledikleri için özür dilerim. Lütfen bana kızma."

"Kızmadım, gerçekten."

Yarım bir gülümseme verdi. "Çünkü sikimin kalktığı tek kişinin sen olduğunu biliyorsun."

"Vay canına, bu bana şimdiye kadar söylediğin en romantik şey." Ellerim boynunda gezinirken gözlerim doldu.

"Ne diyebilirim ki, bayanlar böyle ister. Şimdi, bütün bir geceyi sensiz geçirmek zorunda kalmadan önce beni öp lütfen. Bu arada pek mutlu olmadığım bir şey."

Başımın arkasını tuttu, ağzı bir kez daha benimkini yakaladı.

KOOPER

Uyku gerçekleşmiyordu.

Dolunay pencereden parlıyor, odayı gündüz gibi aydınlatıyordu. Bir haftadır Freddie yanımda değilken uyumadığım ilk geceydi ve yatağım bana çok boş geliyordu. On   yıl boyunca yalnız uyumuştum ve şimdi onunla geçirdiğim bir haftanın ardından, yanıma kıvrılmadığı için uyuyamıyordum.

Sikerim böyle işi.

Kalkıp üzerime bir şort geçirdim ve yedek anahtar kartını aldım. Beş dakika sonra odasına girdim. Kolları başının üzerinde, yüzüstü yatmış uyuyordu. Yorgan ıplak vücudundan aşağıya kaymış, şeftaliden daha yuvarlak ve sulu bir kalçanın üzerinde duruyordu. Yanına kaydım, onu göğsüme çektim, uykuya dalmasını izlerken nefesi beni sakinleştirdi.

Onu uyandırdığımda hava henüz aydınlanmamıştı, başım bacaklarının arasındaydı, dilimi onun kadifemsi sıcaklığının içine sokuyordum.

Hiç bu kadar mükemmel bir şey tatmamıştım.

Onun sarhoş edici nektarını içerken, yumuşak, uykulu miyavlamalarının beni tüketmesini dinledim. Ama kimi kandırıyordum ki, son yedi gündür beni tüketiyor, sarmaşık gibi etrafımı sarıyor, nefes alamayana kadar ciğerlerimi eziyordu.

Tek tesellim onun olmasıydı. Kafam karmakarışıktı.

Ağzıma boşaldığında sırtı kamburlaştı, vücudu daha da gevşedi ve henüz tam olarak çıkamadığı uykusuna geri döndü. O kadar sertleşmiştim ki sanki on iki raunt yapmışım gibi tüm vücudum ağrıyordu.

Onun içinde olmak için çaresizlikten titriyordum.

Sızıyor.

Onun yerine kalktım ve giyindim.

"Sonra görüşürüz, bebeğim." Dudaklarımı onunkilere değdirip arkama bakmadan kapıdan çıkarken neredeyse hiç kıpırdamadı.

Sikim onun dar, ıslak amına girdiği anda bütün gün orada kalacağımı ve bana yapamayacağımı söylemeye çalışan herkesle savaşıacağımı .

Odama vardığımda aynada kendimi gördüğümde bana bakan kişiyi tanıyamadım.

Kime dönüşeceğimi bilmiyordum.

KOOPER

Jasper kapıyı açtı, tişörtü aletini örtüyordu ve ter içindeydi. Üç saat yirmi yedi dakikamız kalmıştı.

"Dostum, ben herhangi biri olabilirdim." O giderken kapıyı arkamdan kapattım.

"Yapabilirdin, ama sen olduğunu biliyordum. Bir gözetleme deliği var." Gömleğini bir bornozla değiştirdi.

"Haklısın." Kanepeye uzandım. "Nasılsın? Koşuya mı çıktın? Ben de gelirdim."

"Uyuyamadım ve erkenden dışarı çıktım. Ama iyiyim, evet, iyiyim." Çok yakında tıraş edeceği çenesindeki kirli sakalı kaşıdı.

Bardan iki bardak alarak tekrar ayağa kalktım. "Gerçekten mi? Çünkü kupa finalinin sonucunu belirleyecek penaltıyı atacakmış gibi görünüyorsun."

Özel bir gündü ve özel günlerin özel bir içkiyle başlaması gerekirdi. Yanımda getirdiğim Louis XIII konyak kutusunu açarak tıpasını çıkardım ve doldurarak bir tanesini Jas'a uzattım.

"Teşekkürler dostum."

Sessiz bir saygıyla yudumladık.

"Bu iyi bir şey." Bardağını eğdi ve baktı. "Biliyorum."

Şu anda sadece ağaçlardaki kuşlar ses çıkarıyordu. Freddie'yi düşündüm, onu uyandırmalarından ne kadar nefret ettiğini biliyordum. Sabah insanı değildi. Şu anda ne yaptığını merak ettim.

Wolfie'yle birlikte olduğunu tahmin edene ödül yok. "Kahretsin dostum, evleniyorsun."

"Evet." Hâlâ bardağına bakıyordu. "Bu sabah Wolf'la konuştun mu?"

Bütün yüzü . "Kısa bir süreliğine, ama gitmek zorunda kaldı, onu giydirmek için çok fazla insan geldi ya da her neyse."

"Dostum, kızların neden bu kadar çok şeye ihtiyacı var ve bu kadar uzun sürüyor?"

"Beni aşar. Onunla eşofmanla evlenmekten mutlu olurdum."

"Evet." Freddie her zaman sabahın ilk saatlerinde çok güzel olurdu.

Ya da duştan yeni çıktığında.

Saatimi kontrol ettim. "Saçın ve makyajın gelene kadar en az iki saatimiz var. Hadi, buradan biraz uzaklaşalım."

Kapıda büyük bir gürültü duyuldu ve ardından sanki biri kendini kapıya atıyormuş gibi bir gürültü daha geldi.

"Bizi içeri alın." Odanın diğer ucundan Drew'un boğuk bağırışlarını duyabiliyordum. "Daha erken çıkmalıydık." Başımı salladım ve kapıyı açtım.

Felix kendini ona doğru fırlattı ve , öne doğru düştü ve yere indi.

Geri kalanlar, o kendini toparlamaya fırsat bulamadan üzerine basıp geçtiler.

Tate Jas'a doğru yürüdü ve ona sarıldı. "Büyük gün dostum. İyi hissediyor musun?"

"Ben iyiyim."

Jasper'a baktım, kenarları biraz gri görünüyordu. Sinirleri kesinlikle ortaya çıkmaya başlamıştı.

Dikkatini dağıtmamız gerekiyordu.

Carter konyağı aldı ve kokladı. "Coop, bunu sen mi getirdin?" "Evet. Dök bakalım." İçki dolabındaki bardakları ona uzattım. Drew kanepeye sırtüstü uzandı ve içkisinden bir yudum aldı.

Carter onları dağıtıyordu. Herkes kendininkini alırken ben de koltuğa oturdum.

"Bu iyi bir şey." Jasper'ın daha önceki yorumunu yineledi. "Nereden aldın bunu?"

"Bu hafta Freddie ile alışverişteydim ve bunu buldum."

Başını öne eğdi. "Onun nesi var?"

Bu soruyu açacak ne zamanım ne de isteğim vardı, bu yüzden onu görmezden geldim ve gruba döndüm.

"Pekâlâ ekip, dinleyin. Bugün hepimiz için büyük bir gün. Kupa Finali kadar büyük. Kaptanımızın özgürce uçuşmasına izin verdiğimiz ve sonunda bir erkek olduğu gün."

Diğer herkes kıs kıs gülerken Jasper gözlerini devirdi.

"Evlenen o olsa da biz hâlâ bir birimiz ve hepimiz onu evlendirmekten sorumluyuz. Bu yüzden giyinip güzel görünmeden önce doldurmamız gereken iki saatimiz var."

"Ben mini golf diyorum." Dante bağırdı.

"Dostum, neden bağıırıyorsun?" Drew başını kaldırdı ve Onu

. Omuz silkti.

"Hayır, mini golf oynamayacağım." Jasper odaya geri döndü, bornozunu çıkarıp eşofmanlarını giydi. "Sen gidebilirsin ama ben burada kalacağım."

"Ben de burada mutluyum, sizden önce kilisede olmamız gerekiyor. Ayrıca, bu akşam için kendimi dinlendirmem gerekiyor." Felix diğer koltuğa yerleşirken kollarını başının arkasına koydu. "Aslında, televizyonun altındaki çekmeceleri kontrol et." Başıyla televizyonu işaret etti. "Benimkinde Xbox vardı. Hadi çalıştıralım."

Çekmeceyi açtım ve çıkardım. "Bingo. Tamam, bunu kim oynuyor, kim golfe gidiyor?"

Beş dakika sonra sadece Felix, Drew, Jas, Tate ve ben kalmıştık. Herhangi bir günde tam boy golf oynamayan yetişkin erkeklerin, bir topu yel değirmenine vurmaya vakit geçirmek için kabul edilebilir bir yol olarak görmelerini garip buldum.

"Tamam. Her zamanki takımlar. Ben Jas, siz ikinize karşı. Tate kendi takımını seçebilir ama hepimiz onun bizimkini seçeceğini biliyoruz. En iyi beş." Tate kadehlerimizi doldururken ben de "En iyi beş" dedim.

" sende."

Takımımız kazandı, sanki hiç şüphe yokmuş gibi. Onlara karşı oynadığımız sekiz yıl boyunca Felix ve Drew henüz bizi yenememişti.

Hepimiz gösteriyi başlatmaya hazır bir şekilde kapıya doğru yürüdük.

Jasper'ın yüzüne bir tokat attım. "Bir saat sonra görüşürüz. Senden daha güzel görünmediğimden emin olmaya çalışacağım."

Kiliseye tam zamanında, Wolfie'nin giriş yapmasından tam elli dakika önce vardık. Jasper her geçen saniye daha da sessizleşiyordu.

Felix, Drew ve Tate gelen konuklara düğün programlarını dağıtmaya başlamıştı bile; Murray ve Jamie ise insanlara yerlerini gösteriyordu. Bir sürü şapka vardı.

Jasper'ın babası Bram, biz arabadan inerken yanımıza geldi ve onu kucaklayıp ikimize de küçük bir çiçek aranjmanı verdi.

İlik. Jasper için beyaz bir tane, benim için yeşil bir tane, lacivert takım elbiselerimizle diğer çocuklarla uyumlu.

Jasper'ın çiçeğini onun için düzeltti. "Nasılsın dostum?"

"Ben iyiyim. İyiyim." Giyindiğimizden beri söylediği hemen hemen tek şey buydu.

Onu yüzüme doğru döndürdüm ve ensesinden tuttum. İlk maçımızdan önceki kadar solgun ve gergindi. "Jas. Bana bak. Kusman mı gerekiyor?"

Başını iki yana salladı.

"O zaman derin bir nefes al. Her şey yolunda, tam zamanında burada olacak ve evleneceksiniz, sonra mükemmel bir hayatınız ve bir sürü bebeğiniz olacak. Tamam." Elimini cebime attım ve doldurduğum içki şişesini ona uzattım. "Al bakalım."

"Sağ ol dostum. Minnettarım, sen en iyisisin." Şişeyi alıp kocaman bir yudum içmeden önce beni sıkıca kucakladı.

Sarhoşken evlenmeden önce geri aldım, Wolfie bunun için taşaklarımı koparırdı. "Bunu biliyorsun. Hadi, içeri girmemiz gerek. Wolfie kaynaşmanız gerektiğini söyledi."

Bana ters ters baktı. "Kahrolası kaynaşma."

"Biliyorum, dostum. Biliyorum." Sırtına bir tokat attım ve kiliseye doğru yürüdük.

NHL'nin önde gelen iki oyuncusu olarak, on yılı aşkın bir süredir oyunumuzun zirvesinde olduğumuz için binlerce tanışma ve selamlaşmaya sahip olduğumuzdan, cemaate basit bir 'merhaba' demek sorun olmamalıydı. Ancak kısa bir süre sonra düğün karşılaşmasının bambaşka bir oyun olduğunu öğrendik.

Kimsenin bizi uyarmadığı bir şey.

Yaşlı akrabaların cinsel tacizi diye bir şey olmalı, çünkü kesinlikle birden fazla yaşlı kadın tarafından ellenmişim. Freddie bulmadan önce çöpe atmam gereken bir avuç telefon numarasıyla birlikte.

Saatime baktım, on dakikamız kalmıştı.

Ona doğru eğildim ve hiç tanımadığı başka biriyle sohbetini böldüm. "Jas, oraya çıkmalıyız."

"Evet, tamam. Hadi gidelim." Başparmağıyla diğer tarafa işaret etti.

"Sizinle tanışmak harikaydı, günün tadını çıkarın."

Yürüyüp gittik.

"Sık beni." Mırıldandı.

Jasper ve ben kilisenin önünde durduk, dakikaları geri sayarken aramızda gergin bir heyecan vardı. Ve tam bir vuruşta, gelinin gelişini duyuran müzik başladı. Wolfie'nin geç kalmayacağını biliyordum.

Omzunu sıktım. "Gösteri zamanı dostum."

Sayfa görevlileri ve çiçekçi kızlar el ele tutuşarak kapıda belirdiler ve toplu bir 'Ahhhhh' sesiyle koridorda yavaşça yürümeye başladılar.

Freddie'yi uyurken bıraktığımdan beri onu ilk kez görmek üzere olduğumu anladığımda avuçlarım birden nemlendi. Kapıda sıranın ona gelmesini beklerken kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atmaya başladı. Önce Amy indi, onu Sophie ve Olivia izledi.

İşte oradaydı.

Ağzım kurudu ve nefesim kesildi, ki bu kesinlikle nefes kesici görüldüğü için yerindeydi. Lacivert, uzun, ipek bir elbise giymişti ve vücudunun her bir kıvrımını, dokunmak için can attığım kıvrımlarını sarıyordu.

Dokunmak acıttı.

Ona duyduğum ihtiyacın omuriliğimin tabanında biriktiğini hissedebiliyordum, altında ne olduğunu çok iyi bildiğim yüksek yakasına bakarken bir sırıtışı bastırdım.

Benimkini.

Diğer tarafa yaklaştığında gözlerimiz kilitlendi, donanma onun buz gibi mavilerini daha da mavileştirdi, içimize sıcaklık yayıldı. Sonra göz kırptı ve tüm kanım doğruca kasıklarına aktı.

Kilisede sertleşmek yasadışı mıydı?

Jasper'ın burnunu çektiğini duydum.

Kendimi o kadar kaptırmıştım ki Wolfie'nin bize doğru yürüdüğünü fark etmemiştim bile. Ben Freddie'ye ulaşmak için yanıp tutuşurken, Jasper daha fazla bekleyemedi ve koridorun yarısına kadar gelmiş olan Wolf'a doğru yürüdü. Jasper'ın gözyaşlarından birini silerken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı, Jasper'ın elini tutarken gülüyordu ve birlikte nikâh masasına doğru yürüdüler. Çiçeklerini Freddie'ye uzattı ve o da geri çekilerek diğer kızların yanına gitti.

Papazın söylediği her şeyi anladığımı, yeminleri dikkatle dinlediğimi ve sağdıçlık ve yüzük koruyuculuğu görevlerimi büyük bir ustalıkla yerine getirdiğimi söylemek isterim.

Ama bu bir yalan olurdu.

Freddie dışında hiçbir şeye dikkatimi vermiyordum. Maçtan önce bir oyunu ezberlemek gibi, onun her santimini ezberledim.

İnce boynunun dibindeki kıvrımlı şeyden bir tutam saç çözüldüğünde, parmaklarım onu kulağının arkasına sıkıştırmadan önce saçlarının arasında gezdirmek için can atıyordu.

İlahileri söylerken dudaklarını büzüşü derinleşiyordu. Benimkinin tadına bakmak istediğim dudaklar, boğazının arkasına ulaşana kadar sikimin etrafını sarmalarını izlemek istediğim dudaklar.

Her oturuşunda elbisesinin zarif vücuduna doğru çekilmesi.

Tıpkı kollarımda hıçkıra hıçkıra ağlayıp titrediğinde benim yaptığım gibi gözyaşlarını silmesi.

O kadar güzeldi ki ona bakmak acı veriyordu.

Jasper ve Wolfie'nin resmen karı koca ilan edilmesiyle birlikte kilisede kopan gürültülü bir tezahüratla hayallerim hoyratça elimden alındı. Müzik başladı ve sıcak güneş ışığına doğru yol aldılar.

Mutlu çiftin arkasından yürürken kendimi Freddie'nin yanında buldum ve ellerimi daha fazla kendime saklayamayarak uzanıp onun parmaklarını benimkilerle birleştirdim.

Kiliseden çıkar çıkmaz onu kenara sürükledim. "Buraya gel."

Yüzünü avuçlarken kimin izlediğini umursamadım. Ne kadar arzulasam da saçlarını geriye çekip dilimi içine daldırmamak için kendimi zor tuttum.

Onun yerine, makyajını bozmamaya dikkat ederek mükemmel ağzını nazikçe öptüm ve saçının gevşek tutamını kulağının arkasına sıkıştırdım, kalmayacağını biliyordum. Ama umurumda değildi, bunu bütün gün yapabilirdim.

"Merhaba." Ona bakarak sııttım. "Kesinlikle olağanüstü görünüyorsun. Kendimi tutabildiğim kadar tuttum."

Bir gülümseme belirirken kızarmasını izledim. "Teşekkür ederim."

"Bebeğim, bana teşekkür etme. Bu gece kesinlikle mahvolacaksın." Sırıttımını sağlayarak söz verdim. Çok iyi tanıdığım o fingerdek kız, az önceki nazlı nedimenin yerini almıştı.

Elimi uzattım ve o da . "Şimdi , günün geri kalanında seni sürüklemeyen önce gidip görevlerimize devam edelim."

Partiye doğru yürüdük, parmaklarımız hâlâ birbirine bağlıydı. Elini çekmeye çalıştı ama ben tuttum.

"Hayır. Bugün herkes benim olduğunu bilecek." Bir tartışma bekliyordum ama hiçbir şey olmadı.

Uzun, kalın kirpiklerini kırıştırarak başını kaldırdı. "O zaman beni bir daha öp ki unutmayayım."

Hay sikeyim.

Kilise avlusuna doluşmuş düğün davetlilerinin arasında küçük grubumuza vardığımızda dudaklarımı onunkilere dokundurdum. Felix bana bakıyordu, ben de onu öptüm. Çünkü bunun onu ne kadar kızdıracağını biliyordum.

"Sen de kimsin ve birlikte hokey oynadığım huysuz herife ne yaptın?" Öpücüğümü ağzından silerken homurdandı. "Yine de sonunda bir çift taşak büyüttüğünü görüyorum."

Burnuna vurdum. "Clevs dostum, bir düğündeyiz. Bugün tamamen aşkla ilgiliyim."

"Ciddiyim. Kesin lan şunu." Kolunun altında bir pano tutan ve yüksek sesle alkışlayan bir adam dikkatimizi başka yöne çekerken elime vurdu. Adımın söylendiğini duydum.

"Bütün bunlar da ne?"

Mırıldandım. "Fotoğraf zamanı."

İnledim. Bu, kilisedeki tanışma ve selamlaşma toplantıları kadar kötüydü.

Freddie'yi aradım, Wolf ve diğer kızların yanına gitmiş, onlar da ona sarılmıştı, mutluluk güneş ışığı gibi parlıyordu.

Yanılmışım, o kadar da kötü değilmiş.

Bir saat yirmi dakika ve üç fotoğraf çekim noktasından sonra nihayet ellerimizde içkiler, ahırın yanında duruyorduk. Etrafta Jasper'ın düğün planlamasına tek katkısı olan lokmadan daha büyük mezeler sunulurken bir müzik grubu çalıyordu. Etrafta Freddie'yi aradım ama onu kızların arasında kaybetmişim.

"Konuşma hakkında nasıl hissediyorsun?" Felix dikkatimi geri çekti.

"Güzel, öldürecek."

Sırıttı. "Sana söylediğim gibi yerleştirdin mi?" Tanrım, tam bir sik kafalıydı.

Drew garsonu durdurup tüm tahtayı elinden alırken, o da ağzına bir tabak tıktırırken bir bakışla onu susturdum.

Ondan bir tane aldım.

Felix yanımdan geçen bir tepside üç şişe bira çalıp bize uzattı. "Nerelerdeydiniz?"

Drew içkiyi dudaklarına götürdü. "Ahıra bakmaya ve oturma planını kontrol etmeye gittim. Orası çok güzel. Gördünüz mü? Işıltılı bir ormana benziyor."

"Evet, Pazartesi günü geldim ama o zamandan beri görmedim."

Hay sikeyim. Bu gerçekten sadece beş gün önce miydi? Sonsuza kadar sürmüş gibi geldi. Kaşlarını kaldırdı. "Her şeyi Freddie mi yaptı?"

Ona başımı salladım.

"O harika biri. Ondan evimi yapmasını istedim."

Ne kadar sıkı çalıştığına ve onunla ne kadar gurur duyduğuma dair bir gülümsemeyi bastırmaya çalışmakla, onu Drew ve evinin yakınlarında kesinlikle istememek arasında bir iç çatışma yaşıyordu.

"Neyin var, kabız gibi görünüyorsun." "Bir şeyim yok." Biramı yudumladım.

Felix gözlerini devirdi. "Sen tam bir . Seni onu öperken gördüm."

"Öptün mü?" Drew'un yüzü eğlenceyle aydınlandı.

"Evet ve kilisenin yanından çıktıktan sonra el ele tutuşuyorlardı, biraz buruşuk görünüyorlardı."

"Buruş buruş görünmüyorduk. Ona neredeyse hiç dokunmadım." Beni bir yalanın içinde yakalamış gibi sırttı. "Ne? Hiçbir şeyi inkâr etmiyorum."

"Ee, oluyor?" Hep bir ağızdan sordular.

Omuz silktim. "Bilmiyorum." Onlar bana bakarken biraz zaman kazanmak için Drew'un tabağından bir dilim daha aldım ve hepsini ağzıma attım.

"Coop, ama. Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?" "Sen ne düşünüyorsun?"

Ben kaşlarımı çatarken onlar bana sırtmaya devam ettiler.

Huck ve Dante Carter'la birlikte yürüdüler, onları Brogan, Olivia ve yanımda durması için çektiğim Freddie izledi, parmak uçlarımı avucuna değdirdim. Aşağı baktım ve göz kırptım.

Gruba geri döndüğümüzde tüm gözler üzerimizdeydi.

"Neden bakıyorlar?" Freddie yüzünü onlara çevirirken bana sordu. Hepsine sııttım. "Çünkü onlar pislik. Benim gibi görmezden gelin onları. yap."

"Hey! İşte mutlu çift." Dante yüksek sesle bağırırken Jasper ve Wolfie küçük toplantımıza katıldı.

Murray ve Tate bardan aldıkları birkaç şişe şampanyayla birlikte gelip mantarları patlatıp herkes için bardakları doldururken Jasper'ı kucakladı.

"Ne kadar harika bir gün geçiriyoruz." Tate bardağını havaya kaldırdı. "Aşka bayılıyorum."

Freddie'nin elinin benimkine kaydığını ve hissettim.

Birden sarhoş hissettim ve bu şampanyadan değildi.

KOOPER

"Karım ve benim adıma." Ahır büyük bir tezahürat doldurdu. "Kadehlerinizi doldurmanızı, bara hücum etmenizi, kışınızı yırtarak dans etmenizi ve gelmiş geçmiş en iyi gecenin hikâyesini anlatacak kadar yaşamanızı istiyoruz. Ama bunu yapmadan önce Coop'a karşı nazik olun, çünkü bu konuşma için canla başla çalışıyor. Sizi temin ederim ki sadece iyi kısımlar doğru." Oturup Wolfie'yi bir kez daha öpmeden önce bana sırttı.

"Coop, Coop, Coop, Coop, Coop, Coop." Ben ayağa kalkarken takım masası tezahürat yapıyordu.

Neden daha azını beklediğimden emin değilim. Aptallar.

Sessizlik odayı tekrar doldurana kadar ellerimi havaya kaldırdım.

"Teşekkürler dostum, seni seviyorum." Kalabalığa bakmadan önce Jas'a döndüm. "Beni tanımayanlar için söyleyeyim, benim adım Cooper Marks ve ben en iyi adamım. Adam derken tabii ki oyuncuyu kastediyorum, bu da spor gazetecileri ve hokey hayranları arasında çokça yazılan ve kabul edilen bir şey. Öyle değil mi, Jas?" Elimi omzuna koydum ve o da bana başını salladı. "Kışımı yırtarak çalıştığımı söylerken haksız sayılmazdı, çünkü sana söyleyeceğim gerçekten iyi şeyler gizlilik anlaşması kapsamında ve yasal olarak bunları tartışmama izin verilmiyor. Yani, avukatlar sorarsa, bu gece duyduğunuz her şey aslında doğru ve ilgili tüm taraflar şartları kabul etti ve bunun dışındaki her şey iddiadır ve aksi belirtilemez."

"Wey Hey." Felix odaya doğru bağırdı.

Duvarlarda bir kahkaha gümbürtüsü yankılandı.

"Ama başlamadan önce, bu akşamki yolculuğunuza başlamanız için hepinize küçük bir hediyem var." Odanın arka tarafındaki adama başımla işaret ettim ve yirmi garson içeri girdi, her biri ellerinde bir tepsi espresso martini taşıyordu.

"Wolf ve Jasper'ın nasıl tanıştığını bilmiyorsanız, rahatınıza bakın ve bir hikaye için yerleşin."

Zaman akıp gitti.

Kesinlikle beklediğimden daha fazla kahkaha alıyorum ve sahne olmadan. Siktir , Felix. Şu ana kadar Freddie'nin bakışlarından da kaçınmayı başarmıştım, onu görmek ve düşünce akışımı kaybetmek istemiyordum çünkü bu yüzde yüz gerçekleşecekti.

"Jas her sezon başında takım konuşmasını güya çaylaklar için yapar ama hepimiz bunun aslında Clevs'in düzenli olarak hatırlatma ihtiyacı duyduğu için olduğunu biliyoruz."

Drew'un Felix'in kafasına vurmasını izledim.

"Onun tek kuralı, Koç'tan önce onu aramak." Bana yüzünü buruşturarak bakan Koç Campbell'a başımla işaret ettim. "Bilseydin bize teşekkür ederdin, Koç. O olağanüstü bir Kaptan ve bunun nedeni de takımını sevmesi. Bizi ilk sıraya koyuyor."

Masadan bir başka büyük tezahürat yükseldi.

"Wolfie sadece Jasper'la evlenmedi, bizimle de evlendi. Jas, eğer Kaptanımız olduğun kadar iyi bir koca olursan Wolfie çok şanslı bir kız olur ve bu evliliği en başından garantiye almış olursun. Hepimiz her gün senden bir şeyler öğreniyoruz. Fedakârlığın anlamını bildiğimizi sanıyorduk ama geçtiğimiz yıl bunun gerçeklerden ne kadar uzak olduğunu gördük çünkü her gün bizim ve Wolfie için olabileceğinin en iyisi olmak için çalışıyorsun. Ve o hepimizin üstesinden geldi. Hepimiz Wolf'un senin için olduğu kadar bizim için de mükemmel biriyle karşılaşma şansına sahip olmayı umuyoruz." Sonunda Freddie'nin oturduğu yere baktım, gözlerim onunkilerle buluştu, ıslak ve duygularla parlıyordu, sonra şehvetle kararmışlardı.

Sikim kıpırdadı.

Jasper'a döndüm. "Seninle gurur duyuyoruz dostum, seni seviyoruz." Henüz içmeye fırsat bulamadığım espresso martinimi havaya kaldırdım ve diğerlerinin de aynısını yapmasını bekledim. "Jas ve Wolf'a."

Saat neredeyse gece ikiydi ve dans pistinde sadece düğün müdavimleri ve akrabalarından oluşan sıkı kalabalık kalmıştı. DJ hâlâ güçlü bir şekilde Jason Derulo'nun bir remiksini çalıyordu. Bunu biliyordum çünkü Freddie'nin Wolf'a defalarca onun adını haykırdığını görebiliyordum. Molly ve Drew ile birlikte dans pistindeydiler ve hepsi de zıplayıp duruyordu.

O kadar gülünçtü ki gözlerimi ondan alamıyordum.

Saçları bağlı olduğu düğümden kurtulmuş, yüzüne dökülüyordu ve ben onları geriye itmek için can atıyordum.

Bütün gece ona neredeyse hiç dokunmadım.

Geceyi odadaki herkesle konuşarak geçirmişti ve ben de onun ilgisini çekmek isteyen başka biri tarafından çalınan her dakika içimi kıskançlık kaplamaya başladıktan sonra onu kendi haline bırakmıştım.

Göğsümde ağır bir yük vardı ve hiç hoşuma gitmiyordu. İki gün içinde ayrılmam gerekiyordu.

Bara yaslandım, gözlerim hâlâ Freddie'nin üzerindeydi. Jasper yanımdaydı ve Wolfie'yi izliyordu. İkimiz de sessizdik.

Barmen yanıma bir tur daha içki koydu. Birini almak için döndüm, konsantrasyonum bozuldu.

"Lanet olası evli, ahbap. Ve bu sik kafalı da kayınbiraderim." Ortada durup bize katılan Murray'e parmağım ile işaret ettim.

"Sanırım Legend'ı kastediyorsun." Bir espresso martini daha içti. Bir.

Sekizinciden sonra saymayı bırakmıştım, üçümüz de bitmiştik ve Çok dikkatli.

"Ve benimle akraba olmak istemiyormuş gibi de davranma." Sırıttı.

"Hayır, tekrar evlenmeyeceğim."

Öyle ?

"Evli miydin?" Yüzünde bir şey parladı. En azından ben öyle olduğunu düşünüyordum, ne kadar içtiğimizden emin olamıyordum.

"Kısaca. Şimdiye kadar yaptığım en büyük hata." Mırıldandım.

Tanrım, bu martinilerin içinde doğruluk serumu mu var?

Murray okuyamadığım bir bakışla beni kıstırdı. "Ne oldu?" Omuz silktim. "Kendimi kaptırdım."

"Sikeyim Coop'u! Sen de katılmalısın, ne kadar şanslı olduğuma baksana." Jasper kolunu bana doladı, hepimiz dans pistine bakmaya devam ettik.

Aynı fikirde değildim.

"Her neyse" diye kaşlarımı kaldırdım. "Senin burada ne işin var? Çalılıkların arasında bir yerlerde olduğunu sanıyordum."

"Bütün gece seninle birlikte olmadım." Göz kırptı.

Sırtarak başımı salladım. "Ve sen onu öylece bıraktın mı?"

"Dostum, daha erken kapılar. Beklentiyi arttırmak lazım, daha az vanilya yapar. Yakında ağzı sulanacak, o zaman istediğimi alırım." O

resmen bakıyordu.

"Tanrım. Felix Cleverly'nin Kadınları Nasıl Tavlayacağına Dair Oyun Kitabı'nı mı okuyordun?" Sırıttım.

"Buna ihtiyacım yok dostum." Dudaklarının bir kenarında koyu bir gülümseme kıvrıldı. Bıyığı olsaydı uçlarını kıvrıyor olurdu.

"Lafı açılmışken, Clevs nerede?"

"Bir süre önce sarışın bir hatunla ortadan kayboldu." Drew sürekli akan bardan bir içki alarak yanlarına gitti. "Hey, kadınlarınız Energiser tavşanı gibi. Uzanmam lazım."

Başımı eğdim ve sırıttım, çıplak Freddie'nin düşünceleri beynime hücum etti. Tanrım, onu dışarıda tutamıyordum.

"Hey, dışarıda bir ateş çukuru olduğunu biliyorsunuz, değil mi?" Bir kadeh daha devirerek devam etti.

Hepimiz ona baktık.

"Ne? Bu gerçekten harika. kimse yok."

"Evet, neden olmasın, hadi gidelim." Dedi Murray. "Yine de öldürecek birkaç saatimiz var."

Drew barmene doğru eğildi. "Hey dostum, bunu dışarı çıkaracağız. Tamam mı?" Bira dolu buz kabını aldı ve dışarıya taşıdı.

Hepimiz ateş çemberini çevreleyen büyük yumuşak kanepelere çöktük, alevler gece yarısı havasının serinliğini aldı.

Uzakta, tarladan çıkan iki figür görebiliyordum.

"Herkes nerede?" Olivia'yla birlikte bize ulaştıklarında Brogan sordu.

"Çoğu gitti, kızlar hâlâ dans pistinde." Jasper rahatladı kollarını yastıklara yaslandı. Ceketlerimizi ve kravatlarımızı saatler önce kaybetmiştik.

Olivia yanına oturduğunda Murray rahatsız bir şekilde kıpırdandı, sırıttım ve koluna bir şaplak attım. "Amcık." Ağzımla söyledim.

"Siktir git." Nefesinin altında bana mırıldandı.

"Aman Tanrım. Evet." Drew ayağa fırladı ve hepimiz dönüp onun elinde kocaman bir tepsi pastırmalı sandviçle bize doğru gelen garsona doğru koştuğunu gördük.

"Bu tam da ihtiyacım olan şeydi." Sandviçi aldı, ağzına tıktırdı ve önümüze koydu. Hepimiz üzerlerine daldık.

"Affedersiniz." Jasper geri çekilen garsona seslendi. Arkasını döndü. "Karıma bunlarla dışarıda olduğumuzu haber verir misiniz?"

"Karım." Sırıttım.

"Biliyorum." Sol elini , parmağındaki yüzük parlıyordu ve

Yeni

. Kapı aralığında iki siluet belirdi. Nefesim sıkışmıştı

Akciğerler, alışmaya başladığım bir tepkiydi.

"Merhaba." Kucağıma düşerken geveledi.

Kollarımı ona doladım, burnumu boynunun sütunu boyunca gezdirerek onun turuncgil ve odunsu Freddie kokusunu içime çektim. Bana doğru yaslanırken yumuşak bir inilti çıkardı ve aletimi rahatsız edici bir şekilde sertleştirdi.

"Burada olmak hoşuma gidiyor. Çok rahatsın." Esnedi, uykuya dalarken sesi alçaldı.

Herkesin bana baktığını görünce başımı kaldırdım ve gözlerimi devirdim.

"Gösteri bitti.

Biri bana bir içki versin."

Drew yalaktan bir bira aldı ve yanıma otururken gülümseyerek bana uzattı.

"Teşekkürler dostum." İfadesini sorgulayarak kaşlarımı

çattım. "Birlikte iyi görünüyorsunuz." Dedi. "Sana

yakışıyor." Ne? Sanki o benim en sevdiğim kapüşonluydu?

Usulca uyuyan baktım ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdım. Tekrar yukarı baktığımda Drew hâlâ bana bakıyordu.

"Ne?"

"Hiçbir şey, sadece güzel,

hepsi bu." Aynı fikirde

değildim.

Ve kendimi de gülümserken buldum, çünkü bu güzeldi. "Senin neyin var? Clevs'le bir yerlere gittiğini sanıyordum."

İç çekti. "Hayır, şu anda pek öyle hissetmiyorum." "Bu

Vegas'taki piliçle mi ilgili?"

"Belki, bilmiyorum. Havalıydı, bilirsin." Birasını yudumladı. "Onu gerçekten aklımdan çıkaramıyorum."

"Evet, anlıyorum." Saçlarını akılsızca parmaklarımın arasında dolaştırırken Freddie'nin nefes alış verişi benimkiyle aynı hizaya gelmişti.

"Kızlar haklıydı, eğer olması gerekiyorsa olacak."

Bana kaşlarını kaldırdı.

"Evet, biliyorum. Özür dilerim." Şu anda kesinlikle kendimde değildim.

Jasper ayağa kalkarken sessiz bir kahkaha attı. "Pekâlâ, sanırım karımı yatağa götürmeliyim ki dünyasını sarsabileyim."

Kollarında derin bir uykuya dalmış olan Wolfie'ye baktım. Çok fazla sallanacağından emin değildim.

"Evet. Hadi gidelim." Ben de ayağa kalktım, Freddie'yi de yanıma alarak kulağına fısıldadım. "Ufaklık, geri dönüyoruz."

"Ne harika bir gün." Tate hemen beni zıplattı.

"İsa. Nereden çıktın sen?" Kaşlarımı çattım. Bana sırtıttı.

Freddie kıpırdandı ve onu yere bıraktım. Hâlâ uykudan titriyordu, kollarımı ona doladım.

"Hadi, hepimiz geri dönüyoruz." Dudaklarımı onunkilere değdirdim.

Ahırdan çıktık, köşede bir sandalyenin üzerinde birbirini tanımayan iki kişi dışında kimse yoktu.

"Gördün mü?" Açık havaya çıkıp bizi bekleyen arabalara binerken Tate beni dürttü. "Harika bir gündü."

Anahtar kartını kapısındaki pede okuttum. Yatağa uzandı ve ben de onu takip ederek yüzüme doğru çektim. Bana baktı, büyük mavi gözleri duygularla parlıyordu ve sikim tekrar şişmeye başladı.

Yanağına bir kirpik düşmüştü, onu fırçaladım ve önünde tuttum. "Bir dilek tut."

Gözlerini kapadı ve . "Ne diledin?"

Kıkırdadı. "Bunu sana söyleyemem. Gerçekleşmeyecek."

"Keşke Cooper bana gerçekten iyi bir sik verse' deseydin, çünkü bu kesinlikle gerçekleşiyor." Kıkırdaması tam bir ulumaya dönüşene kadar boynuna sokuldum.

Hava çatırdıyordu, taşaklarım patlayacakmış gibi sertleşmişti. Günün bedeli, onu uzaktan izlemenin, ona dokunmamanın bedeli ağırlaşıyordu.

Aniden bir çılgınlık oldu.

Elbisesini başının üzerinden yırttım, o arkasına uzanıp sütyenini çözüp yana atarken ben de üzerimdekileri çıkardım. Dişlerimin arasında bir meme ucunu emdim, ısırarak onu ağlattım.

İçine girmek için yanıp tutuşuyordum.

Aramıza uzanıp külotunun danteline girdim. Külotunu çekip çıkardıktan sonra parmaklarımı damlayan amına soktum ve nefes nefese kalana kadar klitorisini .

"Benim için her seferinde çok ıslaksın." Ağzının içine doğru homurdandım ve kışını kavradım, kalçalarımı klitorisine doğru yuvarlayarak çok istediği sürtünmeyi sağladım. "Bu sefer ısınmayacaksın Francesca. Önce benim sikime boşalacaksın."

Onu üzerimde konumlandırımdı, yukarı doğru iterken onu aşağı doğru ittim, tek bir hızlı hareketle onu kazığa oturttum. Sırtı kavislendi ve havaya doğru çığlık attı. Duvarlarının etrafımda çırpındığını hissedebiliyordum.

"Çok . Sikimi çok iyi sıkıyorsun. Benim için sık, tekrar hissetmek istiyorum." Omuzlarına tutunarak onu pompaladığım kalçalarım doğru kaldırdım.

O kadar ateşliydi ki, içine girdiğim anda boşalmak üzere olduğumu hissetmem şaşırtıcı değildi.

Pürüzsüz bir kadife gibiydi, mükemmel bir uyumla etrafımı sarıyordu.

İçine girdiğimde dudakları benimkilerin üzerine düştü, o kadar derin bir inilti yuttu ki sanki sürekli sıkılaştıran taşaklarımdan geliyormuş gibi hissetti.

"Ohmygod," diye bağırdı, bana daha sert ve daha sert bindi, vücutlarımız terle kayganlaştı. "Siktir, boşalmam lazım. Lütfen Coop."

Onu ters çevirdim, bacaklarını omuzlarıma bağladım ve tekrar tekrar içine girdim. Sırtı kavislendi ve aletimin nabzının attığını hissettim, orgazmım omurgamdan aşağı uçtu ve o altımda paramparça olurken taşaklarımı parçaladı. Adımı haykırırken tüm vücudu etrafımda sarsılıyor, verecek hiçbir şeyim kalmayana kadar içine pompalarken beni çekirdeğinden sıkıyordu.

Onu ezmeden çökmek için yana doğru yuvarlandım ve vücudunu elimden geldiğince kendime yakın tuttum. Her seferinde bu yoğunluğun azalmasını bekledim, ama daha da güçlendi, nefes alamayana kadar beni boğdu. Nefes alış verişimiz düzene girene ve ritmimizi yakalayana kadar onu tuttum.

Yataktan kalkıp banyoya koştum ve bizi temizlemek için bir bez ısıttım. Bacaklarının arasına süpürdüm.

"Çok sert silme, seni içimde hissetmek istiyorum." Başı çoktan yastığın üzerindeydi, gözleri zar zor açıldı.

Yanına tırmandım, yorganı çıplak bedenlerimizin üzerine çekerek ona sarıldım.

" uykular, bebeğim." Başını öptüm.

" uykular, Coop. Seni seviyorum." Mırıldandı.

Bedenim hareketsiz kaldı.

Doğru mu duydum?

Beni seviyordu.

Seni seviyorum
dedi. O da beni
sevdi.

Odanın karanlığı beni tüketirken kalbim kulaklarımda atmaya başladı. Déjà vu'nun ezici farkındalığı duyularıma hücum etti ve sinapslarımla çalkalanmasına neden oldu.

Ben de onu seviyor muydum? Göğsümdeki bu sıkışma bu yüzden miydi?

Ayrı bir gece bile geçirmemiştik, geçen haftanın yoğunluğu sonunda beni yakalamıştı. Gerçeklik duruyormuş gibi görünüyordu çünkü ona dair tüm kavrayışımı kaybetmiştim.

Uykusunda döndü, bana baktı. O kadar mükemmeldi ki, yüz hatları yumuşak ve narindi.

Ne kadar süre orada kalıp onu izlediğimi, usulca nefes alıp verirken dudaklarını izlediğimi bilmiyorum.

Daha fazla izleyemeyene kadar izledim.

Gözlerimi kapattım, uykunun beni alıp götürmesini diledim.

FREDDIE

Güneş yastığının üzerinde parlıyordu ve zaten çarpmakta olan başımı daha da ağrıttıyordu. İnledim, kolumu gözlerimin üzerine attım ve yüzümü Cooper'ın omzuna çarparak yanan ışıktan uzaklaştım.

Derin bir nefes aldım, neredeyse onun misk kokusunu dilimde tadacaktım. Yedi gün içinde yalnız uyumaktan ve kendi alanımı istemekten Cooper'ın yanında uyanmak yeni favori şeyim olmuştu.

Geçen hafta başımı döndürmüştü.

Sahip olduğu yoğunluk neredeyse zorlayıcıydı. Hayatımda hiç başka birine karşı bu düzeyde bir çekim hissetmemiştim.

Vücudumun onunkine çekilmesi hissine alışmıştım, otomatik olarak onun frekansına bağlanmıştım, o yakınımdayken onu hissediyordum. Neye ihtiyacım olduğunu benden önce biliyordu, bedenime kadar uyumluydu ki daha önce hissettiğim tüm çekinceleri bastırıyordu. Kıskançlığı bir yenilikti, yanımda olma ihtiyacı büyü yapan güçlü bir afrodizyaktı, tüm sağduyuyu yok ediyor.

Yüzümü geri çektiğimde devasa pazuları ortaya çıktı. Kolu başının arkasındaydı, yontulmuş kaslarını ve devasa göğsünü vurguluyordu.

Onu inceleyebilmek, ağzının suyunu akıtılabilmek için dirseğimin üzerine doğru eğildim ama yanına yaklaştığımda gözlerinin açık olduğunu fark ettim. Tavana bakıyordu, kaşlarının arasına bir çizgi kazınmıştı.

Parmağımı düzelttim. "Günaydın."

Elimi aşağı indirmeye başladığımda elimi yakaladı ve avucumu dudaklarına dayadı. Öptü.

"Merhaba Tiny." Hâlâ tavana bakarak cevap verdi. Kaşlarım çatıldı. "Sen iyi misin?"

Başını çevirip bana baktı, gözleri sanki beni hafızasına kaydetmeye çalışıyormuş gibi üzerimde. "Evet, her şey yolunda."

İçimde bir şey beni tırmalamaya başladı.

Doğrulup yataktan kalktı ve sessizce banyoya doğru yürüdü. Dışarı çıktığında boxer'ı üzerindeydi ve kolları gömleğinin kollarını itiyordu.

"Nereye gidiyorsun?" Çarşafı göğsüme bastırarak doğruldum.

"Brunch'ımız var, geri dönüp giyinmem gerekiyor." Yatağa , saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdı ama bana tam olarak bakmadı. "Gelip seni alacağım, tamam mı?"

"Tamam mı?" Neden soru gibi geldi bilmiyorum ama bir terslik vardı.

Eğildi ve beni başımdan öptü. Bu çok zararsız bir hareketti ve birçok kez yapmıştı.

Yine de neden bir ölüm çanı gibi hissettirdi?

Çünkü sanki kendisiyle yarışıyormuş gibi beni orgazma ulaştırmak için hiçbir fırsatı kaçırmazdı. Ya da ağzımın tadına bakmayı. Ya da çıplak bir şekilde bana sarılırdı.

Kapıdan çıktı, kapanırken sessizce tıkırdadı.

Az önce ne oldu öyle? Cooper'ın yüzüme karşı yalan söylemesi dışında.

Yatağa çöktüm, içimdeki endişe midem düğümlenene kadar devam etti. Gözlerimi kapattım, dünden kalan her anı eski bir film gibi zihnimde oynuyordu.

Düğün.

Kilisenin arkasındaki öpücük.

Nereye gidersem gideyim gözlerinin beni takip ettiğini hissetmek.

Şömine başında bana sarılma şekli. İçimde olmak için duyduğu çaresizlik.

Aşk ilanı. Sikeyim.

Onu sevdiğimi söyledim.

Söyledim mi?

Evet, onu sevdim.

Cooper Marks'a aşkıttım. Ve ona söyledüğimde . O da karşılık vermemişti.

Acı göğsümü delip geçti, kalbimi sıkıştırdı. Aşağılanma beni sıvı nitrojen gibi yakıyordu.

Dökölme tehlikesi geçirmeden önce gözyaşlarımı silkeledim ve duşa .
Eğer o konuşmaktan kaçınmak istiyorsa, ben de öyle yapardım.

Annemlerin evinin önünde durdum, köpekler kapıda oturmuş kuyruklarını sallayarak beni selamlıyorlardı.

"Merhaba hayatım." Annem beni kucaklamak için yanıma geldi. "Nasıl hissediyorsun? Herkes gelmeden önce bir şeyler yemek ister misin?"

"Sadece biraz kahve lütfen. Babalık nerede?"

"Bahçede bir şeyler yapıyorum." Oturduğumda bana bir kahve uzattı.

"Teşekkür ." Bir yudum almadan önce üfledim, kavurucu sıvı boğazımı ısıttı ve midemdeki bulantıyı yatıştırdı.

"Cooper nerede?"

Kaşlarımı çattım. "Bilmiyorum."

"Onunla birlikte olacağını düşünmüştüm. Bu hafta birbirinize kenetlenmiş gibiydiniz."

"Hayır, değiliz." Homurdandım. "O sadece bana yardım ediyordu, yapmamız gereken bir sürü düğün işi vardı."

Tavrım karşısında kaşlarını kaldırdı ama ben bunu görmezden gelmeyi tercih ettim. Cooper hakkında konuşmak istemiyordum.

"Jas ve Wolf ne zaman burada olacaklarını söylemişlerdi?"

"Buradayız." El ele tutuşarak, gülümseyerek ve birbirlerine aşık bir şekilde süzöldüler. Mide bulantısı geri döndü.

"Hey Francesco," diye öptü Wolfie beni, sıkıca sarıldı. "Coop nerede? Burada mı?"

"Bilmiyorum. Ben onun lanet olası bekçisi değilim." Onu iterek tersledim.

Herkes bana bakıyordu. Anlaşılır bir şekilde.

"Köpekleri yürüyüşe çıkarıyorum, sonra dönerim." Kulaklığımı takıp hışımla çıktım, çıkarken köpeklere ısıklık çaldım.

William önde, Çaylak arkada koşuyordu. Kovalamak için biraz yaşlanmıştı. Kapıdan sola döndüm, kuşların ürküp ağaçların etrafında uçuşmasını izledim.

Eski bir kütüğün üzerine oturdum, gözyaşlarına boğulma isteğimi bastırdım, bunun yerine derin nefes aldım ve sakinliğin üzerime çökmesine izin verdim.

Rookie gelip ayaklarımın dibine otururken William etrafta koşturmaya devam etti.

Yosunların üzerine uzandım ve Fleetwood Mac'in sesini açarak gökyüzüne baktım, jet izlerinin mavinin bulutsuz genişliğinde çizdiği desenleri izledim. Gençken, kaotik bir evden çıkıp sadece düşünmeye ihtiyaç duyduğumda bu noktaya gelirdim. Yaratıcılığımı kullanmama yardımcı olurdu, bazen çizerdim, bazen boyardım. Jack ve Diane'in benim için yaptıklarından dolayı kendimi suçlu hissetmeden aileme daha yakın hissetmeme yardımcı oluyordu.

Bir el kulaklığımı çekip çıkarırken üzerimden bir gölge geçti. Yerimden sıçradım ve kütükten düşerek başımı yere çarptım.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Wolfie'nin bana baktığını görmek için başımı kaldırdım.

"Neden çekip gittiğini öğrenmeye geldim." Elini uzattı, ben de tuttum ve ayağa kalktım. Güneş onun elmas alyansına vuruyor ve ışıpta parlayarak gömleğime yansıyor.

"Ben çekip gitmedim." Homurdandım ve dudakları .

"Al o zaman, belki bu seni daha iyi bir ruh haline sokar." Bana bir peçeteye sarılmış sıcak bir kruvasan uzattı.

Kokladım, en sevdiğim çikolata ve bademdi. Ortası yapış yapıştı.

"Teşekkür ederim." Kat kat hamur işlerini soyup ağzıma atmaya başladım.

Köpekler de bize katıldı ve bir parça kruvasan için salyalarını akıttılar. Benimkini almıyorlardı ama Wolfie onunkinden parçalar kopardı ve biz sessizce otururken onları besledi.

Tekrar sormasının ne kadar süreceğini görmek için bekledim. Bir dakikadan az sürdüğü ortaya çıktı.

"Bana sorunun ne olduğunu söyleyecek misin? Belli ki Cooper'la ilgili bir şey."

"Onu sevdiğimi söyledim." Elimdeki erimiş çikolatayı düşüncesizce yaladım.

"Ama bu harika!" Bir kolunu omzuma atarak ağladı. "Ama değil.

Benden yeterince hızlı uzaklaşamadı."

Alnında kırılganlıklar oluştu. "Ne? Bu da ne demek oluyor? Ne oldu?"

"Dün gece uyurken ona söyledim, bu sabah bana zar zor bakabiliyordu. Giyindi ve kapıdan koşarak çıktı." Ona döndüm. "Beni başımdan öptü."

Dehşete düşmüş
görünüyordu.

"Biliyorum."

Yüzü buruştu. "Anlamıyorum. Seninle nasıl olduğunu gördüm, sana nasıl baktığını gördüm. Belki de sadece korkmuştur?"

"Olabilir. Yine de kendimi bok gibi hissettim." İçimi çektim. "Önemli değil, zaten yarın gitmesi gerekiyor."

Kruvasanını bitirdi ve parmaklarını peçeteye sildi. "İkiniz ve ne yapacağınız hakkında konuştunuz mu?"

Başımı salladım. "Hayır. Yapacağımızı söyledik ama yapmadık."

Beyninde dönen çarkları duyabiliyor olmama rağmen yine sessizlik hakim oldu.

"Fred, bu hiç mantıklı değil. Seni seviyor, bunu biliyorum. İliklerime kadar hissedebiliyorum. Belki de sadece seni terk etmekten korkuyordur. Büyük bir hafta oldu."

Büyük bir hafta demek hafif kalır.

"Evet, biliyorum. Çok fazla , ama belki de hepsi buydu, sadece zamanını doldurmanın bir yolu. Bu sabah çok farklıydı, onu hiç böyle görmemiştim. Bana her şeyi hayal ettiğimi düşündürdü."

"Yapmadın." Yüzünü bana döndü ve omuzlarımı sıktı. "Fred, görmedin. Herkes gördü."

Dehşet hissi kaldı. "Bir şey oldu."

Bacağımı sıktı. "Sadece konuş onunla, eminim ayrılmak ve işlerin nasıl ilerleyeceği konusunda endişeleniyordur. Ayrı kalmak zor olacak."

"Biliyorum. Ama benim adıma karar vermek yerine bu konuda konuşmak iyi olurdu."

"Bakın, Jasper'dan ayrılıp buraya döndüğümde gerçekten doğru şeyi yaptığımı düşünmüştüm. Ama yapmamışım. Eminim hepsi bu kadardır. Sadece onunla konuş, her şey yoluna girecek."

Bir kez daha derin bir iç çektim ve başımı onun kucağına koydum. "Bu çok boktan. Böyle hissetmekten hoşlanmıyorum."

Duygularım sanki hayatlarının rollercoaster yolculuğuna çıkmış gibiydi. önce hiç bu kadar hızlı bir şekilde iniş çıkış yaşadığımı hatırlamıyordum.

Saçlarımı okşayarak beni yatıştırdı. "Akşamdan kalma ve yorgun olduğunuzu da unutmayın, bu sizi çok daha kötü hissettirecek. Biliyorum."

tamamen boktan görünüyor. Ama aynı zamanda oldukça heyecan verici."

İnledim. "Beni rahat bırak. Hayır, öyle değil. Sen sadece aşıksın." Beni dürttü. "Doğru. Ama sen de öylesin."

"Seninki karşılıksız değil." Ben de karşılık verdim.

"Seninki de öyle. , onlar arama ekibi göndermeden önce geri dönmeliyiz."

Beni de yanına çekerek ayağa kalktı.

Tarlalardan geri yürüdük, ahırın yanından geçtik. Girişe doğru ilerledim.

"Sadece içeri girip temizlik ekibinin gelip gelmediğine bakmak istiyorum."

Burnu kırıştı. "Tamam. Gelmesem sorun olur mu? Çünkü düğünümü mahvettiklerini görmek istemiyorum."

"Hayır, ben iyiyim. Sadece onları kontrol etmem gerekiyor. Yapmaları gereken çok şey var.

yap.

" Bana sarıldı. "Her şey girecek, sadece onunla konuş."

"Birazdan görüşürüz."

Ben ahıra yönelirken o da eve doğru yürüdü.

Bir olayın çöküş hızına her zaman hayret etmişimdir.

gerçekleşecekti, ancak bu sabah bunu görmek beni ifade edemeyeceğim bir üzüntüyle doldurdu. Üzerinde koştüğüm adrenalin sonunda aniden durdu.

Her şey

bitmişti. Sıkı

çalışmam.

Hafta.

Her şeyi.

Pazartesi günü de hayatımıza devam edecektik. Bu düşünce kalbime bıçak gibi bir acı sapladı ve düşmek üzere olan gözyaşlarımı tuttum.

Masalar çoktan kaldırılmıştı, merdivenli adamlar yıldızlı tavanı aşağı çekiyordu. Mini bir forklift çiçek ağaçlarını söküyordu. Çiçekçiler çiçek aranjmanlarını söküyordu, yüzlerce sap masanın üzerine serilmişti, yaz kokuları birbirine karışıyor ve havayı dolduruyordu. Kısa süre içinde buket haline gelecek ve brunch'a katılan herkesin evine götürmesi için eve teslim edilecekti.

Yüz bin peri ışığı toplanıyordu ve beni onları bıraktığım güne geri götürüyordu.

Cooper'ı öptüğüm gün.

"Hangi sen?" Hırladı ve ben de arkamı döndüğümde onu yerde bana doğru hışımla yürürken buldum.

Tamam, kızmaya başlamıştım Coop.

Çok sinirliydi.

"Özür dilerim." Ona göz kırptım.

durdu, duyularımı harekete geçirecek kadar yakındı ama dokunacak kadar değil.

"Her yerde seni aradım. Seni aradım. Üstümü değiştirdikten sonra gelip seni alacağımı söyledim."

"Doğru." Ona baktım, öfke damarlarımda dolaşıyordu. "Eee?" O da bana baktı.

"Özür dilerim, kafam karıştı. Seni sevdiğimi söyledikten sonra beni almak için geri geleceğini mi kastettiğini açıklayabilir misin? Bana zar zor baktıktan sonra mı? Yoksa kapıdan yeterince hızlı kaçamadıktan sonra mı?" Noktaları parmaklarımla saydım.

Yüzü soldu ve düştü, suçluluk duygusu mükemmel yüz hatlarını gölgeledi. "Freddie..." Elime uzandı ama ben onu geri çektim. "Bunu sonra konuşuruz."

Ben hışımla eve doğru giderken o hâlâ orada duruyordu.

"Hey, Freddie. Nereye gittiğini ?" Arkamı döndüğümde kuzenim Jack'in bahçeye açılan kapıya yaslandığını gördüm.

Acıyan gözler için bir manzaraydı. Öfkem azaldı ve birdenbire uyandığımdan beri hissetmediğim kadar hafifledim.

Bir rugby sahası aracılığıyla Hollywood'dan fırlamış gibi görünüyordu. Sadece yirmi iki yaşındaydı, üniversiteyi yeni bitirmişti ve çocuksu yakışıklılığı her yaştan kadın için bir tılsım gibi işliyor, peşinde bir kargaşa yaratıyor ve ona istediği her şeyi yaptırıyordu. Ona hayır diyecek birini henüz bulamamıştım.

O da tıpkı Murray gibiydi ve hâlâ da öyleydi ve bu nedenle onu idol olarak görüyordu. Okul tatillerinde genellikle birlikte bir yerlerde başlarını belaya sokarken bulunabiliyorlardı.

Alaycı bir tavırla saçlarımı omuzlarımdan uzaklaştırdım. "Bilirsiniz, gidilecek yerler, görülecek insanlar."

Kapının pervazını itti ve beni ayağa kaldırarak kocaman bir sarılmanın içine çekti. "Dün seni zar zor gördüm. Neredeydin?"

Güldüm. "Buralardaydım ama seni her gördüğümde başka biri sana asılıyordu ve ben de bölmek istemedim."

Gerçek hikaye. Jack her cins için bir mıknatıs gibiydi, onu bütün gece yalnız görmedim.

"Evet, bunu biliyorsun. Ama tüm dünyada en sevdiğim kişi olarak, benim için her zaman önceliklisin."

Gözlerimi devirdim. "Beni şimdi bırakabileceğini mi sanıyorsun?"

"Evet, ama sadece gelip benimle oturursan ve bana yaptığın her şeyi anlattırsan." Beni yere yatırdı ve yanına oturmam için en yakın masaya çekti.

"Şuradaki asık suratlı adam da kim? Ve neden kafamı koparmak istiyormuş gibi görünüyor?" Başımın üzerinden bakarak söyledi.

Cooper'dan bahsettiğini anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu.

Kahrolası Cooper.

"Uzun boylu, siyah saçlı, iri kaslı, yüzü gök gürültüsü gibi?"

"Evet." Hâlâ başımın üzerinden bakıyordu, sanki gözlerini dikmiş bakıyordu. "Jasper'ın en iyi arkadaşı. Sağdııcıydı."

"Gerçekten mi? Takım elbise giymediğinde farklı görünüyor." Göz kırptı ve bu

Ben.

"Evet." Sırıttım, çünkü bunun beni ne kadar kızdıracağını biliyordum. onu indirdi. Cooper'a karşı koyup da yara almadan kurtulan çok az insan vardır ama Jack en iyi zamanlarda bile kendini beğenmişin tekiydi.

" nedir? Otuzbirciye benziyor."

İçimi çektim. "Biraz öyle. En azından bugün. Ama bilmelisin ki o Murray'in en sevdiği insanlardan biridir."

Alay etti.

"Cidden, öyle. O kadar da kötü biri değil, sadece biraz önce tartıştık. Etrafımdaki diğer erkeklerle ilgili bir sorunu var. Korumacı biri."

Gözleri benimkilere kaydı.

"Ne? Onunla ilişkin mi var? Şaka mı yapıyorsun?" Başımı salladım. "Neyin içinde olduğumuzu bilmiyorum."

"Fred." Beni kendine çekip başımı öperken sesi endişe doluydu. Daha önce bana verdiğinden çok farklıydı, bu seferki sıcaklık ve şefkatle doluydu. "Tartışma ne hakkındaydı?"

Omuzlarım düştü. "Ona onu sevdiğimi söyledim. O da karşılık vermedi. Aslında, gitti."

Acı bir kez daha göğsümü doldurdu.

Yumrukları bacaklarımı sıktı. "Bu ne lan Freddie. Ne pislik. Biliyor musun, siktir et onu. Bundan çok daha fazlasını hak ediyorsun."

"Teşekkürler Jackie. Öfkene minnettar olsam da, durum o kadar basit değil."

Keşke öyle olsaydı.

"Tabii ki öyle, sana tapıyor olmalı. Sen inanılmazsın." Birdenbire bir sarışın kendini Jack'e doğru fırlattı.

"Jackie!" Wolfie onun kucağına otururken çığlık attı. "?"

Kesinlikle mimozalara gömülmüştü.

"Hey Wolfie kız. Fred'le şu serseri hakkında konuşuyordum." Cooper'a başıyla selam verdi.

Başını karıştırarak mükemmel olmayan stilini bozdu. "Fena değil, Jack. Freddie'yi seviyor, buna şüphe yok. Sadece bunu kabullenmekte zorlandığına karar verdim. O biraz düşünceli biri."

Sandalyemde arkama yaslandım, kıpır kıpırdım. Zihnim herkesin fikirleriyle dolup taşıyordu.

Bana döndü, yüzünde sert bir ifade vardı. "Freddie. Sana aşık olmayı kabullenmek için birine ihtiyacın yok."

Wolfie ellerini kalbine bastırdı. "Oh Jackie. Ne kadar romantiksin."

"Ve sen sarhoşsun. Uçuşun ne zaman? Çok sarhoşsan seni uçağa almazlar."

"Özel uçuyoruz." Jack'in birasını aldı ve bir şeyi kanıtlamak istercesine içti.

Jack bana baktı, gözleri büyürken dudaklarını yuvarladı. Bir gülümsemeyi bastırdım.

"Karım yine mi sarhoş?" Jasper bir tabak yemek ve biraz su getirdikten sonra yemeğe oturdu.

"Aşk sarhoşu." Sırıttı ve Jack'in kucağından inip onun kucağına girmek için ona tutundu. Gözlerini devirdi ama gizliden gizliye hoşuna gittiğini biliyordum.

"Cub, bunu yiyebilir misin lütfen?" Jack'e omzuna vurmadan önce ona sordu. "Hey dostum, nasılsın? Dün eğlendin mi?"

"Evet, harika bir gün dostum. Çok, çok iyi. Sonra nereye gideceksiniz?"

"Bu bir sürpriz." Soyтары gibi sırtan Wolfie'ye göz kırptı. "Güzel."

Ayağa kalktım, gerindim ve omuzlarımı yuvarlayarak üzerimde taşıdığım gerginliği hafifletmeye çalıştım.

Biraz nefes almaya ihtiyacım vardı.

"Ne yapıyorsun?" Jack başını kaldırıp bana baktı. "Biraz hava almam lazım."

Şaşkınlıkla bana baktı, "Dışarıdayız."

"Biliyorum, yorgunum. Sadece gidip kafamı toplamam gerektiğini kastetmiştim." Jasper ve Wolf'a döndüm. "Ne zaman gidiyorsunuz?"

"Yakında. Ya da daha ayık olur olmaz." Jasper cevapladı.

"Hey!" Wolfie protesto etti

"Tamam, şimdi gidiyorum o zaman. Wolf, bana hoşça kal de lütfen." Onu yukarı çektim, sıkıca tuttum. "En büyüğü zamanı geçirin. Telefonlarınızı kapatın. Dönene kadar senden haber almayı beklemiyorum, tamam mı?"

"Tamam ama Coop'a ne olduğunu bana bildirmen gerek." Jasper da kucaklaşmaya katılınca beni öptü.

"Coop'un üzerine fazla gitme Fredster. Şu anda onu taşaklarından yakalamış durumdasın." Fısıldadı.

Bu da ne demek oluyor?

FREDDIE

Duştan ıktım ve vücutuma bir havlu sararak vücutumdan damlayan suyu emmesini .

Tezgâhtan biraz yağ alarak her yere sürdüm ve yatmaya hazır bir şekilde odama girerken sakinleştirici lavantayı içime çektim. Yorgunluk beni ezici bir şekilde vurmuştu ve günün bitmesi için aresizdim.

Yumuşak bir klik sesi duydum.

Arkamda durduğunu anlamak için dönmeme gerek yoktu. Sakladığı yedek anahtar kartıyla içeri girmişti.

Ben dönerken bana baktı. "Hey."

Midem alt üst oldu ve içime dolan adrenalın yüzünden titrememek için kendimi zor tuttum. Kendi iyiliğı için fazla yakışıklıydı. Vücutum soğukkanlı ve sakin kalma isteğıme ihanet ediyordu.

"Merhaba."

Bana ilerlememi işaret etti. "Freddie, buraya gel."

Kollarımı kavuşturup masaya yaslandığım yerde kaldım, hala havlunun içinde olduğumun farkındaydım.

İçini çekti ve bana doğru yürüdü. Ben onu durduramadan beni kollarının arasına aldı. Benimkini apraz tuttum, yakınlık çok fazlaydı.

Çenemi yukarı kaldırarak beni gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Özür dilerim. Çok özür dilerim."

"Ne için üzgünsün?"

"Bugün için özür dilerim, davranışlarım için özür dilerim."

Ona karşı bir derece gevşedim. "Konuşmamız gerek Coop. Bu hafta çok şey oldu."

enesinde bir seğıirme başladı.

"Ama söylediğimde ciddi dim, seni seviyorum." Yüzünü buruşturdu, çenesi gerildi.

Ve o tek reflekse tanık olmanın acısı iç organlarımı demir bir yumruk gibi yakaladı. İçim parçalanırken, dışarıda sabit kalmak için elimden gelen her şeye sarıldım.

Ondan uzaklaştım.

Sesimi sabit tutmaya çalıştım. "Cooper, benim hakkımda ne hissediyorsun?" Kalp atışlarım hızlanmıştı ve o sonsuza kadar sessiz kaldı.

"Bilmiyorum." Ayaklarına bakarak mırıldandı. "Senin hakkında ne hissettiğimi bilmiyorum."

O gerçek miydi?

Hissettiğim utancın yerini kızgınlık almaya başladı.

"Benim hakkımda ne hissettiğini bilmiyor musun?" Açıklığa kavuşturmak için tekrarlardım. Hiçbir şey söylemedi.

"Tamam, şunu deneyelim. Başkasının bana sahip olmasını istemediğini yeterince biliyorsun. Başka kimsenin bana dokunmamasını isteyecek kadar. Biri benimle konuşsa bile çılgına dönüyorsun. Kuzenimle konuşuyordum ve senin gözlerin yuvalarından fırlıyordu. Bu doğru mu?"

Ellerini ceplerine soktu. "Dünyanın farklı taraflarında olacağız."

"Bu benim soruma bir cevap değildi."

"Freddie, bir hafta oldu. Yoğun bir hafta ama yine de bir hafta. Geri dönmek zorundayım ve sen burada olacaksın. Sen mükemmel, güzel, canlı bir kadınsın ve erkekler ayaklarına kapanıyor. Onları gördüm. Ve bundan nefret ediyorum." Hırladı.

Onun sözlerini düşündükçe içimi bir öfke kapladı.

Dişlerimi sıktım. "Bana güvenmediğini mi söylüyorsun? Ciddi misin?"

Konuşmak için ağzını açtı.

"LANET TAVŞANLARIN VAR." Ben seethed.

"Bu farklı bir şey." Gözlerime bakmadan tartıştı. Bana doğru bir adım attı ve ben ondan uzaklaştım.

"Hayır, değil."

"Freddie, bunu daha önce de yaptım." Bana baktı, kehribar rengi gözleri ruhumu delip geçiyordu. Yüzündeki rengin çekildiğini görebiliyordum.

Kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarptı. "Daha önce ne yaptın?"

Ellerini yüzüne sürdü. "Bir hafta içinde aşık olacağımı sanmıştım. Ve geri tepti."

Bu da ne demek oluyor?

"Nasıl yani?"

Derin bir nefes aldı. "İki ay sonra boşandım."

"Evli miydin?" Fısıltı gibi çıkmıştı. Hasta olacaktım gibi hissetmeden bunu söylemeyi zar zor başarabildim.

Çok utanmış görünüyordu. "Evet."

"Ve bunun ne olduğunu

düşünüyorsun?" Omuz silkti.

"Bilmiyorum."

"Doğru. Tıpkı senin benim hakkımda ne hissettiğini

bilmediğin gibi." Omuzları düştü ama bir şey söylemedi.

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Bir zamanlar bir haftadır tanıdığınız bir kadınla evlendiniz ve sonra boşandınız. Ve bu olduğu için şimdi tekrar olacağını varsayıyorsun. Ve ben de kontrolümde olmayan bir şey yüzünden cezalandırılıyorum çünkü ayaklarıma kapanan tüm bu erkeklerle aldatmayacağım konusunda bana yeterince güvenmiyorsun."

"Freddie..."

"Bana bir ver. Bu hafta üzerime çok geldin, insanlarla konuşmamamı emrettin, tüm dikkatimi sana vermemi istedin. Herkesin 'Senin olduğumu' bilmesini istedin." Agresif bir şekilde hava attım. "Ve şimdi bana güvenmediğin için gidiyorsun. Kazanmak için kesinlikle hiçbir şey yapmadığım bir güven eksikliği. Bunun ne kadar aşağılayıcı olduğunu biliyor musun?"

"Freddie..." Bana tekrar uzandı.

Tökezledim, dokunuşundan kaçmaya çalıştım.

"Siktir git. Kontrolü sana vermekten bıktım. Bu sahiplenme saçmalığı seksi olmaktan çıktı. Sen sadece bencilsin. Ne yaptığını çok iyi biliyordun. Beni kendine aşık ettin." Öfkem taşarken sesim kesildi, "Seni bencil, bencil piç kurusu. Ve şimdi beni tükürüyorsun çünkü gerçek bir şeyler yaşayabileceğimizi göremeyecek kadar korkaksın."

"bir şey değil." Yalvardı.

"Aynen öyle." Ben de karşılık verdim. "Benim hakkımda ne hissettiğini bilmiyorsun. Ama biliyor musun, benim hakkımda ne hissettiğin çok açık olmalı. Ben kendim hakkında ne hissettiğimi biliyorum ve daha iyisini hak ettiğimi de biliyorum. O yüzden siktir git ve beni rahat bırak."

"Freddie, lütfen..."

"SIKTIR GIT." Çığlık attım, tükürükler havada uçtu.

Gözyaşları yüzümde aşağı dökülürken göğsüm çöktü.

Beni içine çekmeye çalıştı ve ben daha da geri çekildim. Bana dokunduğu anda parçalanacağımı biliyordum.

Gözleri benimkilere dikilmişti, yüzü solgun ve hüznle buruşmuştu.

Arkamdan kapıyı çarparak banyoya koştum. Kendimi daha fazla tutamadım, acı yüksek sesle hıçkırarak boğazıma hücum etti.

Kuru küvete girdiğimde top gibi kıvrıldım, demir gövde omurgamda aşağı yukarı ürpermelere neden oldu ve çoktan başlamış olan soğuk teri daha da şiddetlendirdi.

Orada daha fazla kalamayana kadar kaldım.

Banyodan yığılıp çıktım ve çamaşır torbamın dibinde bir uyku hapi buldum. Onu yuttum, yatağa tırmandım ve yorganı başımın üzerine çektim, ruhuma kadar hissettiğim karanlığın beni ele geçirmesine izin verdim.

Ertesi sabah üşümüş ve halsiz bir şekilde uyandım. Yatak bir haftadır ilk kez boştu. Önceki gecenin anıları tenimi sızlatıyor ve bana utanç enjekte ediyordu.

Duş aldım, toparlandım ve otomatik pilotta giyindim. Sadece evde olmak istiyordum.

Kapı çalındı ve ben de hiç düşünmeden kapıyı açmaya koştum. Kalbim tüm bunların kötü bir rüya olduğunu ve onu dışarıda bulacağımı düşünerek yalvarıp yakarıyordu. Ama gelen Drew'du.

Kaşlarını çattı ve beni bir kez süzdü. "Hey Fred. İyi misin?"

Başımı salladım, konuşamıyordum.

Başını öne eğmiş, düşünüyordu. "Coop'a ne oldu?"

"Ne demek istiyorsun? Bir şey mi söyledi?" Taze gözyaşlarımın yaklaşan saldırısıyla gözlerimin ısındığını hissedebiliyordum.

"Tam olarak değil. Ama az önce onu aradım ve eve dönmüş."

"Benim evim, neden oraya gitsin ki?"

"Hayır," dedi gözlerini kısarak. "Onun."

Kan kulaklarımda uğuldamaya başladı. "Ne?"

"New York'taki evinde. Dün gece uçtu." bana dikti. "Freddie, ne oldu?"

Ama ben dinlemiyordum. Bir hıçkırık kaçmaya çalışırken boğazım düğümlendi.

Söylediklerini kavradıkça içim içimi yiyordu.

Gitti. Gerçekten gitti. Beni
terk etti.
Ülkemi terk ettim.
Kırık kalbimi terk etti.

KOOPER

Ayaklarımı havuzun ucuna vurarak döndüm ve suyun içinde bir tur daha attım. Bir saattir buradaydım ve henüz vücudumu ihtiyacım olan noktaya kadar yormamıştım. Beni uykuya götürecek noktaya.

Ama gözlerimi her kapattığımda onunkileri görüyordum. İçimi delip geçen soluk mavi, acıyla çevrelenmiş ve dökülmemiş gözyaşlarıyla dolup taşıyordu.

Bana musallat oldu.

Elli saate yaklaşıyordum.

Uyumayalı elli saat olmuştu.

Freddie kıvrılmayalı elli saat olmuştu. Mutluluğun bir benzerini hissetmeyeli elli saat olmuştu.

Her şeyi mahvettiğimden beri 50 saat geçti.

Düşüncelerim geçmişe doğru sürüklenirken bacaklarım suyun içinde güçle ilerliyordu. Uçağa bindiğim anda bir hata yaptığımı anlamıştım. Ön kapıdan içeri girdiğimde safra içimde öylesine çalkalanıyordu ki tuvalete zorlukla gidebildim ve kusana kadar kustum.

Onu terk etmiştim.

Beni sevdiğini söyledi ve ben de onu terk ettim. Başladığımız gibi çabucak bitirdik. Ve artık çok geçti.

Evime doğru yürürken aklıma geldi. Jasper haklıydı. Sadece bir hafta olmamıştı.

Evim onunla doluydu. Hayal gücü, yaratıcılığı, canlılığı.

Ve onu sevdim.

Telefonumu elime aldım, ona gönderdiğim mesajlar okunmamıştı. Aramak için numarasına bastım ama daha çalmaya başlamadan kesildi. Baktım, numarayı tekrar denedim ve aynı şey oldu.

Cooper: Çok üzgünüm, bebeğim. Çok özür dilerim. Seninle konuşmam gerek, lütfen beni ara. xxx

Hemen okuyup okumayacağını görmek için mesajın gelmesini bekledim. Orada durup bekledim ama ikinci tik hiç görünmedi. İki saat sonra hala gelmemişti. Ne beş. Ne de on beş. Onu tekrar tekrar aramayı denedim.

Ama hiç çalmadı.

On sekiz saat sonra beni engellediğini fark ettim. Ve aptallığıma öfkelenerek telefonumu duvara fırlattım.

Ve ne kaybettiğimi.

Parçalanmış parçaları hatıra olsun diye yere bırakmıştım.

Havuzun sonuna ulaştığımda bir top suya çarptı. Ayağa kalktım ve nereden geldiğini bulmak için etrafıma bakındım.

"İçeri nasıl girdiniz lan?" Drew ve Felix'e kaşlarımı çatarak baktım, ikisi de kollarını göğüslerinde kavuşturmuş, başımda dikiliyorlardı.

Felix sıırttı. "Geçit kodunu biliyoruz."

"O zaman hemen değiştiriyorum." Kendimi havuzdan çıkardım ve havlumu aldım. Onlara döndüm. "Bana burada tam olarak ne yaptığınızı düşündüğünüzü söylemek ister misiniz?"

Felix gözlerini bana dikti. "Bok gibi görünüyorsun. En son ne zaman uyudun?"

Onları görmezden gelerek kurulandım.

"Coop?" Tekrar sordu.

"Ne?" Tersledim.

"En son ne zaman uyudun?" Onlara

ters ters bakarak çenemi sıktım.

Sanki bir tanıgın gözünü korkutmaya çalışan bir çift polis gibi ters ters baktılar.

Pislikler.

"Bizi korkutmuyorsun, o yüzden dökülse iyi olur çünkü sen dökülene kadar gitmiyoruz."

Tanrı aşkına.

"Cumartesi gecesi. Mutlu musun?"

"Cumartesiden beri uyumadın mı?" Gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Başımı salladım ve bıraktım.

"Ah dostum." Drew elini omzuma koydu ve sıktı.

Birdenbire duygularımın ve yorgunluğumun üstesinden geldiğimi hissettim, öyle ki görüşüm nemden bulanıklaştı. Burnumun kenarını çimdikledim ve

İngiltere'den benimle birlikte dönmüş gibi görünen ağırlarımdan kurtuldum.

"Ben iyiyim." Eve doğru yürüdüm, İyi Polis Kötü Polis peşimdeydi.

"Coop? Ne oldu lan?" Mutfığa girdiğimizde Drew bastırdı.

Buzdolabından üç bira aldım ve ikisini adanın diğer tarafına kaydırarak açtım. Devam etmek için ona baktım.

Birasını yudumladı. "Freddie'ye ne oldu?" "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Neden buradasın ve neden dün sabah kollarımda hıçkıra hıçkıra ağlıyordu?"

Yumruklarım sıkıldı.

Freddie'ye dokundu.

"Ne?" Ona ters ters baktım.

"Siktir git. Seni aradıktan sonra ne olduğunu öğrenmeye gittim ve buraya geri döndüğünden haberi yoktu. Sanırım kapıdakinin sen olduğunu umuyordu çünkü beni gördüğünde yüzü düştü. Ve ona nereye gittiğini söylediğimde ağlamayı kesmedi. Ne yaptın lan sen?"

Kaşlarım çatıldı. "Sana söylemedi mi?"

"Hayır, ama sen söyleyeceksin."

Drew'un bana kızdığını hiç görmemiştim. Buz dışında da sinirlendiğini hiç görmemiştim. Ve o zaman bile bu daha çok oynadığı rolün bir parçasıydı. O her zaman dağıtıcıydı, asla kışkırtıcı değildi. İstedığında tek yumrukla bir insanı dümdüz edemeyeceğinden değil.

Derin bir iç çektim. "Beni sevdiğini söyledi."

"Ve?"

"Ve ben de karşılık vermedim."

"Neden olmasın ki? Belli ki biliyorsun."

"Çünkü buraya dönene kadar bunu fark etmemiştim."

"O zaman telefon et ve söyle ona, seni geri zekâlı." Çok basit bir şeymiş gibi bağırdı.

"Yapamam!" Ben de bağırdım.

"Bunun yüzünden mi?" Felix yerde parçalanmış halde duran telefonumu işaret etti. Duvara çarptığı yerdeki girinti açıkça görülebiliyordu.

Elimi yüzümden aşağı çektim ve tezgâhtaki tabureye çöktüm. "Hayır, çünkü beni engelledi."

"Telefonumu kullan." Çevirmeye hazır bir şekilde uzattı.

"Hayır!" Bağırđım. "Beni engelledi. Benden haber almak istemiyor."

"Coop..."

"Bak, sadece bunu çözmem gerekiyor. Ama çok yorgunum, doğru düzgün düşünemiyorum."

Drew tezgâhın etrafında döndü ve omzumu tekrar sıktı. "Sorun , bu düzeltilebilir. Yatağına git ve uyu, uyandığıında bunu konuşuruz."

Başım ellerimin üzerine düştü. "Uyuyamayacağım amına koyayım."

"Bana bir iyilik yap seni huysuz pislik ve beni eğlendir. Çünkü yapacak başka bir şeyimiz yok ve gitmiyoruz.

İkisi de bana bakıyor, onlara karşı çıkmam için beni cesaretlendiriyorlardı. Ama tartışamayacak kadar yorgundum.

"Siktir, sinir bozucusun. Tamam." Huysuz bir çocuk gibi tepinerek merdivenlerden yatak odama çıktım.

Duşu açarak klordan arınmak için buharlı suyun altına girdim ve bir parça rahatlamaya çalıştım. Zihnim bir kez daha Freddie ile dolduğunda sertleşmeye başladım.

Mükemmel pembe dudaklarının horozumun etrafına sarıldığı, taşaklarımı çekerken beni boğazının derinliklerine aldığı anılar. Kendimi okşamaya başladım, aletim acı verici boyutlarda şişiyordu. Ellerim onun yumuşak teniyle boy ölçüşemezdi. Sıcak, ıslak ağzı. Damlayan, kadifemsi amcığı.

, onu özledim.

Bu, dokuz aydır konuşmadan geçirdiğimiz en uzun süreydi. Onu bir uzvumu özlediğim kadar özlemiştim.

Sikimi daha sıkı kavradım, sabunlanmış yumruğumun arasından daha hızlı çektim. Freddie'nin yüzü gözlerimin önünde parıldadı, bana binerken coşku doluydu, sikime sertçe boşalırken sırtı kavislendi, etrafımda tekrar tekrar kenetlendi. Orgazmım Mach gücüyle beni delip geçti, elimi duş duvarına dayayıp gücüne karşı koymaya çalıştım.

Spermimin acınası bir şekilde akıp gitmesini izledim. Bunu düzeltmem gerekiyordu.

Kurulandım ve çıplak bir şekilde çarşaflarımın arasına girdim. Uyumak için fazla umudum yoktu. O yanımda olmadan olmazdı.

Gözlerimi açtığıında saate baktım. Bir saattir uyuyordum ama hiç yoktan iyiydi.

Midem guruldadı.

Ayağa kalkıp aşağı inmeden önce işemek için banyoya doğru yürürken başım dönmeye başladı.

"İşte Uyuyan Güzel." Felix Xbox oynamaktan başını zorlukla kaldırdı, başparmakları kontroller üzerinde ışık hızıyla hareket ediyordu. "Daha iyi hissediyor musun?" "Sadece bir saatliğine gitmişim." Buzdolabını açtım ve bir şeyler çıkarmaya başladım.

Tezgâhın üzerine koydu. "Sana uyuyamayacağımı söylemişim." "Ne?" Drew telefonundan başını kaldırıp baktı.

Birdenbire aklıktan ölmek üzereydim, bir protein karışımının kapağını açtım ve bir dikişte mideye indirdim.

Dolaptan bir doğrama tahtası aldım ve tezgâhın üzerine koydum. Bir tatlı patates alıp dilimlemeye başladım.

"Sana uyuyamayacağımı söyledim."

Kaşlarını çattı. "Bunca zamandır uyumuyor muydun?" "Bir saattir yoktum."

"Gideli yirmi beş saat oldu." Felix televizyonun önündeki koltuktan bağırdı, gözleri hâlâ ekrandaydı, parmakları hiç yavaşlamıyordu.

Yaptığım işi bıraktım ve onlara baktım. "Ne dedin?" "Bugün Çarşamba. Bütün gün uyudun."

"Siktir git." Gözlerimi devirdim ve sebzeleri dilimlemeye geri döndüm.

"Dostum. Bugün Çarşamba." Drew görebilmem için telefonunu havaya kaldırdı.

Bu ne ? Yirmi beş saat mi?

"Uyuyor muydum?" Sesim kuşkuyla karıştı.

Sırıttı. "Evet ve olduğun prenses gibi horluyorsun."

"Ve siz bunca zamandır burada mıydınız?" Bıçağımı havada sallayarak onları işaret ettim.

"Evet, gitmeyeceğimizi söylemiştik."

Ona baktım, minnettarlığım içime akıyor ve boğazımda düğümleniyordu. "Teşekkürler dostum."

Hiçbir şey olmamış gibi omuz silkti. "Evet, bize borçlusun. Şimdi ne pişiriyorsun?"

Ona bir paket biftek attım. "Al, bunları ızgaraya koy."

O dışarı çıktı ve ben de fırını açıp tatlı patatesleri içine attım. Felix bir tabure çekip oturdu ve Xbox kumandasını dev bir cips paketiyle değiştirdi.

"Buzdolabındaki sosu uzatır mısın?"

Aldım ve ona doğru uzattım.

"Ben uyurken siz ikiniz ne yapıyordunuz?"

"Çoğunlukla Xbox. Bir de egzersiz." Ağzına bir avuç cips tıktırdı.

Ben de bir avuç aldım ve ağzıma attım. Felix'i çiğnerken izledim, sormak üzere olduğum sorunun cevabından korkuyordum.

Derin bir nefes aldım. "Freddie'den haber aldınız mı?" Başını salladı. "Yine de onu deneyebilir miyiz?"

Drew mutfağın arka duvarı boyunca uzanan ve arka bahçeye açılan siyah, çelik çerçeveli cam kapılardan geçti. Freddie'nin evindekilerle aynıydılar, onun önerisiydi.

"Dostum, Freddie'ye mesaj at." Felix otururken Drew'a döndü.

"Yapmamı mı istiyorsun?" Soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı.

"Evet, bakalım ne diyecek. Bunu düzeltmek için bir yerden başlamalıyım."

Telefonunu çıkardı. "Yazmak ister misin?"

Ondan aldım, sonra geri verdim. "Hayır, sen yap. Benimle konuşmak istemiyor." Parmağımı ve başparmağımı alnıma sürterek gerginliği azaltmaya çalıştım. "Ona üzgün olduğumu ve beni aramasına ihtiyacım olduğunu söyle. Onsuz perişan olduğumu. Onu sevdiğimi söyle."

"Son kısmı değil. Onu sevdiğini ilk kez mesajla söyleyemezsin." Dedi Felix. "Ya da sefil kısmı. Üzgün bir piç gibi konuşuyorsun."

Haklıydı.

"Öyleyim amına koyayım." Mırıldandım.

"Coop'un onunla gerçekten konuşması gerektiğini söyle." Başımı salladım ve Drew'un yazdıklarını izledim.

Telefonu neredeyse anında çaldı. Telefonu eline aldı ve yüzünü buruşturarak bana uzatmadan önce baktı.

Bu acıtacaktı.

Freddie: *Söyle ona siktirsin gitsin.*

Bir mide bulantısı dalgasıyla midem . "Coop..."

Kullandığım ağır ahşap doğrama tahtasını elime aldım ve mutfığa doğru olabildiğince sert bir şekilde fırlattım, ardından bir vazoyu parçaladım.

"SIKTIR."

Göğsüm adrenalinle kabarıyordu. Kalbim küt küt atıyordu.

Çocuklara geri döndüm.

Drew dađınıklıđa baktı. "Bu dűşündűğűmden daha zor olacak." Kuru bir sesle teklif etti.

Aynı fikirde değildim.

KOOPER

Telefonumdan gelen mesajla irkildim ve kendimi kanepeye atarak sehpanın üzerinden telefonu kaptım ve dua ettim.

Beklemek beni yavaş yavaş çıldırtıyordu.

Bir saat içinde oyunu al, sonra da biraları.

Tenim kıpkırmızı oldu ve dişlerimi o kadar sert sıktım ki çıtırtılarını duyabiliyordum. Bir dizi derin nefes aldıktan sonra öfkem yatışmaya başladı. Son birkaç haftadır volkanik seviyelerde olan öfke, hiçbir uyarı olmadan patlıyordu. Öfkeyle başka bir telefonu odanın öbür ucuna fırlatmamak için kendimi zor tuttum.

İki buçuk haftadır Amerika'daydım ve bunun iki haftası Freddie'ye mümkün olan her şekilde ulaşmaya çalışmakla geçti. Ona mesaj atmadığım ya da onu arayamadığım için bu daha da zorlaşmıştı.

Murray'i denedim ama bunu kendim çözmem gerektiğini söyledi. Ben de özürlerimi e-postayla gönderdim.

Ve her gün daha fazla çiçek gönderdi.

Drew bunu bir kurabiye'nin üzerine yazmamı önermişti. Ben de öyle yaptım, çünkü çaresiz kalmıştım. Hayatımda yaptığım en saçma şey olmasına rağmen.

Milyonlarca kez özür diledim.

Ona neden gittiğimi anlattım.

Onunla konuşmam gerektiğini söyledim. Onun sesini duymaya ihtiyacım vardı.

Yüzünü görmem gerekiyordu.

Ona, onu sevdiğim dışında her şeyi söyledim. Çünkü bunu ona ilk kez söylediğimde, yüz yüze olmaktan daha azı olmayacaktı.

Sessizliğinden başka bir şeyle karşılık vermedi.

İhtiyacı olan bir keş gibi seğiriyordum. Ama seçtiğim uyuşturucuyu bir sokak köşesinden .

Onun yokluğunda göğsümdeki delik yavaş yavaş nefret dolu bir öfkeyle doluyordu.

Benden daha ne istiyordu ki? Neredeyse dizlerimin üzerine çökmüş, beni affetmesi için yalvarıyordum.

Ve işe yarayana kadar orada kalacağımı biliyordum.

Son iki hafta hayatımın en boş haftasıydı. Freddie'ye kadar ne kadar kapalı olduğumu fark etmemiştim.

Ne kadar çok şeyi dışarıda bırakmışım.

Sınırsız enerjisi, alaycı tavrı ve kocaman kalbiyle ne kadar çok şeyi ezip geçmişti.

O benim dayanağım olmuştu.

Onu çok seviyordum. Onu o kadar çok seviyordum ki, ona bir kez daha sarılamayacağım düşüncesi bana fiziksel acı veriyordu.

Tekrar çaldığında telefonuma .

Clevs: Giyinsen iyi olur.

İnledim. Haklıydı, oturup bir mesajın gelmesini bekleyemezdim. Hiç gelmezse ne yapacağımı düşünmemek için kendimi zor tuttum.

Buzun kokusu ciğerlerime doldu ve bir sakinlik hissi getirdi. Patenlerimi bağladım ve panoların üzerinden atlayarak pakı aldım ve kalenin arkasına doğru fırlattım. Kaleyi döndükten sonra bir tane daha alıp aynı işlemi tekrarladım. Tekrar yapmadan önce.

Ve tekrar.

Her seferinde daha sert vurarak.

Bu herhangi bir kum torbasından daha iyiydi.

"İşte buradasın." Drew kayarak önümde durdu. "Soyunma odasında bekliyordum."

"Sadece birkaç disk atıyorum." Bir tanesini sopamın ucunda zıplatmaya başladım.

"İyi misin, dostum?" Bana baktı. Omuz silktim.

"Ondan haber aldın mı?" Sopasını bana doğru uzattı ve ben de pakı ona doğru fırlattım. Pistte kayarken tenis topu gibi ileri geri vurduk.

"Hayır. Hiçbir şey. Ne yapacağımı bilmiyorum. Ona ulaşamıyorum. Sen bir şey duydun mu?" Ona baktım, midemin derinliklerinde bir umut kırıntısı titreşiyordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır, üzgünüm dostum. Bir şey değil." Yüzü empatiyle doluydu.

Titreşim kesildi ve derin bir iç çektim.

"Pekâlâ hanımlar, hadi biraz top kapmaca oynayalım." Felix birkaç çaylağı buzun üzerine çıkardı.

Önümüzdeki sezon için takas edilen veya çiftlik takımından getirilen yeni oyuncuları denemenin gayri resmi bir yolu olarak hazırlık maçlarını kullanırdık. Bu, boş aylarda buzda formda kalmanın yanı sıra yeni oyunları ve hatları denemenin de iyi bir yoluydu.

"Üçe üç oynuyoruz. Ve çocuklar, Cooper'a dikkat edin. Isırır."

Gözlerimi devirdim, tam bir sik kafalıydı. Gerçi içinde bulunduğum ruh haline bakılırsa haksız da sayılmazdı.

Drew mola istedi ve önümdeki çaylak gözünü kırpmadan pakı çaldım, bir mermiden daha hızlı kayarak topu ağırlara gönderdim. Onlara geri dönmek için acele etmedim, her biri bana bakıyordu.

"Bundan daha hızlı olmalısın." Felix'e dönmeden önce göz kırptım. "Haklıydın, bu çok eğlenceli."

Bir saat sonra pedlerimi çıkardım, ter vücudumdan aşağı akıyordu. Pistte bir aşağı bir yukarı sekiz mil kaymış olmalıyım. Başka kimse pakın yanına yaklaşmadı. Kalbim hala çarpıyordu ve vücuduma hücum eden adrenalinden dolayı kendimi iyi hissetmem gerekirdi ama hissetmedim.

Kendimi düz hissediyordum.

Felix soyunma odasının kapısını iterek açtı. "Bu üçe üçten ziyade beşe bir gibiydi."

Üzerimdeki son giysileri de çıkarıp bir havlu aldım ve duşa girdim. Orada durdum, kaynar suyun vücudumda gezinmesine ve ağrıyan kaslarımı yatıştırmasına izin verdim. Orada ne kadar kaldığımı bilmiyorum ama tamamen giyinik bir Drew'un gelip beni hala suyun altında bulması için yeterliydi.

"Coop, ne kadar kalacaksın? Seni bekleyeceğim."

Duşu kapattım ve kurulanmaya başladım. "Sen git. Sosyalleşecek havada değilim."

Beni soyunma odasına kadar takip etti. "Coop, hadi ama. Bu sana hiç iyi gelmiyor. Dışarı çıkmalısın. Evde oturup üzülemezsin."

sonsuzu dek."

"bozmuyorum." Öyleydim.

"Ve tanımadığım bir grup çaylakla dışarı çıkacak havada değilim."

İç çekti. "Tamam, dostum. Seni sonra yakalarım."

Dolabımın kapısını açtım ve telefonumun ekranını kontrol ettim. Boştu.

Dışarısı karanlıktı.

Bir gün daha bitmek üzere.

Freddie'nin sessiz muamelesiyle geçen bir gün daha.

Tezgâhın üzerindeki yarı sarhoş viski şişesine uzanırken gölgelerdeki bir hareket gözüme çarptı. Kapının şifresini gerçekten değiştirmem gerekiyordu. Ya da en azından ön kapımı kilitlemeliydim.

Drew ve Felix bir görevdeymiş gibi mutfaktan içeri girdiler. "Giyin, dışarı çıkıyoruz." Felix bir bardak içki alarak Elimden viskiyi alıp kendisi içti. "Nereye?"

Cevabı zaten biliyordum.

Bana baktı, kollarını göğsünde kavuşturmuş kapının çerçevesine yaslanmıştı. "Biraz stres atmaya ihtiyacın var."

Yapmam gereken şey unutmaktı, bu yüzden tartışmadım. "Peki." Yukarı çıktım.

"Seni arabada bekleyeceğiz." seslendi.

Şoför çıkmaz bir sokağın başında durdu. Eğitimsiz bir göz için tamamen önemsiz bir yer.

Ama buraya daha önce de gelmiştik. Birçok kez.

Aşağıya doğru yürürken gizli kameralar bizi izledi ve işaretlenmemiş, siyah çelik bir kapı açılarak içeri girmemizi sağladı.

"Clevs. Nasılsın dostum?" Felix devasa bir güvenlik görevlisi tarafından kucaklandı. Bizim hokey oynama standartlarımıza göre bile devasa. Sesi bir sis düdüğü gibi derin ve alçaktı.

"Linus, seni gördüğüme sevindim." Felix onun sırtına bir tokat attı. "Nasılsın? Hayat nasıl gidiyor?"

"Her şey yolunda, nasıl olduğunu bilirsin. Seni bir süredir görmüyordum. Kız arkadaşın var mı?" Kendi şakasına güldü. Herkes Felix'in asla bir ilişkiye girmeyeceğini biliyordu.

"Hayır dostum, Jas'ın düğünü için İngiltere'deydik."

"Evet, bazı resimler gördüm." Bize döndü. "Peki, bu gece ne arıyorsunuz beyler?"

Drew omzuma sarıldı. "Coop'un neşelenmeye ihtiyacı var. Kalbi kırıldı."

Kaşlarımı çattım ve onu omuz silkerek uzaklaştırdım. "Siktir git."

Linus sırtımı sıvazladı, bunun gücü neredeyse beni ileri itecekti. "Merak etme Coop. Doğru yere geldiğini biliyorsun."

"Teşekkürler." Ayılmaya başlamıştım ve kesinlikle çok daha fazla sarhoş olmam gerekiyordu. "Linus. Esmer yok."

"Tamamdır." Arkasına uzandı ve görünmez bir düğmeye bastı. "Tamam beyler, ne yapacağınızı biliyorsunuz."

Kollarımızı uzattık ve telefonlarımızı güvenli bir şekilde kilitlemesi için ona teslim etmeden önce üzerimizden bir tarayıcı geçirdi.

Kulübe üyelik sadece davetiyeyle gerçekleşiyordu ve misafir kabul edilmiyordu. Daha önce hiç girmemiş olanlar için bir efsane olan kulübe üye olanlar arasında New York sosyetesinin en üst kademelerinden kişiler de vardı. Kulübün bir adı yoktu ama siyah bir kapıdan girmemiz gerektiği için bu şekilde biliniyordu.

Gizlilik ve güvenlik giren herkes tarafından onurlandırıldı ve kimse kavga etmedi çünkü riskler çok yüksekti, ayrıca Linus gözünü kırpmadan kemiklerinizi kırabilirdi.

Müziğin yavaş gümbürtüsü, bir duvar kayarak açılıp diğer tarafta bizi bekleyen bir kadını ortaya çıkardığında, içinde durduğumuz ses geçirmez girişi doldurdu.

Siyah bir korse ve ona uygun, dekolte bir külot giymişti. Estetik olarak inanılmaz derecede güzeldi. Uzun bacakları ve saat camı kıvrımları herhangi bir Victoria's Secret modelini kışkandıracak cinstendi.

Dolgun ve parlak kırmızı dudaklarının arasından bize gülümsedi, iri badem biçimli gözleri keskin elmacık kemiklerinin üzerinde parlıyordu.

"Beyler, beni takip edin."

Önde yürürken gergin kalçası sallanıyor, kalın saçları hareket ettikçe zıplıyordu.

Felix'in inlediğini duydum. "Kahretsin, şimdiden sertleşmeye başladım." Kaşlarım gerildi. Benim için hiçbir şey yapmıyordu. Hiçbir şey.

Loş bir koridor boyunca yürüdük, sol tarafta kapalı kapılar vardı ve her biri siyah duvarlara karşı zar zor görülebiliyordu. Birinin önünde durdu ve kilidini açarak açık tuttu.

Daha önce birçok kez yaptığımız gibi karanlık bir odaya girdik, ağır bir misk kokusu bizi çarptı.

Seks kokusu.

Kulübün geri kalanı gibi oda da loş ışıklıydı ve seks düşünülerek inşa edilmişti, dört duvardan üçü yumuşak, koyu kırmızı deri ile kaplıydı. Diğer taraf, iki çıplak kızın birbirlerine yağ sürdüğü ve bir üçüncüsünün de katılmak için yürüdüğü bir sahneye bakıyordu.

Önünden geçtiğimiz kapalı kapıların özel balkonları sahneye bakıyordu. Diğer üyelerle dışarıda sosyalleşme yoktu.

Tedbir son derece önemliydi.

Bir başka güzel kız bizi bekliyordu, elindeki tepside tercih ettiğimiz içecek seçenekleri vardı.

"Kendra bu akşamki sunucunuz olacak, bir şeye ihtiyacınız olursa ona haber verin. Kızlarınızı kısa süre içinde göndereceğim. Gösterinin tadını çıkarın beyler." Ev sahibemiz kapıyı arkasından kapatarak dışarı çıktı.

İçkilerimizi aldık.

Drew kendininkini bir dikişte bitirdi. "Bunlardan daha fazlasına ihtiyacımız olacak."

Yıllar boyunca burada çok zaman geçirdik ve vücudum her seferinde beklenti içinde vızıldardı.

Hayatımda ilk kez hiçbir şey hissetmedim, hatta o anda sahnede yaşanan seks partisinde bile.

Kendra bir tepsi dolusu içki getirdi ve ben de geri dönmek için vızıltıya ihtiyaç duyarak dördünü arka arkaya içtim.

Massive Attack'ın Angel'ının yavaş ve sabit ritmi çalıyordu. Melodik bas, performans sergileyen kızlar için baştan çıkarıcı bir ritim sağlıyordu.

Odamızın iki yan kapısından biri açıldı ve dönüp baktık. İçeri üç sarışın kadın girdi, her biri bir öncekinden daha güzeldi, hepsi de tanga ve en dar sutyenden başka bir şey giymemişti.

Vücutları mükemmellik için bilenmiş.

Kulüp çok paralı üyelere hitap ediyordu ve bu kadınlar her gece kazandıkları on bin doların her kuruşuna değecek gibi görünüyordardı.

"Hey Coop, nasılsın? Uzun zaman oldu." Amber, içeri giren son kişi, parmaklarını göğsümde gezdirdi.

Birlikte bir geçmişimiz vardı.

Onu ilk kez çıplak görmüyordum.

Özel kabinlerin yanı sıra buranın üst katında lüks süitler de bulunuyordu. Üyelerin kızlardan herhangi biriyle mekânı terk etmesine izin verilmiyordu, ancak süitler onlarla zaman geçirme fırsatı sunuyordu. Ve birkaç kez bundan yararlandık.

"Tamam."

"Bakalım işleri biraz daha iyi hale getirmek için ne yapabiliriz, ne dersin?" Elimi tuttu ve beni sessizce köşedeki büyük kulüp sandalyelerinden birine götürdü ve beni aşağı itti.

Felix'in kızlardan biriyle arka kapıdan çıkışını izledim, gece için çoktan gitmişti.

Amber üzerimde dönmeye başladığında sandalyede arkama yaslandım, vücudu şehvetli bir ritimle hareket ediyordu. Kulüpte nasıl en çok talep edilen kadınlardan biri olduğunu anlamak kolaydı.

Ellerimi avuçlarının arasına aldı, sırtına doğru götürdü ve sütyenini çözdü. Yavaşça indirdi ve göğüsleri yüzümdeydi, meme uçları sıkıydı. Gerçek olup olmadıklarını hiçbir zaman anlayamamıştım ama her zaman harika olduklarını düşünmüştüm.

Şimdiye kadar.

Sert bile değildim.

Aslında, aletim neredeyse kendi içinde sürünüyordu.

Ellerini vücudumda gezdirdi ve sırtını dikleştirerek göğüslerini tekrar bana doğru itti, kalçaları kucağımda sallanıyordu. İnlemeye başladı ve daha önceki deneyimlerimden onun boşalmakta olduğunu ve beni de kendisiyle birlikte götürmeye çalıştığını biliyordum.

Kendimi hasta hissediyordum. Alkol, midemin çukurunda çok uzun süredir duran safrayla karışıyordu.

Dokunuşu doğru değildi.

Bununla ilgili hiçbir şey doğru

değildi. Çok uzundu.

Çok sarışın.

O Freddie değildi.

"Bana dokunmayı kes." Sandalyede olabildiğince geriye yaslandım ve aramıza mesafe koymaya çalıştım.

"Coop..." İçime doğru nefes aldı.

"Amber, sana dur dedim." Neredeyse bağıırıyordum.

Durdu, ses tonumu hissederek kaşlarını çatı.

"Tamam." Ellerini savunma amaçlı bir hareketle kaldırdı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak ayağa kalktı.

"Özür dilerim, ben sadece..." Karşımda duran, ağzı sert bir çizgi halinde olan ona baktım. "Bu bir hataydı. Ben gidiyorum."

Ayağa kalktım ve diğer taraftaki kapıyı iterek açtım, tam zamanında banyoya ulaşp kustum ve son birkaç haftadır üzerimde taşıdığım endişe ve umutsuzluktan kurtuldum.

Burada ne halt ediyordum?

Sonunda kalkıp odaya geri döndüğümde Drew beni bekliyordu. Etrafıma bakındım, kızlar gitmişti.

"Ne yapıyorsun?" Elimin tersiyle ağzımı sildim. "Seni bekliyorum."

Kaşlarımı çatı. "Yapmak zorunda değildin, kalabilirsin."

"Hayır, ben de hissetmiyorum." Boynunun arkasını çekiştirdi. "Üzgünüm dostum, aklını Freddie'den uzaklaştırmamız gerektiğini düşündük ama berbat bir iş çıkardık."

İçimi çektim. "Hayır, yapmadın. Sadece buranın şu anda bana göre olduğunu sanmıyorum. Bir şey yapmadan önce Freddie'yle olan meseleyi çözmem gerekiyor. Tabii benimle bir daha konuşursa."

"Gelecektir, merak etme." Beni kucakladı. "Hadi, buradan siktir olup gidelim. Hiç havamda değilim, burası tüylerimi diken diken ediyor."

Gerçek bu.

FREDDIE

Kapı zili üçüncü kez çaldı. "Geliyorum,
Tanrı aşkına."

Muhtemelen yapabileceğim kadar hızlı hareket etmediğimi kabul ediyorum, ama şu anda hiçbir şey umurumda değildi, bu yüzden teslimatçı ben kapıyı açmaya hazır olana kadar bekleyebilirdi.

Diğer tarafta ne olacağını zaten biliyordum.

"Günaydın Bayan Danvers. Onu hâlâ affetmediniz mi?" Teslimatçı Fred bana bir buket kırmızı gül uzattı.

Burada en az elli kişi olmalıydı, neredeyse tutulamayacak kadar büyüktü.

"Hâlâ kendi işine bakmıyor musun?" Buketin etrafına baktım.

"Teşekkürler."

Kıkırdayarak minibüsüne doğru yola koyuldu. "Yarın görüşürüz, şüphesiz."

Kapıyı tekmeleyerek kapattım ve beş yüz gülün daha çeşitli çiçeklenme durumlarında beklediği koridordan mutfığa doğru . İki haftadır geliyorlardı ve benim yüzeylerim tükenmişti.

Neyse ki vazolarla gelmişler.

Derin bir iç çekerek yere bıraktım ve üzerindeki notu alıp açtım.

Seni biliyorum bebeğim ve çok üzgünüm.

Eğer her şeyi geri alabilseydim, alırdım.

Seni çok özledim.

Lütfen beni ara.

Coop xxxx

Diğerleriyle birlikte çekmeceye koydum.

Göğsümdeki ağrı yeniden ağırlaşmaya başladı. Geçtiğimiz iki hafta boyunca inişli çıkışlı bir seyir izlemiş ama asla tamamen yok olmamıştı. O gittiğinde,

Benden bir parçayı da yanında götürmüştü ve kalbim onsuz atmakta zorlanıyordu.

Onu özledim.

Onu o kadar çok özledim ki canım yandı.

Bana hissettirdiklerini özledim.

Gözlerimi yeni deneyimlere açması.

Ama en çok özlediğim şey onun arkadaşlığı ve beni ne kadar güldürdüğüydü. Onun herkesten farklı bir yönünü görebilmemdi.

Ön kapımın açılıp kapandığını, ayak seslerinin mutfığa doğru ilerlediğini duydum.

"Franks?" Murray içeri girerken seslendi, Jack de . Gördükleri manzaraya baktılar.

"Lanet olsun, bir çiçekçi açabilirsin." Jack yanıma geldi ve beni kucakladı. "Nasılsın?"

Omuz silktim. Emin değilim.

İki hafta olmuştu. Bana hayatımın en uzun iki haftası gibi gelmişti.

Bir sisin içinde, kalp kırıklığının var olmadığı alternatif bir gerçeklikte var oluyordum. Öyle olmadığını fark edene kadar her şey normalmiş gibi davranıyordum.

Düğünden sonra eve dönüp yatağa girdim ve Murray beni iki gün sonra dışarı çıkarana kadar da çıkmadım. Gözyaşlarım kuruyana ve boğazım düğümlenene kadar ağladım. Onun gidişinin verdiği yoğun acı, donuk bir sızıya dönüşene kadar.

Hangisinin daha kötü olduğuna karar verememiştim. Beni sevdiğini söyleyememesi mi yoksa veda etmeden gitmesi mi?

Ya da içten içe bunun benim hatam olduğunu biliyordum.

Ona defolup gitmesi için bağırmıştım ve o da talimatımı harfiyen yerine getirmişti.

Sadece kendimi suçluyordum.

Ben yatakta yatarken, sosyal medyada düğün fotoğrafları çıkmaya başlamıştı. Her fotoğrafta onun güzel yüzü bana bakıyor, aşağılanmamı ve utancımı yeniden keskin bir odağa getiriyordu.

Onu görmek ya da ne yaptığını bilmek istemiyordum.

Öfkemden dolayı aklıma gelen her türlü iletişimi engelledim. Eğer o benim tamamımı istemiyorsa, ben de onun benim bir parçama sahip olmasına kesinlikle izin vermeyecektim.

Ama çiçek aranjmanlarının günlük saldırısını asla tahmin edemezdim. Rastgele kurabiye bile. Her biri beni özlediğini söylüyordu ama hiçbir

bana duymak istediklerimi söylüyordu.

Birini özleyebilir ve onu tamamen istemeyebilirsiniz.

Ve şimdi ne kadar acı verse de biliyordum ki

Bu.

Murray su ısıtıcısına doğru yürüdü ve onu . Biraz aldı

Dolaptan fincanları alıp üçümüz için çay yapmaya başladı. "Teşekkür ."

Ondan dumanı tüten bir fincan aldım ve koltuğa oturdum.

Masa.

"Fred, hiç bisküvin var mı?" Jack mutfağın içinde amaçsızca dolaşırken sordu.

"Evet, kilerde."

İçeri girdi ve elinde üç farklı paketle gelip oturmada önce karıştırdığını duyabiliyordum. Çikolatalı digestives'i açtım ve bir tanesini çayıma batırdıktan sonra bütün olarak ağzıma attım.

Cooper gittiğinden beri şeker alımım keskin bir artış göstermişti.

Karşımda oturmuş, sanki bir röportajdaymışım gibi bana bakıyorlardı. İkisinin de yüzünde aynı tiksinti ifadesi vardı.

Yüzümdeki kırıntıları sildim ve bir tane daha batırdım. "Her neyse, siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?".

Murray sandalyesinde arkasına yaslandı. "Nasıl görmeye geldik.

Ayrıca daha sonra dışarı çıkacağımızı ve senin de geleceğini söylemek için." İnledim. "Bilmiyorum. Gerçekten canım istemiyor."

"Umurumda değil. Geliyorsun. Sonsuza kadar burada kalıp başka bir teslimat için bekleyemezsin. Bahse girerim son iki haftadır gördüğün tek insanlar biz ve teslimatçı çocuktur." Jack'le aralarında bir işaret yaptı.

Haksız değildi. Ve teslimatçı çocukla artık ilk hitap ediyor olmam biraz iç karartıcıydı.

İkisine de baktım. "Nereye gitmek istiyorsunuz?"

"Neresi olursa, umurumuzda değil. Bar mı? Fark etmez, burası dışında herhangi bir yer. Senin ruh halin ve bu çiçekler arasında, bir cenaze evinde de olabiliriz."

Kaşlarımı çattım. "O kadar da kötü değil." Öyleydi.

"Franks, öyle. Ve bunu sen de biliyorsun." Çayını yudumlarken ters ters baktı.

"Ve teslimatları beklemiyorum. Sürekli geliyorlar. Sanki ben sipariş veriyorum." Öfkelenim.

Jack bana baktı. "Mesajı almasının ne kadar süreceğini düşünüyorsun?"

"Ne mesajı?"

"Onunla hiçbir şey yapmak istemediğini."

Göğsümdeki acı bir kademe daha arttı.

Yaptığım şey bu muydu? Onunla hiçbir şey yapmak istemediğime dair bir mesaj mı gönderiyordum?

Duracak mı?

Bunu hiç düşünmemiştim bile. Her gün gelmeye başladıklarında, gelmeyecekleri hiç aklıma gelmemişti.

İstediğim bu muydu?

Gözlerim ısınmaya ve sulanmaya başladı.

Murray uzandı ve saçımın arkasını okşadı. "İstediğin bu mu?"

"Bilmiyorum."

"Bak." Dedi Jack. "Her ne kadar hâlâ onun bir otuzbirci olduğunu düşünsem de, bütün bunlar," dedi Jack mutfağı işaret ederek. "Sadece özür dilemek istiyorsan biraz aşırıya kaçıyorsun."

Başımı kolumun üzerine düşürdüğüm yerden kaldırdım. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Buradaki çiçek sayısı kadar bilet satabilirsin. Batı Londra'daki tüm çiçekçileri yok olmalı. Bunun aşırı olduğunu söyleyebilirim. Kesin olarak bildiğimden değil elbette, herhangi bir şey için özür dilemek zorunda kalmayacak kadar mükemmelim." Sırıttı.

Şakası zayıf bir gülümsemeye yol açtı.

"Bilmiyorum. Beni özlediğini söylüyor. Ve onu aramamı istiyor. Ama hepsi bu kadar. Belki de bu onun dünyasında normal bir tepkidir."

"Franks, daha önce bir kadına hiç çiçek göndermediğinden eminim.

Hiç ilişkisi olmadı."

"Evliliği dışında." Homurdandım, ayağa kalktım. Çayla işim bitmişti. Eğer Cooper hakkında konuşacaksak daha sert bir şeye ihtiyacım vardı. Buzdolabından biraz şarap ve üç bardak alıp masaya koydum.

Jack tirbuşonu elimden aldı ve şişeyi açıp bardakları masanın üzerinde kaydırarak boşalttı. "Ama bu on yıldan fazla bir süre önceydi. Ne söylemesini istiyorsun?"

Omuz silktim.

Murray şarabını yudumlayarak düşüncelere daldı. "Onu savunmuyorum ama biraz inatçı davrandığını düşünüyorum." Ben itiraz edemedim elini kaldırdı. "Bana evliliğinin bir hata olduğunu söyledi, bu yüzden eminim bu sadece onun çıldırmasıydı, hepsi bu. Onu seviyorsun ve o da sana ulaşmaya çalışıyor ve sen onu engellediğin için sana ulaşabileceği tek yol olarak özür diliyor. Ama eminim o da seni seviyordur."

İçerken ona baktım.

"Hayır Murray, sevmiyor. Ona onu sevdiğimi söyledim ve onun tepkisi ülkeyi terk etmek oldu. Bana göre bu aşırı. Bana karşı ne hissettiğini bilmediğini söyledi ve bu beni çok incitti. Bu yüzden biraz kırgın olduğum ve iletişim kanallarını tekrar açmaya hazır olmadığım için beni mazur görün." Murray kalan bisküvileri elimden almadan önce bir paket daha açtım, bu kez çikolata parçacıklı.

Ben ona kaşlarımı çatarken o da bana bir kaşını kaldırdı.

"Acı çektiğini biliyorum Franks ve bunun için onun canını yakmak istiyorum. Ama belki de o sırada bunun farkında değildi."

"Ondan tekrar haber aldın mı?" Kalbimden küçük bir umut pırıltısı kaçtı.

Başını iki yana salladı. "Hayır, ona bunu çözmesi gerektiğini söylediğimden beri

dışarı

1." Jack'e döndüm. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Size söyledim, bence o bir . Ama Murray'in de olduğunu düşünüyorum.

Ve sen kesinlikle inatçısın." Biraz daha şarap doldurarak cevap verdi.

"İnatçılığım beni bu işe bulaştırmadı." Tersledim.

"Hayır, ama dışarı çıkmaya yardımcı olmuyor, değil mi?"

O da karşılık verdi. Belki de haklıydı.

Ama kırık bir kalbi emziriyordum ve beynim sadece beni korumaya çalışıyordu. Kolyemi parmaklarımın arasında gezdirerek düşündüm.

"Wolf'la bu konuyu konuştun mu?" diye sordu Murray.

Tekrar başımı salladım. "Hayır, gelecek haftaya kadar dönmeyecek ve balayı balonlarını patlatmak istemedim."

Gelecek hafta New York'a dönecekti.

Cooper'ın olduğu yere.

Onu nerede göreceğini.

Bu düşünce başımı ağrıtmaya başladı.

İçimi çektim. "Ne yapacağımı bilmiyorum. Ne yapmak istediğimi bilmiyorum. Onu çok özlüyorum. Onu gerçekten özlüyorum. Ama ona onu sevdiğimi söylediğim ve sonrasında kaçıp gittiği zamanki yüzünü görüyorum. Ve bu canımı acıtıyor."

"Biliyorum, Franks. Wolfie'yle konuş, o ne yapacağını bilir." Uzandı ve omzumu okşadı. "İki gün içinde ofislere bakmak için oraya uçacağımı hatırlıyor musun?"

Şakaklarımda oluşan basıncı ovuşturdum. "Hayır, unutmuşum." "Onu görmemi ister misin?"

Başımı salladım. "Her zaman yapacağın şeyi yap. Benim yüzümden hiçbir şeyi değiştirme."

Elini benimkinin üzerine koydu. "İnsanlar hata yapar, Franks. İnatçılığının mutluluğunun önüne geçmesine izin verme."

"Evet." Ayağa kalktım. "Üzerimi değiştireceğim, sonra bara gidelim."

"Kahretsin evet, sarhoş oluyoruz." Jack telefonunu eline aldı ve tıklamaya başladı. "Uber beş dakika içinde burada olacak."

Otuz dakika sonra, güneşli bir Cumartesi öğleden sonrası olduğu için şaşırtıcı bir şekilde kalabalık olan favori pubımıza girdik.

"Ben bara gideceğim, sen de oturacak bir yer bul. Belki dışarıda."

"Tamam." Murray arka tarafa geçerken Jack arkasını döndü. "Sana yardım etmemi ister misin?"

"Hayır, ben iyiyim." Barmenin dikkatini çekmeye çalışarak tıka basa dolu bara doğru eğildim. Ortalamadan kısa olmanın kesinlikle dezavantajları vardı, ancak beklediğimden daha az zaman aldı.

Barmen siparişim için başıyla işaret etti.

"İki pint IPA ve bir cin tonik lütfen." Onları dökmeye başladı.

"Freddie?" Yanımdaki bir ses sordu, Stuart'ın orada durduğunu görmek için döndüm.

Sikeyim.

Onu en son takım elbiseleri toplarken, Cooper'ı öperken görmüştüm. Her şeyi başlatan öpücük.

Göğsümdeki ağrı yeniden alevlendi.

"Selam Stuart. Nasılsın?"

Ayaklarına baktı. "Ben iyiyim."

"Harika, bunu duyduğuma sevindim." Tekrar bara yaslandım, bu içkiler neredeydi?

Stuart elimi barın üzerinden kaldırdı. "Seni gerçekten özledim Freddie." Bu ne lan? Nasıl olabilir ki?

Ona baktım ve elimi tuttuğu yerden çektim.

"Stuart, birbirimizi tanımıyoruz bile. İki kez çıktık, zar zor öpüştük. Beni özlemiş olmana imkan yok."

"Ama birbirimizi tanıyabiliriz. Tekrar deneyelim, ne yapmak istersen." Yalvardı, yüzü umut doluydu.

Durduramadan yüzüne doğru kahkaha attım.

Cooper'ın bana bu seçeneği sunmasına imkan yoktu, sadece yapardı.

Birdenbire onu hiç kadar özledim. Onunla konuşmak zorundaydım.

Derin bir nefes aldım. "Hayır Stuart. Üzgünüm ama bu asla olmayacak. Ben başka birine aşığım. Doğru kişiyi bulacaksın ve o çok şanslı olacak ama ben o değilim." Nazıkçe gülümsedim, sonra tekrar bara döndüm ve uzaklaşmasını umarak konuşmayı bitirdim.

Gözümün ucuyla onun sıvıştığını gördüm.

Barmen sonunda içkileri bara koydu ve ben de ödedim. Onları alıp bahçeye doğru yürüdüm ve Murray ile Jack'i orada buldum.

"Cooper'la konuşacağım ve söyleyeceklerini dinleyeceğim." Bardakları masaya bıraktım ve koltuğa doğru kaydım.

Murray birasını yudumlarırken kaşlarını kaldırdı. "Bu ani fikir değişikliği neden?"

"Az önce Stuart'a rastladım."

"kim?" Jack sordu.

Murray gözlerini devirdi. "Franks'in birkaç kez çıktığı bir hödük."

Konuşmalarının bitmesini bekledim.

"Çünkü Cooper'ı özlemekten vazgeçmeyeceğim. Bu yüzden onun söyleyeceklerini dinleyeceğim."

"Bence bu iyi bir fikir." Jack ayağa kalktı. "Nereye gidiyorsun?"

"Shot almak için." Bara doğru yöneldi.

Sabah akşamdan kalma olacağımdan korkmaya başladım.

FREDDIE

"Seni görmek çok güzel. Yarın döneceğini sanıyordum."

Wolfie'nin bronzlaşmış yüzü bilgisayarımın ekranından bana bakıyordu. Son birkaç hafta o olmadan çok daha zor geçmişti. Ve ben onu çok özlemiştim.

"Birkaç gün erken dönmeye ve kimseye söylememeye karar verdik. Sezon başlamadan önce evde özel zaman geçirelim, böylece Jas yeni dönmüş ve antrenmana gitmiş gibi hissetmesin." Bana gülümsedi, çok mutlu görünüyordu.

Cloud Nine'da.

Aşk böyle bir şey olmalı.

Daha fazla çiçek gelmiş olmasına rağmen Cooper'la henüz konuşmamıştım. Duymak istediklerimin tam olarak bunlar olmaması ihtimaline karşı, söyleyeceklerini duymak için henüz cesaretimi toplayamamıştım.

"Neyse," diye devam etti Wolfie. "Benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Senden ne haber? Dün Murray'i gördük, bize Coop'tan bahsetti. Sen iyi misin? Gittiğine inanamıyorum. Neden beni aramadın?"

Bilgisayarı aldım ve mutfağa götürüp tezgahın üzerine yerleştirdim.

"Çünkü aşk baloncuğunuzu bozmak istemedim ve sana söylersem her gün arayacağını biliyordum. Ve bu ne senin ne de Jas için adil olurdu."

Dondurucuya doğru yürüdüm ve bir kutu Ben & Jerry's Phish Food çıkardım. Önündeki tabureye oturarak çekmecedden bir kaşık aldım ve içine daldım.

"Freddie..." Yüzü hüznle doldu. İşte bu yüzden ona söylemedim.

"Wolf, dur. Kendini kötü hissetme, Murray buradaydı ve gerçekten söyleyecek pek bir şeyim yoktu."

"Peki ondan haber aldınız mı?"

"Konuşmadık ama bana her gün çiçek gönderiyor ve konuşmak istediğini söylüyor." Her şeyi görebilmesi için ekranı çevirdim.

"Woah."

"Biliyorum." Kaşığımy küvetin kenarında gezdirerek daha fazla dondurma topladım.

"Ve sen konuşmak istemiyorsun?"

Omuz silktim. "İstiyorum, onu gerçekten özlüyorum, sadece biraz gerginim."

"Dur bakalım. Canım dondurma istiyor." Wolfie mutfağa varana kadar evin içinde yürümeye başladı. "Her neyse, ne hakkında?"

Kendi küvetiyle dönmeden önce dondurucuya doğru yürüdü.

"Bilmiyorum. Bana karşı ne hissettiğini bilmediğini söylemişti. Bunun nasıl değişeceğini bilmiyorum ve bunu tekrar duymak istediğimden de emin değilim."

Wolfie'nin bir kaşık dolusunu kameraya tutarak yemeye başlamasını izledim.

"Eski günlerdeki gibi." Ağzına attı. "Jas onu bu sabah görmüş, birlikte spor salonuna gitmişler."

"Ve?"

"Coop'u hiç bu kadar mutsuz görmediğini söyledi. Ya da huysuz."

Kalbim küt küt atmaya başladı. Hevesli kaltak.

"Ne yaptığını söyledi mi?"

"Hayır, ama pek bir şey yaptığı izlenimini edinmedim. Jas sadece içine kapanık ve sinirli görüldüğünü söyledi. Francesco, onunla konuşman gerek, ben buradayken ona mesaj at. Yara bandını yırt."

O haklıydı.

"Tamam." Telefonumu bulmak için etrafıma bakındım. Pencere kenarında görünce tabureden atladım ve onu aldım.

Numarasını buldum ve engeli kaldırdım.

"Hey, bir numaranın engelini kaldırdığınızda, eğer engelliyken gönderilmişlerse, o numaradan mesajlar geliyor mu?"

Söylediklerimi anlamaya çalışırken kaşlarını çatı. "Hayır, hiç sanmıyorum. Eğer Cooper engellenmişken mesaj gönderdiyse, size hiçbir mesaj ulaşmayacaktır."

"Oh." Ne yazacağımı düşünürken Instagram'ına girdim ve oradaki engelini de kaldırdım.

Düğün haftasından beri yeni bir şey eklememişti, grubumuzun bir fotoğrafını çekmişti. Bana sırtırken ben de ona bakıyordum.

Parmaklarımı yüzünde gezdirdim.

Her zamanki gibi, ne kadar güzel olduğu beni şaşırttı. Son zamanlarda fotoğraf çektirmekten kaçındığım için daha da şaşırmıştım.

Düğünden daha fazla etiketlenmediğini görmek için en son fotoğraflara baktım. Düzinelerce vardı. Ve düğünden değillerdi.

Göz gezdirdim.

Neye ? Uzun objektif çekimleri gibi görünüyorlardı.

Yakınlaştırdım.

Karanlık ve grenliydi ama bu kesinlikle Cooper'dı. Ve kesinlikle yüzünde bir çift meme vardı. Kucağında çıplak bir kadın oturuyordu, elleri kadının sırtındaydı, uzun sarı saçları ona doğru eğilirken aşağıya sarkıyordu. Ağzı açıktı, gözleri kapalıydı, kadının ona verdiği zevkin tadını çıkarıyordu.

Bir sonrakinde kızın elleri adamın göğsündeydi. Adam onu öpüyordu. Uzman değildim ama kucak dansçılarının öpüşmediğinden oldukça emindim.

Kaydırmayı bıraktım, vücudum soğuk bir terle titriyordu.

Ve zaman damgasını fark ettiğimde, yemin ederim kalbimin ikiye bölünme sesini duydum.

İki gün önceydi.

"Fred. Neye ? Sadece mesaj at." Transımdan çıktım.

"Hayır, sanmıyorum." "Ne?"

Fotoğrafi kameraya doğru tuttum. "O kadar da içine kapanık görünmüyor. Ya da bana küsmüş gibi."

Gözlerini kısarak ekrana baktı. "Neye bakıyorum ben?"

"Instagram'ında var. Bir fotoğrafta etiketlenmiş gibi görünüyor." Sesim titriyordu, gözyaşlarımla savaşıyordum.

Midem bulandı.

Kıskançlık, en güçlü duygum olma unvanını kazanmak için acı ile mücadele ediyordu.

Telefonunu karıştırıp ona gösterdiğim şeyi bulmasını izledim, gözleri kocaman açılmıştı.

Ağzı dehşet içinde düştü.

"Oh, o lanet olası ölü bir adam." Hırladı.

KOOPER

Ellerimi saçlarımda gezdirdim, son yirmi dört saattir kopardığım saçlarımdan geriye bir şey kalmasına şaşırmıştım.

"Mary..." Müdürüm beni azarlarken araya girmeye çalıştım.

"Şu anda ben konuşuyorum, Cooper." Semantik ama aslında bağıırıyordu. Gerçi dürüst olmak gerekirse, o her zaman bağıırırdı. "Nasıl bu kadar aptal olabiliyorsun? Sana hep ne öğretiyorum? Tanrı aşkına."

Sessiz kaldım, hoparlörden bana bağıırırken mutfakta volta attım.

"Eee?"

"Konuştuğunuzu söylemiştiniz."

"Ukalalık yapmanın sırası değil." Hâlâ bağıırıyordu.

"Bilmediğimi mi sanıyorsun?" Masanın üzerinden doğrudan telefona doğru eğilerek bağıırdım. Öfkemi hissetmesini istiyordum. Kendime, kulübe, Drew ve Felix'e olan öfkemi. Hatta Freddie'ye bile bana sessiz davrandığı için öfkeliydim.

Sadece cevap verseydi asla orada olmazdım.

"Bu fotoğraflar nasıl dışarı çıktı? Orada nasıl bir kamera vardı ki? ORADA OLMAK BİLE İSTEMEDİM."

Hayatım boyunca daha kötü birkaç hafta geçirdiğimi sanmıyorum.

Freddie'yle o kadar kötü anlaşmıştım ki, ona ulaşmak için yaptığım girişimlerin hiçbiri sonuç vermemişti.

Her şey sessizlikle karşılandı.

Bir şişe viski ve bir kişilik acıma partimle gayet mutluydum, ta ki o iki palyaço olaya dahil olana kadar.

Keşke o lanet Kara Kapı'ya hiç gitmeseydim.

Fotoğrafları tekrar düşündüğümde içimden bir ürperti geçti. Onları kim kurguladıysa sanki porno çekiyormuşum gibi göstermişti.

Ve iyi bir tane bile değil.

Page Six'in her yerindeydiler.

En kötüsü de onları görüp görmediğini mümkün olmamasıydı.

Ve ilk defa bu ülkede olmadığı için minnettar .

Tekrar volta atmaya başladım.

"Onlarla konuştum. Görünüşe göre, yeni vali olmak için yarışan adamın oğlu da oradaymış ve fotoğrafçının onu çekmesi gerekiyormuş. Ama o sizi ve birkaç kişiyi daha görmüş ve bundan yararlanmış."

Siktiğimin politikacıları.

"Ama içeri nasıl girdiler ki? Burası sadece üyelere açık, misafir alamazsınız. Girişte herkes aranıyor."

İçini çekti, sesi sinirli geliyordu. "Net değilim, bununla ilgilendiklerini söylediler."

Bunun ne anlama geldiğini sormak istemedim, Mary İspanyolları sorgulayabilirdi. Eğer daha fazla bilgi almayı başaramadıysa durum ciddi olmalıydı. Ve ben de bu işin içinde olmak istemezdim.

"Peki, o zaman Drew ve Felix'i nasıl kaçırdılar?"

Mesele resimler bile değildi. Mesele Freddie'nin onları görüp normal bir insanın varacağı sonuçlara varabilmesiydi.

Benim bir pislik olduğumu.

Onu önemsemediğimi.

Aldattığımı.

Her gün, her saniye onu düşünmediğimi. "Bilmiyorum." diye cevap verdi.

Ona ne bildiğini sormaya cesaret edemedim.

"Peki, bu ne anlama geliyor?"

"Hiçbir şey, zaten fazla değil, sadece dikkat çekmeyin. Kucak dansı yapmak yasadışı değil. Ama o mekanın çok iyi korunması iyi bir iş. Kulübün halkla ilişkiler ekibiyle konuştum ve özellikle de yakalanan diğer herkes göz önüne alındığında herhangi bir yankı olmayacağını söylediler. Page Six'e ve etrafta dolaşan diğer basın mensuplarına ihtiyati tedbir konuldu, dolayısıyla öngörülebilir bir süre için bu konuda başka hiçbir şey ortaya çıkmayacak. Ancak Kara Kapı soruşturma altında."

"Hiçbir şey olmayacak, Başsavcıyı orada gördüm."

Freddie'nin onları görüp görmediği dışında hiçbir şey umurumda değildi.

"Göreceğiz bakalım. Sadece burnunu temiz tut ve, ciddiym Cooper, önümüzdeki birkaç hafta boyunca ben söylemeden hiçbir yere gitme. Hatta nefes bile alma. Önünde bir yardım maçı var ve sonra sezon başlayacak."

Ama dinlemeyi bırakmışım çünkü o anda Jasper mutfağıma girdi, hemen ardından da Murray bana doğru yürüdü ve yüzüme sert bir yumruk attı. Geriye doğru savruldu, tezgâhın üzerindeki çarpıp yere düştüm ve başımı cilalı betona çarptım.

"Cooper? Dinliyor musun?" Havladı.

"Mary, ben Jas. Seni geri araması gerekecek." Telefonu kapattı ve ben neredeyse gülecektim. Bundan kesinlikle mutlu olmazdı. Mary'nin yüzüne kapatmadın.

Başım ve burnum zonklayarak yere uzandım. Yüzüm sıcak ve ıslaktı, dokunduktan sonra elimi geri çektim, kanla kaplıydı.

Burnumu yokladım. Evet, kırılmıştı. Kırılmış.

Bu hayranlar için muhteşemdi.

Şu anki boktan, boktan hayatımın tepesindeki kiraz. Hay sikeyim.

Kırık bir burnu hak etmiş miydim?

Muhtemelen. Buna kızmış mıydım?

Kesinlikle.

"Burnumu kırdın, seni pislik." En azından ağzımdan böyle çıkmasını umuyordum ama emin olamıyordum. Şimdi sesim tarihteki en kötü soğuk algınlığına yakalanmışım gibi çıkıyordu.

Murray üzerime eğilip aşağıya baktı. "Eğer onu becerirsen yumruğumun suratında olacağını söylemişim. Seni uyarmadığımı söyleme."

Jasper onu iterek yolumdan çekildi ve elini bana uzattı. "kalk, Coop."

Onu aldım ve beni ayağa kaldırdı.

Burnum kanamaya başladı.

Kanamayı durdurmak için başımı arkaya yatırdım, köprüyü sıkıştırdım ama zonklama odaklanmamı zorlaştırıyordu. Buz torbası almak için dondurucuya doğru yürümeye çalıştım ama nereye gittiğimi göremedim ve dirseğimi duvara çarparak burnumu kırdım.

Acı içinde homurdandım.

"Cooper, otur lan aşağı." Jasper beni bir sandalyeye götürdü. "İlk yardım çantası nerede?"

"Çamaşır odasında."

Birkaç dakika sonra bir buz torbasıyla birlikte döndü.

"Bir bakayım." Kanamayı durdurmak için yüzüme tuttuğum tişörtümü indirdi. "Kahretsin. Bu iyi bir darbe, yeniden hizalanması gerekiyor. Doktoru çağırmamı ister misin? Ya da Molly'yi?"

"Hayır, sen yap."

Yüzünü buruşturdu. "Emin misin? Acıtacak."

"Sadece yap, Jas." Dişlerimi sıktım. Daha önce hiç vurulmamış değildim ama bu şimdiye kadar yaşadığım her şeyden çok daha kötü hissettiriyordu.

Ve ben bunu hak ettim.

Mutlak intikam.

"Tamam, derin bir nefes al ve beşe kadar say." Burnumu tuttu.

Daha üçe bile gelmemiştim ki kıkırdak ve kemiklerin çatırdadığını duydum. Acı içime işledi, beynime saplandı. Taze kanama başladığında bağırdım ve başımı tekrar geriye doğru eğdim.

"İyi misin?" Diye sordu.

"Hayır, lanet olası değilim." Gözlerim acıdan sulanıyordu, tişörtle silmeye çalıştım ama kandan yapışmıştı. "Şu tişörtü çıkarmama yardım eder misin?"

"Evet bekle, önce şunu düzelteyim." Burnumu gazlı bezle kapattıktan sonra üzerine bir buz torbası yerleştirdi ve elimi tutarak yerinde kalmasını sağladı. "Eline ne yaptın?"

Bunu unutmuştum.

Elim de berbat haldeydi, morarmış ve şişmişti. Dün Mary beni arayıp Page Six'ten ve görüntülerden bahsettiğinde duvarımda bir delik açmıştım. Ya da bir çukur açmıştım. Sert bir duvardı.

Neyse ki elimi de kırmadım, yoksa sezon için cidden boku yerdim.

"Dün duvara yumruk attım."

"Tanrım, Coop." Beni daha fazla hırpalamamak için eline bir makas aldı ve gömleğimi kesti. Umurumda değildi, nasıl olsa mahvolmuştu.

"Teşekkürler. miyim? Yüzümü temizlemek istiyorum." "Evet, ama yavaş ol."

Ayağa kalkmama yardım etti ve ben de çamaşır odasındaki banyoya girip aynanın önünde durdum.

Pek hoş bir görüntü .

Bir MMA dövüşünün kaybeden tarafındaymışım gibi görünüyordum.

Kurumuş kan yüzümün etrafını kaplamıştı ve burnumda hâlâ nemli olan taze kan da vardı. Ama Jasper kanı toparlamak için iyi bir iş çıkarmıştı ve akması durmuştu, yani en azından bu da bir şeydi. Bir bezi ılık suyun altına tuttum ve daha fazla zarar vermeden silebildiğim kadarını sildim.

Şişlik anında oluşmuştu, iki gözüm de yumruk yüzünden kararmaya başlamıştı. Murray'in hakkını vermeliydim, iyi bir yumruk atmıştı. Neredeyse etkilenmişim.

Neredeyse.

Dolabı karıştırırken birkaç ağır kesici buldum ve onları susuz yuttuktan sonra çamaşır sepetinden temiz bir gömlek alıp yüzüme hafifçe bastırdım.

Mutfığa geri döndüğümde Murray, Jasper'ın oturduğu masaya yaslanmıştı. Buzdolabından üç bira aldım ve bana saldırmak gibi çılgınca bir fikre kapılma ihtimaline karşı adaya yaklaşmadan önce onları uzattım.

Buz torbasını tekrar yüzüme tutmadan önce kapağını kapattım ve bir yudum aldım. "Ne kadar kötü?"

Jasper bana sert bir bakış fırlattı. "Bu kötü."

Dudaklarımı birbirine doladım. "Freddie onları gördü mü?" Başını salladı. "Bunu düzeltmek zorundasın."

Hay sikeyim. Boğazımdan yukarıya doğru safra çıkmaya başladı.

Bu karmaşadan kurtulmak ve o öğrenmeden önce ona ulaşmak için sahip olduğum tüm umutlar tamamen paramparça olmuştu. Uzun bir iç geçirdim, şakaklarımda gerginlik oluşmuştu ve onu ovarak uzaklaştırmaya çalıştım. Bunu ona açıklayabilmek istemişim.

Şimdi hiç şansım yok.

İçimi ezici bir boşluk kapladı.

Taburelerden birini çekip oturdum. Murray'nin ölümcül bakışlarını görmezden gelerek sorumu Jasper'a yönelttim. "Wolfie ne dedi?"

"Wolfie bana çok kızgın, sana da o kadar kızgın. Ve Wolf kızginken hiç seks yapamıyorum. O yüzden sana söylüyorum, hemen düzelt şunu. Ve bunu nasıl yaptığın umurumda değil."

Wolfie ile her zaman iyi bir ilişkimiz olmuştu ve onun bana kızgın olduğu düşüncesi beni utançtan başka bir şeyle doldurmuyordu. Son birkaç haftanın baskısı kaynama noktasına ulaşmaya başlamıştı.

"DENİYORUM AMINA KOYAYIM. BENİMLE KONUŞMUYOR."

Yüzümü ellerimin arasına aldım, bağırışlar başımı acıtıyordu. Buz torbasını tekrar üzerine koydum.

"Ve ne? Öylece pes mi edeceksin?"

Omuz silkdim. "Başka ne yapacağımı bilmiyorum. Hiçbir şey işe yaramadı. Bu tabuta son çiviye çakmak olacak."

Murray birasını eline aldı ve şişeden bir yudum aldı. "Tam bir ödleksin. Eğer böyle davranacaksan onunla birlikte olmayı hak etmiyorsun."

Gözlerimi ona diktim.

"Coop?"

Dikkatimi tekrar Jasper'a çevirdim.

Başını öne eğdi, düşüncelere daldı. "O resimlerdeki Amber. Onu becerdin mi?"

Eğer o soruyorsa, Freddie kesinlikle sorardı.

"Hayır, tabii ki yapmadım. Onu itmeden önce bana dokunmasına zar zor izin verdim. Jas, sarhoştum ve o haldeyken bile onu istemediğimi biliyordum."

Murray'nin ölümcül bakışları geri döndü. "Tuhaf. O kadar da mücadele ediyormuş gibi görünüyorsunuz."

Ona döndüm, dudağım hırıltıyla kıvrılmıştı. "Biliyor musun, eğer yardımcı olacak bir şey söylemeyeceksen defol git."

"Yardımcı olmaya çalışmıyorum, seni otuzbirci." Geri tükürdü.

O anda mutfağa iki davetsiz misafir daha girdi. "Burada ne halt ediyorsunuz?"

"Tanrım." Felix buz torbasını çıkardı ve yerine koymadan önce yüzümü inceledi. "Kim yaptı bunu?"

"Anthony Joshua orada." Murray'e doğru başımı salladım.

Drew bana nazikçe sarılırken buzdolabından iki bira almadan önce sessiz bir inançsızlık ve bir anlık saygıyla ona baktı.

"Dostum, çok üzgünüz."

Jasper ve Murray'ye döndü. "Bu tamamen bizim hatamız." Onunla Felix'in arasını işaret etti. "Gitmek istemedi ve biz de onu zorladık. Onu aldığımızda zaten sarhoştu. Son birkaç haftadır Freddie konusunda o kadar mutsuzdu ki onu biraz neşelendirmek istedik. Dürüst olmak gerekirse, hiç ilgilenmedi ve Amber ona dokunmadan önce

tuvalette kustu. O fotoğrafçı çok şanslıydı. Coop ve ben orada muhtemelen en fazla yirmi dakika kaldık, sonra da ayrıldık."

Sessizce oturdum, içiyordum.

Jasper onun sözlerini dinlerken kaşlarını çattı, sonra Felix'e baktı. "Peki o zaman neredeydin?"

Utangaç görünmek için sağduyulu davrandı. "Ben çoktan yukarı çıkmıştım." "Yukarıda ne var?" diye sordu Murray.

"Yataklar."

Murray'nin yüzünde bir anlığına sinsi bir gülümseme gördüğüme yemin edebilirim, sonra ölümcül bakışları geri döndü ve beni yüzüne sabitledi.

"Cooper?"

Ona doğru baktım.

Yanağındaki kirli sakalı ovuşturdu. "Onu seviyor musun?" İçimi çektim. "Her şeyden çok."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "O zaman neden ona söylemedin?" "Çünkü uçağa binene kadar farkına varmadım ve sonra sadece

Eve döndüğümde ne kadar çok şey hissettiğimi anladım." "Ama hala ona söylemedin."

Derin bir nefes aldım. "Benimle konuşmuyor' cümlesinin neresini anlamadın? Ve bunu ona lanet olası bir çiçekçi aracılığıyla söylemeyeceğim."

Kaşlarını kaldırdı, etkilenmemişti.

"Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Ama ona her gün çiçek gönderdim, kurabiye bile yolladım. Ona e-posta gönderdim. Daha ne yapabilirim bilmiyorum." Omuzlarım çöktü. "Muhtemelen bensiz daha iyi olacak zaten, ne anlamı var ki? Haftalardır beni görmezden geliyor, beni gerçekten sevip sevmediğini bile bilmiyorum."

Bunun doğru olmaması için dua ettim.

"Tanrım, şu kendine acındıran konuşmayı bırak." Murray bana gözlerini devirdi. "İkiniz de en az birbiriniz kadar inatçısınız."

"Bu da ne demek oluyor?" Homurdandım.

"Yani seninle tekrar konuşmak isteyip istemediğine karar vermesi iki hafta sürmüş, çünkü tüm notlarında onu sevdiğini söylememişsin ve o da senin sadece korkmuş olabileceğini kabul edememiş. Sonra konuşmaya karar verdiğinde o fotoğrafları gördü. Şimdi de vazgeçeceğini ve sensiz daha iyi olacağını söylüyorsun. Ki şu anda buna katılmıyor değilim." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, yüzünde tiksinti okunuyordu.

Dişlerimi sıktım. "Benden tam olarak ne yapmamı istiyorsun?" "Siktir git. Sana yeterince yardım ettim."

"Murray, lütfen." Yalvardım.

Orada oturmuş, sessizce bana bakıyor, sakalını ovuştururken gözleri kısılıyordu. Bakışlarını tuttum, kırılmasını bekledim.

"İyi. Beynini kullanmalısın. Özrünün duyulmasını mı istiyorsun? Onun için neyin önemli olduğunu düşün."

"Bu da ne demek şimdi? Şu şifreli saçmalığı keser misin? Her gün özür diledim."

Ve başım çok ağrıyordu.

"Freddie çiçekleri umursamaz. Bu Wolfun bölgesi."

Parmaklarımı tezgâha vurdum. Freddie için önemli olan neydi? Neyi severdi?

"Ona yenilemesi için bir ev almalı mıyım?"

"Oh Tanrım." Felix homurdanarak tezgahı itti ve kilere doğru yürüdü. Bir paket cipsle geri dönmesini, buzdolabına yönelmesini, biraz sos çıkarmasını ve durduğu yere geri dönmesini izledim. Cipsleri ağzına tıktırırken başını kaldırıp baktı. Hepimiz ona bakıyorduk. "Ne?"

"Daha iyi bir fikrin var mı, salak?"

"Ona bir ev almaktan daha mı iyi? Evet." Biraz sos aldı ve ağzına attı.

Kafasını kaldırana kadar bekledim.

"O zaman elbette paylaşın." Alaycı bir tavırla ellerimi önümde birleştirdim.

Sanki ben bir tür sinir bozucuymuşum gibi iç çekti. "Coop, ne satın alabilirsin, o kadar kolay olmayan bir şey yap. Paranın satın alamayacağı bir şey. Onunla tanıştığından beri ona aşıksın, o yüzden bunu ona göstermeli ve gerçekten inanmasını sağlamalısın."

Neden kimse ne demek istediğini söyleyemedi? Bu lanet bir hazine haritası değildi.

"NASIL? BUNU NASIL YAPACAĞIM?"

Sanki çok belli olması gerekiyormuş gibi bana baktı. "Kızlar çabayı sever, o yüzden biraz çaba göster. Freddie müziği sever. Bilmiyorum, ona bir özür çalma listesi falan hazırla."

Aman Tanrım.

Eğer tekrar her yerimin kanamasından endişe etmeseydim, kafamı tezgaha vururdum.

"Ben aşık olmuş on dört yaşında bir çocuk değilim."

"Gerçekten mi? Çünkü sen böyle davranıyorsun." Ona ters ters baktım.

"Bak Coop, seni seviyorum ve işleri senin için daha da berbat ettiğim için gerçekten çok üzgünüm. Ama aşık olmuş bir ergen gibi davranıyorsun. Anlıyorum, ilk kez bir kızdan hoşlanıyorsun ama romantizm konusunda çok kötüsün."

Başım zonkluyordu ve istediğim gibi tezgâha vurmak yerine, onu yavaşça soğuk mermerin üzerine, erimiş buz paketinden gelen yoğunlaşma birikintisinin içine bıraktım.

Bu bir felaketti.

Jasper yanıma gelip omzumu sıktı. "Coop, bu o kadar da kötü bir fikir değil, biliyorsun. Freddie müziği sever."

"Evet, ama bir çalma listesi? Bir kurabiye kadar ezik." İnledim.

"Hey!" Drew yanımdan geçip buzdolabına doğru yürürken itiraz etti, daha fazla bira ve atıştırmalık çıkarıp masaya koydu.

Yakın zamanda ayrılmayı planlıyor gibi görünmüyorlardı. "Hayır değil, her zaman yapıyor."

Tekrar doğruldum. Bu doğrudu.

Ellerimi saçlarımda gezdirdim, uçlarını çekiştirdim.

Düşünüyordum. İkna olmamıştım.

Kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, bir şekilde Felix, Birleşik Devletler kıtasındaki en büyük erkek fahişesi, haklıydı. Ve ben de ondan romantik bir tavsiye almak üzereydim.

Ama dibe vurmuştum ve kaybedecek bir şeyim kalmamıştı. Daha fazla çaba göstermem gerekiyordu.

Eğer bunu yapsaydım, onun duyabileceği en iyi şarkı listesini hazırlardım. Bir aşk mektubu olurdu.

Tabureden kaydım ve Murray'in bir kase patlamış mısırla uğraştığı yere yürüdüm.

"Muz?"

Bana baktı.

"Bu karmaşa için gerçekten üzgünüm, bilmeni isterim ki onu asla kasten incitmek istemedim. Onu hiç kimseyi sevmediğim kadar çok seviyorum. Bunu düzelteceğim."

İç çekti. "Öyle olsa iyi olur. Seni seviyor, Coop. hiç son birkaç haftadır olduğu kadar mutsuz görmemiştim. Sadece ikiniz de kendinizi

Ağzının kenarından bir gülümseme kıvrıldı. "Evet." Siktir, umarım bu işe yarar.

FREDDIE

"Seni sekizde alacağım, hazır olduğundan emin ol."

İnledim. Amerika'dan döndüğü dört gün boyunca Murray yaşlı bir kadın gibi kalkıp evden çıkmam ve biraz temiz hava almam için başımın etini yemişti. Gerçekten de bunu yapmaya hiç niyetim yoktu. Cooper'ı görüp görmediğini soracak cesareti de henüz bulamamıştım ve bu bilgiyi vermediği için ya görmediğini ya da bunun iyi bir haber olmadığını düşündüm.

Kalbimin yeniden kırılmasına neden oldu.

O resimleri gördüğümde beri kalbim zar zor atıyor, göğsümün derinliklerinde umutsuz bir ağrıyla hayatta kalmaya çalışıyordum. Hâlâ hayatta olduğumu gösteren tek şey bu acıydı. Hissedebildiğim tek şey.

Diğer her şey uyuşmuş.

Bej rengi bir dünyada yaşıyordum.

Kızgın bile değildim. Yangın söndü.

Onu özlememek ya da istememek için çok çabaladım, ama kapı her çaldığında kalbimin çarpmasından ona hâlâ umutsuzca aşık olduğumu biliyordum. Ama Cooper her gün çiçek göndermeyi ve özür dilemeyi bırakmıştı. Bir haftadır hiçbir şey yoktu. Fotoğrafların çekildiği günden beri hiçbir şey.

Bunu onun da dair bir işaret olarak aldım.

Benden vazgeçmesi çok kolay olmuştu.

Benim de hayatıma devam etmem gerekiyordu ama bu düşündüğümde daha zor oldu.

Murray haklıydı, dışarı çıkmam gerekiyordu.

"Evet, tamam. Nereye gidiyoruz?"

"Bu bir sürpriz. Ama seni götürüyorum ve seni neşelendireceğim. Ayrıca bana bir iyilik yap, duş al ve saçlarını yıka yoksa yanımda biraz tuz kokusu getirmem . Dün oldukça olgunlaşmıştın."

Dişlerimi gıcırdattım, haklı olduğu bir başka nokta daha vardı ama bu da yapmaya zahmet edemeyeceğim bir şeydi.

"Bugün yapmadığımı nereden biliyorsun?" "Yaptın mı?"

Hayır.

Yaptığım şey yatağımdan kanepeye geçmek, ağlamak, beni daha çok ağlatan iç karartıcı romantik komediler izlemek, bir bardak dondurma yemek ve tekrar ağlamak oldu.

Sessiz kaldım.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Sesi yumuşayarak alçaldı. "Hadi Franks, dışarı çıkmalısın. Bu sen değilsin, acı çektiğini biliyorum ama seni böyle görmekten nefret ediyorum. Sen bundan daha güçlüsün."

Gözlerim ısınmaya başladı, yaşlar çok uzakta değildi. "Öyle olduğumu sanıyordum ama belki de değilimdir."

"Öylesin." Ses tonu hayal kırıklığıyla doluydu. "Şimdi kanepeden kalk. Dondurmayı bırak ve iyi bir uyku çekmeden önce banyoya gir."

Tartışacak gücüm yoktu, dondurma ve şekerden oluşan bir diyetle hayatta kalmanın aslında o kadar da harika hissettirmediği ortaya çıktı.

"Tamam. Bana ne paketleyeceğimi söyleyecek misin?"

"Sadece gündelik iyidir. O lanet pijamalardan kurtulduğun sürece ne istersen."

"Tamam, anlaşıldı." Homurdandım.

"Güzel, anlayan yeterince uzun sürdü." O da karşılık verdi. "Sabah sekiz, Franks. On bir saat sonra görüşürüz. Şimdi yatağa git, tamam mı?"

"Evet, evet. Sabah görüşürüz, hazır olacağım."

Telefonu kapattım ve yukarı çıktım.

Sözüne sadık kalarak sabah sekizde dışarıda bekliyordu, arabanın kornası sessizliği bozuyor, uzun uzun ötüyordu. Komşularım beni çok sevecekti.

Çantamı arabanın arkasına attım ve binip kapıyı kapattım. Murray bana bir göz attı. "Daha iyi görünüyorsun." Beni kokladı, sırtarak. "Ve daha iyi kokuyor."

Gözlerimi ona diktim. İfadesinde en ufak bir yanılsılık olsaydı ona özlü bir cevapla karşılık verirdim ama yoktu. Dün gece doğruca yatağa girmeye kararlı bir şekilde yukarı çıktım ve sonra aynadaki yansımamı gördüm. Saçlarım yağlı ve kafama yapışmış, tenim altında yaşadığım bulut kadar griydi. Benden daha canlı görünen cesetler olduğundan . Aynayı çevirdim.

Duş alabildiğim kadar sıcağı ve içine girdim. Ama su biriktirdiğim kiri temizledike kalbimin etrafındaki baskı da hafiflemeye başladı. Saniyeler içinde uykuya daldım, ağır ve ryasız bir uykuya daldım. "Evet, şey. Pijamalarımı çıkarmam gerektiğini söylemiştin." "Aynen yle." Beni kendine çekti ve başımı öptü. "Gel ." "Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" Bakışlarını kaçırmadan önce bir süre daha bakışlarımı tutarken çenesi seğirdi. "Henüz değil."

Tamam, bu garipti.

Motoru çalıştırdı ve uzaklaştı. Gözlerimi kapattım, göz kapaklarım yeni çıktığım uykudan dolayı hâlâ ağırdı. Onları tekrar açtığımda havaalanına giryorduk. Özel terminale.

Bu konuda doğru olmayan bir şeyler vardı. "Murray, neredeyiz?"

Girişin durdu ve motoru kapattı.

"Havaalanında." Bana bakmadan cevap verdi. ", git dışarı."

Kapılar kapıcı tarafından açıldı ve Murray ona anahtarları arabanın arkasından çantalarımızı toplarken. Kapılardan geçerken zar zor yetişebildim, uzun bacakları onu her adımda benimkilerden daha uzağa taşıyordu. Sanki benim de onunla birlikte koşmamı istiyordu, sanki benden uzaklaşmaya çalışıyordu.

"Murray, nereye gidiyoruz?"

"Sana söyledim, bu bir sürpriz. Geç kalıyoruz, o yüzden çabuk ol Franks. Bu boşluğu kaıramayız."

Pasaportlarımızı gümrük görevlilerine teslim etti.

Pasaportumu ne zaman aldı?

Son zamanlarda uykusuz kaldığım ve doğru beslenemediğim için kafam bulanıktı.

Eminim yeterli olsaydım daha erken zebilirdim.

Bizi başka bir kapıcı karşıladı, Murray onun elini sıkarken ben sessizce baktım, ikisini de pist boyunca takip edip kabine çıkan merdivenleri çıkarken masanın üzerinde duran kocaman gl demeti karşısında kısa bir süre durdum.

Midem dibe vurdu, bıraktığı boşluğu kelebekler doldurdu, kan kulaklarıma hücum etti.

Beynimde bin bir düşünce uuştu.

"Neden özel uçakla uçuyoruz? Bu uçağı kim organize etti?" Ama cevabı zaten biliyordum ve buna inanmak istemiyordum.

Kapının pervazına tutundum, Murray bacaklarım tutmadan önce beni kabinin içine çekti ve nazikçe bir sandalyeye yönlendirdi.

Neler olduğunu anlayamadım.

Murray çantalarımızı koltuğa koyduktan sonra arkamdaki birine başıyla selam verdi. Kabin kapılarının kapandığını ve motorun çalıştığını duydum. Bana doğru eğildi ve emniyet kemerini kucağıma doğru çekip sıktı.

Kaşlarımı çattım, gözlerinde bir cevap bulmaya çalıştım ama o çoktan pencereden dışarı bakıyordu. Taksi yapmaya başladık ve ön tekerleğin havalandığını hissettim, öfkem ve paniğim aynı anda silosundan çıkan bir füze gibi yükseliyordu.

"MURRAY NEREYE GİDİYORUZ VE BU UÇAĞI KİM ORGANİZE ETTİ?"

Yüzünü bana döndü, bakışlarımı tuttu, meydan okudu ve geri adım atmadı. "New York. Ve Cooper."

Düşünmeden ayağa kalktım ve öne doğru devrildim. Uçak hala tırmanıyordu.

"Tanrım Franks, oturur musun?" Beni koltuğuma geri itti, sanki yaramaz bir çocukmuşum gibi emniyet kemerimi yeniden bağladı ve düzleşene kadar ters ters baktı.

Kanım kaynama noktasına geldi. "BU UÇAĞI HEMEN GERİ DÖNDÜR. BENİ KAÇIRDINIZ."

Alet bana gözlerini devirdi, sonra ayağa kalktı ve uçağın başka bir bölümüne geçti.

"MURRAY."

"Bağırmayı bıraktığında ve bu kadar dramatik olmayı bıraktığında konuşacağız." Kulaklıklarını taktı ve konuşmamızı sonlandırdı.

Yumruklarım öfkeyle sıkıldı.

Bir kamarot kabine doğru yürüdü ve bana bir menü uzattı. "Hanımefendi, size yiyecek ya da içecek bir şey ikram edebilir miyim?"

"Sadece bir kahve ve biraz su lütfen." Yemek yiyemeyecek kadar hasta hissediyordum. Midemde kelekler uçuşuyordu.

Cooper neden bu uçağı organize etmiş ve Murray'in beni kaçırmasını sağlamıştı? Ondan en son altı gün önce, fotoğrafların çekildiği gün haber almıştım.

Neden sadece özür dilemiyorsun? Adam kaçırma onun için bile aşırıydı.

Çünkü onu engelledin. Ve önceki özürlerinin hiçbirine cevap vermemiştin.
Küçük bir ses dedi ki.

Kapa çeneni, onun üzerinde kıvranan çıplak bir kadın görmeden önce söyleyecektim.

kucak.

Kıskançlık ayağa kalktı, bıçak tekrar kalbime saplandı. Görmezden geledim

o görüntüler.

"Teşekkür ederim." Önüme bir kahve koyan görevliye baktım.

Yürümeden önce gözlerinde nezaketle gülümsedi. Bağırıldığını duymamış olmasına imkân yoktu, bu yüzden kesinlikle neler olup bittiğini merak ediyor olmalıydı. Yine de bariz bir şekilde kaçırılmamla ilgili çok endişeli görünmüyordu. Cooper muhtemelen ona ödeme yapmıştı.

Şerefsiz.

Kahvemi yudumladım ve kulaklığı hâlâ takılı olan ve bir dergiyi karıştıran Murray'e baktım. Burada ne yaptığımı hakkında hâlâ hiçbir fikrim yoktu ve öfkemi dizginlemediğim sürece hiçbir cevap alamayacağımı biliyordum.

Derin bir nefes aldım ve kendimi onun önündeki sandalyeye bıraktım.

"Konuş o zaman."

Kulaklıklarını çıkardı, kaşlarını kaldırdı. "Murray."

"Evet?"

Dişlerimi sıktım, öfkemin yatışmasını diledim. "Lütfen neden bu uçakta olduğumuzu açıklar mısınız?"

"Cooper'ın seni onunla konuşturabilmesinin tek yolu buydu."

"BENİ KAÇIRARAK MI?"

Beni görmezden geldi, ben de tekrar normal bir desibel denedim. "Ve sen ona yardım mı ediyorsun? O resimleri görmedin mi?"

Derin bir nefes aldı ve dergiyi yere bıraktı. "Evet, öyle. Ve inan bana, çok kızgındım. Çok kızgındım. Ama bana açıkladı ve düşündüğün gibi değil. Dinlenmeyi hak ediyor."

Ne?

"Bekle, onu gördün mü?"

Kalbim göğüs kafesime çarpmaya başladı ve içimi bir bulantı dalgası kapladı.

"Ben yaptım. Bu olay yüzünden çok üzgün ve berbat görünüyordu. En az senin kadar kötü."

"Bok gibi görünmüyorum."

Yalanlar.

Kaşı tekrar kalktı. "Pek iyi görünmüyorsun."

"Onu gördüğünü bana söylemediğine inanamıyorum. Benim tarafımda olman gerekiyordu."

"Ben senin tarafındayım. Yanındayım. Ama aynı zamanda ne kadar acı çektiğini de biliyorum. Eğer sana onu gördüğümü söyleseydim kıyamet kopardı ve sen de gelmezdin, çünkü ne kadar inatçı olduğunu da biliyorum."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, yenilmiştim. Yüzleşmeye hazır olmadığım bir duruma zorlanıyordum. İçten içe onun açıklamasını duymak istemediğimi biliyordum çünkü ya onu affedersem ve o beni tekrar incitirse.

Hayatta kalamayacağımı biliyordum.

Murray eğildi ve çantasını diğer koltuktan aldı. Fermuarını açarak içine uzandı ve kare bir kutu çıkarıp önüme koydu. Lacivert bir kurdeleyle bağlanmıştı ve bu kurdele bir zarfı sıkıca yerinde tutuyordu. Üzerinde adımın yazılı olduğu bir zarf.

Ona şüpheyile baktım. "Nedir o?"

"Coop'tan."

Gözlerim ısınmaya başladı ve boğazım zorlukla yutkunabileceğim kadar kalınlaştı.

"Bak, sadece söyleyeceklerini dinle. Eğer beğenmezsen yarın geri döneriz. Ama en azından Wolfie'yi görürsün."

Derin bir nefes aldım, onu görme düşüncesi beni yatıştıran tek şeydi. Murray'in koltukta rahatlamasını, yastığı başının arkasına koyup arkasına yaslanmasını izledim. Kulaklıklarını tekrar takarak gözlerini kapattı.

"aç ya da açma, ama istediğini biliyorum ve açmazsan pişman olacaksın."

Oturdum ve kutuya canlı bir el bombasına bakar gibi temkinli bir şekilde baktım. İçinde en az onun kadar güçlü bir patlama olduğunu biliyordum. Tek kurbanı ben olacak bir patlama.

Kalbim olurdu.

Gözlerim bulanıklaşana ve bir leke haline gelene kadar baktım. Sonra zarfı çıkardım ve ona da baktım. Kalın ve ağırdı. Sallanmaya başladı ve zarfı güçlkle tutabildim.

titreme benden geliyordu. Titriyordum, adrenalin gök gürültüsü gibi içimde yuvarlanıyordu, sinirlerim yıpranmıştı.

Eğer bunu yapacaksam, kendimi sabitleyecek bir şeye ihtiyacım vardı.

Etrafıma bakındım ve geminin sonundaki mutfak kapısından dışarı bakan kamarotla göz göze geldim. "Lütfen bana iki büyük brendi getirebilir misiniz?"

Ortadan kayboldu ve bir dakika sonra elinde tepside iki bardakla çıkageldi. Cooper'ın gözlerinin rengi olan kehribar rengi sıvı, birini benim önüme, diğerini Murray'nin yanına koyarken sabit kaldı.

"Size başka bir şey getirebilir miyim, Hanımefendi?"

"Hayır, şimdi olmaz, teşekkürler." Bardağın birini indirdim, diğerini uzanıp yanıma çektim.

Kâhya boş olanı aldı. "Bir şeye ihtiyacınız olduğunda bana haber verin."

Gülümsedim ve o zarfa tekrar baktım. Ya şimdi ya da asla.

Bacaklarımı vücudumun altına kıvrıp olabildiğince küçüldüm ve başparmağımı kalın krem rengi kâğıdın kenarına sokup yırtarak onun el yazısıyla kaplı birkaç sayfa çıkardım. En üstteki sayfa bana bakana kadar onları açtım, ilk cümleyi okurken gözlerim yaşlarla doldu ve taşıtı. Onları silmeye fırsat bulamadan yağlı damlalar kâğıdın üzerine düşerek mürekkebi bulandırdı.

Sevgili Francesca'm,

Sana böyle çünkü sen benimsin. Şu anda hissetmesen de öylesin. Ve ben de seninim. Kalbim ve ruhum sana ait. Ben çok

Sana verdiğim acı ve zarar için özür dilerim. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm.

Başından beri bilmem gereken şeyin farkına vardım ama şunu bilin ki izin verirsiniz hayatımın geri kalanını bunu telafi etmek için harcayacağım.

Keşke bu sözleri yüzüne karşı söyleyebilseydim ama söyleyemiyorum çünkü hiç konuşmadık ve bana yaptığın sessiz muameleyi hak ettiğimi biliyorum.

Bu son birkaç hafta hayatımın en acı verici ve sefil dönemiydi. Murray'in kırılan burnu bile, sen burada olmadığın için göğsümde sürüklenen bu umutsuz boşluğun yanında hiçbir şeydi.

Ne? Son cümleyi tekrar okudum. Kırık burun mu? Gözlerim Murray'e kaydı, usulca horluyordu, habersizdi.

Ve birlikte geçirdiğimiz hafta şüphesiz en mutlu haftamdı. Seninle olmak bana hiç olmadığım kadar canlı hissettirdi. Her zamankinden daha fazla Patenlerimi bağlayıp buza çıkmak, her pak düşüşünden ya da atılan her golden daha önemli. Bana hokeyin ötesinde bir hayat verdin. Sana nasıl hissettiğimi açıklayacak kelimeleri bulmaya çalışıyordum. Seni özlediğimi söylemek kulağa çok basit geliyor. Ama özlüyorum, o kadar çok özlüyorum ki neredeyse dayanılmaz. Gülüşünü ve ateşini özlüyorum. Elinin benimkine uyuşunu özlüyorum. Özlüyorum

Öfkelendiğinde sivri dilini ve seni öperken ağzını ağzıma bastırduğında yumuşak dilini. Güneş istediğinden daha erken uyandığı için bana saklanmanı özlüyorum. Dünyadaki tek erkek benmişim gibi bana bakmanı özlüyorum. Bedenlerimiz mükemmel bir şekilde kaynaştığında çıkardığın açgözlü sesleri ve daha fazlasını istemeni özlüyorum

Birlikte. Vücudun benim için yaratılmış. Fransızcada 'Tu me manques' deriz, ama bu seni özlüyorumdan daha fazla bir anlama gelir, çağrışımı 'Sen benden eksiksin' şeklindedir, ama aslında bunun daha doğru olduğunu düşünüyorum. Benim mükemmel Francesca'm, sen benim için eksiksin, bir uzvumun eksik olması gibi ya da kalbimin olması gibi. Sen benden eksiksin. Ve . Sensiz bir bütün değilim. Özür dilemenin benim için kolay olduğunu ve sözlerimin senin için o kadar da önemli olmadığını düşünebileceğini biliyorum, bu yüzden sana doğruyu söylediğimi kanıtlayacağım. Her zaman benimle olduğunu kanıtlayacağım. Senin için bazı talimatlarım var. Kutuyu aç.

Mektubu yere bırakırken yüksek sesle burnumu çektim ve gözlerimi sildim, o anki halimle daha fazlasını okumakta zorlanıyordum. çözmek için kurdeleyi çektim, kapağı kaldırıp içine baktığımda yepyeni bir çift pembe altın rengi gürültü önleyici kulaklık buldum.

Kalbim boğazıma düğümlendi.

Onları kutusundan çıkardım, elimde evirip çevirdim, parmaklarımı pürüzsüz metal ve deride gezdirdim. Çok güzellerdi, Cooper'a alacağımı söylediğim çiftti ama her şey olup beri bir türlü alamamıştım. Mektuba geri döndüm, kâhya sessizce önüme bir kutu mendil koymadan önce yeniden akmaya başlayan taze gözyaşlarını silmek için kolumu kullandım.

Şimdi Murray'e söyle sana e-postamı göndersin.

Kaşlarımı çattım. Murray hâlâ derin uykundaydı ama uyanmasını bekleyecek değildim. Ayağını salladım. Homurdandı.

"Murray. Cooper bana bir e-posta göndermen gerektiğini söyledi." Sol gözü bir parça açıldı. "Çoktan gönderdim."

Telefonumu elime alıp e-postalarımı kontrol ettim. Murray'den bir e-posta geldiğinden emindim, uçağa bindiğimiz sırada gönderdiği zaman damgasına bakıyordum. Tıkladım ve beni doğrudan Spotify'a götüren bir bağlantı buldum. Francesca'ya Aşk Mektubu adlı bir çalma listesine.

Nefesimi tutmaya çalışırken yüksek sesli bir nefes boğazımı yuvarladı. Bana bir çalma listesi hazırlamıştı. Gerçek bir çalma listesi.

Her zaman çalma listeleri yapıyorsun ve ben de senin için bir tane yapmak istedim. Bu benim sana aşk mektubum, bu bizim aşk hikayemiz.

Kulaklığınızı takın ve oynat tuşuna basın.

Söyleneni yaptım, kapatmadan önce melodik bir disko ritmi başladı. Çalma listesinin geri kalanına göz gezdirdim, neler koyduğuna baktım. O kadar rastgele ve eklektikti ki, yarısını nereden bulduğunu merak ettim. Bu hiç Coop'a yakışmayan bir şeydi, bunu yapmak için oturduğunu hayal bile edemiyordum. Umut bir mum gibi yanıp söndü ve bir haftadır yüzümde beliren ilk gülümseme mutsuzluğumu dağıtırken içime bir sıcaklık dolmaya başladı.

İkinci konyağı da içtim ve mektuba geri döndüm.

Seni ilk kez Jasper'ın evinde görmüştüm. Hatırlıyor musun? Wolfie ile gelmiştin ve geceyi orada geçirmiştin. Beyaz bir elbise giymiştin ve bahçede yürürken güneş seni arkadan aydınlattığı için cennet gibi vücudunun hatlarını görebiliyordum. Earth, Wind and Fire'dan Fantasy çalıyordu. havuz evindeki hoparlörlerden çalıyordu ve hatırlıyorum çünkü o şarkı günlerce aklımdan . Geçen hafta eve dönerken radyoda o şarkı çaldı. Beni o güne geri götürdü ve şarkıyı her duyduğumda seni düşündüğümü fark ettim. Her zaman.

Geçen Cadılar Bayramı'nda Wednesday Addams gibi giyinmiştin (bu arada o okul üniformasını tekrar giymek isterim...) Hepimiz dans pistindeydik, sen ve Wolfie Young MC'nin Bust a Move şarkısı eşliğinde zıplıyordunuz. Sen de

Bu kadar küçük bir insan için kelimeleri bu kadar yüksek sesle haykırmak - iyi olmama rağmen

Cüssenin aldatıcı olduğunun farkındaydım - senin tanıdığım en eğlenceli ve komik kadın olduğunu düşünüyordum. Hayatı seviyordun ve kim olduğunu umursamıyordun.

Görmek için etrafta dolaşıyordum, benim için çok ferahlatıcı ve taze bir soluktunuz. Senin gibi biriyle hiç tanışmamıştım. Sen türünün tek örneğisin.

Yılbaşı gecesi seninle dans etmeye çalışan o dangalak yüzünden kendimi kaybettiğimi yakın zamanda hatırladığımı biliyorum. Ama eminim nedenini bilmiyorsundur.

O akşam erken saatlerde Jasper ve Wolfie'lerdeydik ve sen masanın üzerinde Fleetwood Mac'in Everywhere şarkısı eşliğinde dans ediyordun. İçeri girdiğimde sana sarılmıştım ve o gün pişirdiğin kurabiyeler yüzünden tarçın gibi kokuyordun. Tarçın ve aşk. Ve o sık kafalı bunu hak etmemişt.

nefes . Seninle aynı havayı paylaşmayı hak etmiyordu. O zamanlar bilmiyordum ama seninle aynı havayı soluyan herkesi kıskanıyordum. Hâlâ da kıskanıyorum.

27 Ocak bana ilk çalma listemi gönderdiğin gündü, en sevdiğin İngiliz gruplarından oluşuyordu. Oradaki ilk şarkı Oasis'in Wonderwall şarkısıydı. O gece Philly'ye karşı büyük bir maçımız vardı ve hepsini dinledim. gün. Dört gol attım. Şarkı listesi yüzünden olduğunu söylemiyorum, Çünkü öyle olmadığını biliyorum. Senin sayende oldu. Sen benim Wonderwall'umsun, Tiny.

Bir gün Jas ve ben Riverside Park'ta koşuyorduk. Koşumuz sırasında Bleachers Don't Take The Money şarkısını söyleyen bir işportacının yanından geçtik. Bu ilk şarkıydı.

Yılın en sıcak günüydü ve gökyüzü senin gözlerinin rengindeydi. Jasper'dan eve dönerken hâlâ onları düşünüyordum. Benim içimi görüyorlar. O zaman da görüyorlardı, şimdi de görüyorlar. Onları tekrar görebilmek için dua ederek uyudum.

Chicago'daki kupa finallerinin gecesi idi ve takımlar paten kayıyordu. maçtan önce ısınma sırasında. Hoparlörlerden Sam Smith Promises çalıyordu ve kalabalık tezahürat yapıyordu. Seni Wolfie'nin yanında otururken gördüğümü hatırlıyorum, onun söylediği bir şeye gülüyordun, yüzün buruşmuş ve başını geriye atmıştın. Benim formamı giyyordun ve bu kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyordu. Çok güzel görünüyordun ve o an bile seni her zaman formamın içinde görmek istediğimi biliyordum.

Vegas'tan buraya uçtuğumuzda hayatımın değişmek üzere olduğunu, sonunda bilmiyordum. Arabada Jamie XX çalışıyorduk ve sen deli gibi araba kullanıyordun, ödümü koparıyordun. Sen Loud Places'a eşlik ederken sana bakıyordum, burnunun kıvrılışını ve mükemmel, yumuşak dudaklarının - yeterince düşünürsem hala kendi dudaklarımda hissedebiliyorum - her kelimeyle kıvrılışını izliyordum. Beni öptüğünde kalbimi yeniden çalıştırdın, olduğumu kabul etmesini engellediğim kalbimi Zaten sana deliler gibi aşığım. Hayatımın en güzel öpücüğüydü.

The Doors Light My Fire. Ben hatırlıyorum diye sen hatırlıyor musun? Hala külotunun olmadığını fark ettin mi?

İlk kez seks yaptığımızda, ilk kez seviştiğimizde ne çaldığını hatırladığımı söylemek isterdim. Ama söyleyemem. Yüzde yüz sana . Daha önce hiç bu kadar mükemmel bir şey yaşamamıştım. Senden daha mükemmel. Bedenlerimizin birbirine uyumundan daha mükemmelini ve biliyorum ki asla yaşayamayacağım. O yüzden bunun yerine ertesi gün ailenin evine giderken Prince çaldığını hatırladığımı söyleyeceğim.

Senden ayrıldığımda arabada Maggie Rogers Light On çalışıyordu. Daha önce hiç duymamıştım ama şoföre ne olduğunu söyledim ve tekrar açtım. Uçağa giden merdivenleri çıkarken hâlâ dinliyordum. Sonunda göğsümdeki acının kalbimin kırılmasından kaynaklandığını fark ettim ve dinledikçe ne hissettiğimi ve seni ne kadar çok sevdiğimi daha iyi anladım. Ve ne kadar kötü . Çok özür dilerim. Bebeğim, lütfen bil, senin için ışığı hep açık bırakacağım.

Kuzu, Goreki. Bu sonuncusu bizim şarkımız. Henüz bilmiyorsun ama öyle. Sözlerini defalarca dinledim. Hissettiklerimi benden çok daha iyi özetliyor.

Gördüğün gibi sen hep benimleydin, aşkım. Her zaman. Gidene kadar seni ne kadar sevdiğimi hiç fark etmemiştim. Oraya ulaşmam biraz zaman aldı ama şimdi buradayım ve bir daha asla ayrılmayacağım. Lütfen beni affet. Lütfen bana geri dön ve beni tekrar bir bütün yap. Seni tüm kalbim ve ruhumla seviyorum, sonsuza dek. Coop xxxx

Son paragrafı tekrar okurken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlandı, burnumun ucundan ve çenemden damladı.

Beni seviyordu.

Cooper beni

severdi.

Ve rahatlama aniden katlanılamayacak kadar fazla oldu.

Yüzümü ellerimle kapattığımda, acı sonunda içimi parçaladı. Kendimden şüphe duyduğum her şey, içimde biriken her gerginlik, son birkaç haftadır biriktirdiğim her umutsuzluk kırıntısı, göğsüm kabarana ve nefes nefese kalana kadar büyük hıçkırıklarla dışarı aktı.

Sesler kulübede yankılanarak Murray'i uyandırdı. Doğrulup beni vücuduna çekti, saçlarımı okşadı, ona doğru ağlamama ve sakinliğini içime çekmeme izin verdi.

"Shhhhh." Tekrar tekrar fısıldadı. "Her şey yoluna girecek, her şey yolunda. Merak etme Franks. Her şey yolunda, göreceksin."

Başımı kaldırıp ona bakmadan önce hıçkırıklarımın dinmesine izin verdim.

Gözleri genişledi ve alaycı bir parıltıya büründü. "Woah. Yüzünün ciddi anlamda soğuk bir yıkama bezine ihtiyacı var."

Hiç şüphem yoktu, bakmadan bile kırmızı ve kabarık olduğunu biliyordum.

Gülümsedi ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. "Mektubunda ne yazıyordu?"

"Beni sevdiğini ve üzgün olduğunu. Bir de burnunu kırmışsın." Kaşlarımı çattım.

Yüksek sesle güldü. "Gerçekten mi?" Başımı salladım. "Bu doğru mu?"

"Evet. Burnunu kırmak istememiştim, ama eğer seni becerirse yumruğumu suratına indireceğimi söylemiştim. Ve sözüme sadık kaldım. Hakkını vermek gerekirse, iyi karşıladı."

Eğildim ve onu yanağından öptüm. "Teşekkür ederim. Yüzünü mahvetmemiş olsan iyi olur ama gerçekten minnettarım. Umalım da dersini almış olsun."

"Öyle olduğunu söyleyebilirim." Bana doğru baktı. "Yani bu onu affettiğin anlamına mı geliyor?"

"Neredeyse, ama bunu kendisinin söylediğini duymak isterim." New York'a vardığımızda neler olacağına dair hiçbir fikrim olmadığını, onların oyununda sadece bir piyon olduğumu fark ettim. İçimi çektim. "Bu kaçırma olayını sen planladığına göre, onu ne zaman göreceğimi de biliyorsundur herhalde?"

Sırıttı. "İndiğimizde Wolf'un yerine gideceğiz, sonra da bu gece Jas ve Coop birkaç arkadaşla birlikte yıldızlarla dolu bir yardım maçında oynayacaklar. Biz de izleyeceğiz."

Göğsüm büzüşmüş bir balon gibi söndü. "Onu daha sonra mı göreceğim?"

Artık onunla konuşmaya karar vermiştim ve bunu mümkün olan en kısa sürede yapmak istiyordum.

"Hayır ve bunu bir lütuf olarak görmelisin. Gözlerinin normale dönmesi için her türlü zamana ihtiyacın var." Parmağıyla beni işaret etti. "Artık ağlamak yok."

Ağzımın bir köşesi yukarı kıvrıldı. "Ben iyiyim, hiç gözyaşım kaldığını sanmıyorum."

"Güzel. Doğru, açlıktan ölüyorum. Sana biraz su, ikimize de yiyecek bir şeyler getirelim. Ben bir hamburger istiyorum." Karın kaslarını sıvazladı.

Midem guruldadı, sadece dondurmayla hayatta kalmaya zorlandıktan sonra onun da düzgün bir yemeğe hazır olduğuna karar verdi.

Ve yaklaşık bir aydır ilk kez her şeyin girebileceğini hissettim.

Asansörün kapıları Jasper ve Wolfie'nin dairesine doğru açıldı. Onu görmeden önce bir çığlık duyduk, koridordan aşağıya doğru savruldu ve cilalı zeminde kayarak kollarını ikimize de doladı.

"Başardın." Geri çekilip bana bir kez daha bakmadan önce bizi sıkıca kavradı. "Sen iyi misin?"

"Evet, ben iyiyim. Zaten daha iyiyim. Ya da onu gördükten sonra olacağım." Bizi mutfağa sürüklerken onunla kollarımı birleştirdim. "Onu gördün mü?"

"Sadece bugün Jas'ı almaya geldiğinde. Buralarda yüzünü göstermeye cesaret edemiyor. Yine de berbat görüldüğünü söylemeliyim. Gerçekten acı çekiyor."

İçime bir suçluluk duygusu saplandı ama onu uzaklaştıramadım. Kendi yaptığı bir durum olsa bile, acı çekmesi düşüncesi hoşuma gitmiyordu.

Çoğunlukla . Pekala, elli elli.

"Murray sana planı anlattı mı?"

"Ben yaptım." Kafası buzdolabının derinliklerindeyken sesini yükseltti.
Bu çocuk her zaman açtı.

"Ve bu gece gelecek misin?" Başımı
salladım.

"Güzel, Cooper buraya senin için bir şey bıraktı." Sehpaya doğru yürüdü
ve bir paket alıp bana uzattı.

Kartı üstten aldım ve açtım.

Seni her zaman içinde görmek istediğimi söylediğimde ciddiye aldın.

Seni

seviyorum.

Cooper xxxx

Elimi uzattım ve kâğıt mendile sarılı yumuşak bir paket çıkardım. İçini yırttığımda bir hokey forması buldum. Bu akşamki maçın logosu ve tarihi sol göğsüne dikilmişti, ters çevirdiğimde arkasında onun adını buldum. Beni seviyordu ve adını taşımamı istiyordu. Kalbimin etrafında kelebekler uçuşmaya başladı ve içimi bir kızarıklık kapladı.

"Harika, şimdi eşleşeceğiz." Wolfie buzdolabından bir şişe şarap çıkardı
ve üç kadehle birlikte önüme koydu.

Murray şişeyi ondan aldı, tirbuşonu çevirdi ve mantarı patlattı.

Murray şarabı doldururken o da saate baktı. "Pekâlâ, bunu içmek ve
gitmeden önce kendimize çeki düzen vermek için üç saatimiz var."

Yukarı çıkarken asansör aynalarında kendimi gördüğümde, bunun yeterli
bir süre olması için dua ettim.

Tribünlerin aile bölümündeki, buzun hemen yanındaki koltuklarımıza doğru
ilerlerken stadyumda klaksonlar çalıyordu. Wolfie'nin yerine vardığımda
yatışmış olan sinirlerim şimdi pleksiglas çatıyı aşmıştı, birkaç kadeh şarabın
bile bozamadığı sinirler.

Wolfie dizimi sıktı. "Her şey girecek, endişelenme.

Sohbet ettikten sonra kendini daha iyi hissedeceksin."

Zayıf bir gülümsemeyle geçiştirdim. Sonunda beni sevdiğini söylemiş
olsa da, bana bir çalma listesi hazırlamış ve formasını göndermişti - ki onu
giyiyordum - benim

Güvensizlikler hala küçük bir parçamı onun gerçekten ciddi olup olmadığını merak etmeye itiyordu. Bir aydır birbirimizi görmemiştik. Ya beni görünce fikrini değiştirirse?

Murray elini bacağıma koydu. "Franks kıpırdanmayı keser misin lütfen? Zıplaman midemi bulandırıyor."

Saatime baktım, şimdiye kadar buza çıkmış olmalıydılar.

Wolfie'ye döndüm. "Neredeler?"

Tam o sırada ışıklar söndü ve spot ışıkları stadyumun etrafını aydınlattı. Spiker oyunu tanıttı ve oyuncular teker teker dışarı çıkıp takımlarının yedek kulübesine gitmeden önce buzun üzerinde şut atarken isimleri çağırmaya başladı.

"VE 17 NUMARA, NEW YORK RANGERS'IN PIVOTU, COOPER MARKS."

Kayarak çıkışını izledim.

Kalbim göğsümde hızla atıyor, hava boğazımda düğümleniyordu. Hatırladığımdan çok daha büyük, daha heybetli, daha güçlü görünüyordu. Etrafta kayarak banklara vardığında kaskını çıkardı.

Sonra başını kaldırdı ve hareketsiz durdu.

Gözlerimiz kilitlendi ve söylenmemiş her kelime, kabul edilmemiş her duygu, aramızdan geçen ateşli bir sıcaklık ve şehvet topunda birbirine karıştı. Gözlerinin yaşlarla dolmasını izledim, sonra yüzünde uzaydan görülebilecek kadar geniş bir sırıtış belirdi. Kalbim, serbest bırakılmak için yalvaran bir mahkûm gibi göğüs kafesimin duvarlarına çarpıyor ve çarpıyordu.

Felix'in buzdan çıkıp doğrudan ona çarpması ve ikisini de uçurmasıyla an bozuldu.

O kadar çok güldüm ki gözyaşlarım kısa sürede görüşümü bulanıklaştırdı. Bu tam da gerginliği azaltmak için ihtiyacımız olan hafif bir rahatlamaydı ve hiç şüphesiz her şeyin yoluna gireceğini biliyordum. Kendilerini toparladıklarında, banklara gitmeden önce bana göz kırparak geri döndü.

Cooper'ın takımı 5-0'lık bir skorla kazandı, gollerin üçünü o attı. O kadar yüksek sesle bağırıyordum ki boğazım yanıyor ve sesim kısılıyordu. Wolfie elimden tuttu ve beni soyunma odalarına doğru çekti, Murray de hemen arkasından takip etti.

Sonunda onu tekrar görebilecektim.

On bir dakika kırk iki saniye sonra dışarı çıktı. Heybetli varlığı herkesi kendisine çekiyordu, ama o fark etmedi, gözleri

Tek bir hedefle etrafı tarıyorum, benimkini bulmak.

Bana doğru yürüdü, tüm alanımı işgal etti ve ciğerlerimdeki havayı emdi ama çok uzakta durdu. Bakışlarımı tutarak çantasını yere bıraktı ve ben de onu incelemeye koyuldum. Saçları duştan çıktığı için hâlâ ıslaktı, üzerinde her zamanki maç sonrası takım elbisesi değil, takım eşofmanı ve kapüşonlu tişörtü vardı ve o kadar yenilebilir görünüyordu ki ağzım kurudu.

Hala heybetli olsa da daha zayıf görünüyordu ve gözlerinin altındaki koyu halkalar Murray'in kırık burnundan ziyade uykusuzluk ve endişeden kaynaklanıyordu. Biliyordum çünkü aynı yara izlerini ben de taşıyordum.

"Merhaba Tiny." Sesi derin, hırçın ve duygulara boğulmuştu.

Hâlâ bana dokunmamıştı. Vücudum neredeyse arzu ve çaresizlikle ona sarılmak ve asla bırakmamak için seğiriyordu.

"Merhaba." Parmaklarım savaşı kaybetti ve uzanıp başparmağımı yanağında, gözünün altında gezdirdim. "Murray için üzgünüm."

Avucuma doğru eğildi, elini benimkine dayayıp hapsederken gözleri bir anlığına kapandı. "Bunu hak ettim."

Gözlerimden yine yaşlar akmaya başladı. Konuşmamız gerekiyordu ve ben çaresizce onunla yalnız kalmak istiyordum.

Bakışları endişeli bir hal aldı. "Bakın, maç sonrası içkiler var. Ama gitmek istemiyorsan, lütfen gidebilir miyiz?" Sanki aklımı okumuş gibiydi. "Yine de ne istersen yaparım. Şu anda sadece yanında olmak bile yeterli."

O kadar gergin görünüyordu ki, olimpik hızda yüzen benimkini yatıştırmaya yaradı. "Hayır, gidebiliriz."

Gözleri parladı, elimi yüzünden çekerek avucumu öptü. "Teşekkür ederim."

Elimi avucunun içine alıp sıkıca tuttuktan sonra çantasını yerden almak için eğildi. Wolfie ile sohbet eden Jasper ve Murray'e döndü. "Hey, biz gidiyoruz."

Hepsi bana baktı, sessizce izin vermemi istiyorlardı. Wolfie'ye tek kolumla sarıldım. "Seni sonra ararım."

Stadyumun yeraltı otoparkına, arabasına doğru yürüdük. Yolcu kapısını kapatıp sürücü tarafına geçene kadar elimi bırakmadı. Benim arabamdan ayrıldığımız ve Simon'ın beni taciz etmeyi bıraktığı sabahı anımsatırcasına direksiyonu kavradı ve derin bir nefes alarak kendini dengeledi.

Sessizce oturdum, bana dönmeden önce konuşmasını bekledim, gerginlik havayı kalınlaştırıyordu. Sanki beni yeniden hafızasına kazıyormuş gibi yüzümü taradı ve yanağımı avuçladı.

Dokunuşu omurgamdan aşağı şok dalgaları gönderdi.

"Arabayla benimkine dönecektim, olur mu?"

Başımı salladım.

Yüz ifadesi acıya dönüştü. "Konuşacak çok şeyimiz olduğunu biliyorum ama bir yere gitmeden önce şunu bilmeni isterim ki o resimler, o kadın..." Sesi kesildi, gözleri düştü. "Çok özür dilerim... aptalcaydı... Drew ve Felix beni için bir striptiz kulübüne götürdüler. Çok mutsuzdum ve zil zurna sarhoştum ama daha iyi bilmeliydim. Ben onu itmeden önce bir dakikadan daha az bir süre oradaydı ama nasıl görüldüğünü biliyorum." Tekrar bana baktı. "Yemin ederim hiçbir şey olmadı. Bebeğim, seni çok seviyorum ve seni incittiğim için çok özür dilerim. Sana daha önce söylemediğim için özür dilerim."

Bunlar duymaya ihtiyacım olan sözlerdi ve yüzündeki ıstırapı görmek içimde tuttuğum öfkeyi serbest bıraktı. Beni yavaş yavaş yiyip bitiren, onu ve acısını kabul etmeyi reddetmemi körükleyen öfke.

İkimiz de yenilgiyi kabul etmek zorunda kaldık.

"Ben de özür dilerim. Seninle konuşmam bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Bunu daha önce yapmalıydım, ilk çiçek buketi geldiğinde yapmalıydım." Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Çok incinmiştim ve sessizliğimin ikimize de bir faydası olmadığını biliyorum ama seni sevmekten asla vazgeçmedim."

Bakışları dudaklarıma düşmeden önce saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. Başparmağını dudaklarımda gezdirip çekince bacaklarımda arasında ağır bir zonklama başladı ve o gittiğinde sönmüş olan ateşi yeniden alevlendirdi.

Sanki yanmış gibi elini çekti. "Buradan çıkmamız gerek. Bir öpücükle duramayacağım."

Motoru çalıştırdı ve otoparktan çıktı.

Bir eli sıkıca kalçamın üstüneyken, yeşil ya da sarı olsun, her kavşaktan ve her ışıktan hızla geçti. Kenara çekilmemiş olmamız bir mucizeydi.

Ve bana deli sürücü dedi.

Her kilometrede hava daha da yoğunlaşıyor, kalçamı daha sıkı kavırıyordu. Yirmi dakika sonra otoyoldan çıkıp toprak bir yola girdi, etrafı ağaçlarla çevriliydi, açıklık akşamın alacakaranlığında karanlıktı. Kesti

Motoru.

Etrafıma bakındım. "Coop? Neredeyiz biz? Neden durduk?"

"Eve gidene kadar bekleyemem." Bana döndü, başımın tutarak beni kendine çekti.

Dudakları hiç incelik göstermeden benimkilere çarptı, dili ağzımın içinde gezindi, benimle eşleşen bir çaresizlikle içeri doğru itti. Bir çılgınlık içinde birbirimize çarpıyor, birbirimizi emiyor, ihtiyacımız olanı alıyor, ayrı geçirdiğimiz bir ayın ardından birbirimizi yeniden keşfediyorduk.

Bu yeterli değildi.

Hareket etmeye çalıştım ve kendimi emniyet kemerine sıkışmış buldum. Kemerini çözerek beni kucağına çekti, ben de ona sarıldım. Muhteşem siki altımda çoktan sertleşmişti.

bir ayı nasıl geçirdim? Onsuz.

Ellerini saçlarımda gezdirdi, başımı geriye yatırdı, boynumun sütunu boyunca yaladı ve çenemi ısırды, bana karşı hırladı. Bu his külotuma bir ıslaklık seli gönderdi ve onları ıslattı.

Ona karşı sallandım, kulağımı emerken kulağımda bir inilti ile ödüllendirildim. İçimdeki basınç artıyordu ve serbest kalmayı nefes almaktan daha çok arzuluyordum.

"Coop, sana ihtiyacım var." Yalvarışım ilkeldi ve o kadar vahşi bir arzuyla doluydu ki tanınmaz haldeydi.

Bir avuç saçımı yakaladı ve başımı geriye doğru çekerek gözlerimi onunkilere kilitledi, sıcak ve aç bir şehvetle parlıyordu.

Dudaklarımı ısırarak beni inletti. "Bu nazik olmayacak, Francesca. Bunu yapamam."

"Güzel. Onu bana ver. Ona ihtiyacım var."

Sözlerim içime girmek için bir çılgınlığı ateşledi, beni dizlerimin üzerine kaldırdı, kot pantolonumun düğmelerini açtı ve gidebildiği kadar aşağı çekti. Ama külotuma bir göz attığında, onu ikiye ayırdı ve neredeyse o anda boşalıyordum.

Eşofmanını indirirken siki pantolonundan kurtuldu, beni tekrar kaldırıp uzun bir hamleyle içime sokmadan önce nefesimi toplamam için bana ancak bir saniye verdi ve onu sonuna kadar içime almamı sağladı.

"S.KTİR." İkimiz de çılgılık atarken kafam geriye uçtu.

Onun etrafında çırpınıyordum, klitorisim zonkluyor ve göğsüm onun içimdeki hissine, onun tarafından tekrar uzatılmanın lezzetli hissine alıştıkça kabarıyordu, ta ki bu yeterli olmayana kadar.

Ağzımı kendine doğru çekti, dilini benimkinin üzerinde gezdirerek onun bedenine yerleşmeme izin verdi. "Bebeğim, iyi misin?" Sesi bir oktav düşmüştü.

Parmaklarımı saçlarında gezdirerek bakışlarını kendime çektim. "Daha fazlasına ihtiyacım var, hareket etmene ihtiyacım var."

Sanki yeşil ışığı bekliyormuş gibi kalçalarımı kavradı. "Sıkı tutun." Beni sikine doğru itmeye başladı ve iri bir elini ensemdede dolaştırarak öyle sert sokmaya başladı ki yıldızlar görüyordum.

Neredeyse ezici bir baskı oluşmaya başladı ve yük treni gücünde bir orgazm tarafından ikiye bölünmek üzere olduğumu biliyordum.

"Kahretsin, bebeğim çok mükemmelsin. Çok sıkı. Etrafımda zonkladığını hissedebiliyorum. Çok yakını, beni bekle." Dişlerinin arasından hava emerek tısladı.

Onun sözleri beni uçurumun kenarına getirmeye yetti.

"Şimdi, siktir." Tahmin ettiğim yük treni içimden geçip Cooper'ı da yanına alarak aynı güçle içimde patlarken çığlık attım. Ona doğru yığıldım, bitkin ve terliydim, bu sırada siki sarsılmaya devam ederek amımın zonklamasına neden oluyordu.

Sırtımda desenler çizmeye başladı, ağır nefes alış verişlerimizin azalmasını beklerken beni yatıştırdı ve sessizliği bozmadı. Göğsüne yaslandım, kalbim o gitmeden önce hiç olmadığı kadar hızlı atıyordu.

Ve sonunda iyileştiğini biliyordum.

Doğruldu ve o da bakışlarımı tuttu, gözleri yoğun duygularla dolup taşıyordu. Haklıydı, biz bir bütünün iki yarısıydık. Ben onun bir parçasını ne kadar özlersen o da benim bir parçamı o kadar özlerdi.

Ve şimdi biz birdik.

Yüzümü avuçladı. "Seni seviyorum Francesca Danvers. Farkına varmam bu kadar uzun sürdüğü için çok üzgünüm ama hayatımın geri kalanını bunu telafi etmek için harcayacağım."

Tek ihtiyacım olan buydu.

Ben onun olduğum gibi o da benimdi.

Dudaklarımda sinsi bir gülümseme kıvrıldı. "Öyle olsa iyi olur. Şimdi beni eve götür." Başını iki yana salladı. "Çok patronluk taslıyorsun."

"Ama sen seviyorsun."

Dudaklarını benimkilere yapıştırdı. "Evet, evet istiyorum."

EPILOG

Dokuz ay sonra

Volta atmayı bıraktım ve telefonum çaldığında ona baktım.

Drew: *İki saat önce çıktı, çok uzun sürmez*

Tanrı aşkına, hep geç kalıyorsun. Hangi ? Muhtemelen eve giderken kahve içmek için durmuştur.

Arabanın bagajını bilmem kaçınıcı kez kontrol ettim. Çantamın ceplerine uzanıp parmaklarımı küçük kutunun etrafına doladığımda göğsümdeki gerginlik hafifçe azaldı.

Tam aramak üzereydim ki arabasının garaj yolundan hızla çıkıp evin önünde gıcırdayarak durduğunu duydum. Dokuz aydır araba kullanmasında bir gelişme olmamıştı.

Neredeyse daha kötü olduğunu söyleyecek kadar ileri gideceğim.

Dışarı fırladı ve evin içine koştu. "Özür dilerim, özür dilerim." diye seslendi.

Dışarıda durduğumu fark ettiğini bile sanmıyorum, motoru bile kapatamayacak kadar acelesi vardı.

İyi ki güvenlik kapılarımız varmış.

Arabasına yaklaşıp motoru kapatmak için uzandığımda gözlerimi devirdim.

Saatimi tekrar kontrol ettim.

"Francesca, acele eder misin?" Bağırdım. "Coop?"

Neredesin?" Tekrar seslendiğini duydum.

"Ben dışarıdayım, sen eve girdiğinde olduğum yerdeyim."

Kapıda belirdi, utangaç görünüyordu.

"Hazır mısın? Şu lanet arabaya biner misin lütfen?"

Tam bir depar atarak kendini bana doğru fırlatmadan önce yüzünde sinsilik parladı. Onu havada yakaladım ve bacaklarını belime dolayarak beni öptü, dili ağzımın etrafında dolaşarak benimkine sürtündü.

Aletim kıpırdanmaya başladı, o da ben de onun cazibesine karşı güçsüzdük. Daha da geç kalmadan geri çekildim, onu arabaya taşıdım ve yolcu koltuğuna bıraktım.

"Kımıldama." Dudaklarımı dudaklarına değdirerek, onlara dokunma fırsatını asla kaçırmadan emrettim.

"Tanrım, bugün çok patronluk taslıyorsun. Doğum günümde bana patronluk taslama." Homurdandı.

"Cumartesi gününe kadar doğum günün değil." Sırıttım. "Ve patron benim, bunu ikimiz de biliyoruz."

"Hayır, değilsin."

Ve aslında değildim. Tam olarak değil.

Tekrar bir araya geldiğimizden beri geçen dokuz ay içinde her geçen gün daha da derin bir aşka düştük. Bana tahmin edemeyeceğim kadar büyük bir mutluluk verdi.

Birbirimize o kadar benziyorduk ki, inatçılığımız felakete davetiye çıkarabilecekken, bunun yerine birbirimizin damarına basan şeyleri öğrendik ve birimizin ne zaman boşluğa ya da arkadaşına ihtiyacı olduğunu içgüdüsel olarak anladık. Aynı şekilde o da benim saçmalıklarımı yüzüme vurdu, ben de onunkileri yüzüne vurdum ve daha önce hiç deneyimlemediğimiz bir rahatlıkla yaşama ve çalışma düzenine hızla uyum sağladık.

İşi kolay taşınabilir olduğu için evini kiraya verdi ve hemen benim evime ya da şimdiki adıyla bizim evimize taşındı. Bu evi birlikte inşa etmiş olmamız her şeyi daha da tatlı kılıyor.

Wolfie ve Jasper bir bebek bekliyordu ve Murray'in şehirde daha fazla zaman geçirmesiyle arkadaşlarımız büyük ve mutlu bir grup haline gelmişti. Kısa bir süre sonra Drew onu tadilat işlerine yardım etmesi için ikna etmeyi başarmış ve sonunda ona çok sevdiği disko topunu vermişti. Neredeyse bitmişti ve onun ne kadar sıkı çalıştığıyla gurur duyuyordum, hatta Drew onun zamanını tekeline aldığı anda kıskançlığımı dizginlemek zorunda kaldığım günlerde bile.

Ayrıca onda Londra'da bulduğum tutkunun on katını keşfetmiştim. Uzun süre uzak kaldığım zamanlarda bile nadiren ayrılıyor, birbirimizin bedenlerini var olabileceğini bilmediğim bir yoğunlukla arzuluyorduk.

Onu hiç istemedim.

Birlikte mükemmeldik.

O benim en iyi arkadaşım, her günün başında ve sonunda görmek istediğim yüzüm olmuştu. Geçmişimin hayaletleri

ve onsuz olmayı hayal bile edemiyordum.

Bu yüzden buradan siktir olup gitmek için bu kadar çaresizdim.

Eve geri döndüm ve kapıyı kilitledim, arabasının kilitli olup olmadığını kontrol ettim, sonra arabama bindim ve tekrar inip bagajı bir kez daha kontrol ettim.

Koltuğa geri kaydım. "Çantaların burada. İhtiyacın olan her şey var mı? Almak istediğin başka bir şey yok mu?"

Bana aklımı kaçırmışım gibi baktı. "Hayır Coop, her şey orada. Drew'lara gitmeden önce eşyalarımı topladığımı söylemişim."

"Evet, tamam." Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldım ve ona doğru eğildim. "Öp beni lütfen."

Ben daha da derinleştirip kendimi geri çekilmek zorunda kaldı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Sen iyi misin? Tuhaf davranıyorsun."

Ayağa kalktım. "Hayır değilim, sadece geç kalmamıza neden olacaksın. Yerimizi kaçıramayız."

Arabayı çalıştırıp kapıdan çıkarken gözlerini devirdi ve elim her zaman oturduğu yere, sıkıca kalçalarının üzerine gitti.

Teterboro'daki kapıcı, ben onu durduramadan çantaları bagajdan aldı.

En küçük, en değerli olanına uzandım ve onu elinden kaptım. "Bunu ben alayım. Teşekkür ederim." Kaybettiğime karar vermesine fırsat vermeden eline bir tomar para sıkıştırdım.

Elimi Freddie'ye uzattım, o da tuttu ve birlikte havaalanından geçerek uçağımıza doğru yürüdük.

Ben bavulları yerleştirirken o da rahatına baktı, görevli etrafını telaşla sarıyordu.

"İkinize de birer kadeh şampanya getireyim mi?" Diye sordu. "Hayır, teşekkür ederim. Sadece biraz taze nane çayı iyi olur."

Tuhaftı. Bir kadeh şampanyayı asla geri çevirmezdi ve normalde nane çayından nefret ederdi.

Başını okşadım. "Bebeğim, iyi misin?"

Bana gülümsedi ve beni bir anlığına suskun bıraktı. "Evet, sadece şu anda öyle hissetmiyorum."

Kabin kapıları kapanırken yanına oturdum, emniyet kemerini bağlamak için eğildim ve onu tekrar kısa bir süre öptüm, asla yeterince alamadım. Uçak taksi yapıp havalandırırken elini benimkinin içine koydu.

Dengelenmeye fırsat bulamadan kemerini çözdü ve kucağıma geçerek bana doğru kıvrıldı. Kollarımı etrafına dolayarak onu kendime çektim, başını öptüm ve sarhoş edici narenciye kokusunu içime çektim.

Bana sokuldu. "Mmmm, bu çok güzel."

Aletim seğirdi ve yataklı daha büyük bir uçak kiralamadığım için pişmanlık duydum.

"Palm Springs'e gitmek ve herkes gelmeden önce biraz yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum."

İçimi bir suçluluk ve panik duygusu kapladı. Tam olarak Palm Springs'e gitmiyorduk.

Başını öptüm. "Biliyorum bebeğim. Ben de biliyorum."

Kâhya yaklaşırken başımı kaldırdım. "Size içecek başka bir şey ikram edebilir miyim? Şampanya ya da nane çayı?"

"Varsa sadece bir bira? Teşekkürler dostum."

"Ben de biraz daha çay alayım lütfen." Freddie ekledi.

Tamam, bir şeyler doğru değildi. Kemerlerimizi çözdüm ve onu uzun kanepeye taşıdım. Kucağıma otururken yüzünü görebileyim diye onu kaydardım.

"Francesca oluyor? Bu çay da neyin nesi?"

Yanağımlı okşayarak başını eğdi ve yüzüne yumuşak bir gülümseme yayıldı. "Bugün geç kaldığım için özür dilerim."

"Bebeğim, geç kalman umurumda değil. Sen hep geç kalırsın. Bunu kalkış saatlerine eklemeyi öğrendim." Sırıttım. "Bekle, bunun senin çay içmenle ne ilgisi var?"

Gözlerini devirdi. "Yok bir şey. Doktora gittiğim için geç kaldım."

Bana sarılması için onu döndürdüm, gözlerim yanlış bir şey olup olmadığını araştırıyordu. "Francesca, şimdi söyle bana. Sorun nedir? İyi misin?"

Parmaklarını saçlarımda gezdirmeden önce dudaklarını büzdü. "Sakin ol. Ben iyiyim."

Derin bir oh çekti.

"Ama ben hamileyim." Yüzüme baktı.

Yine mi geldin?

Kalbim durmuş olabilir.

Gözlerimi kırpmadan baktım.

"Ne?"

Elleri boynuma dolandı. "Coop, hamileyim. Bir bebeğimiz olacak."

Düz karnına baktım ve elimi yavaşça karnının üzerine koydum. "Gerçekten mi?"

Başını salladı.

"Baba mı olacağım? Bir bebeğimiz mi olacak?" Sesim kesildi, kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. Gözlerim ısındı ve dökülmemiş yaşlarla doldu, o da bunları sildi.

Tekrar başını salladı.

Aman Tanrım.

Bana gülümsedi. "Gerçekten mi? Gerçekten mutlu musun? Seni tuzağa düşürmüşüm gibi hissetmiyor musun?"

Gözlerim büyüdü. "Delirdin mi sen? Bebeğim, tuzak kur. Seni çok seviyorum, bu şimdiye kadar duyduğum en iyi şey."

Ve bu Tanrı'nın dürüst gerçeği idi.

Aramızdaki zaten dar olan boşluğu kapatmak için çaresizce ağzını kendime çektim, onun tadına bakmaya, onu içimde hissetmeye ihtiyaç duydum. Ağzının içine doğru inledim, dilimi yumuşakça onunkinin üzerinde gezdirdim, her darbenin tadını çıkardım.

Tadı çayı gibiydi.

Dönüşü olmayan noktayı geçmeden dudaklarını dudaklarımdan ayırdım ve elimi tekrar karnına koydum. "Nereden biliyorsun?"

Gülümsedi. "Ben yapmadım ama dün Wolfie'lerdeydim ve ortalıkta birkaç hamilelik testi bırakmıştı, ben de şaka olsun diye bir tane denedim ve pozitif çıktı. Yani, şaka bizim üzerimizde gerçekten."

Başımı salladım, tepkisini hayal ederken güldüm, tam Freddie'ye göreydi. Wolfie'nin benden önce öğrenip öğrenmediğini merak ettiğimde heyecanım biraz azaldı.

"Senden başka kimseye söylemedim. Bunu yapmazdım." Aklımdan geçenleri okuyarak başparmağını kaşlarımın üzerinde gezdirdi ve kırıksıklıkları düzeltti. "Kırılmış olmalı diye düşündüm ama düşünmeden edemedim ve gidip birkaç tane daha aldım ve hepsi pozitif çıktı. Doktor da bu sabah doğruladı ama haftaya tekrar gidip düzgün bir tarama yaptırabiliriz. Bunu sensiz yapmak istemedim."

Kahretsin, bu kadını mantıklı görüldüğünden daha çok seviyordum. "Kaç hafta?"

"Dört."

"Peki bebeğe zarar vermeden seks yapabilecek miyiz?"

Güzel mavi gözlerinde hemen muzip bir parıltı belirdi. "Yapabiliriz. Kendimi çok azgın hissediyorum, Palm Springs'e varmamıza ne kadar var?"

Kahretsin.

"Ne?" Paniğimi fark etmiş olmalı ki gözlerini kıstı.

Tamam, ona söylemeden edemezdim.

Ellerimi sırtında gezdirdim, onu kendime çektim ve burnunu öptüm.

"Bebeğim, Palm Springs'e gitmiyoruz."

Kaşları derinleşti, yüzü hayal kırıklığıyla düştü. "Oh, tamam. Nereye gidiyoruz o zaman?"

Bu hafta sonunun mükemmel geçmesi için her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlamıştım. Bebek dışında her şeyi planlamıştım, bu yüzden belki de bir şeyleri değiştirmem ve kanatlanmam gerekiyordu.

O hâlâ kucağımdayken ayağa kalktım ve onu tekrar kanepeye yerleştirdim. Çantamı kaptığım gibi hayatım pahasına koruduğum kırmızı kutuyu çıkardım ve onun önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

Ne yaptığımı merak ederken kaşları birbirine çarptı. "İtalya'ya gidiyoruz."

Gözleri kocaman açıldı. "Ciddi misin?" Başımı salladım.

Kendini öne atarak bana sarıldı. "Bu inanılmaz. Tanrım, Coop. Teşekkür ederim, teşekkür ederim. Ne harika bir sürpriz."

Neden dizlerimin üzerinde olduğumu hatırlayana kadar içimi bir rahatlama kapladı.

Bana bakarken yanağını okşadım. "Bir şey değil, bebeğim. Ama dahası da var. Doğum günü sürprizleriyle dolu bir hafta sonu planlamıştım ama bana en büyük ve en güzel sürprizi sen yaptığın için bazı etkinlikleri öne çekiyorum."

Kutuya uzandım ve içindeki kadife kılıfı çıkarıp avucumda tuttum.

"Sen bana resmen bağlanmadan ve birlikte kapana kısılmadan bir saniye daha devam etmek istemiyorum."

Gözleri doldu. "Cooper, bu da ne?"

"Aç şunu." Alması için öne doğru ittim ve o da belli belirsiz açtı. Çevirerek açtı, nefesi kesilirken eli ağzını kapatmak için havalandı.

Başkalarınıninki gibi bir yüzük istemeyeceğini biliyordum ve evimizde yarattığı simetriye dayanarak onun için mükemmel olanı tasarlamak üzere mimarlarımızla birlikte çalıştım. Art deco pırlanta kakmalı kalın bir altın yüzük, gözlerinin rengindeki dört karatlık uçuk mavi safiri yerinde tutuyordu.

Bu oydu.

"Francesca Rose Elizabeth Danvers, sen istediğimi ya da ihtiyacım olduğunu hiç fark etmediğim her şeysin. Sen benim en iyi arkadaşım, dünyadaki en sevdiğim insan ve yakında çocuğumun annesi olacaksın. Seni kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok seviyorum ve beni seçtiğin için her gün sana minnettarım. Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum ve hayatımın geri kalanını beni mutlu ettiğin gibi seni de mutlu etmek için çalışarak geçireceğime söz veriyorum. Bebeğim, lütfen benimle evleneceğini söyle."

Yanaklarından süzülen gözyaşlarını sildim, gülümsemesi bulutlu bir gündeki güneş ışığı gibi gözyaşlarını dağıttı.

Eğildi ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Evet. Yapacağım. Tabii ki yapacağım. Seni çok seviyorum."

Yüzüğü kutusundan çıkarıp parmağına taktım ve ayağa kalkarak onu tekrar kucağıma aldım ve ağzını kendi ağzımla kapattım. Yanaklarımız birbirimizin gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

Geri çekilip eline baktı. "Bu yüzük, Coop. Çok güzel."

Kendime gizli bir beşlik çaktım. "Tıpkı senin gibi."

Parmağının üzerinde mükemmel bir şekilde duran ve ışığı yakalamak için çevirdiği şeye baktı.

"Yani İtalya'ya gidiyorsak bu bütün bir hafta sonu yalnız kalacağımız anlamına mı geliyor?"

"Tam olarak değil, ama yakında sana yalnız zaman sözü veriyorum." Birden aklıma bir düşünce geldi, elim yine karnındaydı. "Nasıl hissediyorsun bebeğim? Yorgun musun? Hasta hissediyor musun? Herkesin gelmesini engelleyebilir miyim?"

Bana yine o bakışı attı, delirdiğimi düşündüğünde kullandığı bakış.

"Çünkü planlarım vardı ama onları değiştirebiliriz. Sadece kendini iyi hissetmezsen bana söyleyeceğine söz ver."

Kaşını kaldırdı. "Bana bu planları anlatacak mısın?"

Sonraki sekiz ay içinde bana çok sinirleneceğini hissediyordum, ama kahretsin.

Orada büyüyen benim bebeğimdi.

"Evet, ama unutmayınhiçbirini yapmak zorunda değiliz."

Devam etmemi bekledi. Derin bir nefes aldım, bu korkunç bir şekilde yanlış gidebilirdi.

"Geçen yaz ailene gittiğimiz ve ahırın etrafına baktığımız zamanı hatırlıyor musun?"

Başını salladı.

"Büyük ve gösterişli bir düğün istemediğini söylemiştin, sadece en yakın arkadaşların ve ailenle birlikte herkesin yiyip içip dans ettiği üç günlük bir parti."

Tekrar başını salladı.

Kuruşun düşmesini beklerken göğsüm sıkıştı.

Gözleri farkına vararak parladı. "Cooper Marks. Bir düğün planladınız mı?"

"Hayır, herkesin yiyip içip dans edeceği üç günlük bir doğum günü partisi planladım. Ama," diye araya girmeye hazırlanırken parmağımı dudaklarının üzerinde tuttum. "Partinin sonunda, eğer istersen, bir rahip bizi kutsayacak."

Düşünürken yanağını içine çekti, bu hareket her zaman sikimin kıpırdanmasına neden olmuştur. "Peki ya ailelerimiz?"

"Orada olacaklar. Önemli herkes geliyor." Ona güvence verdim.

"Tamam."

Doğru duyduğumdan emin olmak için öne doğru eğildim. "Tekrar söyle."

Ellerini yüzüme koyup beni öptü. "Tamam, evet üç gün sürecek partine katılacağım, orada yiyip içip dans edeceğim ve sonunda seninle evleneceğim."

Beni tekrar öptü, uzun ve sert, aşk, tutku ve hayat dolu. "Tiny, az önce beni üçüncü kez dünyanın en mutlu adamı yaptın. bugün. Ama sadece bir şey." Dudaklarına karşı mırıldandım. "İçki içmeyeceksin."

Geri çekildi. "Tanrım, bu uzun bir dokuz ay olacak, değil mi? Bu mu?"

"Sana ne kadar güzel olduğunu söylemiş miydin?" Herkes için kiraladığım devasa villadaki süitimizin yatak odasında duruyorduk.

Dışarıda, Portofino'daki limana bakan özel uçurumun tepesine doğru ilerleyen arkadaşlarımızın konuşmalarını duyabiliyordum. Sözüme sadık kalarak hafta sonunu parti yaparak ve dans ederek geçirmiştik, Freddie mutluluktan parlıyordu ve ben ona yeniden aşık olmuştum.

Bu öğleden sonra ailelerimize bugün evleneceğimizi söyledik.

Alacakaranlıkta.

On beş dakika içinde.

Ve bir saniye daha bekleyemezdim.

Vücudunun her kıvrımını saran uzun, beyaz ipek bir elbiseyle karşımda duruyordu. Ellerimi karnının üzerinde gezdirdim, umutsuzca daha büyük olmasını diledim ama bebeği aramızda özel bir şey olarak bir süre daha sır olarak tutmaya karar vermiştik.

"Sen de o kadar kötü görünmüyorsun." Yüzünü benimkine doğru eğerek sessizce bir öpücük istedi.

Eğildim ve makyajını bozmadan dudaklarını nazikçe okşadım. "Bayan Marks olmaya hazır mısın?"

"Çok hazırım."

"O zaman koridorun sonunda seni bekleyen ben olacağım. Sakın geç kalma."

Gülümsedi.

Nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmiyorum. O mükemmeldi.

O benimdi.

Kapıya doğru yürüdüm, açmadan önce ona döndüm ve bir kez daha nefesimi kesmesine izin verdim.

"Seni seviyorum."

SON

TEŞEKKÜRLER

Romantizm Diyarı'nda yaşayan dostlarıma, her birinize
-komik tweetlerin, paylaşımların ve fotoğraflarınla günlerimi
güzelleştiriyorsun. Nezaketiniz ve sevginiz, aksi takdirde gri ve kasvetli olana
renk katıyor. Bu dünyanın bir parçası olmak benim için bir onur.

YAZAR HAKKINDA

Lulu Eric Lindros'u doksanlı yılların ortalarında Philadelphia ile buza çıkarken ilk kez gördüğünden beri buz hokeyine aşık.

Şu anda bir sonraki New York Oyuncu Romanı üzerinde çalışıyor. Drew ve Emerson'ın hikâyesi Haziran ayında yayımlanacak.

AYRICA LULU MOORE TARAFINDAN

Jasper

Drew ile Haziran ayında tanışacaksınız.

İçindekiler

Başlık Sayfası	
Telif Hakkı İthaf	
İçindekiler Film	
Müziği Önsöz	
1. Freddie	
2. Freddie	
3. Freddie	
4. Cooper	
5. Cooper	
6. Freddie	
7. Freddie	
8. Freddie	
9. Cooper	
10. Freddie	
11. Cooper	
12. Cooper	
13. Cooper	
14. Freddie	
15. Freddie	
16. Cooper	
17. Cooper	
18. Freddie	
19. Freddie	
20. Cooper	
21. Cooper	
22. Cooper	
23. Freddie	
24. Freddie	
25. Cooper	
26. Cooper	
27. Freddie	
28. Freddie	

29. Cooper

30. Freddie

Sonsöz

Teşekkür Yazar

Hakkında Ayrıca

yazan: Lulu Moore

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

